II

5368 t. 1.

1. Notatki do historii ziem objętych później terytorium Galicji

Kart 194

Kadłubka kronikę w kształcie dyjalogu zwano-
jak Długosz w Żywotach bisk. krak. pisze — „Vincen=
tiale.
Albertus (Jastrzambiecz) episcopus cracov. „Hic eccle=
„siae Cracoviensi contulit Missale, in quo ipsius ima=
„go in pontificalibus cum armis suis depicta sunt."
Joannes IV (Suchywilk) archiepiscopus gnesn. (+1382) „In
„Gnesnensi ecclesia et in chori, quem testudine et tecto or=
„naverat, medio, sub tabula pulcherrima aerea, flandren=
„si sculpta magisterio, sepultus."
Albertus (Jastrzambiecz) archiep. gnesn. (+1436) „in Gnes=
„nam relatus sub tabula aerea ante capitulare sepelitur."
Vincentius (Koth) cardinalis, archiep. gnesn. (+1448) „in
„Gnesnensi ecclesia sub urna aerea ante capitulare
„sepelitur."
Joannes VI (Sprowski) archiep. gnesn. (+1464) „in Gnes=
„nensis ecclesiae choro sub urna aerea sepultus. Dona=
„vit ecclesiae Gnesnensi duas pelves argenteas pul=
„cherrimas... Tres partes Vincentii Speculi historialis."
Jacobus III (Sienieński) archiep. gnesn. „Hic anno
„sui pontificatus quarto ecclesiam suam Gnesnensem
„stallis novis quercinis in monasterio terrae Pomeraniae
„Oliva ordinis Cisterciensium et per fratres monasterii
„ejusdem miro artificio et sumptuoso elaboratis, vete=
„ribus et quae ecclesiam Gnesnensem deformabant, ejectis
„nobilitavit."... „Hic capellam mansionariorum in ecclesia Gnes=
„nensi pulcherrima et sumptuosa sculptura ornavit, in

„qua et corpus sub urna aerea requiescit. Hic se=
„pulchrum beato Adalberto ex lapidibus marmoricis
„ex Buda traductis sumptuoso opere fabricavit."
Sbiluthus episc. vladislav. (+1383) „in ecclesia majori
„Vladislaviensi in choro ante majus altare sepelitur,
„in cujus sepulchro hi annotati sunt versus:
„Anno Milleno tria C octuagesimo terno praesul
„Sbiluthus - Wladislaviensis ecclesiae est reso=
„lutus - Ad vincula Petri iacet in loco presenti
„de Paluki stirpe."
Henricus (Legnicensis dux) episcopus vladislav.
(+1398) „in ecclesia majori Wratislaviensi .... sub
„tumba aerea sepelitur."
Johannes (Kropidlo Opoliensis dux episc. vladislav.
(+1421) „in monasterio fratrum Praedicatorum in Opolye
„in chori medio sub lapide marmoreo sepelitur."
Joannes (Pellya de Nyewyesz) episc. vladisl. (+1427)
„in corpore Wladislaviensis ecclesiae sub urna aerea
„sepelitur."
Jacobus (Sieniensk) episc. vladislav. (+ „qui primitias
„sui ingressus ad ecclesiam Wladislaviensem gratas effi=
„cere satagens.... pallium pro majori ornando altari
„de adamasco rubeo auro intexto, item et aliud pal=
„lium de imaginibus sanctorum variis auro per to=
„tum intextis et Romae laboratis, pro eodem majori
„altari, item ampulas decem pondos talenti de argento
„habentes et quarum materiam superabat opus, Wladisla=
„viensi ecclesiae obtulit... item... stalla nova et pulchra
„pro canonicis et vicariis... locavit, aliaque quoque stalla mirae
„elegantiae apud monasterium Oliwa sumptuose ex quercu
„fabricata in Cracoviensem ecclesiam contulit

2

Andreas (Briński) episc. posnan. + 1479 „in capella „S. Andreae ... in ecclesia Posnaniensi sepelitur, sub „urna aerea requiescit."

Chronicon Dubnitzense (Anzeigeblatt zum 34 Bande der Wiener Jahrbücher der Literatur, 34ter Band, pag. 1-18) – jest to kronika od 1345-1355 węgierska, umieszczona pomiędzy 4tym i 6tym rozdziałem biografii Ludwika I Króla węgierskiego napisanej przez Jana de Kikellew – znaleziona pomiędzy rękopisami biblioteki hrab. Illésházy w Dubnitzy trenczyńskim komitacie.

2a ed. w Historiae Hungaricae fontes domestici edid. M. Florianus Lipsiae 1884 Vol. III pag. 143-146 (Chronicon Dubnicense) Lewicki Ks. Kilka przyczynków do dziejów Kazimierza Wielkiego. I. Z Kroniki zapomnianej. (Kwartalnik historyczny Rocznik III Zeszyt II 1889 str. 205 –

Kaźmierz Wielki zająwszy w lipcu 1340 r. po śmierci Bolesława Trojdenowicza (+25 Marca 1340) Ruś, zmuszony był staczać boje z książętami litewskiemi Gedyminowiczami, mianowicie z Kiejstutem i Lubartem (Fedorem), który to ostatni z powodu iż był ożeniony z księżniczką wołyńską, rościł sobie prawo do Włodzimierza, Łucka, Brześcia litewsk. Chełma, Bełza. (Ob: Kroniki Joannes de Czarnkow archidiac. Gnesn., Długosz, Joannes Vitoduranus,* Chronicon Leobense apud Pez, Naruszewicz, Stadnicki Synowie Giedymina, Caro Geschichte Polens – Huber Alfons: Ludwig I. von Ungarn und die Ungarischen Vasallenländer. Wien (Gerold) 1884. 8o str. 44. 35 kr. ÖW. (Aus dem Archiv für östr. Geschichte LXVI Bd I. Hälfte S. 1 Separat Abdruck) – Trwały te zapasy kilka lat. R. 1349 zajął Kaźmierz Wołyń, Łuck, Chełm, Włodzimierz, Brześć, i nawet podobno samego Lubarta pojmał; lecz nie mogąc się przed nawałą litewską utrzymać, wezwał Ludwika I Króla węgierskiego na pomoc na mocy traktatu zawartego r. 1339 z Węgrami w Wyszogrodzie. – Według Kroniki Dubnickiej, wyruszył Ludwik I dnia 19 Czerwca 1351 z Budy przeciw Litwinom; – d. 24 Czerwca przybył do Koszyc, z kąd podążył do Krakowa gdzie przez 8 dni odpoczywał; – d. 29 Czerwca przybył do Sandomierza (Zandomeriam), z kąd z wojskiem węgierskiem i polskiem pomaszerował do Lublina. Tu zachorował śmiertelnie Kaźmierz Wielki, a Ludwik I na czele Węgrów i Polaków przez 15 dni maszerował (przez lasy) do granicy litewskiej, z kąd wysłał w poselstwie do książąt litewskich 3 ze szlachty węgierskiej (Moroczok, Konia syn wojewody Tomasza, i Władysław syn Rykolfa). Posłowie ci pozostali jako zakładnicy u Litwinów, a sam Kiejstut brat Lubarta udał się do obozu Króla Ludwika. Tu, jak się zdaje za pośrednictwem Mikołaja Kontr najwyższego cześnika Koronnego, przyszło do zgody. Kiejstut obiecał z braćmi swymi i całym narodem litewskim przyjąć Chrześciaństwo, jeżeli mu Król Ludwik u papieża wyjedna Koronę Królewską, obiecał dla chrztu zjechać

*) apud Böhmer Fontes rerum Germanicar. – et M. de Villanis Lib. IV c. 5 apud Pray pag. 95.

osobiście do Budy; obiecał wspierać wojskiem Ludwika, jeżeli tylko Ludwik z Królem Kazmierzem dopomogą mu odzyskać wydarte przez Krzyżaków Litwie ziemie i jeżeli go od Tatar bronić będą. – D. 15 Sierpnia zaprzysiągł Kiejstut z swymi dworzanami ten traktat w obozie Króla Ludwika, z właściwemi pogańskiemi ceremoniami (które opisuje Henryk de Diessenhofen apud Böhmer Fontes 4. 82). Lecz zaledwie Król Ludwik wypuścił na wolność Lubarta, (Leobardum) którego Kazmierz wielki pojmanego w więzieniu mocnego zamku osadził, opuścił Kiejstut na marszu do Węgier, w nocy tajemnie obóz Ludwika ~~[illegible]~~ i umknął do Litwy, co wielce Ludwika i Kazmierza zasmuciło, iż ich Kiejstut podszedł tak haniebnie. – Król Ludwik udał się więc do Krakowa, a z tamtąd do Węgier gdzie stanął w Budzie d. 15 września 1351. (Długosz mylnie pisze iż nie Lubart, lecz Kiejstut był przez Kazmierza wielkiego pojmany.) Do tego to czasu wypada odnieść traktat zawarty pomiędzy Jawnutą, Kiejstutem, Lubartem, Jerzym Narymuntowiczem i Jerzym Koryatowiczem Książętami, a Kazmierzem Wielkim Ziemowitem i Kazmierzem Książętami mazowieckiemi, drukowany po rusku bez daty w Stronczyńskiego, Wzory pism 1839 Cz. I str. 99 i w Akty otnos. k istorii Zapadnoj Rusi izd. Archeograf. Komis. Tom I Nr. 1. –

(do tego czasu należy przywilej Ludwika I 1351 Laurentio filio Nicolai de Byk. apud Fejer Cod. dipl. Hung. Tom IX Vol. 2 pag. 77 Nr. 16)

Następnego r. 1352 przedsięwziął Ludwik I drugą wyprawę przeciw Litwinom: d. 22 Lutego 1352 wyruszył z Budy; – d. 12 Marca przybył (przez Bardiow gdzie był d. 7 Marca*) do Sanoka; – d. 21 Marca przyciągnął pod Bełz, gdzie zastał Króla polskiego z wojskiem znacznem, gdzie przez 6 dni dobywali zamek bełzki w którym się bronił Kasztelan Drozge. – D. 31 Marca w sobotę przed kwietnią niedzielę przypuściły wojska szturm do zamku, w którym to szturmie Król Ludwik I młotem drewnianym w głowę ciężko rannym został, tak iż go z pośród walki wynieść musiano. W tej zaciętej walce, która do południa trwała ranni zostali: Władysław Książę Opolski który zdobył wieżę, lecz z niej wyparowany został, Leustasius syn Loranda rodu Ratoldów, Szymon syn Maurycego, Mikołaj de Zech (Secs), Błażej i Stefan Bebek. W kwietnią niedzielę d. 1 Kwietnia chciał już Król zaprzestać oblężenia i wrócić; lecz Mikołaj Konth wyjednał, iż się Kasztelan Drozge poddał, a na wieżach zamku bełzkiego zatknięto proporce węgierskie. – Król odprawił swoje wojsko i sam wracający do Węgier przybył d. 6 Kwietnia do Munkaczu.

*) Ob. Przywilej Ludwika I d. Barthfa, feria 4a post Reminiscere 1352 apud Fejer IX. 2 p. 142.

Przybywszy do Budy zawarł Król Ludwik z Kazmierzem Wielkim traktat (infra Octavam festi Paschae 1352) na mocy którego Król Kazmierz zobowiązał się Ludwikowi 100,000 czerwonych złotych węgierskich wypłacić jako koszta wojenne, Ludwik zaś odstąpił Ruś Kazimierzowi; jednakże wrazie bezdzietnego zejścia Kazmierza miała Ruś (stosownie do traktatu r. 1339 zawartego z Karolem Andegaweńskim) powrócić do Węgier. (Sommersberg. Sil. rer. script. Mantissa c. V. p. 81 – Stadnicki: Synowie Gedymina T. II str. 41. 231. 237. Dodat. 79)

O dalszych wyprawach Króla Ludwika przeciw Litwinom niewspominają już kroniki polskie i węgierskie, lubo nowsi historycy (Szalay II. 259 i Fessler ed. Klein II. 131) piszą iż Ludwik Król węgierski z Kazmierzem r. 1354 przedsiewzięli wyprawę przeciw Litwinom połączonym z Tatarami, przyczem pokonanych Litwinów wyparli z Włodzimierza, Wołynia i Podola; a Tatarów zaś zmusili do cofnięcia się za Dniepr, przyczem jeden z wodzów obiecał przyjąć Chrześciaństwo. Źródłem jedynem tego podania jest kronika M. Villani (apud Muratori Script. et apud Pray) l. 4 c. 5. która opowiada iż Król Ludwik z Kazmierzem Wielkim r. 1354 mając 200,000 jazdy, przez 15 dni ciągnąc pustyniami pobili Tatarów; co wcale nie prawdopodobne, równie jak podanie kroniki M. Villani l. 2. c. 72, które opisuje iż Król: re di Proslaria (Bracław ?) hołdownik Korony węgierskiej, mając przystanych sobie 40,000 konnych łuczników z Węgier, na wiosnę r. 1352 walczył przeciwko Tatarom.

Po śmierci Kazmierza Wielkiego (+1370) objął Ludwik rządy Galicyi i około r. 1377 zamianował bana Piotra Zudar wojewodą ruskim. Starostą zaś ruskim był Polak Janusz (capitaneus terrae Russiae) 1379, który r. 1380 d. 17 sierpnia pisze się już Janussius Woywoda regni Russiae.

Wypisy z Chronicon Dubnitzense.

(Cronica de gestis Hungarorum, - nach einer Handschrift der gräflich Illésházyschen Bibliothek zu Dubnitz, von Stephan Friedrich Ladislaw Endlicher. - Anzeige Blatt für Wissenschaft und Kunst. Nro XXXIV. w Jahrbücher der Literatur XXXIV. Band. 1826 April. May. Juny. Wien, Gerold, 1826. 8vo pag. 13 - 18.)

p. 13. A. D. 1351.. Rex... deinde venit in Liblen, civitatem in confinibus Lithuanorum, cum omnibus Hungaris et Polonis, ibique Rex Poloniae dominus Kazmerius infirmatus fuit usque ad mortem. Et venerunt omnes duces et barones et nobiles, juramentum (p. 14) facientes super sancta Dei evangelia, quod Regem Hungariae ex nunc et semper in dominum haberent naturalem et in regem, sic tamen; quod dux Stephanus, frater ejusdem Regis Hungariae, nihil haberet cum eis agere, nec Teutonici, specialiter Wolphardus et Corradus, clamantes ad Regem: Quacunque hora diei aliquem Teutonicum super nos Castellanum statueris, scias nos a domino recessisse. Item nullus nostrum tenetur ad exercitum ire, nisi cum tanto stipendio, quod sufficiat sibi in eundo et redeundo ac familiae domi remanenti.F. Relicto ibidem Rege Poloniae et assumto utroque exercitu polonico et hungarico, quindecim diebus transiendo per sylvas, venit ad Lithwanos F.. (pag. 14) .... (obsides) dominum Kestutum principem Lithwanorum miserunt ad Regem, qui veniens Regi se per omnia humiliter submisit, et pacis foedera conscripserunt. Primo, quod dictus Kestutus cum suis fratribus et populis universis vellet baptizari, si a Papa coronam regiam Rex Hungariae posset obtinere. Secundo, quod semper vellet ire ad exercitum Regis Hungariae cum propriis laboribus et expensis, sic tamen, quod Reges Hungariae et Poloniae terram Lithwanorum per Cruciferos occupatam, eis redderent et contra eosdem Cruciferos et Tartaros semper defenderent. Tertio, quod in terra Lithwanorum Archiepiscopatus et Episcopatus et claustra religiosorum ordinarent. Quarto, quod Kestutus cum Rege Hungariae usque ad Budam veniret et ibi se baptisari permitteret ab eodem. Quinto, quod regna Lithwanorum, Hungariae et Poloniae in omni pacis tranquillitate jugiter permanerent, et Hungari abs omni tributo ad regnum Lithwanorum venirent, quantum vellent permanerent et sine omni molestia ad Hungariam redirent. (p. 14) Et in festo Assumtionis beatae Virginis venit Kestutus

[Margin notes:]

Corradus Flor.

F Ad quod Rex se obligavit faciendum. Flor.

F et ibidem in confinibus ejusdem Regni consistens, misit Morozok et Koniam filium Thomae Vaywodae et Ladislaum filium Rykalphy, qui venientes ad principes Lithwanorum, remanserunt pro obside et dominum Kestutum

13/VIII

(p. 13) Anno Domini Millesimo trecentesimo quinquagesimo primo,
in festo beatorum Gervasii et Protasii martyrum, egressus est 19/VI.
Rex de Buda versus Lithwanos et venit in Cassam in festo Nati= 24/VI
vitatis beati Johannis Baptistae, et inde egressus intravit Cra=
coviam et ibi octo diebus repausavit. Tandem venit in Zondome=
riam in festo beatae Marthae, deinde venit in Liblen Margarethae Flor

Et in festo Assumtionis Beatae Viginis venit Kestutus ante tentorium Regis Hungariae, videntibus cunctis foedus superius exaratum juramento lithwanico isto modo confirmavit; quod fecit adducere unum bovem rubei coloris et ligari super duas stipites, et arripiens cultrum lithwanicum, projecit in bovem et tetigit ipsum in vena mediana et statim sanguis emanavit largissime, de quo sanguine ipse et omnes Lithwani manus et facies perunxerunt, clamantes lithwanice: „Rogachina Rosnenachy Gospanany", quod interpretatur: Deus ad nos et animas cornutum respice, juramentum per nos promissum hodie persolutum, et his dictis caput bovis amputavit et in tantum a collo separavit, quod ipse Kestutus et omnes alii Lithwani ibidem existentes, per illam divisionem colli et capitis ipsius bovis tribus vicibus transierunt. Quo facto ad Regem venit Kestutus cum Nicolao Konth filio Laurentii ~~Dde~~ Thoth, ex cuius consilio cuncta peragebat, quia ipse Nicolaus Konth tantam habebat industriam et sapientiam sibi divinitus inspiratam, quod ubicunque veniebat Rex Hungariae, qui ipsum super omnes Hungaros extulerat, semper pacem ordinabat, sicut patet sub Aversa civitate, ubi Rex cum decem millibus armatorum expugnare poterat dictam civitatem, non tamen sine laesione multorum, ipse autem Nicolaus fecit treugas et civitas se ultro tradidit Aversana; ita etiam factum fuerat cum dominis Lithwanorum, ducens etiam dictum Kestutum ad Regem, cui Rex juravit, quod quamdiu (p. 15) viveret, omnem fraternitatis fidelitatem observerent, et sic Rex Leobardum fratrem Kestuti eodem die de compedibus absolutum libere abire permisit, quem Rex Poloniae per multorum hominum

15/VIII.

Bogachina f.

stragem captivaverat in quodam castro valde forti. Facta praelibatione de dicto loco redierunt versus Hungariam, cumque equitasset Rex tribus diebus, habens secum Kestutum, putans quod
18/VIII. Poloni custodiam adhibuissent Kestuto, ecce in media nocte Kestutus cum suis silentialiter se subtraxit et ad terram suam rediit, ac Koniam, Moroczok et Ladislaum libere post Regem Hungariae abire permisit, quod rex Hungariae cernens, se et Regem Poloniae ita fuisse delusos, maxime contristati sunt, se demendare non potuerunt.

Veniens autem Rex Hungariae in Cracoviam, invenit ibi dominum Jaksonem de Cornis inimicum suum, qui depraedatus fuerat thesauros Regis in primo transitu versus Lithwanos, in quem familiares Regis irruentes, et specialiter Petrus Czudar, Nicolaus filius Jacobi, quos tempore depraedationis mutilaverat, et Nicolaus filius Stephani Laczfy, ipsum Jaksonem et hospitem suum crudeliter occiderunt, quia idem hospes contra eos Jaksonem nitebatur defendere. Iste autem Jakso sic crudeliter dimembratus, pro tanto creditur fuisse interfectus,
14/IX. quia die dominica praecedenti, scilicet in festo Exaltationis Sanctae Crucis, cum in Cracovia in suo descensu cum multis Teutonicis pranderet, venerunt duo fratres minores, qui cum ab eo elemosynam peterent, voce furibunda respondit: Quis ille Franciscus, qui dedit vobis occasionem divagandi? et statim spoliatis eorum cappis, jussit eos corizare indecenter per plateas civitatis, induendo eorum habitibus sine cappis fistulares, comminando et fratres poena mortis si non corizarent; sic denudati fratres vero ejulatu magno dixerunt: Jakso inimice beati Francisci! ecce praedicimus tibi, quia propter hanc injuriam beato Francisco illatam, infra breve tempus morte turpissima morieris, quod et factum est die tertia post hoc factum, ideo
17/IX fratres in eorum ecclesia ipsum sepeliri nullo modo permiserunt. Inde igitur Rex venit Budam in octavis Nativitatis Beatae
15/IX. Virginis. (p. 15)

Jaskonem F.

Jaskonem F.

Jasko, F.

(p. 15) Anno domini Millesimo trecentesimo quinquagesimo se=
cundo Rex Ludovicus in festo Kathedrae beati Petri recessit de Bu= 22/II
da versus Rutheniam et venit in Zanak in festo beati Gregorii Pa= 12/III.
pae, et inde transiens per multa pericula aquarum venit in Belz,
castrum in confinibus Tartarorum, in festo beati Benedicti Abbatis 21/III
(contigerat feria quarta ante dominicam Judica) et ibi invenit Re=
gem Poloniae cum exercitu valde grandi, expectatisque ibi rex die=
bus et interim nuntiis treugageris frequentatis inter Reges Hun=
gariae et Poloniae ac Drozge castellanum de Belz, repetentes ab
eo castrum praenotatum, ipse vero semper treugas faciebat, et sic
videntibus cunctis castrum munivit fortissime, et tandem in octa=
va indixit bellum, quod audientes dicti Reges, sabbato ante Ramis 30/III
palmarum, non curantes ingenia neque munimenta ejusdem castri
formidantes, irruerunt ad castrum, aquam in fossa castri usque ad
guttur in armis militaribus transeuntes, et cum appropinquarent
vallum, ecce desuper sagittatores balistrarii ipsos crudeliter
impetebant et ligna grandia et lapides in tanta copia projicien=
tes, quod etiam Lodovicum Regem in capite ictu laetali cum malleo
ligneo vel calumptita i.e. Swlyok concusserunt et ipsum in ter= sulica
ram dejecerunt, quem Nicolaus de Peren a terra elevavit et super
dorsum suum ultra aquam transportavit. In eodem conflictu dux
Ladislaus nepos ejusdem Regis, cum turrim prae aliis ascendis=
set, galeam ejus de capite abstulerunt, et ipsum ad terram dejici=
endo, usque ad mortem percusserunt, Leustasium etiam filium
Lorandi de genere Ratholth, tunc Senescallum Regis et Comi=
tem Simigiensem, cum uno lapide in pectore percusserunt et ad
terram dejecerunt, cujus percussionis vestigium in suo torace usque
ad mortem extitit luculentum. Symonem filium Mauricii de sub
castro semivivum deduxerunt, Nicolaum de Zech et Blasium ac

Stephanum Bebek Regis vexillarium fortissime pugnantes,
horribiliter vulneraverunt. Nam idem Stephanus in tantum stetit
sub vexillo et pugnantium ictus sustinendo, quod tria vexilla re=
gia in ejus manibus fuerint confracta successive; et cum quartum
penitus fuisset conquassatum, et omnes alii de parte Regis desub
castro recessissent, ipse tandem neque habens vexillum quintum,
nec aliquem sibi adstantem, ad suum descensum declinavit, non
timore inimicorum, neque mortis formidine, sed carentia sibi ad=
assistentium F. stantium sociorum. Sic igitur sub dicto castro usque ad meridiem
pugnaverunt, sed nichil profecerunt. In castro per sagittas Hun=
garorum trecenti fuerunt interfecti, ex parte autem Hungarorum
et Polonorum tot erant vulnerati, quod numerus non extitit.
1/IV. Die vero sequenti in dominica Ramis palmarum, videns Rex se
nihil posse proficere, disposuit ad Hungariam remeare. Tamen
sibi fuerat [fuit] consultum per dominum Nicolaum Konth, semper
pacis amatorem et treugarum dispositorem, virum magni consi=
lii, prae cunctis Regi fideliorem, ut cum Drozge, praedicti castri
castellano, componeret, et sic ad Hungariam transiret, quod et
factum est; exivit enim dictus Drozge et Regi fecit homagium,
insignia Lithvanorum de cacumine turrium, scilicet capita hu=
mana cum nigris pilis, deposuit, vexillum Regis Hungariae loco
eorum, cunctis videntibus apposuit; quod videntes Hungari
clamaverunt: Beeke! Beeke! i. e. pax, pax. Sic igitur treu=
ga facta, Rex cum quadraginta personis versus Hungariam,
ut praedictum est, egreditur, et per aliam viam cunctos vulne=
ratos et currus suos universos abire praecepit et redire; ipse
autem cum Moroczok, Nicolao et Paulo filiis Laczk, Dionysio et
Nicolao filiis Stephani filii Laczk, transivit (p. 17), ponens se ad
fortunium, per terram alborum Rutenorum, et die sequenti Lodo=
2/IV meriam appropinquavit, ubi nullum victum necessarium invenire
potuit, quia per Tartaros et Lithwanos cuncta fuerant devastata,

et inde transiens venit in Londniam civitatem, ubi honorifi=
ce fuit receptus, et facto prandio inde recessit, quia periculum 3/IV.
erat per Tartaros ibidem congregatos, et venit in villam, quae
dicitur Pridiproch, ubi erant duae piscinae, in quibus multi=
tudinem piscium exhauserunt, et inde transiens feria quarta
majoris hebdomadae, venit ad magnum fluvium Tartarorum, 4/IV.
nomine Olth, cujus latitudo extenditur ad unam leucam galli=
canam, cujus impetuositas cunctos exterruit intuentes, excla=
mantes autem ad Regem: quid opus superest? at Rex eis respon=
dit: quod me videtis facere, hoc idem omnes faciatis; et hoc
dicto, in suo equo dictam aquam natare coepit, et fratri Johan=
ni unum equum, quem habuit meliorem concessit, et ipsum na=
tare secum coegit; quod videntes Hungari universi ad instar
anetarum aquam transnataverunt; tamen quatuor equi et tres
homines perierunt. Die autem sequenti sero venerunt ad fluvium 5/IV.
Ethel, circa cujus ripam olim Atila natus fuisse perhibetur,
cum coetus Hungarorum de Scitia in Pannoniam transmigra=
vit, cujus fluvii periculositatem, et ejus transitus impetuosita=
tem, vix posset quis enarrare, nam equum rapuit et ascensorem,
quod videns Rex, quid faciendum eligeret, omnino ignorabat,
quia nulla via navem inveniendi aperiebatur. Cum igitur ibi
pausam facerent tristiferam; ecce duo Ruteni rumigeruli ad= tristiorem 5
veniebant, dicentes, quod septem millia Tartarorum et duo millia
Rutenorum Regem insequerentur Hungarorum, et jam dista=
rent ad septem* rastas tartaricales. Quod audiens Rex in nullo ti= *decem 5
muit, sed exhilarascens, suos dictos Tartaros expectare, hortabatur:
Ecce, quod optabamus habemus, quicunque enim verus est miles, lo=
cum habet certaminis et ostendi vires suas; et cum Rex ibidem
repausaret, venerunt Ruteni plus quam viginti, dicentes: quod

exercitus Tartarorum Regem Hungarorum recesisse audivisset, et
contra Kathayam divertisset. Quo audito Rex aquam transnatavit
Dobrshostów usque ad crepusculum, et ad unam curiam Dobrauihwozca voca=
tam, amne circumdatam, devenit, ubi penitus de alimentis nichil
5-6/IV. invenit. Media autem nocte unus Rutenus curiam incendit, et
cum difficultate Rex et omnes sui mortis periculum evaserunt,
quia strictissimus erat exitus per unum parvum pontem de curia
6/IV. praenotata. De mane autem Rex consurgens, intravit alpes Rute=
norum fortissimas, per montes petrosos et nives usque ad subselli=
[in multis locis cum periculo] um equorum transeundo, et fluvium Zereth septuaginta quatuor
vicibus transnatando. Super illis quatuor diebus, quibus in Al=
pibus equitarunt, plus quam quadringenti equi remanserunt, quia
nil aliud, quam ramos arborum, equis poterant invenire, ne=
que homines per totam hebdomadam praeter fabas ad usum
gustaverunt, frater Johannes autem lector, cum socio suo, ad
tantam deverat famis inediam, quod per se ipsum neque suos
equos ascendere poterant, nec de eisdem descendere motu proprio.
Tandem in die Parascevae, cum multis miseriis et erumnis
inexplicabilibus, exivit alpes, et venit in Bereg in castrum
MunKach, ubi Rex aliquantulum refocillatus, et inde veniens
Waradinum, pro visitando limina beati Regis Ladislaj, circa
cujus tumbam (p. 18) se humiliter ad terram prostravit, Deo et
beato Ladislao gratias egit, qui ipsum de faucibus mortis
eripiendo, licet laboriose, tamen reduxerat cum sospitate,
ibidemque mansit tribus diebus et ecclesiae beati Ladislai
munificentia plura contulit. (p. 18)

De progressu bellico Ludewici regis Ungarie regisque Krachofie contra regem Lithowie, et quomodo idem rex Lithowie convenit cum ipsis se recepturum esse fidem christianam.

Item predicto LI (1351) anno in die Assumpcionis Sancte Marie (15 Augusti) rex Ludwicus Ungarie una cum rege Krachofie et cum suis armatis contra regem Litowie progressi fuerunt. Sed rex Litowie cum ipsis convenit, quod fidem Christi susciperet cum suis et in suo regno permanerent in pace. Et facta est hec promissio per regem cum tali iuramento: accepit enim bovem, et in presencia regis Ungerie et suorum fecit bovi duas venas incidi in collo, et si sanguis ferventer exiret, bonum esse indicium futurorum. Et largiter fuit sanguis effusus. Tunc rex Litowie bovem fecit decollari, et inter bovis etiam corpus progrediens iuravit: sic sibi contingi, si promissa non servaret. Novus modus homines convertendi, cum libere tantum fuit convertendi homines nec ad fidem compellendi. Sed forte Deus hoc permittit, ut quos Dei timor a malo non revocat, saltem temporalis disciplina

a malo coerceat; et quia cleri ~~[illegible]~~ devocio defe=
cit, layiorum fides excrescat, et gladiis et fustibus
infidelibus populis fidem predicant, qui olim eisdem
armis Christum cum turmis comprehenderunt. Et sicut
Christus ob nostram redempcionem captus est et pas=
sus, ita ipsi infideles a fidelibus ad salutem ipso=
rum fidelium armis et gladiis capiantur Christia=
norum. Hec miles michi retulit, qui predictis presens
fuit, nominatus de Sternegge.

p. 82 – 83.

Fontes rerum Germanicarum. Geschichts-
quellen Deutschlands herausgegeben von
Joh. Friedrich Boehmer. IV Band.
„Heinricus de Diessenhofen und andere
Geschichtsquellen Deutschlands im spä-
teren Mittelalter, herausgegeben aus
dem Nachlasse Joh. Friedrich Boehmer's
von Dr. Alfons Huber. Stuttgart
Verlag der Cotta'schen Buchhandlung,
1868. gen.

Heinricus Dapifer de Diessenhoven
1316–1361
Dr. Decretor. Canonicus Constanciensis
+1376
dalszy ciąg Ptolomaei Lucensis

985 Włodzimierz W. zdobył zamki Przemyśl,
Czerwień i inne poszedł potem przeciw Radymi:
czanow (Radimnice) qui et ipsi a Polonis descen:
dunt. (Długosz p. 108)

Około r. 1018 Bolesław I nabył zwierzchności nad Xiążętami Rusi, wyprawę na Kijów opisuje Dytmar, Helmold (Chron slav. lib I c. 15)

R. 1025 Jarosław W. X. Ruski z bratem swym Mścisławem xiążęciem Siewierskim najechał kraj Bolesława I i wziął Czerwień i Przemyśl (Stryjk. 159)

1034 Jarosław Wielki Xże ~~[illegible]~~ Ruski bierze Bełz w posiadanie (Stryjk. 160)

1071 Bolesław II wracając z Kijowa zdobywa na Rusi: nach Przemyśl i inne zamki nad Sanem (Dług 266) bawi w Przemyślu całą zimę (Dług: 269)

1074 Bolesław II puścił ziemię Chełmską i Bełską Igorowi zięciu włodzimierskiemu który królowi wierności nieprzysiągł (Dług 273) wtedy ponoś do ziemi Chełmskiej należało Xięstwo Wołyńskie (Dług ad an. 1074)

1080

1081 Wasyl Rościsławicz xiąże Rusi pustoszy Polskę z Połowcami

1082 Wasylko Rościsławicz xiąże Przemyski Polskę pustoszy (Stryjk. 171)

W Przemyślu panuje Wołodar Rościsławicz brat Wasylka

Dawid Hrehorowicz chce zagarnąć xięstwo Kijowskie i Trębowlę Oblega Wołodara w Busku i zmusza do wydania mu brata Wasylka któremu oczy wyłupił.

1086 Ruryk Rościsławowicz panuje w Przemyślu + 1094

1118 Wołodar Xżę Przemyski zbity i pojmany od wojsk polskich Bolesława III Wasylko slepy brata swego wykupuje (Stryjk. 163) podług Lojki była bitwa r. 1122 pod Wysockiem a Wasylko d. 22 Czerwca wykupił Wołodara za 20 grzywien

1120 Traktat pokoju między Bolesławem III Kolo: manem bratem króla Węgierskiego a Wołodarem i Wasylkiem xiążętami przemysk. (Dług. 419)

1122 Pierwszy raz Halicz w dziejach wymieniony.

1123 Bolesław III pustoszy ziemię Chełmską i Bełzką ziecin Włodzimirskiemu Jarosławowi (Dług 419. Kromer str 86) w wyprawie na Kijów pomagają królowi polskiemu Wołodar i Wasylko xiążęta Przemyscy. Zdobyto Bełz Czerwieńsk, Włodzimierz i t. d.

1124 Wołodar Xżę Przemyski wysyła syna swego który w czasie nieprzytomności Bolesława III który wtedy był w Danij rabuje po Brzez.

1125 Bolesław pustoszy przemyskie Wołodar zbity pod Wilichowem w ziemi przem. od Bolesława III ucieka do Halicza.

Wasilko Xżę Trębowli

1126 Wołodar Xżę Przemyski † 19 Marca Synowie Włodzimierz i Rościsław dzielą się spuścizną Włodzimierz bierze Dźwinogród (Podole) a Rościsław Przemyśl. Oba xiążęta pustoszą Polskę po Wisłokę.

1134 xiążęta ruscy układają związek aby zrzucić z siebie jarzmo podległości polskiej Jaropełk jako autor tego związku do Polski jako więzień wzięty lecz r. 1135 za pośrednictwem Węgrów wypuszczony. Ruś burzy Wiślicę. Bolesław III niszczy Wołyń. Dł.

1136

1137 Jarosław pierwszy Xże Halicki

1145 Wszewołodymir drugi

1198 + Włodzimierz "

Roman

1198

1214 Koloman król Halicza

1137 Zjazd xiążąt ruskich w Włodzimierzu nad Bugiem na cele Jaropełka Włodzimierzowicza uchwalają wojnę za pomocą Węgrów zbili Bolesława blisko Halicza.

1154 Mścisław syn Mścisławicza Jarosława wysłany od ojca przeciw Wszewołodymirowi Xciu Halickiemu (zdaje się że posiadał Łuck i Włodzimierz)

1156 Izasław Xże Kijowski idzie przeciw synowi Włodymirka Xcia Halickiego bitwę wygrywa nad Seretem (Dług)

1159 Rościsław Xże Przemysl. godzi Jerzego xięcia Kijów. z Mścisławem Jarosławicem xięciem Łuckim (Dług. 499)

1160 Bolesław IV żeni się wtymr. z Heleną córką Rościsława xięcia Przemysk. (ibidem)

1179 Kazimierz spraw: zdobywa ziemię Przemyską Łaczy do Korony i wzamkach Polaków osadza Boguchwał str. 46 Dług 539, Kadł 778.

1182 Kazimierz do Halicza przywraca swego krewnego Mścisława którego Ruś wygnała jako bękarta Był on urodzony z córki Bolesława III a siostry Kazimierza II z pierwszego małżeństwa z xiężniczką ruską Wonką Kazimierz oddał mu Halicz i Przemysl (Kadłub str. 789 parysz) Bronił się przeciw Królowi w Haliczu Wszewołod Xże Bełski i Włodymir siażę Halicki brat Mścisława lecz zbity Włodymir ucieka do Króla Beli do Węgier (Dług) Mścisław wprowadzony na xięstwo hołduje Królowi polskiemu.

1183 Trembowla przypadła Wasylowi Rościsławiczowi wnukowi Wszewołoda Xcia Kijów. Przemyśl Dawidowi Hrehorowiczowi dawnemu Xciu Wołyń

1184 Mścisław otruty od Haliczanów przyzwany Wołodymir z Węgier lecz wprzódy Kazimierz II Romana xięcia Włodzimierskiego do Halicza wprowadza. Bela więzi Włodzimierza a syna Andrzeja

źródł. Daniłowicza kronika
Supraślski
Sbornik Muchan (Zubrzyck.)
Zbornik istoricz. (Bibl.)
Wołyńska Kronika
Nestor Tymk.
Arcybyszew
Karamzyn.

1187 Wołodymir ucieka z wsią się nie Węgierskiego chce zdobyć Halicz lecz od Węgrów odpędzony zapewda z motłochem w Przemyskie które wtedy do Polski należało pustoszy lecz Mikołaj herbu Lis Woj. Krak. posłany za nim w pogoń części brańców od bił. (Strzyk. str. 203)

1188 Kazimierz lituje się Wołodymira wypędza z Halicza Andreja i z wojskiem pod wodzą Mikołaja woj. Krak. wprowadza na xięstwo to Wołodymira który obiecuje wierność Polsce.

1189 Bela III mszcząc się Andreja pustoszy Polskę
Kazimierz II pustoszy nawzajem Węgry

1190 Pokój na lat 3 między Węgrami i Polakami.
Ruś poczytana była w Polsce za prowincyą hołdowniczą tak jako i xięstwo halickie.

1191 Kazimierz II udaje się na Ruś aby uspokoić zatargi ograniczyć między xiętami Bełskim i Włodzimirskim Dług 797.

1193 Pokój między Polską i Węgrami.

1198 Wołodymir xiże Halicki † bezdzietny wysłany Miko-
~~1198 Wołod~~łaj Woj Krak aby to xięstwo w polską prowincyję obrócić na mocy umowy z xiętami Halickiemi Leszek biały żąda iść na tę wyprawę, Haliczanie chcą być przyłączeni do Korony ale Roman Mścisławowicz xiże ~~[illegible]~~ Łucki synowiec lub siostrzeniec Wołodymira chce je objąć jako spadek po wuju lub stryju i przez pamięć zasług swych świeżych od króla otrzymuje. Leszek nadaje mu lenniczo xięstwo Halickie (Długosz ad a. 1198 Kadłubek a 1195 Strzyk str 207)

1199 Roman nielubiony dla srogości od Haliczanów Ruryka Rościsławowicza xięcia Kijowsk. wyzuł z państwa i oddał je Ingwarowi Jarosławiczowi.

1205 Roman wypowiada wojnę Polsce oblega Lublin którego się napisał jako nagrodę za posiłki w bitwie u Suchodołu r. 1195 przeciw Mieczysławowi Staremu Leszek V i Konrad xiże mazowiecki idą na odsiecz za Zawichostem zginął Roman Rusini ciało wykupili Dług ad a. 1205 mówi że był Kazimierza xięcia polsk. i Sendom. germanus nepos ex sorore.

Zdaje się iż po śmierci Romana brat jego Mścisław Mścisła=
wowicz Xtwo halickie posiadał lecz Haliczanie niekon=
tenci wezwali Kolomana Królewicza Węgierskiego którego r.
1206 w Haliczu Wincenty Kadłubek koronował. czyli 1208
miał on za sobą córkę Bolesława Krzywoustego
z żony Wonki
1208 Mścisław Mścisławicz przybywa do Halicza opanujęgo
za pomocą Polaków których straszny wodza Mieszwica
w obleżeniu zemścili się okrutnie nad mieszkańcami
okolicznych włości. ucieka Koloman do Węgier.
1209. Koloman był znowu panem Halicza Mścisław Mścisła=
wicz wzywa do pomocy innych Xżąt Ruskich za pomo=
cą Włodzimierza Rurykowicza Xcia Kijów Rościsława Dawido=
wicza, i Rościsława Jarosławicza z Połowcami wygrywają
Koloman osadzony w Toreczku w niewoli (Dług)
1210 Andrej Krol Węg. czyni zgodę z Mścisławem Bela
młodszy syn Andrzeja miał się ożenić z Maryją córką Mścisława
i w 3 latach ustąpić Halicza uwolnić Kolomana z żoną
Traktat stanął na granicach Węgier (Dług)
1211 Mścisław z innemi xiążęty wpada do Polski Porazył
go Sulisław Kaszt. Sandom. i kilku xiążąt ruskich
1212 z innemi xiążętami porażony od Połowców
1218 Mścisław Xżę halicki wydziera xięstwo halick Kolomanowi za
mocą przymierza z 1210 sam udaje się do Torka gdzie
+ 1219 pochowany w Kijowie w cerkwi S. Krzyża
którą wystawił.
1220 Daniel syn Romana poległego pod Zawichostem
za pomocą innych Xiążąt ciągnie przeciw Haliczowi
Koloman niespodzianie zagabany uszedł potem 1221 pow=
rócił znowu lecz dla chorób wojska odstąpić musiał
dopiero r. 1222 Xtwo i stolicę Koloman odzyskał i w niej
po 3 latach z trucizny umarł Daniel xięstwo halickie
zagarnął które mu Izasław wydał Daniel poraził
wziął w niewolę Xcia Włodzimierza z bratem Izasławem
zwycięzca Halicz Michałkowi (był on syn Wsewołoda
Xcia Kijow.) odstąpił Dług ad a. 1225.
1240 Daniel Romanowicz wypędzony Desguign. T. I p. 309
1244 Tenże Xiąże Rusi zdobywa Lublin

1259 Wasylko Xże halicki i włodzimir. (Stryjk str. 296) Wasylko brat króla Daniela
Lew i Daniel synowie jego pomagają Tatarom pod Nogajem i Telebugą
pod Sandomierzem zdradzając Krempę

1265 Leo dux Ruth~~[illegible]~~ st. servitori suo Sienkoni Tatarynowicz in bonis
Sambor donat certa sortes seu Drozyska Dąbrowa dictas. Dat in Antiqua
Sambor. (Archiw) Podobny przywilej uzyskał przodek Szeptyckich

1266 umarł Daniel nieżyjąc już gdy Alexander IV pap. list do niego napisał pełen wyrzutów że przysięgę złamał i wiarę porzucił (Dług.) Rajnald.

1267 Lew Danilowicz Xże włodzimirski. (Stryjk. str. 291. Kojał. p. 116)

1280 Lew w zamyśle zawojowania ~~[illegible]~~ małopolskiej wpada w zimie lecz u
Gorlic pobity od Warsza kaszt. krak. i Janusza Wojew. Sandom. d. 3
lutego. Leszek Czarny wpada na Ruś kraj pali aż po Lwów Lew
się w górach ukrywał.

1287 Ruś i Tatary niszczą Polskę samych dziewic branek było 21,000

1309 Klemens V pap. wyprawił posła do króla ruskiego zachęcając go
do unii lecz bez skutku (Dług.) ~~lecz mylnie bo Klemens od [illegible]~~

R. 1340 Kazimierz Ruś czerwoną zabiera

1342 Bunty w Przemyślu Daszko z kniaziem Ostrowskim woła Tatarów na
pomoc, który pod Sandomierz wpadają.

1339 Bolesław Trojdenowicz Xże Mazowieck. urodzony z Maryi córki Gedymina
posiada ziemię Lwowską i włodzimierską po wuju Lubarcie Gedyminowiczu
Xżu Rusi i Wołynia. (Dług.)

1340 Kazimierz W. po zdobyciu Lwowa i skończonej wyprawie na wiosnę w lipcu
udał się dla zdobycia reszty Rusi zawojował Przemyśl, Sanok, Halicz, Trembowlę
Lubaczow, Tustan wszystkie zamki Rusi południowej aż do Krzemieńca któ-
ry posiadał Jerzy Narymuntowicz Xże Litewski zostawując go w pokoju
podług przymierza zawartego na lat 2 co do ziem i zamków Włodzimierza, Bełza,
Chełma i Brześcia; zapewnili też Kazimierza że mu przeszkadzać nie będą w podbiciu
reszty. Kromer str. 301. Kazimierz W. i Jawnuta W.X.L. przymierze zawarli odnowił je
Olgierd który nastąpił po Jawnucie.

1349 Kazimierz W. przyłącza do Korony (dzierżane od Lubarta i Kiejstuta) Wołyń Podole, Bełz, Brześć, Litewski i Polesie
Kojał 314. Stanowi starostów. Odnawia przymierze zawarte z Ludwikiem r. 1339 którym go następcą mianuje
Ludwik wysyła matkę dla odebrania przysięgi wierności od Polaków

1350 Litwa ziemie Lwow. Bełz Chełm. Brzeską pustoszy Bełzką Włodzimir. Chełm. Dogiel T. I.
Brzeską od Polsk. odrywa i w następnym roku oddaje Xł.

1351. Kazimierz z posiłkami siostrzeńca Ludwika Król. węg. zbił Litwę Xcia Kiejstu-
ta pojmał lecz niezdaje się aby prowincyje odzyskał Xże wypuszczony iż chrzest przyjmie
ale niedotrzymał.

1352 Lubart Gedyminowicz znowu bierze Kwiat 317

1352 Lubart dawnych dzieł Giedyminowy Włodzimierz i Łuck trzyma. Tatary Podole niszczą.

1353 Olgierd, Kiejstut, Skirgiełło dzieła Lit. aby się zemścić porażki z r. 1351 i straty Włodzimierza wyprawiają Lubarta na Ruś biorze Halicz. Łupi miasto pali i wyrzyna mieszkańców.

Odbiera Litwie Podole Wołyń i daje Alexandrowi Koryat a Bełz Jerzemu Narymuntowiczowi (Kojał. 334)

1356. Kazimierz pisze się już Rex Pol. et Russiae nec non Cracoviae Sandomir. Siradiae, Lanciciae, Cuiaviae et Pomeraniae Dominus et Haeres

1357 Wyprawa Kazimierza i Ludwika na Ruś

R. 1362 Kazimierz W. zamek wymurował w Przemyślu osadził go r. 1377 Ludwik Węgrami.

1362 Nos Cazimirus Dei Gracia Rex Poloniae universarum terrarum Russiae — dux et Haeres. Szczygielski Tinec.

1366 Kazimierz Wołyń zdobyty dany w lenno Alexandrowi Koryatowiczowi odbiera tą razą do Korony też Bełz i Chełm zamki ruskie osadza żołnierzem pol. Włodzimierz murem otacza. Dług. p. 1150.

Odbiera Litwie Łuckie, Chełmskie i Bełskie ziemie. Bełz daje w lenno wraz z Chełmem przyłączonym do Bełzkiego daje Jerzemu Narymuntowiczowi synowi Gedymina — wyjąwszy zamki Łuck i Włodzimierz które obsadził baronami polskiemi resztę ziemi włodzimierskiej daje Kazimierz w tenutę xcin litew. Alexandrowi synowi Michała wnukowi Olgerda w rząd. Ziemie Bełz, Chełm, Łucko, Włodzimierz czyli Wołyń przez 15 lat Litwa trzymała. (Dług. ada 1350)

1370. Po śmierci Kazimierza Litwa bierze zamek Włodzimierz Pietrasz Turski poddaje zamek przez umowę.

1375 Kazimierz daje Szymonowi Edlam wieś Słubno w ziemi przemyskiej o granice od wsi Nakło do rzeki Wisznia prawem dziedz. zachowując z niej służbę wojenną. Dan w Sandomierzu
— Władysław Xiążę Opolski i pan Rusi daje Jaśkowi wieś Droszów jure vasallorum.

1376 Alexander Koryat znajduje się w Krakowie przy Kazimierzu (w)

1377. Władysław Xiążę Rusi Maciejowi daje wieś Czerwiec (jure vassalorum) w Samborskiem. Datum in Grudek

1377 Biskupstwo przemyskie łacińskie

Ludwik Ruś oderwaną oderwał od Polski i przyłączył do Węgier Jadwiga zdobywa nazad.

Ludwik osadza wojsko węgierskie w Przemyślu które r. 1390 Jadwiga wypędza.

F Jerzy Narym. Xiąże Bełski niechce Ludwik. podlegać Sędziwoj z Szubin idzie na Bełz Chełm a Ludwik na Bełz za pośrednictwem Kiejstuta potwierdza Narymuntowiczowi Jerz. Bełz ze zostanie lennikiem polskim 100 grzywien z żup Bochni na rok.

1377 Ludwik robi wyprawę przeciw Litwie chcąc się najazdów przeszłorocznych F Bełz daje bez ziemie Jerzemu Narymuntowiczowi r. 1384. i Lubaczów razem

1378 nadanie wsi Odrzypole cum attinentiis Ladimiro Valacho przez Władysława przydał Lubaczów i czy Ludwika

Ludwik Ruś z zamkami Lwow Przemyśl Halicz, Trembowle, Sniatyn Jarosław, Grodek, Olesko, Łopatyn i Kamieniec Podols-
ki odjął od Xcia Opolskiego za Xstwo Kujawskie i Dobrzyńskie nabył

1383. Anna Krol węg. confert Josepho Olekuss villam Kuntzendorf in marcis 12

Fedorowi Xciu Łuckiemu

1382 Węgry poddają Lubartowi zamki Olesko, Łopatyn, Sniatyn. Halicz przez przekupstwo

1387 Alexander Vitoldus dux Brestensis, Georgius Belzensis, Theodorus Rat-
nensis, Georgius Slucensis cavent Vladislao Regi pro Benedicto palatino Haliciensi.

daruje / szwagrow / i pło Xiążom

1388 Władysław daje ziemie Belska (2) swemu Xciu Mazow. Ziemowitowi wydając zarazem swą siostrę Alexandrę 1386 Dług.

Busk, Łopatyn / Trębowlę

1390 Jadwiga Krolowa wypędza Węgrów z Rusi. z Przemyśla, Grodka, Lwowa Halicza

Gubernatorem Rusi był węgier Emeryk Bebek

1390 Spytek z Melsztyna wojtostwo w Nowym Samborze przedał Bejmikowi Od tąd Ruś miała
za 80 grzywien

starostow Generalnych do r 1434 gdy za rotą Jagiełły na województwa była urządzona.

1385 Jagiełło obowiązuje się Polsce za ziemie Ruskie.

1386. Feodor Lubartowicz był w zastaw dany Jadwidze Król. na zaręczenie zachowa-
nia umów między Władysławem Królem a Krolową i panami polskiemi. Ten jadąc
do Litwy rzeczył iż kiedy kolwiek był zawołany do Krolowej stawi się.
Dan w Sandomierzu.

Król Węg. Zygmunt z Jagiełłą o Ruś spory wiedzie 1388

1388 Wołyniem w imieniu Krola rządzi Krzesław z Kurozwęk.

(Sommersb) załatwiono te sprawę 1412 w Lublyo

1391. Vladislaus rex confirmat literas palatini Russiae continentis venditionem villa-
rum Dobrutycze et Wienczanowice in personam Semladii Armeni pro
300 sexagenis numeri Ruthenici. Dat Leopol. in vigilia OO SS.

1393. Idem dat consensum vendendi advocatiam in Krosno. Cracoviae.

1396. Tenże Spytkowi z Melsztyna wojew. Krak. Podole w lenno daje.

1388 Homagium regi Poloniae Vladimiri ducis Kijoviensis. Datum Luceoriae 1388.
(był to syn starszy Olgerda)

1394 Podług Kromera p. 365 (pusuit Jagiełło Ziemowitowi Bełz, Lubaczow, Busk, Grabowiec,
Horodło, Sewłodz i Łopatyn własnością dziedziczną z warunkiem iż nie będzie mógł
przedać ani ustąpić zamku lub powiatu jak tylko Krolowi iż będzie służył w czasie
wojen Krolowi a wojny żadnej prowadzić nie będzie z nikim bez wiedzy Króla. To dowo-
dzi że Chełm nie należał do darowizny lecz zostawał przy Polsce od r. 1377 nie można
wiedzieć jak Bełz wrócił do Polski jednak mieli jakieś pretensyje potomki Ziemowita
Xięta Mazowieccy do Rusi bo się z końcem XV w. pisali zawsze Panami Rusi.

1403. Jagiełło wykupił Podole od dzieci Spytka i oddał Swidrygielle bratu swemu.

Wladislaus rex Iwankoniem Kaplicz de Nahorce in possessione ejusdem villa

— conservat et donacionem Leonis ducis Russiae in perpetuum ejusdem villae confir-
mat, servitio militari reservato. Dat in Medyka ea Arch.

1404. Nobiles ac terrigenae Russiae causam occasione oppidi Tyczyn et totius districtus dicti Zalesie
inter regem Vladislaum et Hedwigem reginam relictam Ottonis de Pilca palatini Sandomiriensis
filiam ipsius consortem Vincentii de Granow Capitanei Nakelensis judicialiter complanant, ac
Regi ut solutis 500 marcis eadem bona recipiat, decernunt. Dat in Medyka Arch.

1403 Jagiełło chcąc ułagodzić wichrzącego Świdrygiełła dał mu Podole i w udział ziemię Żydaczów i te miasta w Połowie z pow. i zamkami: Stryj, Sidlów, Grabstwo, Stobnicę, Drugnię i Ujście nadto 1400 grzywien corocznie z żup królewskich. W drugiem miejscu niema Grabstwo.

1404 Jagiełło odbiera Świdrygielle Podole i oddaje w rządy Piotrowi Szafrańcowi Karnazianiowi kasztelanowi Dobrzyń. Andrzejowi Tęczyńskiemu Podstolemu Krakow. Włodkowi Charbinowskiemu herbu Sulima (Dług)

1410 W bitwie pod Grunewaldem stawały chorągwie i Olesko.

1409 Władysław król święta bożego narodzenia przepędził w Dubowli i tam w jednym dniu kościół tać. wystawił. (Dług) Grzegorz Dominikan b. Włodzimir. go poświęcił.

1412 Jagiełło w Przemyślu na zamku kościół schizmatykom odbiera.

1417 Mathias Epis. Premisl. jus patronatus Canonicatuum et praebendarum Ecclesiae sua Cathedr. Premisl. Vladislao regi et Scribusin perpetuum resignat.

1430 Hrycko Kierdejowicz Michał Teodor Smurzyło, Brezowy bracia baronowie polscy po śmierci Witolda zdobywając Kamieniec Skałat Czerwonogród (Dług)
Jagiełło poraża Świdrygiełła a Łuck oddaje Fedusżkowi czyli Teodorowi synowi córki swej mu co był Xiem Ostrogskim.

143[illegible] Po śmierci Witolda dopominając się odebrać Polacy Wołyń i Łuck od Świdrygiełła Jan Mężyk z Dąbrowy Starosta Rusi Bohdan Rohatyński Starosta Oleski Król włości na skarb zabiera i daje Mikołajowi Porawa szlachcicowi z Lubelskiego (Dług)

1432 Odebrane Olesko przez Polaków Król daje w dzierżawę Janowi z Sienna synowi kasztelana Lubelskiego. Król nadaje W. Xtwo Litew. Zygmuntowi Kiejstutowiczowi pod warunkiem aby Wołyń powrócił. Zbigniew Oleśnicki bisk. Krak. Komissarzem do tej umowy.

1434 rycerstwo ziem ruskich domaga się aby w myśl przywileju w Jedlnie przed 4 laty wydanego zostali uznani za szlachtę polską i wolni byli od wszelkich opłat i danin, co też pozwolono.

1446 Na zjeździe w Brześciu Litwa się domaga powrotu Podola Łucka i Oleska

1448 Kazimierz IV nakazuje pospolite ruszenie z Przemyśla Lwowa, Podole Bełza i t.d. przeciw Multanom (Dług)

1463 Bełz przyłączony do Korony

1489 Casimirus Rex Pol: adjudicat bona Ostre Dnae Mariae Trabska Datum in Nowogrod.

1560 Ferdynand I używa tytułu rex Gali: Lodomer. Wesbeg T I p. 494

R. 1608 podczas Koronacyi węg. Króla Macieja niesiono chorągwie Lodomeryi i Galicyi. —

1741 Nos Maria Theresia regina Hung . . . Galicia Lodomeriae

Lucius p. 224 pisze o Beli III Króla Węg: Reintegrato Croatiae dominio mox ad septentrionem conversum Galicia sive Halicia per Andream filium obtenta, titulo quoque ejus uti coepit.

Lodomeryjo Xtwo wołyńskie

Wyjątek z testamentu Zofii Miczyny żony zmarłego Wojciecha
Miki złotnika mieszczanina lwowskiego będąc od morowego powietrza
dotknięta zrobiła w Lwowie 1651 dn. 30 Października testament w któ
rym między innemi zapisuje Karmelitom bosym we Lwowie „Srebro
robione, którego jest przy mnie więcej mniej grzywien 6 – Także 3
karty guzików u P. Andrzeja Złotnika będących ma być na karcie po
40tu guzikach tylko od roboty dać potrzeba złł 1 i groszy 24. Item pasek
mój srebrny złocisty który grzywnę waży, drugi biały mały srebrny waży
łotów 10 item łamane różne złoto którego jest na 4 czerw złł. rubi-
nek także jeden, także diamencik szacowany za złł 6. item delia
falendyszową lisami podszyta, czaik złotniczy, Kozerszale mały i
wielki i insze naczynia wszystkie do rzemiosła złotniczego należące
cyny sztuk 10" — Córce zaś mojej mojej Katarzynie odkazuję „suknie
moje i chusty wszystkie: jako półsetek płótna białego cienkiego, obrączkę
złota w pół czerwonego złotego, paciorze Koralowe, 3 sznurki pereł korala-
mi przeplatanych pasek srebrny we 20 łutów, cyny sztuk 10 (bo jej nu-
mero sztuk 20) pościel jedną mchową to jest 3 poduszki pierzyn 2 kwapo-
wych spodnia i zwierzchnia, prześcieradła, poszwy, poszewki bawełnice
moje wszystkie (z tylko wyjąwszy Paniej Siostrze mojej Szwarckopowej:
czeladna pościel i paciorze bursztynowe, to jej deklaruję) Koszule i wszystkie
insze chusty których tu mianować nie mogę, pościel drugą także poduszek 3,
pierzyn 2 spodnią i zwierzchnią spódnicę czamletową i z kabatem takimże
fiołkowe potrzeby ze złotem robione u niej spódnicę drugą turecką muha-
jerową kabat atłasowy turkusowej maści, Rękawiszka stały atłasowy z sobolową
opuszką, fartuch adamaszkowy wiśniowy szlaki srebrne do zawicia głowy
i gęby, tęż w mieście w sklepie szlaki drugie ze złotem tęż przy mnie, czepiec
złoty, czepiec drugi włosowy ze srebrem, jedwabnica czarna ze srebrnemi
koronkami, Koronek złotych do czapki potrzeba łokcia, giestko samym
złotem szyte skrzynie i wszystkie inne sprzęty domowe." — „Bratu zaś memu
rodzonemu Wawrzyńcowi suknie po nieboszczyku małżonku moim tę daruję
jako ferezją fiołkową falendyszową adamaszkiem podszytą z guzami srebrnemi
złocistemi, doloman także fiołkowy falendyszowy z guzami srebrnemi zło-
cistemi ubiory nowe falendyszowe i boty czerwone, a koszul to jest nieboszczy-
kowskich ubogim proszę rozdać. Panu Szwagrowi Szwarckopowi

muszkiet i szablę co lepszą daruię a druga przy ojcach zostaje." — „Mam
u żyda w zastawie (którego sobie niebk małżonek moj Kryda w szafie
w murze w sklepie napisał 5 sznurow ~~ut~~ pereł rostych nopszenice=
ko u nich z rubinem i ze 3ma perełkami 9 pierścieni złotych między
któremi są kilka po półtora czerwonego bo się działone niedziel 8
przed S. Michałem. Roku bieżącego u tegoż żyda pukiel we złotym
zastawiony.

R. 1666 Actum Lublini in Judiciis ordinariis generalibus Tri=
bunalis regni Szymon Cebulski miecznik ziemi Sochaczewskiey
i Eufrozyna Sokołowska żona jego wraz z sługami dworskiemi
skarżą Stefana Gorskiego Commilitonem Jana z Sobieszyna Sobieskiego
Chorążego Królewskiego który z swemi przybocznemi sługami i Prefectem
Wojska Zaporoskiego: Regus w liczbie przeszło 100 ludzi rożnej kondycyi
rano przed wschodem słońca napadł dwór we wsi Koczurowo gdzie leżało
ciało Katarzyny z Podkamienia ostatniej Cebrowskiej która tę wieś Cebulskie=
mu zapisała, do pogrzebu, ciało z katafalku zrucili lichtarze srebrne za=
brali, dworskich rzuciwszy na ziemię davi sadunas securibus obversis fustibus
baculis verberibus i insolitis bili, pokrwawili, strzelali szukali w dworze
żonę Cebulską i oczekiwali na drodze ze Lwowa jej przyjazdu Stanisław=
skiego Szlachcica et ministerialem regni generalem Budzaar zabili
pieniądze zabrali i rzeczy: „ut pote ex scrinio rhedae kontusz soboli
aksamitny niebieskiej maści" kosztował 12 set złotych, u którego guzy
dyamentowe w karczoch robione złote de quorum valore non constat
kontusz ceglasty rysiemi noszkami podszyty za który dano złotych
900 za same rysie aksamitu łokci 12 po złotych 19 za guzy rubinowe
złotych 130, żupan atłasowy karmazynowy w którym było atłasu łokci 10
po złotych 8 guziki płaskie rubinowe za które dano złotych 180 czapkę aksamit=
ną ceglastą sobolową nową za którą dano złotych 80, pas sakieski
karmazynowy za który dano złotych 70, spodnie rzeczy atłasowe karmazy=
nowe w których łokci 7 po złotych półosma, miednicę i nalewkę za którą
dano złotych 700 w pół złocistą. lichtarzow para srebrnych które były
przyciele według trumny ważyły grzywien 10 szczypce srebrne złotych 15
nożow para w blachmalu z nożenkami złotych 30 buzdygan srebrny złocisty
w którym było srebra grzywien 6 rządzik jeden biały uzdeczka gończa łyżek
srebrnych 6, szkatuła z prawami między którymi były i sprawy Panow
Mitaszewskich. W skrzyni białogłowskiej czerwonych złotych siedm set pod
chustami i tymsami złotych dwa tysiące 300, dano od JeMci Pana Hetma=
na koronnego łańcuch złoty JejMci Pani Czarkowskiej ad fidele depositum
dany ważył czerwonych złotych 170 pierścień diamentowy za który dano
złotych 800, przy kompaniej usarskiej JeMci Pana Hetmana napierś=
ionek diamentowy złotych 170, łyżka złota która ważyła czerwonych
złotych 25, z czeladzi czterech suknie falendyszowe który falendysz
brano po złotych 7 i potrzeby u każdego były srebrne które kupowano po
złotych 18 opończę wiśniową purpurową łokci 16 po złotych 9 i inne ochędóstwo
spodnica tabinowa niebieskiej maści złocista za którą dano

złł 900. Karyatka Sabinowa szkarłatna kwiaty złote, forboty złote
pubkami podszyta, spodnie z innocensem pomarańczowym złociste flumo=
we, skrzynię z chustami białemi pościel kitajczaną karmazynową z panien
dwóch i paniej starej wszytko pozbierano tylko w koszulach puszczono
z rydwana potrzeby wszystkie turkusowe oberznięto kulbakę haftowaną
purpurowej z olstrami aksamitnemi haftowanemi z płatem i woj=
łokiem która kosztowała złł 150 ~~[illegible]~~, czeladnych kulbak 4 z woj=
łokami i uzdeczkami które kupowano po złotych 15 cyny puzder dwie,
panew wielką i rożnów 2, moździerz za który dano złł 15 pistoletów
parę przy kulbace, bandoletów wileńskiej roboty złocistych za które
dano złotych półtorasta, szefelin złotem nabijany za który dano
złotych 36 ładownica aksamitna karmazynowa za którą dano
talarów 12, ładownic czeladnych 4 skorzanych, czapkę na głowie
posieczono, zegarek diamentowy za który dano czerwonych
złł 300 aliasque permultas."

Wyjątek z testamentu Jana Glinki Łowczy halickiego z r.
1651 we Lwowie Karmelitom bosym „odkazuję miednicę i nalew-
kę srebrną, lichtarzów parę srebrnych i konewkę srebrną". „Mał-
żonce mojej miłej naznaczam rydwan wielki z oponą
starą i z końmi swemi wnuczętom moim a dzieciom Nbka Pana
Gabriela Drohojowskiego naznaczam rzędzik biały i z pochwami."
—„Sztyk moskiewski marmurkowy offiaruję JM P. Czechowskiemu."

Wyjątek z test. Szlach. Jacka Wawrzyńca Żmudzkiego z r. 1668 w
Lwowie „Długi zaś którem winien z tejże summy wypłacać nazna-
czam Andrzejowi Młynarzowi w Hodyniach u którego szabla op-
rawna nasarska złocista zastawiona we złotych 100 tę 80. Karmelitom
bosym leguję." — „U Wołuckiego w Przemyślu kitajku sztuczkę
łokci 7 we 12 złotych nie w lichwie wykupić która sztuczka ma się
dostać żydowi Juśkowi."

R. 1660 Stanisław Brzozowski z Brzozowa zapisuje. „P. Jakubowi
Brzozowskiemu konia wronego z uzdeczką oprawną, kulbakę zieloną
pistolety moje z któremi jeżdżam, żupan atłasowy stary, kontusz purpu=
rowy z popielicami, podjezdka jednego, czapkę sobolową zieloną, boty czerwone
nowe, portki karmazynowe stare, kilim stary i drugi, skrzyneczkę mojej wóz
skarbny ze wszytkiem z kocełkami i z drobiazgami, podjezdka jednego,
Ciotce Pani Perkowskiej wołu jednego puzderka, kocełki skrzynia mała z
poduszkami, kołdra, wał, sztuczek płótna 2 i wszytkie rzeczy drobniejsze."
— Panu Łopuskiemu ferezya szkarłatna rysią." — JeMci Panu Bud=
kowskiemu także za pracę złotych 100, konia gorczycznego z siodłem Usar=

kim z munsztukiem." — „Skrzynia która we Lwowie większa, suknie w niej, Kiliny, Żupanow 2, Kontasz szlamowy tabinu obtoczystego łokci 5 i cyna rządzik srebrny suty, czarka i insze rzeczy wszystkie" — „poprzedać do kościołów i do szpitalów rozdać." — „Szabla oprawna moja, nagłowek i Uzdzieniczka srebrna, Karwasze z łapkami oprawne poprzedać na trycesymy zaraz rozdać rożnym księżom.

Regestr armaty Konwentu Lwowskie° — spisany roku 1658

Działo spiżowe sześciofuntowe po Rakocym od KJMci 1.
Dział spiżowych funtowych po Rakocym od Krola JM. 3.
Działo spiżowe z Rydomla . . . . . . 1.
Działo spiżowe funtowe kupne na jusc łokci długie . . . 1.
Działo spiżowe trzyfuntowe od P. Gorajskiego . . . . 1.
Działo żelazne trzyfuntowe . . . . . . 1.
Działo żelazne funtowe od P. Rogalskiego . . . . 1.
Działo żelazne pulfuntowe od JMP. Rogalsk°. . . . . 1.
Hakownic w nowej oprawie z zamkami lontowemi . . . n. 26
Hakownic w starej oprawie z zamkami lontowemi . . . 2
Hakownic w starej oprawie z zamkiem kołowem . . . 1.
Hakown. w nowej oprawie z zamkiem kołowym . . . 1.
Hakownic nieoprawnych . . . . 2.
Działko jedno bez uszu na półtora łokcia szturmak murowy 1.
Działko żelazne przyłamane z uszyma wierć funtowe . . . 1.
Janczarka w starej oprawie od JMP. Rogalskiego . . . 1.
Janczarka krotsza w starej oprawie obie z zamkami kołowemi 1.
Mozdzierzow żelaznych 4
Muszkietow Toruńskich w starej oprawie ryssowanej z zamkami kołowemi od JMPana Rogalskiego . . . . . 2.
Muszkietów nowo oprawnych lontowych . . . . . . n. 29
Muszkiet oprawney starey Kozacki z krzosem . . . . 1.
Bębnow dwa 2
Chorągiew Kozacka . . . . 1.
Ptaszynek brokowych z zamkami kołowemi 3
Samopałów Kozackich z krzosami 3
Smigownic długich tureckich w czarnej oprawie z zamkami kołowemi 5
Smigownic w nowej oprawie białej z zamkami lontowemi . 4
Smigownica w nowej oprawie białej z zamkiem kołowym 1.

Muszkietów krzosowych par: zyłych dwa które P. Petrus Damianus dał osadzić nowo w [illegible] roku 1696.
Muszkiet jeden lontowy 1699.
Fuzya długa jedne 1699 przybyła.

Regestr pogubionej armaty częścią wydanej częścią od różnych naszych pobranej, częścią wykradzionej przez czeladź i chłopców Zakrystialnych uti unus illorum fassus.

Bandolet w starej oprawie z krzosem tureckim zginął. Ciesznka w kość oprawna. Muszkiet w starej oprawie z kołem. Janczarek dwoich. Muszkietów lontowych 7. Muszkiet w starej oprawie z krzosem na sztalt janczarki. Muszkiet krótki krzosowy rysowany starożwiecki. Pistoletów francuzkich 2 szturmaków w czarnej oprawie jeden a dwa w starej oprawie 3.

NB. Tej strzelby wszytkiej nie masz.

Wieś Sarnaadka dziś koniec Przedmieścia Żółkiewskiego 1617. zapisuja leżący tamże dworek mieszczanie Iwan Piekarfora z żoną Nastasią Kościołowi Ormiańskiemu Wniebowstąpienia N. M. P.

Wartan Hunian był już Katolickim Arcybiskupem Lwowsk. 1693.

R. 1684. wspomniane grunta kościelne ormiańskie w miejscu i na Krakowskiem; wspomniana cerkiew ś. Iwana (?)

R. 1687 wspomniane grunta Emfiteutyczne Ormiańskie na Przedmieściu Krakowskim zaraz za Korytem

R. 1690 Kościół Cathedralny Monasterium Nativitatis B. V. M. extra urbem

R. 1662 Stanisław z Potoka Potocki Wojewoda Krakowski uwalnia Folwark na przedmieściu Krakowskim we Lwowie na Bogdanowce leżący Arcybiskupa Lwowskiego.

R. 1731. Jakób Ludwik Sobieski darował OO. Theatynom Lwowskim darował pewną część juryzdykcyi dziedzicznej Sobieszczyzna zwanej.

R. 1674. wspomniane że część miasta gdzie mieszkali Ormianie całkiem się spaliła.

R. 1641 we Lwowie w Urzędzie miejskim Ormiańskim siedział Paulus Boiem Dziurdzi Med. Dr. Consul et Advocatus Civitatis Leopoliensis ordinarius Armenorum Leopoliensium Senior juratus na rynku stały Kramnice sporne (in Meditullio Civitatis erant instita opulenta) Kamienica Ormianina: Obernatowicza była ~~wnie~~ w rynku między Kamienica Arcybiskupia: Szembekowskę.

Mikołaj Herbart z Fulsztyn za Capitaneus Corol. Terrar. Russia Generalis daruje Marcinowi Konieckiemu ~~ntllgo~~ grunt na przedmieściu Krakowskim należącej do jurydyki Starościńskiej koło drogi idącej ad Synagogam Ruthenicam Woskrzesienska (Dedicationis) albo raczej koło drogi idącej do młynu dictum Piekarski koło rzeki Pełtew W Lwowie in castro inferiori Leopoliensi feria quarta ante festum Sancti ~~Epis~~ Adalberti Episcopi 1581. donacyę tę potwierdził Król Stefan w Grodnie 1582.

podpis id omni supra manu sua

Mieszczanie Lwowscy tak byli bogaci że po zrabowaniu Lwowskim przez Szwedów pod Karolem XII zostały się Towary po zmarłym Kupcu Ormianinie Lwowskim Gabryelu Swedykowiczu zostały się perły orientalne i pierścień diamentowy w wartości 864 złp. 1710.

Ormianie Lwowscy przyjęli Unię r. 1686 w przytomności Króla Jana III siedzącego z Senatorami w Majestacie dnia 10 Aprila w przytomności Andrzeja Załuckiego Kapitul. Krakowsk. Stanisł. Jabłonowskiego Palat. Rusk. Martina Kąckiego palatina Kijowsk. Konstantyna Xcia Wiśniowieckiego Palat. Betzkiego. Com. Falkier. z an Palat. Czernichow. Hieronim Lubomirski Mareschalc. Curiae regn. Marco Matczyński Supremo Camera praefecto Joanne Chryzostomo Gniński Referendar. Regni Abbate Wągrowecensi. Athanasio Miączyński Venatore regni z strony duchownej za naród mówił rotułę i podpisywał Georgius ~~[illegible]~~ Albrachtus Comy Dienhoff Dei et Ap. Sed. Episcopus Camenecensis

R. 1781. d. 16 Julii papież nadaje odpust a Kościołowi parafialnemu Poczęcia Matki Bosk. Ormiańskiej w Stanisławowie.

Pater Stephanus Wartanowicz aliás Wartabied z Edzmiadzinu R. 1662 d. 20 marca pisze do Ormian Lwowskich że im posyła Ewangelię ręką swoją pisaną wraz z księgą Josephi Pana Mikołaja kto iędał się do Armenii i Persyi dla przypatrzenia się ziemiom.

Sądy Ormiańskie aż do Józefa II Cesarza
Przywileje Ormian Lwowskich 1) Privilegium Fundationis Serenissimi (Serenissimi magni) Casimiri Regis – Sandomiriae feria VI infra octavas Sanctissimi 3 Pentecosten 1356 – 2) Ludovici in Drozgower VII die octavarum festi paschae 1380. 3) Helisabetha regina Hungariae et polonia Senioris de actu – in Grodek in Crastino festi S. Luca Evangel. 4) Sigismundi Augusti Cracov. feria V post festum Sacri Pentecostes 1549. nec non decreta varia et primo pue Serenissimi Casimiri regis 1469 Leopoli feria 2da post dominicam Conductus paschae – Sigismundi 1518 Cracoviae Sabbatho ante dominicam Judica – Sigism. Aug. 1563 Petricoviae feria II ante festum S. Agnetis

Sigismundi III 1602 Cracoviae infra Octavas Sacratissimi Cor-
poris Christi – Vladislai IV Leopoli 1634 feria VI ante festum
Simeonis & Judae – Vladislai IV Varsaviae 1638 feria Secunda
in Vigilia festi S. Thomae – Vladislai IV Cracoviae 1646 Sabatho
ante festum S. Mariae Magdalenae
Fara Ormiańska w Jazłowcu Narodzenia Matki Bozej zbudowana
ab anno 79 (niewiedzieć czy r. 1679 czy też 1635 od więźy
tyb biskupa w r. 1714) jednak mówi że po zburzeniu Tureckim
Pleban dotowany był r. 1706 od dziedzica Jazłowca Jana
Koniecpolskiego: żony jego Elżbiety z Rzewuskich 300 złp.
rocznie - Kościół miał 5 ołtarzy główny z Katedry ormiańskiej
Lwowskiej – kamienice mieszkańców pobuzyli Turcy. Upadek
Jazłowca odtąd się datuje. Wdowa parafialnym proboszcza dawniej
mieszkali arcybiskupi. Podczas wizyty Arcybiskup Orm-Lwow. Jana
Tobiasza Augustynowicza było familii 16 a dusz 66 ormiańskich
extra moenia Civitatis było monasterium ormiańskie S. Gregorii Illuminat pri
kościołek mały jak kaplica zburzony został na końcu 17 wieku
odnowiony był murem opasany. Cudowny Obraz (Statuam)
Matki Boskiej posiadał najprzód Czuriło dał ją Jazłowiec..
kiemu a ten Koniecpolskiemu ten zaś Ormianom. Matka
boska płakała. Stało się to 1424 jest jej sztych i jest
w farze Jazłowieckiej. W bibliotece Ormian Lwowskich
ormiańskiej informacji jest rękopism: Artykuły bractwa Jazłowieckiego approbo
wane władzą JW JMci Xdza Mikołaja Torosowicza Arcy-
biskupa na ten czas swego sub titulo S. Crucis ad prius vero
sub titulo Immaculatae Concept. B. Virg. Mariae ~~1667~~
1657 Kart 4 in fol z pieczęcią i podpisem pisane po ormiańsku

Jeżeli zwiedzisz stare miasto (Bern) Werona jeśli opatrzysz Amfi-
teatr tamtejszy? to ci twój Cicerone pokaże ~~[illegible]~~ grób w Kapucy-
nów niedaleko wschodu Romeo ~~[illegible]~~ Montecchi i Julii Capuletti
~~[illegible]~~ Kochanków szczególniejszych których przygody (smutną śmierć) szlachet-
nie urodzony Luigi da Porto w XVI wieku opisał, genialny Sir William Schakespeare
za Królowej Elżbiety zdramatyzował a Bellini przelał w tony harmonii za naszych czasów.
Jeżeli będziesz przejeżdżał przez Krosno a wstąpisz do starożytn. gotyck. Klasztoru
Franciszkanów to ci ukaże tamtejszy kościelny owa żyjąca chronika grób
Stanisława i Anny z Oświecimów których przygody czekają jeszcze za pisania.

Julię pochowano, w grobach Capelletów u Franciszkanów

Rytro zamek wspomniony w jednym Krakowskim przywileju z czasów Kazimierza Wielkiego: de theloneo solvendo na Poprodzie.

Melsztyn w starych dyplomatach i przeszciach (n Kelisińskiego 3) zwie się Molstein (cf Liechtenstein)

czytałem go Rękopism nagrobków z całej Galicyi znajduje się w bibliotece uniwersyteckiej.

Koło wsi Suchodół, jak się Jasła jeszcze jest cały cmentarz pogański z samych mogił gdzie straszą koło Krosna

Również koło Krosna jest góra Malinowa ~~na niej~~ to jest wysoki kopiec z kilkoma na nim dębami mówią że tam leży zabity Malin Car tatarów.

W Krościenku w kościele modrzewiowym i dworze są bardzo stare malowidła pomiędzy innemi matka boska i Mikołaj Firlej.
stary obraz Adama i Ewy

Turcy mawiali o Jazłowcu: „Nie umrze nagłą śmiercią zamek Jazłowiecki" Pamiętn. Jakóba Sobiesk.

W Odrzykoniu jest dzwon z 11go wieku lany w Paryżu poświęcany przez ś. Wojciecha

W Rudkach w kościele jest szyta Kapa z czapraka Króla Jana III Andrzej pod kościołem zwłoki Jakuba Sobieskiego (constring. i w pięknej marmurowej trumnie z basreliefami.

O zamku Jazłowieckim vide dział w Aktach dominikańskich.

Rokita wyżej Kosmacza na niej duży kamień na którym dobosz przesiadywał nad srebrna kulą którą go zabito odprawiało 9 księży msze soborne

W Potakiczu koło Tłumacza stół kamienny z runami w polu i pieczara wielka

kaiłan (chińsk) małe listki χειλος futtr. φυλλον folium kałpak słowo tureckie.

Władysław IV powiększył krzesła senatorskie w Baczu kazał ratusz rozszerzyć i zostawił berło [złoczone] w skarbcu.

W Strzyżkach ciekawe litery trudne do odczytania na obrazach przy carskich wrotach które z klasztoru z Smolnicy tu przeniesiono na początku tego wieku kazał Verwalter państwa Spaskiego z starej miedzi klasztornej porobić kociołki, ludzie mówili że coś na tych tablicach z miedzi było pisane może list smerz do Włodzimierza.

Nº 260. A 16 Maji 1647 Sebastianus Lielsz praepositus ecclesiae Tuchov. dat privilegium pro sculteto Brzy seu Brety in fabricam ecclesiae Tuchoviensis sub titulo S. Jacobi Apostoli serviente

Nº 227 Pilzno 1436 Stanisław Watropka de Strzelce sprzedaje (obligat) za pewną sumę wsie swoje Janusz-kowice, Gogołów & Glinnik Panu Jakobowi Skarbkowi

222 Cracoviae 1451. Anna żona Thomconis de Wilkoniska partem w obydwóch wsiach Wilkoniska przedaje Ladislao de Jodłownik za 100 marcas mediorum grossorum latorum

209. Sigismundus de Bobowa r. 1434. subjudex Cracov.

202 Tyniec 1386 Zawed Opat z Konwentem chcąc wieś Waryce przenieść na prawo teutonskie sprzedaje scultetiam w tej wsi za 400 gross. pragens Paulo et Dobcone heredibus de Wrablowicze.

198. Cracoviae XIV Kl. Decembr. 1280. pozwala Leszek xże Krakowski wytrzebiać lasy i wsie niemieckie zakładać przy czem mówi de quercetis Malkov (Dub)

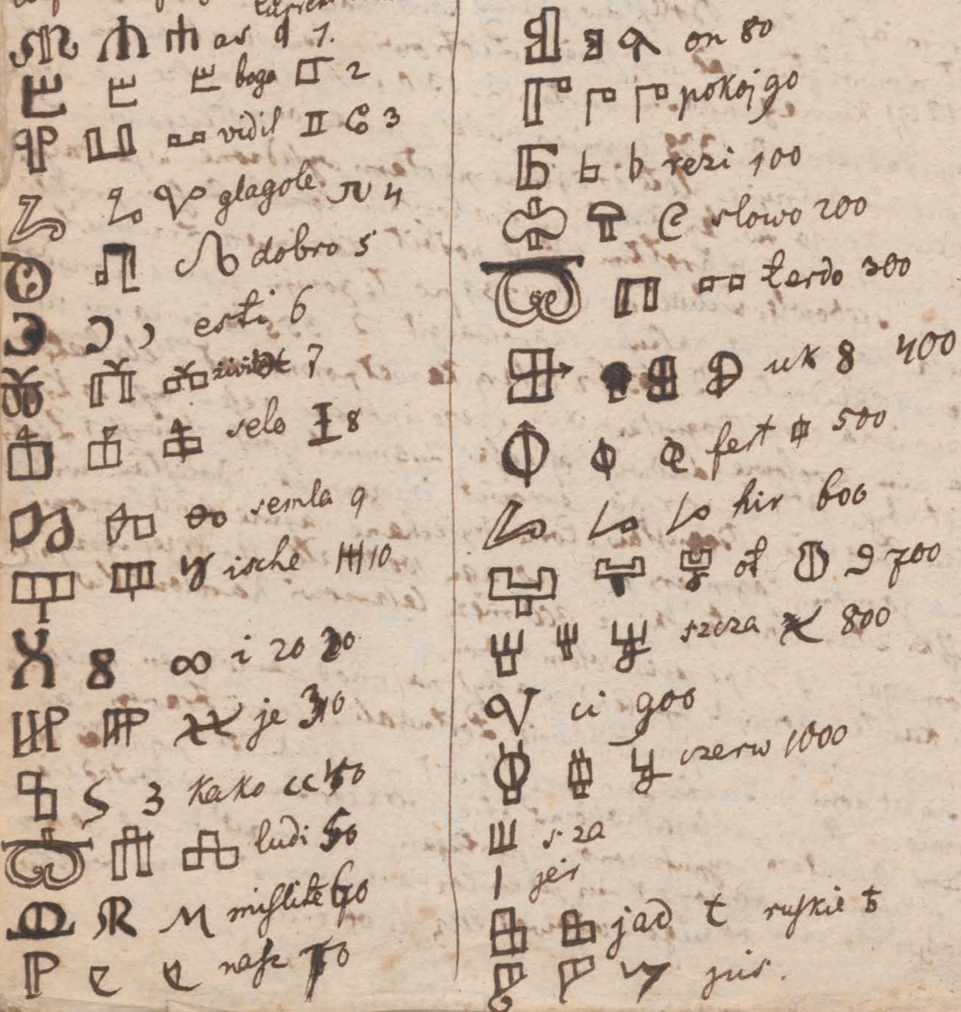
193. 1471 Zbigniew de Wythowice podkomorzy krakowski rozgranicza wieś Tyniecką Baczyn i wieś Skoszka vel Szkoszka nobilium Gregorii & Stanislai i ustanawia scopulos graniciales.

191. Bodzan ... 11 Julii 1466 Jan Biskup Krakowski potwierdza zamianę plebanii między parochem Czernichoviensem & Spytkovicensem.

Władysław Jagiełło umarł 1434 dn. 31 Maja
Kościoł katedralny S. Magdaleny w Haliczu zbudował Chrystyn
z Ostrowa Metropolia Lwowska miała za polskich czasow Sufraga:
nów Przemyskiego, Chełmsk. Kijowsk. Kamieniec. Bukowińskiego
za Sulikowskiego było 6 dekanatow z Kościołami bez Klasztorów:
Lwowski 26 Grodecki 14 Dunajowski 11 Rohatyński 11 Żyda:
czowski i Trębowelski po 8 Usteński 25 Razem 103 w Kapi
tule było 16 kanoników jeden z nich był sędzią deputowanym przy
trybunale królewskim w Kościele S. Krzyża pochowany 1411 Jakób Strze:
pa cały r. 1619 znaleziony Jan Rzeszowski ze wsi Dunajow za
pozwoleniem Króla zrobił miasto dawał ślub Elżbiecie córce Otto
Pileckiego z Jagiełłem umarł w Rzeszowie 1436 Grzegorz z Sa.
noka + w Kąkolnikach Jan Długosz w Wiślicy ~~...~~ kupił grunta gdzie wy.
budował pomieszkania dla wikaryuszów. W Szczepanowicach na miej
scu drewnianego Kościołka gdzie się S. Stanisław Rodził Długosz
murowany Kościoł zbudował Bernard Wilczek on to pokrył Ka:
tedrę która się z miastem spaliła sprawił duży dzwon Bernard zwany
srebrny posąg P. Maryi Stanisław Słomowski główny ołtarz w Ka:
tedrze wystawił pałac biskupi w Dunajowie odbudował Jan Za:
mojski pokrył chór Katedry miedzią: na reszte 6000 złp przekazał
Benedyktynek Klasztor murem opasał i zapisał im 6000 złp.
Karmelitom bosym kupił Klasztor wykupił dobra Arcybiskupie Ko:
tow. Konstanty Lipski dawał Janowi III w Żółkwi benedykcyą na
wyprawę Wiedeńską Jan Skarbek odbudował dom Arcybiskupi spalony
we Lwowie Mikołaj Wyżycki dn. 23 Lipca 1741 wprowadzał uro:
czyście do osobnej Kaplicy u Jezuitów kości S. Benedykta darowane od
Jnocentego XII Georg. Dziedruszyckiemi profect. Habuli Regii Kapelica
tę zbudowała Marianna z Zamojskich Dzieduszycka żona tamtego — Kościoł
w Żółkwi biskup ten wyniósł do Godności Infulactwa Wac. Sierakowski
poświęcał Kościoł 1744 w Przemyślu w Krakowskiej dyecezyi r. 1911 było
z 72 Kościołów w Sandeckim 208 w Sandomirskiej 59 Kollegiaty w
Sączu, Tarnowie, Bobowie, Wojniczu Stanisław Szczepanowski
urodzony z Ojca Wielisława matki Bogny Wisław herbu Zabawa
pozwolił w lasach Radłowskich braciom swym dwie wsie Zabawa i
Drohicza wystawio za początku 13 wieku Jan II Brandota z Białk.
czewa zbudował Kościoł S. Marcina w Biskupicach koło Wieliczki

Wacław Król za wieś Biskupią Kamienicę dał Janowi III Muskacie Brecz który zaś
Jan opatowi Tynieckiemu dał w possessyę lecz gdy Węgry prez nieostrożność odeb-
rali zamek Król dobra odebrał za tę stratę Muskata z Klasztorem Tynieckim pro-
wadził u papieża prócz dostał od opata wieś Lrzeczyce Król Wacław zaś dał
zamek: dobra Płochę (Muszynę) do biskupstwa Krakowskiego Muskata zbudował
wieś Biskupice dał Katedrze wieś Trąbki: Danyce Jan Grot naswan wieś Bisku-
pice Jangród – Zbigniew Olesnicki zburzył Melsztyn bo Spytek z Melsztyna
wyznawał tam nauke Husa – dzwon Urban postawił w Niepołomicach
Sokal kościół przy nim gdzie cudowny obraz Stanisław Gomoliński biskup
Łucki osadził Ord. Minor de Observantia w Janowie kościół Dominikanom
wystawił Andrzej Bobola Jezuita 1657 z Pińsk zamordowany
Stefan Rupniewski ~~bisk Łucki~~ 1727 Koronował obraz w Podkamieniu od
Benedykta XIII przysłaną koroną

Alfabet Glagolityczki podług Walwasora Ehre d. Herzogth. Crains II Thl. p. 273 Cyprian Stein

W Karyntij chodzą w nocy Strigon Wedarec Walwasor. II p. 335 chodzi
po nocy gdzie zapuka tam umrze kto wykopuią go i pal cierniowy mu
w brzuch biją. Na Wilię Bożego narodzenia biorą kłodę drzewa wiążą ją Lain
dają jej jeść i pić potem powoli palą dzieciokom się wtedy kochanek w
wodzie pokazuje wróżkie zwią się Bogine.
Henryk brat Bolesława kędzierzawego poruczywszy państwo ziemi pątnił do
ziemi Św. gdzie rok był cały wróciwszy nazad w Zagościu nad Nidą fundował
klasztor Templariuszom z Henrykiem był w ziemi Św. Jacsa Lebu Gryff.
~~Bolesław wstydliwy~~ miasto Opatów z boższiami odebrał Templariuszom Hen-
ryk brodaty dobra nadał biskupstwu Lubuskiemu w tym czasie Mieczysław
syn Konradów na weselu od Szwurow zagryziony R. 1243 Konrad
Ks. Mazowieckie obiegając w Krakowie Bolesł. pudic. zbudował na górze
gdzie klasztor Tyniecki zamek R. 1264 zjechało się rycerstwo polskie
do Koprzyc miasta tam Bolesław przeciw Swarnowi Xiu Ruskiemu i Ta-
tarom zlecił dowództwo nad woyskiem Piotrowi Wojew. Krak. herbu Sre-
niawa R. 1291 Kunegunda Św. umarła. R. 1310 Templariusze za wolą
papieża wygładzeni. R. 1335 Kazmierz wielki z zamku Lwowskiego wziął
skarb Xiąt ruskich, z Krzyże złote drogiemi perłami wysadzone w jednym
był kawał drzewa Krzyża Św. ten Krzyż w Krakowskim kościele Ruskim przy-
aby religij ich niedoźnierzył w krótkim czasie podbił Kazimierz Przemyśl,
Sanok, Halicz, Trebowli, Lubaczow R. 1339 po złożonym sejmie porządek
prawny i wreda, Kazmierz W. na Rusi zaprowadził R. 1355 Niemcami zie-
mie opustoszoną zaludnił. R. 1362 Cesarz Karzeł pojmował Helzbietę
balleedc wnuczkę Kazimierza córkę Bogusława Xia Szczecińskiego Wesele było w Kra-
kowie byli na nim Królowie: Ludwig Węgierski, Zygmunt Gotski (Duński) Piot.
Cypryjski: Xiążęta byli Otto bawarskie, Ziemowit Mazowieck. Bolesław Swidnic-
kie Władysław Opolskie, Bogusław z córką Wyjechano naprzeciw Cesarzow-
ter Wesele było na zamku. Kazmierz dał posagu 100000 zł. Andrzej Tęczyński
alabart zellertardu Wojewoda Lubelski Star. Uniatyński z 300 mężmi Cesarowi Karolowi V w
Hispanii pomagał 1532 przeciw Solimanowi
Jan Tęczyński kasztel. Wojnicki syn Andreja był najprzod pachołkiem u Cesarza
p. 33–38) Ferdynanda peregrynował do Rzymu Hispanij Portugalij, Anglij Francyi i do
wielu innych Xiążąt gdzie w Turniejach excellował w Waleczności pojmano go
bo miasto Gorzało ze staraniem legata Xiędza Piotra Wolskiego Dunina i Konteduarry
oraz Don Giaro Mamilora wypuszczono. W Portugalij zachorzał sama go Kró-
lowa liczyła. W Hispanij na dworze Króla jeden Cornaro przegrał z nim wielkie
summy w nocy z zbójcami na niego czatował, lecz się obronił

Przeprawiając się przez Góry sługę swego za siebie kosztownościami ustroił bo niechciał być poznany potym padając przez wodę głęboką utopił się sługa z mułem. Chłopi go pojmali do kłody wsadzili i straże chcieli lecz wyratował go żed […] mówiąc z nim potaimie odwiózłszy go do Granady. Koło Sewilli w jednej chałupie u starej baby obdarli go całkiem ledwie oknem uciekł

Herby rycerztwa polskiego p. Barłosza Paprockiego w Krakowie w drukarni M. Garwolczyka. 1584 pag 44 wspomina nagrobek Tarła w Jarosławiu w klasztorze: Jacet hic Reverendissimus in Christo Pater Dnus Stanislaus Tarło Episcopus Premislien. Divinarum humanarumq rerum pericia insignis qui obijt Anno Dni 1544 Die 14 Decembris : 4 wiersze tystulit Stanislaw na tym grobie pisane niżej Stanisława Tarła męża sławnego który był w Węgrzech czas długi się bawił na dworze Królowej Izabelle ten także szczedł sterilis Jan Tarło Chorąży Lwowski za Laropskiego czasu dostał Czaple w ziemi Przemyskiej Mikołaj Chorąży ~~Przemyski miał dziatem~~ w przemyskiej ziemi Laszki zostawił córkę Mniszkowa z wielkich Koniecz Kasztelankę radomską która nająwszy Tarnowieccy z Tarnowca w Pilznieńskim herbu Topór wiodą początek Żegoty Zaprzanica Herbu który koi r. (vide) 1080. Pitawa.

Lek za Zygm. Aug. oddziedziczyła. Tarnowieccy z Tarnowca w Pilznieńskim herbu Topór

Dom Wielopolskich przodki zwano Bochnarami z tych Piotr Bochnar Kasztellan Biecki 1340 Nawoj Bochnar Podkomorzy krakowski syn jego Mikołaj wziął po Arnoldzie Wielkierzu jako żupnik do żup Krakowskich po tym był 1413

Piotr Pikorany syn Nawoja Jan Bochnar Wielopolski

Wincenty Zaxyc 1006 Comes ... haresi[?] Bochnia Cyprzycki klasztor alias S. Joannis Mons 5 mil od Krakowa fundował Teodor Wojew. Krakowski herbu Gryff 1240 zwany go Cedro kupił on u synowca swego wieś Rogoźnik 1237 za 6 tokii sukna bonatnego i kilka skórek lisich dla klasztoru te wieś kupił temuż klasztorowi drugą wieś Cyprzyc za 100 grzywien ~~...~~ srebra na czym teraz jest wsi 6 r. 1237, tam pozniej klasztor fundował temuż klasztorowi 1238 kupił wieś Kryszkowice u szlachetnego Lewosa: Kryszka za 20 grzywien srebra: 2 sukni. Klemens z Klemuntowa krab.: kasztelan Krakowski w Staniątkach gdzie z żoną swą Radawą leży klasztor fundował 1253 córka jego Wysonega najpierwsza xieni tamże Klemens nadał klasztorowi wsie Staniątki Sijrowa, Zagorzyce, Babice, Koszkochow, Lusowice, Długoszyn Czeszkowice, pół Jaworna, p. 72 z Smolice z wolnym łowiskiem bobrów, miasteczka: Zathor, Kęty, Czelady z łow. castoram et taberna – Wichów u Liewiora w którym wychodziło 20 pługów. Ostrow: Lorkże w parafii Niepołomskiej (które wziął za odmianę Letkowic: Woźnik) Lewtkowice nad Rabą cum molend. et castor. Płonice, Zagrodzie, Nabuse, Drużkow, Drzemeniczany, Syże Lusonicze z drewnianym kościołem. Klimuntow Niemieł. Gdy się syn temu Klemensowi rodził postał po córkę swą xienią Wyszegę 71. ta mu dała imie Dojutiek: narajutrz umarł Oprócz tego miał ten klasztor od tegoż Piotra Lazy Brzeznicę, Gorkow Chrosc, Złomirog, Cichmanowice, Zagorze, Karczmy Staierowe (w paraf. Bodzanowskiej) Karczmę Boleslawską (tamże) Lędziony u Liszczyny

Niegardow, Węgierce, Zielenice, Zrewcezanki, Andrzej z Brzeznice Gryffita pisał się z Brzeznice od Bochnie był synem Marka Woiewody Krakowskiego został biskupem Płockim 1238 Klasztorowi w Staniątkach nadał wieś Brzeznice z Dusze... mi, Lepianke i z soli. Bochnię miasteczko, Brzesków, Niedokosyce, ktemu dwie częsci soli vulgariter Zieczyny i Korce: Dobromowicze, Wisnicze i Kiradowice + 1249 R. 1298 darowali Jus patronatus w Gorze S. Jana i Konwentowi Czyneckim Zdysław i Ratuld syny Jana Gryffity zwanego Żyda wspominaią ich Monimenta Czynyckie (pag 72) przed Biskupem Muskatą w Krakowie 11 nonas Maji == de jure polonico in jus Teutonicum rodificari quod Jrzedskie vulgariter nominatur in Niepolomicze Lbo przywilej Kazimierza Granickiemu

Bochnia należała do wiecznego krab. z Duszy jednak paro wania Bolesława wstydliwego odjęta Klasztorowi w Staniątkach o za to zatydzień dostawał Klasztor wiertel soli warzonej

Elżbieta Mohilina Hospodarska zapisała stauropigialn. Cerkwi 600 złp.
List Korn... Konstantego z Sosnicze 1600 - 21 Juni pisany bractwu Kościoła Kościoła P. Maryi we Lwowie w którym posyła na wspomożenie bractwu 100 złp. przez P. Łukasza Brata tegoż Kościoła

Ja Moyzesz Mohiła który był Hospodarem ziemi Wołoskiey, wiadomo czynię tem pisaniem moiem, żem odebrał moie rzeczy wszystkie wcale, od ich mościow P. P. Braciy Religi Greckiy wniebowzięcia Naświętszey Panny, które były wchowaniu, dla tego daiemy ten nasz kwit, ręką własną pisany y podpisany, aby nigdy od żadnego trudności żadney w tem nie mieli, gdyżem content z ich mościów wcale odebrawszy, wszystko, co dla lepszey wiary y pewności podpisem y pieczęcią swoią podtwierdzamy. Data W wielki ... A° 1660 Moyzesz Mohiła Hospodar Wołoski Mp. Quit od Wiel. Hospodar. Moyzesza Mohiły

Stary grosz polski miał za Aug III miał 6 groszów i szeląg a stary szeląg miał 2 grosze i 1 szeląk - ... 5 groszy czyni 1 złt i 5 groszy grzywna miała 2 złt 4 grosze stary grosz polski = 1 ... Czerw. złt miał 2 złt ... Grzywna szeroka 22 złt gr. 12. ... albo tynf srebrny mieszany z miedzią groszy 38

W Kalendarzu Dziewulskiego z r. 1747 i 1766 jest wiadomość o Monecie polskiej
Katarzyna Białuszyna z Melsztyna mając dobra żyła odrobinami chleba u Dominikanów
w Krakowie u S. Trójcy mały chór swym kosztem zasklepić kazała — + 1645 [?] 24,
Góra Justowa za Zbyszycami koło Tęgoborzy S. Just polak zakonu Kamedułów uczeń
S. Barnaby, towarzysz S. Jędrzeja Żórawki i Benedykta Zwerarda mieszkał nad rzeką
Dunajcem nad rzeką Łobzów + 1007 dn. 9 czerwca. R: 1572 d. 13 czerwca. Stanisł. Ław-
łowski mieszczanin z Opatowa jadąc z żoną i córką Salomeą z Nowego Sącza w nocy
bojąc się zbójców wstąpił do kościoła gdzie pochowany św. Just. i modlił się. Pokazał się św. w białym
odzieniu dał mu 2 kije mając 2 kije wierzbowe jeden dał woźnicy drugi Salomei
mówiąc idźcie bezpiecznie o tom przywar jest potem zniknął jechali za powodem
onych gorejących kijów a gdy do dom przyjechali ukazał się św. mówiąc: Zostańcie w
pokoju a ty Salomeo odtąd żywot zakonny prowadź co też uczyniła Antiqua monum.
ejusd. ecclesie. Miechovita l. II c. 9. Cromer l. II c. 4 Długosz (w Tropiu Domek dziewczyna święta patka w Dunajcu)
W Sandomierzu gdy Tatary wycinali Dominikanów 1259 jeden laiczek ukryty w chórze
na dół stąpił aby też zginął bo śpiewali Salve Regina
Magierów pod tym miastem r. 1657 d. 11 Lipca Czarnecki 1000 Węgrów Jerzego Rakoczego wyciął i łupy ich zabrał wielkie
Agnieszka Panna Franciszkanka Św. + 1256 leży przy św. Kunegundzie w Starym Sączu
Lipnica urodzenie S. Szymona Bernardyna Dr. i Professora filozofii w Akad. Krak. podróżował do Rzymu i ziemi św. z Tyburcem Socyuszem swym + 1482
Kmita z Wojnicza Laureatus Professor Akademii Krakowsk. 1463
Paprocki w Ogrodzie Król. fol. 7 ~~wspomina~~ cytuje Stanisława Pawłowskiego Biskupa
Ołomunieckiego który pisze że Władysław Warneńczyk koło Medyny żył w puszczy Astrolog
Prafski 1433 przepowiadał Władysł. Warneń. śmierć
Podhajce Silnicki 1667 Kozaków i Tatarów tu 1500 na placu trupem położył który
zresztą 300 wsi spalili. Kochowski Climacter III l. VI
OO. Reformatów w Przemyślu fundował Hermolaus Tyrawski
Zołotarenko zabity pod Szkłowem leżąc w cerkwi na katafalku podnosił się z trumny
i znowu kładł się czyniąc w dzień pogrzebu podniósł ręce z trumny z których krew płynęła
i krzyczał 3 razy Uciekajcie! Był tam Chmielnicki uciekli wszyscy a cerkiew się spaliła.
w Zadnikach miasteczku pokazał duch mówił żeby uciekali Polacy bo szalony to jest
Chmielnicki idzie
Dziewulsk. Kalendarz z r. Geografia Polska i W. X. Lit z r. 1755 1756 1757. 1758.
tamże o Monarchiniach i Królów Polskich 1759 Tom IV i tom III

1759.
Obrazy cudowne Bocheński – Bulszowiecki – Dunajowski – Fragski
Jarosławski, Zasielski, Janowski – Lwowskie w katedrze u Karmelitow – u S. Jura – u Domin.
Leżajski r. 1590 ożawiony Myślenicki od Lwa Zbaraskiego z Wenecyi przywieziony 1590
Maryampolski – Nastasowski – Przemyska statua – Podkamieniecki – Rozniatowski – Rudecki
Sokalski – Sędziszowski – Tuchowski – Trębowelski. Winnicki pod Lwowem – Sokalski r.
1580 przez Jakuba Wężyka przekopiowany (Kobyłanka Milatyn – Tarnowiec – Czerniechów.
Kto na wiosnę latające robaczy bocianie będzie pilnym kto stojące gnuśnym
W wilią S. Macieja liście imionami znaczą i na cmentarzu nosza czyje zwiędnie ten umrze
W tej nocy dusze odprawiają procesyą z którą i te chodzą dusze co tego roku umrą. W koniec
zapust rzucają warzecha mliko o pułapo i z figury wróżą. Na Rusi zadają czary w
pierogach kaszy mlecznej w pierzu, sierści, koszuli, w włosach bitach. Na S. Jura na zielone
Świątki i S. Jana ścinają od wrót czarownice trzaski które rzucają w skopiec zbierają do
rana rosę przy drodze którędy bydło chodzi odbierają mleko ciągnąc za sznur dość
Arcyb. Lwowski Bisk. Przemyski Kasztel. Krak. Sandomirski Wojewoda Ruski Wołyński, Po-
dolski Bełski Kasztelan Krześłowi Wojnicki Lwowski Bełski Kasztel. mniejsi Sądecki
Biecki, Przemyski, Halicki, Sanocki, Czechowski Oświecimski Biskupstwo Łuckie: Zbaraz
w Chełmskim dekanaty: Sokal, Bełz, Łotyłis, Turobin, Biskupstwo Kamienieckie: Dunajow,
Satanow, Jazłowiec Ruskie Biskupstwa: Przemyskie od r. 1271 Chełmskie od r. 1000
~~Lwowskie~~ pisał się biskupem Bełzkim oraz Lwowskie fundowane około 1540 pierwszy
był Makary Tuczapski Ormiańskie Arcybisk. 1630 unią przyjęto ma 16 Kościołów
Starostwa Barwałd Białykamień, Bełz, Biecz Busk Czerwonogród, Dębowiec Dzwino
gród Grybow, Jasło, Jaworow. Kołomyja, Leżajsk Krosno. Czchow, Czorsztyn Dobczyce
Drohobycz Halicz, Gródek, Kałusz Bochnia Lanckorona Lipnik, Lipnica
Lubaczow, Lwow, Medyka, Mościska, Niepołomice, Nowytarg, Oświęcim Pilzno, Przemysl.
Lubaczow, Lwow, Medyka, Mościska, Niepołomice, Nowytarg, Oświęcim Pilzno, Przemysl.
Rohatyn, Roborzyce, Śniatyn, Sokal, Sambor, Sanok Sącz. Stryj, Stumacz, Trębowla
Wisznia, Wojnicz, Zator, Żydaczow Zwinogrod
Glinka Zwierzyniec . leszczki Lis – dwie córce zwni Tölfter – burkownik
Schlagbaum – Kordołowitk bitnik szlachcic Kordołowiec – dobradziwo Grzeszik
zufall – Komornik Anbur. – Bodacza i Komyshu sita za rok. Przys.
Ropczyce niegdys Starostwo bardzo stare tu za Bolest. wstydl. (:) został pobity
Tiarno pod wsią Piatka kościół S. Piątkowa.
Przeworsk Klasztor Bernadynow założony podług abrysu Kapistrana niedawno jeszcze
nie pokazywano celę w której Kapistran mieszkał.
Dynow w Kościele były alabastrowe pomniki Kuropatwskich zbrojnych które gałgan proboszcz
kazał potłuc, powyrzucać że mu zaciemniały Kościół żydzi porobili sobie do zegarków po
sztumenta części tych nagrobków rozsypana w drodze Łobażewski pamięta jeden z dwoma
rycerzami: Kobieta mogą mieć porysowany; gdzie domek Justy uparcie jeszcze tam

stał zamek dziś walony. Koło Dynowa znaleziono garnek średnich zło-
tych i miedzianych pieniędzy rzymskich. W Dąbrowce za Dynowem zamek
z basztą żelaznemi armatami i wałami.

<u>Strzyżów</u> kościół tutejszy bardzo ciekawy presbyteryjum mniejsze i niższe
od kościoła zewnątrz wmurowany nieczytelny nagrobek okna w kościele
od nich do góry lecz dziś cegłami do pół zamurowane brama
niskie gotyckie murowany kościół i cissa miał być wprzody Aryjański.

Województwo Krakowskie herb Orzeł biały nad głową Korona ma Biskupa Kasztelana
Krak. Wojewodę Krak. Kasztelanów mniejszych 4 Wojnicki, Sądecki, Biecki, Oświe-
cimski Starostę Generalnego Starostów mniejszych 3. Biecki, Sądecki, Oświe-
cimski; ~~reszta~~ reszta Urzędów: Wojski, Podkomorzy, Sędzia ziemski Chorąży
Podstoli, Podsędek, Pisarz ziemski, Łowczy, Wojski Oświecimski Starości
niesądowi: Ojcowski, Lanckoroński, Lelowski, Olsztyński, Spiski,
Rabsztyński, Czorsztyński Wielki rządca, Podstarości, Sędzia, Pisarz, Burg-
grabiów 12. Wrotnicy z ze Szlachty. Rajcy Krakowscy: R. 1383 Nico-
laus Bochnar. tenże r. 1396 był Żupnikiem Krakowskiej Żupy; Lucas [Joannes Borek 1403 rajca Krak
Bochnar 1403 — Jan Boner żupnik Żup Krakowskich Starosta Oświecimski r. 1498
vir doctissimus; 1519 Severinus Boner — 1436 Nicolaus Seraphin Żupnik
Żup Krakowski za niego był tumult pospólstwa na Rajce — R. 1478 Zaifredus
Betman — R. 1508 Rajca Jan Haler Calcographus dives R. consul crac. 1528 Jostus
Ludovicus Decius Secretarius regius vir doctus & dives. ; Anno 1538 Rajca Krak. a bratjego rządca Krak. miał za sobą Rożnowne z tej córki.
Bartosz Kromer + 1563 d. 24 Aprilis

Województwo Sandomirskie 3 pola czerwone a 3 białe po 3 gwiazdy w
3 rzędziech w polu błękitnym ma Wojewodę Kasztelana ~~Woj~~

Województwo Ruskie Lew na Bronie złotej na polu błękitnym Zabore
w r. 1342 Rusi świadczy Kromer. ma to Województwo Arcybiskupa Wo-
jewodę ruskiego Kasztelana Lwowsk. Miasto Lwów używa Herbu
3 wież w bronie dwa wspięte lwy z rozdziawioną paszczęką.

Lwów p. 710 „Nie wielkie prawdzie samo w sobie ale Przedmieścia ma barzo
rozszerzone nad wiele miast innych w Polszcze rządniejsze Chwali mieszczany
i radzcy mówi że sami uczeni w radzie zasiadają że oni dają Stypendia dla
biednych że Paweł Szczerbic był Syndyk. Nicolaus Gelasinus Consul nakoniec mówi: na str. 710
Gdzieby przyszło do przedniejszych radziec miasta tego abychmy je tu wspomnieć
miał, pewnie Spartaneń: Lacedemonień: Atheniem: y one insze dawne civitates & Regne
nadnie godniejszemi chlubić się nie mogą" nakoniec chwali godności i Nauki Symona de
: Brzeziny Artium et Philosoph. magistrum Doctrina ingenio & opibus insignem w tymże mieście Kło-
rego syn także Szymon. zwiedził postronne Krainy umiał różne języki w greckim Łacińskim językach
wierszem i soluta oratione pisał używał Sowę za herb.

Województwo Podolskie ma herb słońce złote na białym Polu. Ma Biskupa
Wojewodę Kasztelany

Wojew. Belskie herb: Gryf biały w koronie złotej w polu czerwonym.
Przyłączone do Polski 1349 (Krom l. 12 lib 24) Domagał się tego Województwa
prawem przyrodzonym Conradus Niger. Olesnicen dux. lecz odsądzon (Krom l. 25
ma Wojewodę Kasztelane &. Powiaty: Belski, Hrodelski; Grabowiecki,
Sokalski, Tyszowiecki, Lubaczewski, Jaworowski. Miasto Bełz ma 3 wie-
że z 1 bramą (jak Lwów lecz bez lwa) zato wziął go Ladysław Xże Wieluńskie
i Opolskie przez Helbiega Wojta w kraju Ryzym. Opanowała go
Litwa za poddaniem Rusaków 1350 (Krom lib 12) Przez poddanie
dostali Rusacy miasta i zamku przez poddanie r. 1122 (?). Za Lud-
wika miasto i zamek poddali Rusacy 1376 (Krom. lib 13) Zgorzało
miasto 1473. (Krom lib 28)

Do Wojew. Ruskiego należą 1) ziemia przemyska herb orzeł o dwu głowach
w jednej koronie ma Biskupa Kasztelana. Miasto ma za Herb niedźwiedzia
czarnego — 2) Ziemia Sanocka 3) Ziemia Halicka kawka czarna w
koronie złotej w białym polu ma Kasztelana 4) Ziemia Chełmska niedź-
wiedź biały między 3 drzewami zielonymi w polu zielonym. ma biskupa
Kasztelana. Miasto Chełm ma za herb 3 wieże
Ziemia Sądecka ma herb jak Wojew. Sandomirskie Kromer pod r. 1304
lib 11 mówi o Wencesławie Krolu: Condidit autem Venceslaus rex San-
deciam Novam oppidum ad confluentem Donajeci & Bialla fluminum sub
carpato monte quae Crempacum opinor nostri vocant.

Xstwo Zatorskie: ~~Oświecimskie~~ używa orła białego w piersiach złote Z
Xstwo Oświecimskie Orła czarnego w piersiach złote O. To Xięstwo 1454 przy-
padło do Korony Polskiej za sprawą Jana Tęczyńskiego Krom. l. XX p.
533.

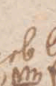

Województwo Wołyńskie ma za Herb ~~[illegible]~~ Krzyż biały w czerwonym
polu ma Senatorów, Biskupa, Wojewodę, Kasztelana Powiaty 3. Łucki
Włodzimirski, Krzemieniecki Województwo Wołoskie herb
Głowa żubrza czarna gwiazda między rogami i po-
łowice miesiąca w białym polu.

Bez bez bramów nie wyjdzie, ja tak temu tuszę
Wszakże chęć ku Ojczyźnie w nim pochwalić muszę

Herb Gdańskie

na ziemi
9[?] zaś czysto
przychodzi

Bartł. Paprocki proboszcz Płoński.
Herby rycerstwa polskiego na pięcioro ksiąg rozdzielone przez
Bartosza Paprockiego zebrane i wydane A. D. 1584. W Krakowie
w Drukarni Macieja Garwolczyka. 1584. stron 720 in fol.

Z Odrzykonia szedł jeden podziemny chód 2 mile do Frysztaku drugi zaś popod Wisłokę do zamku (Kośnickich) do Krosna drugim chodem uciekł Firlej z ludźmi z zamku gdy go oblegali, gdzie widziała tam była niegdyś Kaplicz-ka. Są w zamku wielkie bogactwa które Firlej schował w podziemnych lochu w skrzyniach rozbójnicy Waligórski był w Krośnie u Kapucynów mało że go nie złapali. Gdzie był Kościół S. Ducha jak się do miasta jedzie po prawej ręce tam duch siedzi w nocy ludzi przez ławę idących straca. jednemu dał pieniądz gdy ten zobaczył była to trupia kość. Jeden organista który umarł w 3 dniach bochniak skrasć sygnety a ci zawołali wstawajcie bracia on uciekł na chór w tym kur zapiał pod Suchodołem mogiły okrągłe próżne we środku bo w Krośnie była wojna. Brama Węgerska od Dukli druga .... (Krakowska?) Od Cergowy gdzie szpital widać. Porzyczka prowadził miedź na farę lecz na drodze stroły został spławił on 3 dzwonki i wzięte obraz w Korczynie w Kościele Firleja. obraz na Krościenku we dzwonie. Z Krosna wi-dać Cergowę. Przepalanie się pieniędzy. Na górce za Wisłoką Kościół S. Wojciecha miał w nim mieszkać S. Wojciech. Dom Biernata duch zły ciskał figle płatał.

Ehre des Hertzogthums Crain von Joh. Weichard Valvasor. Laibach 1689. fol. T. I pag. 115. w Karyntyi są okopy koło kościołów i pustych miejscach zwane Tabor te Valvasor trzyma za schronienia w czasie wojen. dawniej pag. 125 Trojanner Lager na tej górze ruiny (Trojaine) koło wsi Sedy in Oberkrain tu znajdują rzymskie pieniądze – Veter-nek Unterloch vide Powieści Kraińskie – Val. I pag. 169 bei Kreutberg w lesie kamien-ne pieczary w lesie w nich stoły ławy – pa. 183. Treffen zwischen Laibach u. Rudolfsb-werth hier findet man ausgehobenen Steine, heidnische Gräber, Münzen. Valvasor tam znalazł in einem heidnischen Begräbniß eine irdene Lampe = heidnischen ursprungen szmaragd – Krakem (Krakano) = między Kastel i Zöland koło rzeki Kulp. jest duża pieczara u spodu wypływa rzeczka a na tylnej ścianie tej pieczary wyryte oczy nos, usta. pag. 235 – Ziola czarownicze w Karyntyi: Velke Koren (Alantwurz) 539.
kobiety w pewny czas z pewnemi formułami wykopują korzeń i odmawiając formuły rzu- 567.
cają do pieca a mężczyzna przylezie żądany. Zepetez (Satyrion Knabenkraut) używają kopiąc w pewnym czasie i formułami dziewczęta, chcąc oraz aby za niemi chłopcy biegali. Noszenie włosów zasadza się na przesądzie że sprawia miłość. – Deveta trajzisa (Gla-diolus verus mehrer Schwertel rośnie na górach do napojów miłosnych. = Schlaf macht schatten (Spinach Solanum??) ... że dziś długo spał – Praprot (filix paproć) kwiat jej na S. Jana zerwany ma moc cudowną. = Powieść o pani co świecącego zaczarowała w konia pag. 366 – Theophrastus de lapide philosophorum. Adept. – grota wielka i powieść o niej p. 483. – O grotach pag 480 – 557.

Koło wsi Tscheraikal w państwie S. Serw na wysokiej skaliste gór że nad morzem stoi wykuta jama niedostępna zwie się Tabor p. 540 podobna pod samo niedaleko zamku Schiles Tabor. Pag. 567 w Oberkrain między Kärner Vellach i Feistriz góra Bluschera na tej górze przeszło 300 heiden. Begräbnussen unlängst allhier ... ...
Leichensteinen darauf große Charaktern geschrieben stehen gefunden...

Johan Bapt Leleomen Medic. D[r]. chciał z chłopcem Zygkwęzz otwo
rzyć jeden grób lecz powstała burza i grzmot musiał dać pokój. Pod tą górą ruiny
z zamków tam znajdowano Kupfernen Messer römischen schöne Grabschriften
heidnischen silbernen u. Kupfernen Medaillen p. 567. ~~pogin~~
Wyświecić kogo – drab wyświecony drwonili i zrapabny słoma pędzili z przyskiwanie
Dykcyonarz geograficzny po Angielsku przez przez L. Echarda na francus
kie przetożony przez X. Vosgien z francuskiego na polskie z dodatkiem
wielu miast i prowincyi polskich. (przez F. Siarczyńskiego) w Warszawie 1782
8[o]. III. tomy.
Barszczowo w wojew. Podolskim miasto od Kamieńca 6 mil blisko są
ciekawe łochy podziemne z szybami alabastrowemi i marmurowemi.
Bouillon (Bullio) piękne miasto Fran. w którem tegoż imienia w
Luxemburgu z zamkiem mocno obronnym. – z tąd wziął nazwe po matce
Godefryd Bouillon Francuzi zrabowali go r. 1676 Ludwik XIV oddał go
familii Książąt Bullońskich dług. 22, 55 szer. 49, 45.
Starowolski w dziele Monumenta Sarmatarum Cracov. 1655 fol cytuje
nagrobki: Clemens de Moskorzow Comes in Dobczyce & Kamieniec Castell.
Visl. Vicecancell. regni Praefectus generalis Crac + 1408. – Martinus de
Kameniec Palat Podol. + 1530 – Stanislaus Wielopolski de Gdow Aulic. regius +
1555 – Sebast Petrycy lekarz Bernard. Maciejowsk. + 1616. z Pilzna –
Petrus de Sycyna Kochanowski Secretar. regius + 2[do] August 1620 Aetat 54.
Piotr Smolik dziedzic Wolfanowic dworzanin Stefana, Zygm III Wład. IV. Jana
Zamojskiego + 1637. – Jan Zapolita Theol. D[r]. Canonicus S. Floriani Kaznodzieja Kra
kowski + 1572 Aet. 45 – Balthasar Balcerowic Civis & Bibliopola Cracov.
+ 1627 Aet. 55 –. Philippus Callimachus + 1497 – Laurentius Spy
tek Jordan de Zakliczyn in Melsztyn Castell. Cracov. Capit. Premisliens. Camior
censis + 1538. – Joannes Herburth a Fulsztin Castell. Camenecensis odda
wał się literaturze walczył z Turkiem Tartarami Szwedami + 1626
Aetat 58. 7[o] Octob. pochow. w Kamieńcu (p. 498.) – M. Gregor. Vigilan
tius Sanbor. Kanonik u S. Floriana w Krakowie + 1573 febr. 26 w Krak. po śmierci
dnia pokazał się Jarowi muszcaninsowi kanonikowi Krak. dał mu prawicę i mówił
że gdy miał umrzeć bo go nagle umarłego znaleziono przyszedł do niego człowiek wziął go
za rękę i pokazał mu Chrystusa. Ludzie u Sw. Floriana w Krakowie Marcin Radymiński pro
fessor w Akademii Krak r. 1653 na pamiątkę kazał wypisać. – Jan z Olesk
Daniłowicz syn Jana Wojewody ruskiego i Zofii Żółkiewskiej + 1618. – Łukasz Żółkiew
ski syn Mikołaja Podkomorzego Lwowsk. wnuk sławnego Stanisława Wojewoda Bracławsk
starosta Kałuski, Chmielnicki, Perejasławski, Mirhogrodzki towarzysz w podróży Wład. IV
walczył w Wołoszczyźnie, złapany od Tatar, walczył w Prusiech zbił Gustawa pod
Amersztinem walczył z Moskalami, Kozakami, założył Jezuitom klasztor w Perejasławiu
+ 1636 Aetat 42.

Dersław z Rytwian herbu Jastrzębiec miłował zapalczywie Eufemię córkę Xięcia Mazowiec-kiego Bolesława dla niej stracił cały prawie majątek wojował Słąskie Xięstwo i dostał powiaty Zator i Oświecim (za Wład. Jagiełły) + 1477 (p. 90)

Mikołaj Rytwiański służył w czarnym wojsku Króla Mathyasza Węgiersk. w potrzebie u Sawu z Turki wiele dokazując po skonczeniu bitwy pa-sowan od Mathiasza na rycerstwo (p. 92)

Marcin Zborowski z Ciechybiesy na Lokunin zamek w imieniu swym zbudował Odolanów murem i ochędożnym budowaniem ozdobił + 1565 pochowany w Zborowie ~~Wojewoda~~ i Kasztelan Krakowski Stumacki i Odo-lanowski starosta (p. 93)

Samuel Zborowski (p. 103) syn Marcina Kasztell. Krakowskiego Xiżowi Kozacy Zaporoscy pisali do niego by przyjął hetmaństwo gdy już z Węgier do Polski wrócił, on z pocztem niemałym sług i hajduków przybył do Kaniowa ztąd jechał Dniep-rem koło Samary 200 Kozaków łowiących ryby obrało go za wodza przebywszy na czajkach proga Dnieporu na Sawołżańskim uroczysku zjechał się z Kozaki było z nim do 70 szlachty wszyscy Zapo-rożcy na wyspie Tomakowce obrali go jedno głośnie hetmanem i buławę mu dorczyli dowo-dem jego męstwa są awantury wiernie iле się zdaje z dyariusza przez Paprockiego spisane i zamysły wojowania z Persyja i Moskwą. Zborowski posia-dał Złoczów: tam mieszkał. Ile możności wstrzy-mywał Kozaków od napadu Tureckiego i Tatarskiego aby nie dać przyczyny do zerwania miru z Polską. Przy ujściu Dnieporu męznie spotykał się z galerami Tureckiemi i z zastępy Tatarskiemi Paprocki opisuje cuda męstwa i przytomności jego w tylu niebez-pieczeństwach życia i narażania się (p. 112) Zostawił z Zofią Jordanowną Kaszt. Krak. córkę synów: Alexandra, Samuela i Córkę (Jan i Krzysztof w Niebowem) List Maxymiliana Cesarza dany Wawrzyńcowi Międzyleskiemu proboszczowi Wileńskiemu poz-

Żerosławice (pod Czyrzycem 33) Kościół tuleszy spustoszyli heretycy w 16 wieku nagrobki zostały w polu.

22

Hussaków za czasów Paprockiego w Łaszczo-Boratyńskiego Kaszt. Bełsk. starosty Samborsk. po śmierci tego starosty Bartosz Rudnicki pleban Hussakowie się zabił napisawszy pierwej: O Petre Boratyński si tu viixisses vivere et ego (162 p) 190. 190

Valvasor. I & II

1)

Do dziewki

Jana Kochan.

Daj czego nie ubędzie, byś nawięcej dała
Daj czego próżno dawać potym będziesz chciała
Kiedyć zmarszki twarz zorzą, a gładkie zwierciadło
Okaże to na oko że cię siła spadło
Już tam służyć nie będą te pieszczone słowa
Stachniczku duszo moja. Rychlej bądź mi zdrowa,
Maryja taśki pełna: a w ręku pacierze
Za jakie przy kościele babę pieniądz bierze
Teraz możesz lelija piękny włos otoczyć,
Teraz możesz zaśpiewać, możesz w tańcu skoczyć:
Po chwili przyjdzie druga, którą przejdziesz laty
Trzecie weźm ty kądziel: przystojniej mnie z swaty.

Paprocki ~~Niesiecki~~ opisuje przygody ciekawe Samuela od str. 103–112. Nazywa go Vir Animo sui Magni animi str 103.

ieden poszedł do Henryka.

O Starym

Stary miał priapismum, nieukładną mękę
Lecz była młodej żonie niemoc ta na rękę
Bo się pan często parzył w przyrodzonej wannie
Co więcej niżli jemu pomagało Hannie.
Potym go uleczyli mądrzy doktorowie:
A pani w płacz nieboga, biadasz mojej głowie
Kiedyś ty mężu stękał jam się dobrze miała
A kiedyś ty zaś zdrów ja ~~się~~ będę chorzała.

O Kapłanie

Prawo jest, aby kapłan nie mógł pojąć żony
Jenże nie ma być w żadnym członku uszczerbiony
Jeśli nie miał mieć żony, mógłci go zostawić,
Przy uszu, ale jajec lepiej było zbawić.

O chłopcu

Pan sobie kazał przywieść białągłowę
Aby z nią mógł mieć tajemną rozmowę
Czekawszy chłopca dobrze długą chwilę
Tak żeby drugi uszedł był i mile
Pojrzy pod okno, a ci sobie radzi:
Trzecie z góry do onej czeladzi:
Po djable synku folgujesz tej paniej
Jam kazał przywieść, asz jedziesz na niej.

O rozwodzie

Przyszedł chłop do Biskupa chcąc się rozwieść z żoną
Pytają go czemuż tak w oczu twoich mierziona
Atolim jej nie zastał dziewicą, księże miły:
A Biskup mu zaś powie: O błaznie opiły
Przychodzi to na króle i wysokie stany
A nie przynoszą takich plotek przed kapłany:
Z tych chłopie, jeśliś się tak dziewice chciało,
Mogłeś do Kolna jachać tam ich jest niemało.

wała familij Jastrzębiom kreować novos milites tres unum in Polonia, Masovia & Lithuania z tej familij 1518.

Mikołaj Arcybiskup Gnieźnieński [Szreniawa] i rodem ze wsi Kurowa od Bochnie syn hrabie Klemensa i Matr- ki Kataryny był najprzód biskupem Włocław- skim homo mundanus ad illecebras carnales intentus lucra sectans citharaedis deditus wiele mąki mięsa wieprzowego wysłał morzem do Flandryj stąd z czego wielkie skarby zebrał kupił kilka zamków dla synowców Ryt- wiany, Przandzicow, Bochotnice, & te wszyst- kie zaraz po śmierci potomstwo jego utracito- szkapowany że się starał o przyjaźń Królowej Anny podług innych sama królowa to miała mówić przed Królem Władysławem przezwany przeto na Sejm do Gniezna dokąd i Witold był prosz- ny. Wyjechawszy z dostatkiem na tę drogę po- lując w Kreczowie spadł z konia zawho- rował i r. 1411 w Robczyzach umarł (s. mil.)

Piotr Kmita herbu Szreniawa miał z żony Anny Górkowny i Barbary z Felsztyna Herburtowny syn Stanisława i Kataryny Tarnowskie, był Palatinus Praefectus Cracov. Mareschalcus regni majątek zostawił Borzom i Stadnickim.

Stadnicki ze Żmigroda R. 1286 Marcin ze Żmigroda Wojew. Krak (przywil.) Jakób ze Żmigroda Sumka Kasztel. Sanocki zabity pod Płowcami w rozprawie z Krzyżaki 1331. Mikołaj Stadnicki de Żmigrod 1473. nadaje Żmigrod Król Jakubowi Stadnickiemu de Żmigrod ditium eidem super r. 1440 wolności super bonis Siechow & Bukowina in oppidis nostris districtu Biecen terrae Cracov.

Za Stefana Króla Marek Stadnicki trzymał miasteczko Dubiecko

p. 146 Paprocki cytuje rejestra krzyżackie: Ma- gnificus Petrus de Lipie ~~Lit a.~~ Palat. Sandomiriensis anno 1376 hic in medio, choro tumulatus.

Rożanowie Szulisław Rożen zabił Wojewodę Krakowskiego chciał się napród w zameczku swoym Grodku obronić ale wiele ludźmi z rozkazu Krola oblegany ujechał do Węgier (p. 78) Tam był hetmanem nadwornym po śmierci Krola Węgier. do gonił Krolową wożącą Koronę do Węgier porażiwszy Bałazego Forgacza i oddał Klejnoty Królewskie w Polsce Władysławowi Warnenczykowi za co Ossowa, Borowa, Zaleczniсę, Jastrzebią, Kąsznę wraz z zabraną miejscowością dostał Syn jego Piotr zbudował ½ mili od dawnego Grodka za- mek Rożnow miał syna Zygmunta i corkę ktorą dał za Zawiszę Czarnego i w posagu w dzierżawę Roż- now i 3000 grzywien mitując zięcia. Zawisza wydawszy jedną swą Corkę za Amora Tarnowskiego puścił mu w dzierżawie Rożnów za sumę za jaką sam trzymał Zygmunt upominał się u Tarnowskiego Rożnowa a potem go mocą wziął lecz iż sumy sprawić niemógł przez pewną ugodę zostawiwszy sobie i potomkom na nim wieczność a sumę jego uiściwszy od Ojca zapisaną puścił mu go do dzierżawy Zygmunt miał synów Adama, Andrzeja, Jakuba, Jakub zaś Adama, Gabriela, Zygmunta którzy się dzielnie w Wołoszczyźnie popisywał (Paprocki Herby str. 78) Paprocki walczył w Wołoszczyźnie w czasie wojen z Iwonią Bohdanem był synem Andrzeja Pap.: Helzbietę z domu Jarzewskiej; ożenił się z ~~Anną~~ Jadwigą +1572 (Kosobucka (Kasztelanka Czechowskiego córka niezostawił potomstwa brat jego Rostaniec przybył Płoński Wojciech w Krakowskiej ziemi żona jego była 1 voto za ~~Dalesz~~ zwanym Świętek Starostą ~~z domu Rogala~~ Wiśniewskim, potem ze Dyczkiem a Mławskim, potem trzeci raz za Paprockim, umarła 1572 w Krajkowie swej wsi dziedzicznej

Gładysze Kazimierz Jarowi Gładysz ~~[illegible]~~ nadaje w zamian za w ziemi Bieckiej [wieś Bruśnie] wolności robienia ciągle: potomstwu i tyma ludźmi dla siebie in Zupa rostra Bochnen nadając mu oraz urzadtamże vulgariter Barkmistrostwo nuncupatum (Zwrgunistrow) z pensią co sobotę ½ grzywny a coroku na Wielkanoc 12 łokci pani drufficem a na św. Marcina 1 stamen pani valoris 5 grzyw. pozwala mu 3 Konie przy Żupie trzymać in Sądecz feria 3 post Reminiscere 1468. Kazimierz Sprawiedliwy grał w Kostki z Konarskim gdy Król wszystkie wygrał pieniądze Konarski dał w twarz jadził i wielki: wszystkie wygrał pieniądze Konarski dał w twarz jadził i wielki: odszedł gdy drudzy namawiono żeby go scięto mówił mu policzek: odszedł gdy drudzy namawiono żeby go ściąć mówił Kazimierz iż mu dziękuje że go od nieprzystojności wybawił

Buczacky (po. 162) Gabriel Starosta Kamieniecki 1260 — Mikołaj Wojew. Podolski — Jerzy: Jan zbici od Wołoszy — Michał Kasztelan Halicki Krom ~~XX~~IX 432 — XXI — Michał Starosta Śniatyński Krom lib XXVIII Teodor od Władysława Krola Gubernator Województwa Podolskie i innych Państw Krom XXII p. 512

2)

166. Jazłowieccy dostali Buczac po białej płci
Jerzy Wojewoda Ruski hetman Koronny Lubaczowski,
Sniatyński, Czerwonogrodzki starosta postował
z razy do Turek od Zygm. Aug. R. 1571 na wiosnę w Maju.
nie przeszło siąt wyprawy na Tatary zebywszy
Perepetowi Kurhani (p. 163) przebywszy Kijów
dostał się nad Jngulec przebiegłszy stepy Ukrainę sie
Czarny las gonił ze Tatarami skąd przez Chortyce
Kaniow Winnicę Ochapica powrócił chciał zwo:
jować: obrabować Tatary Miał z Tarłowny
syna Michała starostę Chmielnickiego + 1582
Mikołaja starostę Sniatyńsk który pojmał
Jankulę do Lwowa odwiodł gdzie go ścięto
Andrzeja starostę Czerwonogrodzkiego, Hieroni-
ma, córkę jedną dał Mazarowi Czuryllowi, drugą
za Wolskiego na Podhajcach inne Panny.
Jarosław Arcyb. Gniezn. herb. Bogorya 1342
w Bononii będąc Rektorem dał ściąć studenta
Anglika o cudzołóztwo chociaż się to stało za
wiedzą męża za pokutę zabójstwa z rozkazu
Jana XXII pap. Kaplicę zbudował naprawiwszy
Kościół w kaliszu dał z wś. Tyniec i Doś-
czyce.
Paweł Przemankowski biskup Krak 1266
186 był tak myśliwy że w Kieleckiej puszczy gdy
myśliwiec przed sieciami nie był czai nie zwierz
spłoszył dobywszy Oszczepa zaraz go przebił
w każdej wsi gdy na gwałt wołano to
wołano herb Stary, Półkozic.
p. 190. Kazimierz Kochat się w Rokuzanie Kazał przez
dwonarine Kochan z domu Rawa utopic
Xdze napominał go biskup Krak Florian Koźlerogi
z Mokrska
Po śmierci Króla Augusta Zygm. zebrały się
województwa ruskie w Glinianach Jan Zamojski
p. 198 mieszkał w Wolicy folwarku starostwa Bełskiego
wtedy Tatarzy wpadszy na Ruś stanęli kosem
pod Tarnopolem wesele Jana Tarnowskiego z Gry-
zeldą Batorówną opisuje Paprocki od st 199.-201.

Mikołaj Pieniążek z Witowic Starosta Krakowski 1458

Piotr z Radoliny Bisk. Krak. 1392 sprowadził Karmelitów fratres mendicant Hieremit de Monte Carmel i Augustyanow

Dedeńscy mieli Dedenice w Sanockim

Ignacy Bąkowski r. 1656 posłował do Rosyi donosząc o związku Chmielnickiego z Siedmiogrodzianami i Szwedami jechał ~~Chmielnickiego~~

Stanisław Zamporowski pojmany przy Pileckim od Tatarów gdy mu białogłowa odwiązała ręce skoczył zabił Tatarzyna, wszystkie więźnie wypuszczał gdy spali.

Humnicka w Sanockim w XVI w. Gorzycki Mathiasz trzymał miasteczko Bircze przeto zwany Bireckim był sędzią Sanockim miał Herburtownę z Fulsztyna

Bałowie pisali się z Nowegotańca

Jan Strzyżowski trzymał zamek Kudelz miasto z wsiami synowie jego kalwini profanowali tamże Kościoły Mikołaj rzeczony Sliwa Strzyżow ktore miał Glinnik Barycz mieli. się potym Bzeralskim dostało

W fundacyi Kościoła S. Jakuba na Kazimierzu w Krakowie r. 1462 przychodzi Nicolaus de Korzenia in Chodel residens: Jacobus de Trzeciesz Albertus Jezowski de Grabow cum fratribus Joannes de Tchalona cum fratribus

Szczygnyci pod Lwowem leży Kuratowa z Domu Sapyeha Rotim ze żoną

Abram Szwarz Zajęcik Krakowski za Jagiełły wrist po Pietrze Likowanie po nim nastał Seraphin de Barwath

Żabno Kościół sprofanował Hieronim ~~Tarnowski~~ była w Kościele chorągiew i ~~jego~~ nagrobkiem Stanisława Czerny de Vitonice Capit areus Doberzycen haeresis Żabno obiit 1569 podrozował do ziemi Św. Syn Stanisław jego i Corka Zofia pochowani w Doberzycach 1562.

Barbara z Tęczyna żona Jana Odrowąża Wojewody rusk. żona zbudowała w Samborze klasztor Bernardynom Leprock. fol 18 cytuje jej nagrobek.

Wojciech Lochack rzeczony Szala przez Dobrzyński w zbroi Konia przeskakował chłopcom kazał jak najwyżej rzeczniv trzymać i tak go w pancerzu z ostrogami przeskoczył. Przez wóz gdy przeskakiwał 3) 29

Zimnowoda majętność tę wniesła w Dom Starzeński Zimnowodzka z której się jeden Starzeński herbu Lis ożenił

Kormaniccy Zbożny Kasztelan synowie jego braci Sieciechowski trzymał sama. Ojciec Kormanicki z Lubotycz – Jerzy z Kormanic. siostra Jana i Jerzego była

Krzysztof Wapowski Król August posłał go do Turek by się uczył po Arabsku 6 lat mieszkał w Konstantynopolu Turcy go chcieli zbisurmanić obiecywali mu łaski dawali mu za żonę córkę straża zmarłego on niechciał umiał po włosku, niemiecku, francusku.

Piotr Zarzyna w XVI w. miał Wójtostwo w Brzostku

Mikołaj Drza pojmany od Tatar pod Sokalem 2 lata był w Tatarach a 5/4 lata w Turcyi puścił go Turczyn że mu pod słowem okup przyniesie a gdy mu przyniósł dług puścił go wolno darowawszy Koń dzielny poganin rad na granicę go odprowadził p 294.

Nowy Taniec w. XVI od Bałow dostał się Stanom którzy przyjęli do herbu Bałow Gozdawa.

Bobowa dziedzictwo Jordanow tam leży Achacy Jordan kasztelan biecki za Zygm. Augusta

vide Niesieck.
Swięcki

Dom Wielopolskich w XV wieku z rodziny Bochnarów powstał Klęczany w XVI wieku własność Jana Wielopolskiego.

Kamienieccy (p. 294) herbu Pilawa pochodzili z Moskorzewskich w XVI wieku pisali się z Olesza i Załoziecz W Krośnie nagrobek: Magnificus D[omi]nus Clemens Moskorzewski de Kamieniecz, Castell. Sanocen. obiit a. 1536. Feria quarta post Letare hoc loco sepultus i herby Pilawa

Ten Herb w Odrzykoniu

Dębno Jelita Abdank Tamże leży jego córka: Mnichowa (zewnie owa mniemana Bona) i Syn Jan (Ex procerum Sarmat p. 294)

Dom Lahodowskich

Jan Kamieniecki Kaszt. Lwowski Starosta Buski podług Miechow. w 500 Konnicy Tatarów w Woronowem Horodyszczu koło Międzyboża poraził i odebrał im łupy. Mikołaj Palat. Krak. Hetman Koronny za Zygm. I Szczęśliwy Wołoszczyzna Czarnowce (Czerniowce) Dorohim, Bocholnica należała Olesnickim. Jan Olesnickiego wojew. Lubelskiego który respect sterilitas zwano Bochotnickim Od Chotani, Szczepanowce, Chocim & pomścił się ludzi Rycerskich których Bohdan Wojew. Wołoski u Podhajec sieką pościnać kazał u Łopuszna z Konst. Ostrogskim 25 tys. Tatarów zbił Miechovit l. IV

Wnuko

Jan Tworowski pojął Buczacka a zanią cały majątek tychże – Zbyszek z Olesznice kościół w Nowym Sączu fundował i kilka prałatów u niego zmarły opata tyt Miechow lib IV p. 327. Jan Olesnicki wojewoda Ruski trzymał Złoczów do którego 75 wsi należało miał syna

Wolscy z Podhajec

Stanisława zwanego Gęba ten zaś miał syna 1) Jana na Złotogórach i Olesznu 2) Fredrus = Jan zaś miał a) Dawida b) Jana Arcyb. Lwowsk.

Braniccy pochodzili z Rusi od Stryja w Gródku był nagrobek Adam Borecki de Borce + 1552

Stanisław Kłodziński po śmierci Stępkowskiego Sekretarza który bawił w Neapolu dla rekuperowania Księstwa Barskiego i Rossanu po Król Bonie i sum wielkich posłany r. 1569 tamże za namową Viceregis Neapolitani pojął tam Julię córkę Marchionis de Lauro synowicę Xcia Montis Leonis drugi Procer Siciliae Thesaurar domu Pignatellów w Neapolitańskim Stryj był drugi Procer Siciliae Thesaurar. Wesele było w Montis Leonis duce na nim krewni Kolumni ~~Listi~~ Neapol. miał syna ~~Aut~~ Franciszka który młodo zmarł i posłowie r. 1579 d. 3 Augusta

O Ostrogskim vide pag 349.

Jan Gruszczeński w Sendomirskim dworzanin Królewicza Węgierskiego Jana pisał księgi o powinności dobrego Towarzystwa w której opisał mores dworzan wydał to brat jego Walenty (p. 333) Stanisław Falecki opat czerwieński pijał zawsze za zdrowie Pana Jezusa z przyjaciółmi. Stanisław Żółkiewski Starosta Medecki syn Mikołaja Wojew. Bełskiego Mikołaj Herbort z Dziedziłowa p. 250 Koni r. 1577 pod Ostrogiem walczył Światosław syn Włodzimierza Wielk. Xże Tymitirukańskie.

Hieronim Buzeński Podskarbi Koronny Żupnik Krakowski, Krakowskich żup Sta-
rosta Brzeznicki, Dobczycki, Krzeczowski sekty Kalwinowej Bardzo
poczciwości jego chwali Paprocki. Jurgielty w rupie swoimi pieniędzmi płacił
gdy brakło Królewskich umarł Kasztel. Sieradzkim + 1580 miał żonę
Reginę z Witowic Czerną z domu Rowinę córkę Stanisława Starosty 4)
Dobczyckiego za którą wziął Żabno syn jego Paweł Katolik Starosta
Dobczycki urodzony w Krakowie 1556 + w 19 roku pochowany w
Wiedniu in templo Scotorum gdzie ma marmurowy nagrobek który
Paprocki pag 362 cytuje

Tarnowski
Spytek wziął działem Melsztyn Wojewoda Krak. mając 18 lat został bo dzielnie + początku bitwy z Tamerlanem Krom l. XIV
Długosz pod r. 1383. zostawił dwie córki 1) Anna Odrowążowa Wojewodzina
Ruska ta będąc wdową poszła za Jordana Kaszt. Wojnickiego od którego
część Melsztyn w domu Jordanów. 2) Pilecka wojewodzina Sandomirska
+ niepłodna – Joannes Melsztinius Palat. Cracov. Dominus Podoliæ quam Krom. l. V an. 1385
ei rex Vladisl. ~~[illegible]~~ ante duos annos frustra reclamante reginæ et
procer. donavit – ~~[illegible]~~ – Jan syn Spicy mierza najprzód
Wojew. Sandomir Kasztelan. Krakow. dostał działem Tarnow miasto i zamek
na górze wysokiej (Krom l. XII) po śmierci Władysława Króla obrany za
opiekuna Królowi zwano go Jaśkiem żył r. 1333. zbudował
Jarosław. – Jan a Tarnow Palat Sandom & Capit Russiæ dnus de
Jarosław około 1394 w Przeworsku fundował Klasztor Regulæ S.
Augustini Dominici Sepulchri Hierosolimitarum de Miechovia Dio:
cesis Cracov. nadał im 2 ogrody i z dworzyszczem 2 łany roli i
wieś Swantonowa Wola ; po 2 kłodzie mesznego żyta i owsa z miasta
teczka Przeworska i we wsiach jako w Hudzianej, w Dębowej w
Hruśce, w Arnultowej woli co teraz Gorliczynem zowią w Krzyborzy
w Mierzanimie & r. 1394 zostawił 2 synow.
Erectia kościoła Wszystkich Świętych w Krakowie wspomina Joannes
de Tarnow alias de Zochow vexillifer terræ Cracoviens. Spytko
de Melsztin Zawichostensis. Spytko Palat Sandomir & Capit. Leopoliens.
Raphael Castel & Capit Sendomiriensi regni Poloniæ marschalcus germar
de Jarosław. & 1391.
Jan Tarnowski wojew. Krak. syn Wojewody Krak. posłował do Zygm. Cesarza z siostry 378.
Królowej czeskiej Podiebradowej miał 5 synów 1) Jan Amor 2) Jan Gratus oba zginęli
pod Warną 3) Jan Rafał Kanonik Krakowski proboszcz Tarnowski zbudował
w Tarnowie Bernardynom klasztor tamże i pochowany 4) Jan Felix Wda ten miał syna Jana Wdę Krak. miał siostrę Annę Kmicinę Wojewodzinę Krak.
Lubelski dostał działem Krzyż, Wielgwieś & + 1488 pochowany w Tarnowie posłował do żenego Podiebrad. (Krom lib 24) miał Jan
Paprocki pag 378 cytuje jego nagrobek gdzie mówi Hic jacet Magnificus Dnus =| ten syna Jana Amor.

Wyliczyć Starostów Ruskich
od zaboru przez Kazimierza
aż do Zygm III ich spory
kłutnie

Starożytności
zeszyt 17. IV

Joannes Felix de Tarnow Palatinus Lublin. Rochertus dictus
& Herb Leliwa: Grzymata nad nim
(Raphał z Tarnowa Kasztel. Wislicki był synem Jana Kaszt. Sendomirsk.
na Teneras gdy wyjechał z Witułdem naprzeciw Tatarow. Ephigies
jego na Ratuszu w Tarnowie miał syna Jana ten syn danym przy
wilejem w Przeworsku feria 5 proxima post reminiscere a. 1450
Magnificus D^{nus} Joannes de Jarosław & de Przeworsko filius
Raphaelis de Jarosław Castellani Woynicensis uwalnia z
pod swej mocy scultetiam in Hmezdna i od pańszczyzny.
Która skultecyja należała ~~[illegible]~~ Klasztorowi Przeworskiemu.
Ojca jego
Tenże dzielnie walczył pod Sunen Petrasz i Nikopola.
Raphała Kasztelana Wojnickiego starosty ruskiego Generała opowia
da Ephigies w Tarnowie o nim Kromer lib XXVII p 607 Tatary
chcieli napaść Podole nie dopuścił im tenże Tarnowski zasadzki
z Pawłem Jasieńskim Bełskim i Chełmskim starostę Tatary wbieżeli
do Wołoch gdzie ich zbił Stefan Wojewoda. Inne Ephigies opowiada
tegoż Rafała Kasztellanem i Starostą Sędomirskim, Marszałkiem
Koronnym pisał się de Tarnow & in Przeworsko heres innego
Raphała z Tarnowa i na Przeworsku dziedzica ~~[illegible]~~ Kasztelana
Przemyskiego opowieda Ephigies i napis w Tarnowie — Spytka Melsztyń-
skiego (Krom lib 24) że dostał Kasztyna po śmierci odebrał go Króla żonie
puścił Melsztyn na prośbę Senatorow r. 1439. — Hieronim z Tarnowa Kaszt.
dziedzic na Przeworsku napis w Tarnowie — Spytek z Tarnowa Kaszt.
Krak. podkomorzy wiel Kor. jechał do Libiey Krzeic i posłował do Stefa-
na Wojewody Wołosk. r. 1469. = Jan Amor syn Jana Wdy Krakowskiego Kaszte
lan Krakowski z Gorajską miał corkę Zophię Liggezina (Krom lib 24)
był Kasztel Sądeckim +1500 Paprocki cytuje jego nagrob. w Tarnowie
miał drugą żonę Barbarę Rozynowę. Inny Nagrobek cytuje Jana
Amora Palat Sandomir + 1514. Jan Amor Kasztel. Krak. miał
syna Jana Kasztel. Krak Hetmana Koronnego sławnego + 1561
~~Hetman był czwarty ten syn~~
miał żonę Barbarę Tęczyńską inia syna (2) Jana Kanonika proboszcza
Tarnowskiego + 1534 drugą żonę Zofię Szydłowiecką z nią miał
2) Jana Krzysztofa Kasztel Wojnick. + 1567 umarł bez dzietnie miał żonę
Zofię Odrowążownę siostra jego była 3) Zofia Xżna Ostrogska która posła
za Konstantego i wniosła w ten dom Tarnow Gorlicę Przeworsko Wiewior
ke & + 1570. Był ostatnim potomkiem czwartego syna Jana Wdy Krak.
Stanisław był 5ty syn Jana Wdy Krak z ~~[illegible]~~ dostał działem Krzemień.
Zochow zostawił ~~syna~~ z Szydłowicką dwa syny a) Stanisława Wdę Sandom
Podskarbiego Kor. b) Wojciecha który dostał działem Krzemień.

Stanisław z D'rewicka zostawił 1 syna Stanisława i 6 córek: Barbarę
Wolską, Katarzynę Kostkowską, Chrystynę Łężnicką, Annę Herbortową
Starościną Lwowską, Beatę Lutomierską, Zophią Pieniążkową, Piotra
który dziatem był w Sieradzkiej ziemi Cienietniki. Syn tegoż Stanisław
Kasztel. Sandomirskim zostawił potomstwo córkę Barbarę czwartą
żonę Jana Zamojsk. Wojciech Tarnowski zostawił z Czerną syna
Stanisława ten zaś miał za żonę Mielecką lecz nie zostawił potomstwa
Jan Tarnowski który dziatem wziął dysaków 8 z Zborowską Kaszt.
Krakowsk córką zostawił z syny Marcina Jana i córkę.
Jan Sieniawski w XVI wieku i końcem miał za sobą Herbortównę Kaszte.
lana Lwowskiego i Starosty Samborskiego córkę.
Dom Bobolow p. ~~pisali się~~ 383 pisali się zdawna de Magna & Parva
Piasek & Zagajow in terra Sendomiriensi z tych Jakob Bobola
za Władysł. Łokietka był Kawalerem Milicyi hiszpańskiej nosił habit biały
długi Andrzej Bobola znacznie zasłużony Królom i Rzeczypospo.
z pachołęcia wychował się u Jana Tarn. Hetmana żył na Dworze Zygm. cf. Pawlikowski
Aug. miał dozor nad młodzieżą dworską za Stefana wojował pod
Gdańskiem i w Moskwie
Firlejowi wiodą początek od Ostafiusza Stolnika Krakowskiego którego
urząd po niemiecku zwał się Firlegier stąd Firlej r. 1317 za Wład Łokietka cf. Dąbrowica
Mikołaj Firlej za Zygmunta I z milicyi Czeskiej gdzie młodość swą trawił przyniósł obyczaj toczenia obozu pag 387. Almanach Labęcki
i ~~nic~~ Paprocki
p. 387.
Prandota z Białaczewa bisk Krak. darował Klasztor. Cyryckiemu
dziesięciny po wsiach po Łoznowicach, Gosurenkowie, Dalechowie i w Czarnym Malcher de Mościska
lesie fundował on kościół S. Marcina w Biskupicach nad Wieliczka
+ 1262.
Jan Odrowąż Wda Podolski Wda Ruski dzierżawca Samborski z żoną
Beatom Tęczyńską zbudował Bernardynom kościół w Samborze 1471 Bu-
dowę skończono 1474 poświęcał go Jan Targowiczki bisk. Przemyski
gdy go Turcy i Tatarowie spustoszyli odbudowała go znowu żona jego
Beata 1514 tamże córka j[illegible]owana o czem nagrobek u Paprock. p. 397.
Zofia ze Sprowy córka Stani[illegible]wa Odrowąża Palat Rusk. i Anny Tęczyński
mazowieckiej jedyna córka po pierwszym mężu Janie Krzysztofie Tarnowska
po drugim Janie Kostce de Rostkow[?] Stemberg Palat Sendomis.
Stembergowa + 1580 założyła klasztor Jezuitom w Jarosławiu gdzie 400
i pochowana o czym nagrobek 397.
Jakub Pieniążek: Obulich de Gori Pincerna Cracov. et Capitaneus Crosstinen. r. 1462.
w Klasztorze Cyryryckim pochowany Joannes Pieniążek, hæres de Kruzlowa & in
Skrzidlna, judex terræ Cracov. Capitaneus Sandec hujus defensor Monasteryj.
Paprocki p 400 cytuje nagrobek – Jan Pieniążek wziął w XVI wieku dziatem

Prochnik zamek i Miasteczko ze wsiami w ziemi Przemyskiej; z Anną Fredrown[ą] Kasztel. Sanock. ~~zost~~ córkę zostawił syny i córki służył za młodu przy dworze Cesarskim – Piotr Pieniążek w XVI w. wziął działem Hawłowicze w Przemyskiej ziemi i w Krakowskiej Dobrą i inne wsi był Dworzaninem Krola Henryka.

herb Odrowąż

Bochotniccy

Krzysztof Pieniążek w XVI wieku dziedzic Kruzlowej wielko-rządca Sądecki był Miles Curatus. Stanisław Pieniążek w XVI wieku syn Jana Starosty Sądeckiego umarł na morzu leży w Cyprze Prokop Pieniążek Dzierżawca Nowotarski z Anną Pukanowską zostawił 6 synów 2 córek + 1567 pochowany z nagrobkiem w Skrzydlnej, syn jego Jan również dzierżawca Nowotarski wiódł roty za Stefana do Moskwy 1580. Mikołaj syn Prokopa miał Zusię Herburtównę Kaszt. Bełsk. córkę niemiał jeszcze 1584 potomstwa

Mikołaj Pieniążek podkomorzy i Starosta Generalny Krakowski 1451 był wysłany z Piotrem Kurowskim Kaszt. Lubelsk. i Dobiesław Kmita Kasztel. Wojnick. i ~~Dabro~~ Mikołajem Skarą z Gaju aby zdobyć Jakuba Sieninskiego na Lipczowie który nad wolę Królewską napierał się Biskupstwa Krak. lecz ten uciekł do Spytka Tarnowskiego na Melsztyn (ob. Kromer, Miechowita lib IV) tenże dobywał Borzywoja z Skrzypna na Żywcu i na Suszej Gorze z rozkazu Królewskiego był wespół do tej potrzeby wysłan Piotr Komorowski z dworem Królewskim i szlachtą Czyrzycką (ob. Kromer lib 24) Stanisław Pieniążek wojski Krakowski w XV w. dzierżawca Grybowski

Imbreimbek Tatar w XVI wieku w młodym wieku z Białaczewa porwany poturczony znaczny i więzień u Pogan który przez niego poselstwa do Polski odprawowali zostawił w Tureczczyźnie jedną córkę.

Andrzej Kościelecki Kasztelan Wojnicki podskarbi Koronny Sieski, Oświęcimski Zatorski Sądecki Bydgoski Starosta miał za sobą Cieszkę z Frauczymeru Królowej sprzedał r. 1508 żupy Bonarowi – Łukasz Gornicki miał żonę Broniewską córkę Koninskiego Przemyskiego i Starosty Medeckiego

Tomasz Strzępieński Bisk. Krak. 1455 wikaryjom w Sączu we wsiach Zawadzie Zawojowce i Kamionce dziesięciny darował.

Baworow i Ostrow zamki rod inne których Poganom mężnie bronił Rotmistrz Mikołaj Baworowski.

Długoszowie z Niedzielska herbu Wieniawa ojciec historyka walczył mężnie z Niemcy za Jagiełły i pojmał Markwath de Galezbach Comtura Brandeburskiego syn jego był preceptorem synów Kazimierzowych w Wiślicy zmurował kamienicę Kanonikom pochowany na Skałce

Śmierć Wiśniowieckiego: „W Carygrodzie nad odnogą morską ku Galacie idąc: były 2 szubienice jedna pod drugą na niższej były 2 haki długie rozłożyste

a na onej wysokiej tylko szroba u kthorej był powroz tam go (Liaseckiego)
wciągną wszy puszczono prętko, lecąc uwiązł za ud, zalała go krew
bo się był na dół głową obrócił, umarł prętko. Po nim Wiśniowiecki, kto-
ry za żebro był uwiązł, obrócił się oczyma ku gorze, był żyw do trzecie-
go dnia, aż go z Łuku Poganin postrzelił gdy przeklinał Machometa
i wiarę ich. p. 443.
Dom Orzechowskich starodawny w Przemyskiej ziemi z których Stanis-
ława pamięc długo nie zaginie, kthory był człowiekiem uczonym wielkim
(po uznaniu błędów heretyckich w które był zaszedł) miłośnikiem
Kościoła powszechnego, tak Kościołowi jako i Rzeczypospolitej poży-
tecznych, był kapłanem, potym się był ożenił p. 448. Brat jeden jego
był sędzim drugi Pisarzem Przemyskim
Piotr Dunin polując z Królem Władysławem leżąc pod drzewem rzekł Król
Lepiej Pietrze teraz żona twoja z opatem skrzynieckim się wylęga a niżeli
ty. Pr odpowiedział takiecież podobno i twoja z Dobiesem królowa
dowiedziawszy to sprawiła że go Dobieś dworzanin gdy Piotr żenił
swą córkę z Jaxa Gryf Xieżem serpskim pojmał i oślepił bez wiedzał
miał żonę Maryję pochowany w Wrocławiu u S. Wincentego.
Stanisław Broniewski Króla Zygm. I a potem Augusta dworzanin pisał
się de Biezdziedza Vexillifer Premisliensis Medicensis in Russia Capitaneus
mąż sławny w sprawach rycerskich i poselstwiech † 1582 ten nadał w
Bieczu w Konwencie u Panien Ste na Ambonę złł 6 w Tuchowie szpital
Ambona złł 6. W Brzostniku szpital Ambona złł 6. W Tarnowie Mniszkam
ogrod kupił za złł 100 w Biezdziedzy wsi swej Ojczystej Ołtarz Am-
bona złł 30. Zostawił syna Jana Starostę Medeckiego który młodzien-
cem umarszy i Medyckie starostwo od niego poszło.
Monety S. Jana (w Jaśle w piwnicy kup ? ?) za Jana Biskupa Wrocławskiego
bito monetę na jednej stronie herb Zaręba na drugiej głowa S. Jana i napis
Baptista succurre Sancte Joannes. r. 1428)
Zawisza Czarny Starosta Spiski sam poiman od Czechów (ob. Kromer. lib VIII & XIX)
wolał zginąc pod Golubiem od Turków niż uciekać na przystanym czołnie
poszlakował Cesarzowi (Ob. Miechov. 52 cap.) miał nagrobek u S. Franciszka
w Krakowie do którego wiersze pisał Jadam Świnka Kanonik Krakowski. On i
brat jego germanus Joannes Farureius Garbovii gente Sulimei
z Bieckiego powiatu; byli na dworze cesarza Zygmunta lecz dowiedziawszy
się o Wojnie Władysława z Krzyżaki powrócili do Ojczyzny choc ich niechętnie
puscił cesarz i wielkie im majętności obiecował

Stanislaus de Biezdziedza
Broniowski Praefectus Lubaczow † roku 28 supra quingentesimum millesimum

{ pisał legatio Tartarica jeśli się nie mylę!

Zarzyńscy w XVI wieku

Przywilej r. 1456. list Xcia Jana Mazowieckiego dany Świętosławowi z Prusz
kowa wspomina podatki: abo Sep, Obraz, Narz, Porco, Vacca, Ariete, Lozew
ne, Niestane, Psarskie, Sokolowe, Bobrowe, Przewod, Stroża, Podymne
&c. uwalniając. — Łętkowice w Krak. Woj. wieś r. 1558 Krol nadał Trojano
wi Prowannie sekretarzowi swemu
Jan Fredro z Pniowa Wojewoda Ruski 1496. Franciszek Fredro obronił
w XVI wieku za Paprockiego zamek Lubaczow Tatarom
Jan Jordan Kasztel. Biecki Spiski, Oświęcimski Starosta Wielki rządca Krakowski +
1507 pisał się de Zakliczyn trzymał żupy w zastawie które król Zygmunt od
niego za sprawą Bonara Mieszczanina Krak. za 14,000 złt czerw. wykupił
r. 1564. Jordan z Zakliczyna pojął córkę Spytka Tarnowskiego Wojewo
dy Krakowskiej wziął po niej Melsztyn był kasztel. Wojnickim.
Prac Goślicki za Zygm. Aug. pojmany od Tatar. dawał za się wielki okup. ledy wydan
od Żyda który był Tatary za porażki w których za Pretfica: Herborta Starostów
Barskich bił ich zabili go dzielił się ciałem na gorze w Polach podolskich któr
góra od tego czasu Mogiła Goślickiego zowią pag. 488. (koło Sokala ? (?)
Paweł Prawdzic Wojew. Płocki tak był myśliwy że za parę ogar dawał księż:
Mątwice u Łomży więcej jeszcze w XVI wieku niż 30 wartych
tow 2 wsi Kopystki: Mątwice u Łomży więcej jeszcze w XVI wieku niż 30 wartych
pag. 491. —
Czeremissy Kozaki wojsko polskie

Jan Łaszcz z Tuczap ? R. 1453 pobił Tatarow in campo Krasniew Lazarz
Łaszcz Łowczy bełski Starosta Tyszowicki bronił Tatarom dzielnie swój zamek.
z nich wyrodziła się familia Tuczapskich.
Herburci R. 1382. Władysław Xże Opolski przywiodł 3 braci (krom lib 13)
rodzonych Herburtów przywiodł na Ruś którym Lwów, Przemyśl, Sanok
p. 507.

i insze miasta główne dał do dzierżawy zwali się Fryderyk, Wacław, Mikołaj
pisali się de Fulsztyn i założyli w Polskich Krajach miasteczko Fulsztyn na pamiątkę
ojcowskiej ~~dzierżawy~~ dziedzictwa Fulsztyn w Morawie Fryderyk Herbart na
3 mileze w jabłku zielonym w polu czerwonym

Sokalskiej bitwie zabit — Seweryn Herbort u Obertyna mężnie z Wołochy walczył
Andrzej Herbort u Staroduba walczył umarł w domu: wieku mego byli i ludzie
znaczni — Jan Herbort Starosta Barski obrońca Krain ruskich z Krotoską Woje
Historyję o Herburtach zo bach Orzechowski Quincunx.

wodzianką Inowłodsławską zostawił tylko 2 córk — Walenty bisk. przemyski na
wszytko concilium wysłał żeby go ad colligendos omnes abusus ecclesiasticos przy:
dano więcej do niego 12 biskupow wszelakoż on był pryncypałem jego brat rodzony
Jan Kasztel. Sanocki Staroszt. Przemyski mowi o nim Orzechowski że trudno rozej
rzeć było uczeńszymli był abo czestliwszym posłował do Francyi po Króla
Henryka zostawił syna młodego trudniącego się nauką; pisał Compendium Kroniki
polskiej: Statut Koronny także innych wiele spraw jego pamięci godnych pag 529
Jacobus Herborth de Fulstyn haeres in Mierzyniec + 1573 d. 25 Junii Aetat LXI.

Stanisław Herbort Kaszt. Lwowski Starosta Samborski zostawił Piotra który objechał Włoskie, Francuskie krainy był uczony i umiał ich języki. Mikołaj Herburt Starosta Lwowski ~~brat tamtego~~ zostawił z Baranka potomstwo a to byli bracia rodzeni. Herbort Kasztelan Belski który trzymał działem Chłiple w Przemysk. ziemi potomstwo zostawił synów: 1) Wojciecha który się pisze z Zbojsk ten z Bełżecka zostawił potomstwo 2) Jana objechał Włoskie kraje miał za sobą Gostyńską walczył dzielnie w Moskwie — Jan Herburt z Miziercia brat rodzony Kasztelana Belskiego zostawił z Wapowską syna Abrahama i 2 córki z tych jedna poszła za Zebrzydowskiego Starosty Stężyckiego i Bolesławskiego druga była jeszcze panną.

Mikołaj Synowiec Jana Starosty Barskiego walczył przeciw Bogdanowi dzielnie z Mikołajem Mieleckim Wojew. Podolskim z Lanckorońską zostawił syna Jana ~~ale~~ który ma Zorawińską Kasztelankę Kaliską — Jan Herbort z Bruchnala się pisał wieku mego miał za żonę Annę Zorawińskę Kasztelana Łęczyckiego córkę — Mierzewszy w Kaliskim Województwie mieniąc się być właśnymi Herbortą.

Węgrowie przed za Jana Obrali Węgrzycheli obrać za Jana Zoarda lecz ten mówił że w familii Kaninów godniejszy był którego obrali lecz ten był bardzo okrutny więc go Zoard zabił

Sebastyan Zorawiński Kasztelan Halicki zostawił córkę która poszła za Herburta na Dziedzilowie wieku mego. Synowie Iwoni z Goraja w XV wieku mieli na Rod gorzu wsie Jankowice, Kleczyce, Błaszkowa, Smarzowa które wieku mego kupili Łyczkowie u Jana Lipskiego z Goraja.

Czurylowie pisali się de Stojany wieku mego Marcin Czurylło walczył dzielnie z Tatary i Wołochy 1572 zwiedził wiele ziem Włoskich i Niemieckich ~~zr~~ zamek Twierdzę wielkim Kosztem i ochędożnie zbudował miał za żonę Jazłowiecką wojewody rusk. i Hetmana Koronn. córkę z którą zostawił syny i córki.

Stanisław Barzy de Blozew & Wisnicze heres Palat. ac Generalis Cracovien. Sniatinen Capitaneus + 1571.

Katarzyna Drojowska żona Herburta córka Jana ~~Stanisława~~ Drojewskiego Sekretarza Króla Stefan ~~kaszt Przemysk~~. 538.

Matczyce w Przemyskiem dostał działem Jurgi Boratyński w XV wieku Załowa Chorążyna Lwowska w XVI wieku wniesła w dom Załów Sienko Boratyński w XV wieku dostał Dębko. wice, Fedas: Thamenowice, Iwaszko Chankowice, Demko: Michalewice, Dymitr: Borowice Syn Jan Boratyński pomagał w Węgrzech Zapolii padł na placu bardzo ranny. Znaleźli go wyleczyli on powrócił.

Mikołaj de Prochnik Kasztel. Przemysk. 1491. Jest Prochnik zamek i miasteczko w ziemi Przemyskiej połowice takowego wniosła białogłowa w dom Lieniązkow drugą połowicę Prochniccy przedali. Bobrka wieś w Przemyskim jest przywilej 1438 którą Sienko de Siennow Castel. Leopol wieś Bobrkę daruje Mikołajowi Stoczymost

Sofica córka Herburta de Dziedzilow & Fulsztin Kasztelanka primo voto Mielecka 2do ~~Ste~~ Stanisławska w XVI wieku

Dętrzył z Weronej

Kołcza Woz.

Bał

Bałabanowie herbu Korczak przy Szkanderbegu wiele i mężnie z Turki czynili potomstwo ich przyszło z Albanii do Rusi (p. 546) są wiary Greckiej - Hedyon Bałaban Władyka ruski, Wasil brat jego Iwan głucho niemy mężnie z Mieleckim Wołochy gromił Jerzy Bałaban w Litwie.

Tarnawscy w Sanockim z tych Stanisław kanonik przemyski zostawił wielką Bibliotekę która na kilka tysięcy szacowano pag. 548. – Andrzej Tarnawski + [illegible] 1581 leży w Dębicy.

Początek Herbu Mora. Polak jeden bawił w Portugalii której król z Murzynami wojnę prowadził uradzono aby pojedynkiem wojnę zakończyć wysłał Król Portugalski Polaka a Maur Murzyna uciął łeb Polak Murzynowi: za to dostał go w Herbie.

Bonar. herbu Ibryda vel Bonarowa evocatus est item a Wissenburgen in hoc Regnum Vir insignis Joannes Bonerus Landanus &. Et apud divae memoriae Kazimirum Joannem Albertum et Alexandrum Poloniae reges in Pretio habitus est (Miechov) ten Bonar dostarczał srebra do mennice Królewskiej

Wielkie Końcyce leżą od Szczytaku 1 1/2 mili jest w nich zamek murowany z tąd pochodzi Mniszkowie nabył go Mikołaj Mniszek przybyły z Czech albo z Morawy za Zygm. I lecz go przedał potym. Zygm Aug.

Herb Kromer. przedał Marcinowi Kromerowi: pół orła z rozszerzonemi skrzydły z wyciągniętą szyją wieniec zielony na szyi na czerwonym polu cesarz Ferdynand u którego 7 lat posłował nadał od połowy: czerwoną belkę w białym szczycie i na hełmie 2głowy orle czarne super Galeam Coronatam był przyjacielem po Stanisławie Hozjuszu za żywota Hozjusza był (Koadjutorem od Hozjusza mianowany Kantorem potem a po śmierci biskupem Warmińskim Posłował 1547 z Mikoł. Radziwiłłem Marszałkiem Litewsk. posłował do Cesarza Karla V i brata jego Ferdynanda Króla Rzymsk. do Augspurga. R. 1548 jeździł od Zygm. Aug. do Papieża Pawła III z Obedyjencyją. Jeździł do Cesarza Ferdynanda i bawił lat 7. z Janem Kostką Kasztel. Gdańsk. posłował do Rostoku i Lubczanów jeździł na Concil. Trydenckie miał brata Bartosza ten zostawił syna Sebastyana i z córki

Młodszy brat Kromera Andrzej Akademik Krak. mając 20 lat + 1538 w Krakowie

Ratułthowie pisali się de Skrzydlna Comites wiedli z opatem Szczyrzyckim bracia Zdisłaus Comes & Rataldus prawo o prezentacyję plebana we wsi S. Jana Goia. r. 1296.

587. R. 1477 Mikołaj Komorowski niektóre zamki na Szląsku pobrał i swym ludem osadził przeciw niemu wysłał Król Jakób Dębieńskiego Wojew. Sandom. i Starostę Krakow. ten za 7 niedziel dostał wszystkie zamki Barwałdu który szturmem i ziemią zrównał na rozkaz Królewski Żywiec który spalił, Szaflary wrócono Markowi Rathułthowi który nań prawo ukazał Królowi (Bielski Miechow. lib IV) Córka tego Marka poszła za Jana Pieniążka Sędziego Krakowsk. Starostę Sądeckiego: Dzierżawcę Nowotarskiego który po niej wziął Skrzydlną Szaflary zamki &. potomstwo ich Jan Pieniążek Rotmistrz i dzierżawca Nowotarski dostał Szaflary a Mikołajem brat jego Skrzydlne

R. 1390. Gdy Jagiełło wrócił do Litwy dla Boju z Witołdem. Królowa Jadwiga zebrawszy wojsko Jarosław, Przemyśl, Gródek, Halicz i inne zamki na Rusi pobrała które jej ojciec zlecił Szlązakom i Węgrom, tych wygrała Jadwiga.

~~R. 1390 Władysław a Jag~~ opatrzyli zamek Królewski naznaczyli na nim
R. 1390. Jagiełło z Jadwigą
Burggrabiego: Strzelce. R. 1399 Melsztyński zabit.
W Akademij Krakowskiej Marcin Kromer został Bakałarzem r. 1530. za czasów
Zaproćkiego zas Marcin z Lilzna Dr Theolog. Kanonik Krak. i Rektor. Uniwers.
Mikłasi Frydrosz z Fulsztyna Herbortowie r. 1403. wywiedli za staraniem
marszałka Koronnego i hetmana Zbigniewa z Brzezia ludzie (na Expedycyię pod
Grunwald?) — R. 1415 Król Władysław przed Swiętkami bawił w Sniatynie tam
hołdował mu ~~—~~ pany wojewoda Wołoski i przysiągł być pod polską.
Sanok tu r. 1416 pojął Jagiełło Helzbietę Pilecką wojewody Sendomirsk. Ottona herbu Topor
corkę była ona chrzestną matką jego, gdy Król po weselu z Poznania do Srody
jechał napadł go ogromny deszcz który mu 4 konie z dworzan pobił mówili
że to za owe nieprzystoine małżeństwo. małżeństwu temu sprzeciwiał się na sejmie
w Łęczycy Wojciech Jastrzębiec bisk. Krakowski Król dał listy na hrabstwo synowi
Helzbiety Janowi niechciał Wojciech tych listów pieczętować były z tego powodu
wielkie zamieszki iż Król na swe pokoje uciekać musiał. R. 1432 Jagiełło we
Lwowie tegoż roku przyjechali posłowie Krola Jana Cypryjsk. Hierozolimsk. i Ormiańsk.
dawszy upominki Krolowi i Królowej żądali corkę Królewską Jadwigę w zamęście lecz
Jadwiga umarła wprzody chcieli 200,000 czł. pożyczyć w zastaw za 2 lub 3 części Kró=
lestwa Cypryjskiego lecz Król nie miał pieniędzy. R. 1433 w Niepołomicach sejm na S.
Marcina był tam Król przyjechał Heliasz syn Wojewody Wołoskiego zrzucony od młod=
szego brata z tronu prosił o pomoc. ~~Kto~~ Jagiełło + 1434 dn. 12 Czerwca panował 52 lat
i 3 miesiące. R. 1436 Władysław Jagellończyk pogodził wołochów: Stefanowi młod
szemu dał Bessarabię z zamkami Białogrod i Kilia młodszemu Heliaszowi niższą ziemię
co od Rusi z Soczawą. Heliasz z pany przyjechał do Lwowa hołdować Krolowi po przysiędze
podniosł go Król i pocałował wszytkim panom zaś dał rękę. Postąpił dani Królowi na
każdy rok 100 koni 40 postawów szkarłatu 40 wołów i 200 wozów wyziny
R. 1438 Spytko Melsztyński wjechał w dobra Zbigniewa bisk. Krakowsk. w Usiewskie które
przyległy zamkowi Melsztyńskiemu wybrał te dobra z niechęci bo był wiary Husa Pozwa=
ny za to od Króla pogodził się z Biskupem Tegoż roku Dersław Rytwiański nazbie=
rawszy potajemnie ludzi w nocy do Zatora przyjechał przystawiwszy drabinki do
Murów zabrał Zator potem Oswięcim dał Zator Królowi którego niechciał wrócić
Xciu Wencesławowi poki nie przysiągł posłuszeństwa Polsce. Był Władysław Jagellończyk pąg
622 wysokiego wzrostu, oblicza ciemnego abo smiadego wszakoż wdzięcznego i poważnego
Czarnych włosów, na prace barzo cierpliwy, trzeźwy, zbyt hojny, Bogobojny i sprawiedliwy.
R. 1453 Tatary koło Trębowli wielkie szkody narobili lecz zbici od Starostów Ukraińskich.
R. 1473. Wieluzka Bełz, pogonaty. R. 1474 Tatary pod wodzem swym Carzem Aidorem
Eigierowym synem wielkie szkody na Rusi poczynili ~~lecz polskich~~ Grzegorz Arcybiskup. miasteczka
Durajewa mężnie obronił. R. 1490. Wołoszyn prostego narodu Mucha zebrawszy z Rusi
i Wołoch łotrostwa 10,000 najeżdżał ruskie Kraje pustoszył poraził go i pojmał z ludźmi

rycerskiemi Mikołaj z Chodzca z domu Junosza rzeczony Zemełka Muche
przywieziony do Krola w wieży zgnojon. R. 1499 Turków 70,000 przez Wołoszczy-
zn napadli Ruś ~~doszli~~ spustoszyli mieczem Halicz, Żydaczew, Drohobycz, Sambor B
lecz tak wielkie zimno nastało że ich 90000 zdechło reszta uciekła R. 1500 Ta-
tary szkody czyniły koło Bełza R. 1502. Tatarowie najechali Jarosław,
Rzeszów, Radymno, Bełz. R. 1509 Król przez Bochnię do Lwowa jechał chcąc
na Wołosz tam przysłał Król Węgierski ~~[illegible]~~ odradzając wyprawy. Hetman
Mikoł. Kamieniecki Wojewoda Krak. przebywszy Prut spalił Czarnowce,
Suczawę oblegał. R. 1510 zajął się ogień w żupie Wielickiej [illegible] Andrzej Kos-
cielecki herbu Ogończyk za nim Betman Seweryn 90 [illegible] letni rajca Kra-
kowski poszli w górę i ugasili ogień R. 1516. Krzysztof Szydłowiecki Wojew. Krak.
stoczył z Tatarą bitwę u Trębowli drugi zagon zbił u Podhajec R. 1519
Tatary pustoszyli Bełską ziemię polacy stawili opór pod Sokalem lecz nie-
szczęśliwie R. 1525 Sądecz Uniejowski zamek zgoreli
R. 1538. Wołochy wpadli na Ruś spalili Czerwonow, dobywali Jagielnice i Kar-
nokoziniec. R. 1539 spalona Malcherowa F Rajczyna Krakowska propter Juda-
ismum pag. 640. Zbaraz założył Fedor Korybutowicz dzie nespewnie
z początkiem XV wieku. Andrzej Sapiecha kościoł w Wiśniczu przede dworem
zbudował ku końcu XVI wieku. R. 1575 Tatarowie Ruś napadli oblegali Sienia-
wę której bronił Mikołaj Sieniawski hetman Polny ze szlachtą ~~[illegible]~~ Tatarki za
czarowały będąc brankami u Polaków wszystkie strzelby że strzelać nie mogły
p. 684 co opowiada poczciwy Paprocki który był w tej wyprawie
Opis wesela Zamojskiego z Gryzeldą p. 686 z Batorym
R. 1576 przyjechał z Batorem Ferens (Franciszek) de Weseliny ten dostał po śmierci Kas-
pra Bekiesza starostwo Lanckorońskie bo wziął żonę jego w małżeństwo
tenże kupił zameczek Dębno za Brzeskiem z wsiami przyległemi od
Dębińskich. R. 1579. Walczy Wąsowicz syn Kotlana lwowskiego
Jakobe Wąsa dostał pod Połockiem herb Łotota. za to że podpalił wieżę
pierwszy. —
p. 696. R. 1493. W Polszcze zaczęła się podług Bielskiego jawić Syfilis umarł
na nią Kardynał Fryderyk brat Zygm I

Melchiora
F żona Węgla
za Bisk. Gamrata

F Anna Zarkandi
umarł 1594.

~~[illegible] r. 882.~~ ~~twierdzi Nestor~~

Nawianie co nad rzeką Bugiem osiedli zwali się Bużanie, co wśród lasów i drzew Drewlanie, co wśród polach zwanych Polanie, co w gorach Karpowie i Chrobaty.

Koloman syn ~~[illegible]~~ Giejzy II król Węgierski przez zemstę ~~[illegible]~~ za łupieże poczynione w swym kraju od Rusinów, przeszedł z licznym wojskiem Karpaty r. 1098 przystąpił pod Przemyśl i nad rzeką obozem się położył.

Wasilkowi synowi Książęcia Igora dostało się w dział Księstwo Przemyślskie i Trembowelskie podług zjazdu w Lubieczu (na ukrainie) ~~[illegible]~~ r. 1094. podług układu w Wietyczach r. 1100. Wołodarowi Kstwo Przem. i Trembowelskie oddano z obowiązkiem utrzymywania ślepego brata Wasilka, a płacenia rocznie po 200 grzywien Dawidowi

Rozmaitości 1832. 1 36

Wirgiliusz Gleissenberg napisał poema Epiczne będąc około 1737 opatem benedyktynow w Ossyach niedaleko Salzburga: De Boleslao II rege Polonorum Ossiaci poenitente libri VI.

W Włoszech wyszły dzieła: Storia della Polonia fra agli ultimi tempi scritta dal Dottore Bernardo Zaydler Polacco etc. Firenze 1831 ma 7 poszytow 53 rycin i karty. W Florencyi wydał Ciampi: Viaggio in Polonia del professore Sebastiano Ciampi nella state del 1830 – Notizie di medici, maestri di musica e cantori pittori, architetti, scultori, ed altri artisti italiani in Polonia, e Polacchi in Italia etc. Lucca 1830.

w Konopowce źrodła siarczystego używała już żona Chrzanowskiego 1675.

Zwyczaj na Bukowinie 3 dnia wielkiej nocy laniasie wodą nazyw. w srodzie i wschodni (Szymon Anisz) ciągnienie losow o męzow przyszłych w wiliję S. Jędrzeja mane: i wdzwiecznyi (Wisikkr)

hetmanem polnym

Pod Woiniczem wojsko polskie pod Stanisł. Lanckorońskim 1644 od szwedow klęskę poniosło. – Zaklicryn tu czas 1239 w zamku około 1239 (Ol. Vita B. Kunegundis reginae Poloniae et patronae Sinensis A 1744) S. Kunegunda mieszkała. Tu w 16 wieku ... Jordanowie pisali się z Zaklicryna. Tu w Luclawicach podług Lelewela była drukarnia Socynianow – Poprawić stronę jadąc od Tarnowa widać

ruiny zamku Melsztyn[skiego] zbudowany 1330 p[rzez] Spyci-
mira wojewody ~~krakowskiego~~ Krakowsk. Gniazdo Tar-
nowskich. Faust Socyn Włoch rodem z Syenny żył
od r. 1539 do 1604 oraz z Leliusem Stryjem swym
Sekty jego kwitnie jeszcze w Siedmiogrodzkiej ziemi. Prześla-
dowany od ligi katolickiej znalazł schronienie w Lu-
cławicach u Abrahama Błońskiego dziedzica gdzie
życia dokonał (Napis na grobie w łacińskim włoskim i
polskim języku. Lucławice miało niegdyś postać miasta
do 2000 mieszkańców tu była drukarnia 1572 z Pin-
czowa przeniesiona. Tu wiele uczonych Socynianów
znalazło przytułek z Jan Stoiński, Schlichting, Norman
Stan. Lubieniecki i inni Sapycus, Dzierżey posiada-
jąc to miasto ich protektorowali). Wszystko Cosyliaba

~~Polsk~~ Slob.

Dyalekty słowiańskie Szafarzyk rozdzieli wszystkie
dyalekty słowiańskie na a) wschodnio-północne i) staro-
słowiański 2) wielkorossyjski 3) małoross. 4) bulgar. b) Wschod-
nio-południowe: Serbski i) serbski (illiryjski) 2) chorwacki
(kroacki) 3) krainski B. Zachodnie a) zachodnio-północne
Polski i) polski 2) polabski b) zachodnio-południowe: czeski
i) dolnołużycki 2) górnołużycki 3) czeski 4) słowacki
nienależy więc podług Dobrowskiego starosłow: do serbskiego
Język polabski najbliższy polskiego jest w nim tylko ą;
czy nasze i mały zbiór wyrazów wygasł teraz obok
polskiego ma jeden tylko samogłoski nosowe. Wyrazy
słowiańskie rodzony i) starosław: rożden 2) wielko
ross: ? rażon 3) małorossyj rożyon 4) bulgarski rodzen
5) serbski rodżer (d miękkie) 6) chorwacki rodjen 7) kra

iński rodzaj 8) słowacki rodzaj 9) czeski rodzaj 10) Gorno
łużycki rodzion 11) dolnołużycki rodzion 12) polabski
rodzion 12) polski rodzion Dobrowski dzieli język słow
na A i B. A. 1) ruski 2) starosłow. 3) serbski (illyr)
4) kroacki 5) windyski B. słowacki 1) czeski 2)
serbski w Łużycy 4) serbski w dolnej Łużycy 5)
polski z odmianą śląską. Szlecer nalicza tylko
9 dyalektów.

Literatura słowiańska wyjątek z listu P. Szafa=
farzyka. Mam za rzecz pewną iż tu w Bułgaryi cyrylskim pismem
jeszcze przed 1491 drukowano w Serbii a więc dawniej
niż w Krakowie. Znalazłem ułamek rytuału literami
czarnogorskiemi (r 1493–1495) drukowany, ale może
i dawniej. Pracuję nad „Historyą literatury słowian=
skiej" ukończyłem dotąd literaturę Słowian iliry=
jskich t.j. Serbów, Chorwatów i Słowaków. Przyjmuję
podział dyalektów P. Kucharskiego. W Belgradzie
drukarnia lecz same ogłoszenia tylko drukuje. W
Dubrowniku Martellini drukuje Martellini Gunduli=
cza i inne stare dzieła lecz najwięcej książek do na=
bożeństwa. Ogłosił parnas iliryjski lecz z tego nic nie
będzie. W Zara, Tryeście Wenecyi wychodzą książki ale
z bardzo złą ortografiją. Księgi Chorwackie wychodzą w
Zagrabiu i Warazdynie lecz nic znacznego. X. Jan Kriz=
manicz opat i proboszcz w Bystrzycy tłomaczy Miltona
raj stracony. Franciszek Korytycz Kanonik a arcydziekan
w Zagrzebiu wygotował w rękopiśmie tłomaczenie Virgila
W górnych Kralowcach (Karlstadt) Prättner założył nową
cyrylską drukarnię wyszły z niej Dositeja Bukwice

(dzieło pogrobowe) i niektóre romansy. Mnóstwo wychodzi verleskich książek najwięcej które często od niedojrzałych studentów pisane. Wuk najwyższym sędzią w Belgradzie teraz bez urzędu w Zemlinie siedzi. Rossyanie niemi zmierzali tez topograficzną kartę z sobą wzięli. Rozwarem a raczej dzenem wyższego duchowieństwa katolickiego wszystko w Sławonii, Kroacyi przeglądają i dla mnie spisują. W chorwatskiem a serbskiem - ilirycznym w XV w. już wiele pisano i drukowano o czem ani ~~[illegible]~~ Kopitar ani ~~[illegible]~~ Dobrowski niewiedzą. W Zoiskiej bibliotece jest wie z nich 100 części.

~~Jarosko~~, Zabrzez, Tylmanowa, Krościenko, Szczawnica, Czorsztyn (Histor. Drukarni do Łuczkiewic) i Stary Sącz klasztor zakonnic św Klary. Księżna była córką Beli IV Po śmierci matronka przy szła ... 1279 umarła 1292 z dnia 24 lipca tu jest jej szklanka, życie i t.p.

Wacław hrab. Rzewuski zwany Tadż el Fachr Abo el Dżifran Emir i Szejk Arabów Beduinów anazejskich w pustyni ... był u Lady Ester Stanhope która mieszka koło Sidonu przez kilka tygodni pomimo że Europejczyków nie przyjmowała.

Rozenkerken Graff Teodor z Ruskiej ma być pierwszym przodkiem tej familii Wojewoda Krakowski

1. Od Wisły (Wandalus) Wandali, 2.) Gothi od Gethalti rzeki Odry 3.) Varini od Vargi rzeki koło Łomżenia 4) Awaryi od Narwy pod Warszawą 5.) Bisroboty 7.) Goty przy wisle 6.) Heteyn gdzie Smoleń tam dosc sosnowych drzew lub Pokucie 7) Basterne Podgórze przy siedmiogrodu 8.) Quady gdzie Piotr. 9) Sydonii gdzie Sydłow 10) Gory gdzie Warka miasteczko 11) Rugii Pomorze 12) Scyrry Scyrzec za Krakowem (~~[illegible]~~) 13) Hiesci Sieradzanie 14) Eurylli Kujawy 15.) Gepides spis od głupstwa i gnuśności 16.) Bessi Biesczady gory 17) Didesti dukla miasto 18) Bien Bies miasto 19) Jazyges od Jarzma Wołow Jazygi 20) Ascaules Łowicz potem duda bo narody na niej grali 21) Anartho pharaces po grecku bez chleba Podlasie bo grunta pusze 22) Luty miasto Lubomierz H. Sarnicki

Summa albo krotkie zebranie hist. polskiej poczynają od R. P. 550 którego Lech do polski przyszedł aż do roku teraznieyszego 1711

Kunegunda wstępuje do klasztoru Miechow lib. 3 Cap. 59
O Soli w Bohni Bielski Lib. II f. 176 Kromer L. IX f. 15. 21
Miechowita. Ludovicus Decius
Kunegunda z Jolentą i Constancyą i 70 panien nieke do Pienin do którego był jeden whod
Przyjezdzającemu Ludwikowi aż do Sącza naprzeciw wyszła Ta Szlachta i Panowie takze pojmie Elzbiecie matce jego. r. 1350 postanowiwszy Woity wybrał z apelacyi nych miast od których przez niemaz apelacyi i których po 2 rycerzow na pewne czasy do Króla przyjezdzali Sędem Bohni a Wieliczka Kazimierz, Olkusz
Kromer l. 12 p. 255
1293 niemki do polski Andrzej brat Władysława Węgierski od Przemysł Ks. i Pol przyjęty który mu Chrobacyą odstąpił tez Węgry nijaco od Władysław utopili go w rzece pochowany w Sączu przez S. Kunegundę

Pifre Dług: w za jego jeszcze czasów śpiewano pieśń sta-
rożwiecką Komponowaną na ... Lukierde i Przemysława
śpiewano ją w Wielkiej polszcze w tej pieśni prosiła Lukier
da Przemysława aby ją w jednej koszuli odesłał a
jej krzywdy nie czynił Miechowita in Cor his pol 32.
f 724

1) De vita moribus et miraculis gloriose et beate femine
Kunegundis Polonie ducissae virginis fol na parg
darowat Długosz Klasztor S. Klary drugi papierowy też
kop tegoż dzieła w bibl. Załuskich 3 papierowy nieco daw
niejszy w bibl nowicyatu Jezuitów u S. Macieja w Krakowie
Somarz: Żywot S. Kunegundy etc przez Ks. Przecła-
wa Mojeckiego Dziekana Kamienieckiego etc przełożono
ne w Krak u S. Cezarego 1617. 4to Drugie wydanie znacz-
nie pomnożone: Wizerunek świętych doskonałości przez
Ks. Mar. Frankowicza Kustosza Sandeckiego ... jednak
Lubo to dla pewnych przyczyn przeciw memu zamiarowi było do W. P. pisać
w Krak u Cezarego 1718 fol — Tegoż wydania
skrócił przetłum. wydał Franc Lebrykowski :
Vita beatae Cunegundis etc : do druku pod
w Tyrnawie typis acad. soc. Jes. 1744. 4to

miedzy Prutem (Poraſ) a Dniestrem (Hieraſoſ)
żyli Tyrangetowie (Gotowie Dniestrowi) ~~[illegible]~~ cześć
Daków, którzy ſię niechcieli poddać Trajanowi. mieli
mnoſtwo miaſt które ſię kończyły na Dawa n. p.
Ziroboridawa, Carigadawa. Zakończenie to jest ſła=
wiańskie.

39

w ~~Mieście~~ Wsi Mieleckiej ~~w~~ w pobliżu miasta Mielca w spadłej na dom Chodkiewiczów po walecznych Mieleckich Gryffach, których była gniazdem i siedliskiem a od Chodkiewiczow nabytej. 40

O dawnej siedzibie Radymniczanów i Wiatyczanów, niegdyś nad rzeką Sanem w sąsiedztwie Lachow i Rusinów zamieszkałych. — Nestor między Buzanami i Chorwatami ich mieści. Zwyczajem dziejopisców dawnych wieków daje im zawodzców dwóch braci Radyma i Wiatka, którzy ~~byli~~ wyszli z pomiędzy Lachów; lud ten zmuszony uciskiem od sąsiadów pod tychże braci dowództwem wyniosł się z kraju ojczystego w Ruś głębszą i w pograniczu Swierzan osiedli. Nestor wystawia ich obyczaje jako najdziksze i do zwierząt podobne jako po wymienieniu się swoim poza Dniepr hołdowali Chazarom, Oleg xże Kijowski r. 883 po nar. Chryst. zawojował ich, i przywiodł do płacenia daniny po szelągu z dymu. Tenże Nestor pisze o pozostałych Radymiczowich, którzy r. 884 pobici spokojnie jarzmo (przeciw Olega) xiążąt ruskich dźwigali. Wyraża dalej i to że ich powiat Radymnicki ~~wraz~~ wraz z Przemyślem i Czerwieńskiem Włodzimierz wielki pod moc swą zagarnął. Podług Nestora i Długosza byli to Sławianie od braci Radyma Radymnierzanie, od Wiatka Wiatyczanie nazwani, ~~i~~ uchodzący z Polski z pod jarzma Obrów, i którzy w przód r. 568 opuściwszy podgórze Karpatów i pobrzeża Sanu udali się ku Wisle, i tam znalazłszy kraj zajęty przez Sarmatów dalej się aż za Dniepr posunąć musieli: ~~Gdy Poło~~ Gdy położenie ludu tego nad Sanem sam

Nestor wspomina, gdy im siedlisko w sąsiedzt
wie Rusinów i Polaków naznacza, ani wątpić
można ~~że~~ miejsce ich osiady było tam, gdzie dzi
siaj jest małe miasto Radymno mil 2 od Prze
myśla odległe. Wtem co położeniu sądowi ich
i Naruszewicz ~~D~~ gdzie w połowie 13 wieku
wsi jeszcze nie było, ale była tylko pusta
kraina nad rzeką Rada, zwana Radomie,
lub Radymie, jak ją wyraża przywilej Kazi
mierza W. r 1366. Od tych ludzi siedliska roz
ciągającego się ku rzece Wiar, w końce poto
żekim znajdujące się osady: Radenice, Rado
ronice, może nazwiska swe wzięły. Wątpić
więc nie wypada, że w okolicy Radymno w
Przemyślskim Radymniczanie stawianie się
dzieli, że grubym jest błędem, sądowie ich
w Sandomirskim około Radomia. Bratniego
i sąsiedniego ludu Wiatyczanów szukać ojczyzny
będziemy tylko w bliskości rzeki Sanu, a zatem
po nad rzeką Wiarem, której nazwa poddaje
łatwość i pochop domysłowi, aby wziąć ją za
pierwiastek nazwy Wiatyczanów, a może
niegdyś Wiaryczanów. Bydź może że nowo
z miejscem zaginęła i nazwa głośniej
Wiatyczanów siedziby. Wszak było znane w
latopisanie ruskim miejsce zwane Wiaty
cze, w którym r. 1100 książęta ruscy walny
zjazd mieli, dziś nawet położenia jego
dojść niemożna. Był to lud mężny i bitny;
po wyjściu z rusi osiadł nad rzeką Oka. Ji

Podbici od Kozarów, im hołdowali, aż do Świę-
tosława Księcia ruskiego r. 966 zawojowani
byli. Dziejopisowie ruscy pordz Wołyniaków, które
w wielkorządztwach Rożanskim i Ustenskim
mieszkają, sądzą być resztą tego ludu upstego
przed najazdem rusinów, a którzy dotąd żyją
z rolnictwa, bawią się tokarstwem, a kobie-
ty przędzeniem i tkaniem. Byli oni tak
zuchwali, iż kilka kroć orężem walczeni,
ledwie się Kijowianom poddać chcieli.

41

Czasop. Ossol. 1828 Zesz. I. 64–75.

w Wiatyczach (których dziś śladu dostrzec niemożna) zapewne wsi w obw. Prze-
myślskim Rusini po oswobodzeniu się
od Węgrów 1100 przystąpili do układu, gdzie
Wołodarowi Xsiąż. Przem. i Trembowelsk
oddano, z obowiązkiem utrzymywania
ślepego brata Wasilka a płacenia wraz-
nie po 200 grzywien Dawidowi.

Jakób Sobieski Wojew. Krak. przekazał testa-
mentem, ażeby na cześć jego patrona ołtarz
według proporcyi w Jeziernej (obw. Złocz.) był
sprawiony (w kościele)
ob. dwie podr. Jak. Sob. str. XV.

F S. Brygitty we Lwowie 50 Złp. — na ampułki do ołtarza błogosław. Kostki we Lwowie w ojców Jezuitów 200 Złp. Zamek mój Złoczowski zbyt do murowany prosząc według mojej instrukcji.

ob. 2. podr. Jak. Sobieskiego. str. XVI–XVIII

Kościół w Złoczowie obw. Złocz. stawiany przed r. 1640. bo Jak. Sobieski woj. krak. przekazuje testamentem drzewo do tego kościoła użyte być mające i 300 Złp.

ob. 2 podr. Jak. Sob. str. XV.

Tenże Jakób Sob. testamentem przekazuje ojcom Bernardynom Sokalskim Złp. 600. ojcom Bernardynom Czajskim przekazał ojcom Karmelitom Lwowskim 200 Złp. — ojcom Karmelitom na Bosym 200 Złp. — ojcom Janczarskiej ulicy we Lwowie 200 Złp. — ojcom Dominikanom do Bożego ciała we Lwowie ojcom Dominik. w Podkamieniu Złp. 100. — do szpitalu S. Łazarza we Lwowie 300 Złp. do szpitalu Złoczowskiego Złp 30. — 50 Złp. — do szpitalu pomorzańskiego 20 Złp. do szpitalu zborowskiego 20 Złp. do szpit. jezierzańskiego do szpit. Jaworowskiego 20 Złp. Mniszkom 20 Złp. do szpit. sio. Katarzyny we Lwowie 50 Złp. — mniszkom F

Bełz już był około r. 1113. przez Bolesława na Xiążętach ruskich zdobyty.

Wołodar na wolność puszczony r 1122. Lipca, na nowo pożogi i łupiestwa w Krakowskie aż do Wiercza zaniósł

Bolesław niepostrzeżnego Wołodara spotkawszy pod Wiłkowem (czyli nie Wilkow pod Rzeszowem) zbił oboz cały i mnóstwo niewolników zabrał, tu zginęli najzaciętsi wodzowie ruskiej narodu, Rafszczyzna Kap i Dymitr a

Wołodar uciekł do Halicza i w krotce bo [illegible] 1126 życie burzliwe zakończył

Rościsław i Włodzimierz Synowie Romana Xcia wnuki po córce Wołodara, po śmierci dziada (Wołodara) zebrawszy siły swe pustoszyli kraje matki po rzekę Wisłokę, od której na odgłos zbliżającego się wojska Bolesława, nazad do kraju swego się cofnęli. w Szczercu miasteczku od Lwowa 3 mil oddalony mieli ~~[illegible]~~ rozhowor Książęta Kijowscy synowie Wasilka Iwan i Grzegorz trzymający stronę Rościsława

wypędzony przez Jarosława

Włodzimierz Książe Halicki schronił się do Rościsława, tenże Włodzimierz X Halicki ~~przeciw Kazimierz II kr.~~ r. 1187 pol. dowodził zebranym wojskiem ruskim, przeciw Kazim. II kr. pol. który mu dla niezgody Xżąt. ruskich ruś czerwoną pod swe panowanie zajął — wspomniony Włodzimierz dzierżył razem z Xięstwem Halickim i Xstwo Przemyślskie 1198. Krolem I Halickiem r. 1205. zwał się Roman Mściesławicz.

Andrzej krol. węg. że odmawiano mu przez Daniel Xstwa Przemyślskiego, powzięty urazę, przebywa Karpaty z wojskiem, zajmuje Trembowle 1219.

aleksander Xże Bełzki teść Leszka Białego około r. 1219. — Lubaczów pozyskał, wojewoda Pakosław. wkrotce Koloman Lubaczów z Przemyślem zabrał.

9'' / '' 47

Lew pisał się oraz Xiążę Podgórskiem bo miał największą część Karpackiego Podgórza. Tak się pisze w przywileju nadając tym Sieńkowi ~~Fe~~ Tatarzynowiczowi wdość w Samborskim.

Kazim. wielki objął ‡ po ~~[illegible]~~ z ~~B~~ ochotą r. 1340. osierocone Xstwo panowanie i ruś czerwoną a w szczególności Xstwo Przemyskie z ziemicą Lwowską, Sanocką i Lubaczowską, które na powrót z Królestwem polskiem zjednoczył. ~~[illegible]~~ i Dafszka za możnego bojara z krwi książęcej starostą przemyskim postanowił. Lecz Dafszko spiknął się z bojarem Danielem z Ostrowa (najpewniej był to bojar z Ostrowa których nazwą się dwie wsi położone nad Sanem blisko Przemyśla) i wezwał Tatarów na pomoc i zmienił państwo polskie najechał.

‡ po Bolesławie trzecim synu Trojdena księcia Mazowieckiego.

Jadwiga rycerstwo polskie wyprawiła na ruś czerwoną r. 1390 aby ją od Węgrów i [illegible]. Bez oporu poddawały się na odgłos Jadwigi krol. pol. miasta i zamki ruskie: Przemyśl, Jarosław, Gródek, Halicz, Lwów, Żydaczów, Trembowla i załogi polskie przyjęły. Ostatni to był bój ~~tej~~ o posiadanie tej ziemi. Dzieliła się potem na dwa powiaty Przemyski i Przeworski. Księgi ziemskie z których ~~było~~ jedne w Przemyślu drugie w Przeworsku leżały, i w obydwóch miejscach roki grodzkie sądzono.

Czasop. Ossol. 1828 Zesz. III od. 3–24.

Czerwieńsk

Wspomina o nim Nestor około r. 1018

zdobył go r. 986 Włodzimierz wielki R. 1123 Jarosław Xże Włodzimierski z posiłkami Węgrów i polaków ciągnął pod Kijów niemogł go zdobyć Długosz i Stryjkowski zwie go Czerwonygrod Marcin Bielski Czerwone Nestor Czerwien. z dziejów Włodzimierza Andrzejewicza Xcia Włodzimierskiego który się kusił o wzięcie Czerwieńska r. 1154 dochodzi się że leżał w państwie Włodzimierskim a z wyliczenia grodów ruskich które sroga nawała Tatarów pod Burondejem zniszczyła r. 1259 można wnosić że ta twierdza od Kamieńca niewiele była odległa i że mogła być taz sama co dzisiejszy Czerwonygrod bo jego w liczbie rozwalonych zamków niema.) od tegoż czasu jak przez Tatarów zniszczony został zniknęła nazwa Czerwieńsk był pewnie grod ten z cegły czerwonej.

Uniow opactwo ruskie Zygmunt I r. 1539 do biskupstwa lwowskie przyłączył Opactwo w Żołkwi, Łczorowice były ruskie

44

Ruscy władycy przemyscy byli juz r. 1218 mamy pewne w dziejach dowody mianowali się Samborskimi Sanockimi i Jarosławskimi.

Lutrzy niemcy osiedli w Lwowie, Kamieńcu, Trembowli, Jarosławiu, Samborze i.t.d. przed zaborem Austryi podlegali duchownej zwierzchności w Moldawii w miejscu S. Filipp. Büsching T. III p. 315.

Szlachectwo i rycerstwo całej Europy miało swoj początek w Skandynawii od Gotow Britania Cambelin.

Biblia Sarnicki lib 6 powiada że tych tam czasów kiedy Polacy jeszcze niebardzo naukami bawili się tylko w 3 miejscach w Polsce biblije znajdowała się u Króla u Prymasa i w domu Ostrorogów. Niesiecki T. III p. 528.

Kanclerze Każda prawie prowincya miała swego oddzielnego pieczętarza dopiero r. 1370 gdy wszystkie w jedno ciało spajali się pieczęty jeden Kanclerz a drugi podkanclerzy ustanowieni byli

---

Piękny obraz Bezprawiów żołnierskich wystawiony przez Szymona Starowolskiego r. 1616 Prawy rycerz str. 37.

Slad gaju świętego Dyany pod Starą Sieniawą przywodzi Sarnicki.

Narod Torkow zgnębiony od Jarosława Kiic Kijowskiego w końcu X wieku rozproszył się po Wołyniu i Rusi czerwonej. byli to Sławianie Slad ich w nazwie miejsc Torki, Torczyn, Toreżek. i.t.d.

45

Dawności Franciszkanów na Rusi: nay pierwszy Lwowski przy kościele S. Krzyża od r. 1235. założony. Zbąd sprowadzono do Halicza 1367 gdzie pod tytułem Krzyża Chrystusowego założono kościół — do Przemyśla koło r. 1380 lubo tu jak winnych miejscach pracowali jako Missionarze od r. 1235 — do Sanoka r. 1377 — do Krosna około r. 1380. przez Henryka pierwszego biskup. Przemyslskiego — do Grodka przez Jadwigę Krolowę Władysława Jagiełły żonę, ktorego serce w tymże kościele grodeckim odpoczywa — do Trzebrzeszyna około r. 1400 sprowadzeni.

1241 Pazdziernika 8 B. Stanisław Gward. Lwowski z innemi Braćią podczas nabożeństwa od Tatarow pomordowani.

P. Bernardzie otrzymał Jakob Strepa 1391 Czerwca 27 roku 1392 Pazdz. 28 w Kościele Tarnowskim przez Macieja Przem. Bisk. Konsekrowany.

1414 od Jana Rzeszowskiego Archikatedra Halicka do Lwowa zupełnie przeniesiona, i po nim wszyscy następcy Lwowskiemi zowią się. Jest niektorych zdanie że Błog. Jakob Strepa starał się o przeniesienie Katedry z Halicza do Lwowa, lecz uprzedzony śmiercią nie przeniosł. po śmierci to jest r. 1412 gdy był Konsystorz między Rzydnemi i miastem Lwowem o dziesięciny, w artykule 6. kładą nazwisko Arcybiskupa Lwowskiego: Et per Dominum Archiepiscopum Lemburgensem, qui pro tempore fuerit. znowu Maciej Bisk. Przemyslski, będąc Administratorem uczynionym Archidyecezyi r. 1411 tak się podpisał: Mathias Dei gratia Episcopus Premisliensis, nec non Administrator Ecclesiae Lemburgensis in Spiritualibus generalis, jako okazuje się w przywileju fundacyi Klas-

toru PP. Dominikanow w Kołomej r. 1413, otóż
to Jakob Strepa starał się aby katedra do Lwowa prze-
niesiona była. A że to przeniesienie przypisują Krze-
szowskiemu, zkąd sprawiedliwie, że on zupełnie
imię Halickiego Arcybiskupa odmienił; sami i
następcy jego Lwowskiemi nazywają się

Maciej * w porządku Arcy-biskupów trzeci, w wielu
miejscach czytać się daje: Electus Episcopus Lamburgen-
sis, lecz do konsekracyi jego nie przyszło.

Zbigniew był najprzód Suffraganem Archidyecezyi
Halickiej czyli Lwowskiej; albowiem r. 1405 we
pergaminie odpustów dotąd zachowanym na podpisie
my jest: Et ego Sbigneus eadem gratia Episcopus
Laodicensis Suffraganusque & Gubernator praedicti
patris Reverendi Domini Archi Episcopi &c. lecz
ta suffragania była bez fundacyi aż dopiero r. 1616
JX Andrzej Prochnicki Arcyb. Lwowski pewny fun-
dusz ustanowił z Kapitułą, i Krzymowi zalecił
J.X. Tomasza Pierzowskiego Dziekana Katedralnego
i officiała Lwowskiego. Biskupstwo Ceretenskie
czyli jak teraz Bakowskie dopiero r. 1414 zaczęto
należeć do Archidyecezyi Lwowskiej, i to dla tego
że po r. 1400 Mołdawia ~~n~~ polszcze na wierności
przysięga, otóż i Biskupstwo Mołdawskie od Halicz-
kiej Archidyecezyi do Lwowskiej oderwano

Należy zaś do Metropolij Halickiej Biskupst-
wa Łuckie, Przemyślskie, Chełmskie, Kijowskie,
Kamienieckie.

obacz. Życie Błogosławionego sługi Bożego
Jakuba z domu y Herbu Strzemię Arcybiskupa
Halickiego, czyli jak teraz Lwowskiego z zakonu
Franciszkańskiego wyznawcy od Prusia VI

Papieża w poczet Błogosławionych wpisanego
z dokumentów najdawniejszych zebrane z
przetłumaczonym Hymnem i Modlitwą
w Roku 1625. Drukowanemi, także Raty je-
ny powtórnie wydane r. 1792. 8 w Przemyślu
drukiem Antoniego Matyaszowskiego Bisk.
Typ. Ob. str 32.

drugie wydanie

Życie B. Jakóba Ruchem z Władcany
z domu i Herbu Strzemię Arcybiskupa
Halickiego albo jak teraz Lwowskiego wyz-
nawcy z zakonu Franciszkańskiego powtór-
nie i obszerniej wydane J. W. Najprzewie-
lebniejszemu J. X. Ignacemu Kajetanowi
z Kitek Kickiemu Arcybiskupowi Lwows-
kiemu J.C.K.A.M. Aktualnemu i zaufanemu
Stanów Konsyliarzowi ofiarowane. 8 w
Lwowie 1798 w drukarni Józefa Pillera
str przedm. VIII i 40.

Ormianie w Galicyi

około r. 1200 namnożyło się na podolu Rusi i Wołyniu. Lew Xiążę halicki, rozsyanych po różnych miejscach, do nowo założonego przez siebie Lwowa r. 1270 przywabił. Kazimierz W. mając już urządzić pozyskaną Ruś czerwoną, i stolicę jej Lwów do kwitnącego przywieść stanu, zwrócił oko na Armeńczyków, zamieszkałych w tym mieście, zaręczył tem prawa i swobody na własnym kraju przez Xiążąt chrześciańskich Jana i Teofila udzielone. Obdarzając tegoż czasu miasto niemieckim Magdeburskim prawem r. 1356, używać go i Ormianom jeśliby chcieli, dopuścił. Niebawnie wolność religii Katolickiej obrządkiem i językiem ~~...~~ ormiańskim sprawowanej zaręczył, a Lwów za Stolicę Biskupowi ich Grzegorzowi przeznaczył r. 1367; wtedy zapewne Katedra ormiańska pod tytułem Wniebowzięcia Panny Maryi erygowana została. Wójci prawa Magdeburskiego, przewodniczący z woli Kazimierza w sądach ormiańskich, ile pisma i języka ludu tego niewiadomi, zawierali i poniewierali przepisami ustaw ormiańskich, woląc wszystko prawem niemieckim rozstrzygać. Domagania się usilne Ormian, skłoniły Jadwigę r. 1379 do wydania przywileju zostawującego ich przy własnych prawach. Następni Królowie nie omieszkali przyrzekać zachowania praw rzeczonych. Uczynił to Władysław Warneńczyk r. 1440: Kazimierz Jagiellończyk r. 1461 i Alexander r. 1505

i był podwójny magistrat we Lwowie: ormiański i polski czyli niemiecki: Czasy Zygmuntowskie najpomyślniejszą epokę dla ludu ormiańskiego wystawiają: założone wtedy zostały lub odnowione kościoły i probostwa w Kamieńcu podolskim, Łucku, Zamościu, Horodence, Śniatynie, Brzeżanach, Stanisławowie, Tyśmienicy, Złoczowie, Jazłowcu i Łyszczu. Zygmunt I. 1510 Ormian lwowskich oswobodził całkiem od prawa magdeburskiego, prócz 4 artykułów: 1) o dobra nieruchome, domy, role i ogrody, 2) gwałty w mieście i za miastem im domierzane, 3) zabójstwa i zranienia. 4) tudzież i o kradzieże prawem niemieckiem rozstrzygane. Uczuł potrzebę król ten poprawienia, odmiany i zbogacenia wielu artykułów, tudzież przekładu na język łaciński ustaw ormiańskich. Praca ta przez ich samych dokonana, za wiedzą podkanclerzego koronnego Piotra biskupa Przemyślskiego, w Piotrkowie r. 1519 przez Króla zatwierdzona i przypieczętowana, podpisem wielu panów świeckich i duchownych umocniona została. Na odgłos przywilejów i praw Ormianom w Polsce zapewniających, przybył r. 1535 Stefan Patryarcha ~~ormianskie w Polsce~~ Armenij większej do Lwowa, a złożywszy patryarchalnej godności i osobiście w Rzymie papieżowi posłuszeństwo oddawszy, biskupie dostojeństwo we Lwowie piastował. Zygmunt August nietylko uwalnia Ormian 1549 od każdych sądów, prócz

Krolewskich, lecz też handel krzewi przez swobodzenie od wszelkich myt w całem Królestwie r. 1567. Za Zygm. III r. 1601. na rozkazanie samych panów starszych ormiańskich prawa ich własne z łacińskiego na polski język przełożone zostały we 125 artykułów zawarte. Żadna ważniejsza materya z prawa cywilnego kryminalnego i procesu nie jest przepomnianą. Obszerniejsze znajdują się przepisy o poddanych zasługami mianowanych i sposobach ich uwolnienia, o posagach zasłużenie uznanych, małżeństwach, władzy ojcowskiej, testamentach, spadkach równo między synów i córki dzielonych. Zabójstwa główszczyzną opłacały się, a zresztą w prawach kryminalnych na Mojżeszowe ustawy wzglądniano. Zebrał rzeczone prawa i przywileje od różnych królów ormianom udzielane, Szymon Zimorowicz Ormianin, sekretarz miasta Lwowa, i Królowi Władysławowi IV do zatwierdzenia podał. Gdy w części nadzór mdły niemieckich pasterzów, w części nacisk do kraju nowych tegoż narodu ludzi, a mianowicie rozgnieżdżone w Polszcze różnowierstwo, odrywać poczęły Ormian od jedności z Kościołem rzymskim, i zamysły nawet r. 1556 zbierającego się z różnowiercami Grzegorza do wyrzucenia się z biskupiej godności; nakoniec kilkakroć porządana od Ormian unia z Kościołem, doszła w Kamieńcu Podolskim r. 1666. za staraniem i pracą Mikołaja Torosowicza, pierwszego Ormianów polskich arcybiskupa, lat 55 na tej katedrze zasiadającego.

čego, i Xiędza Pidou paryzkiego teatyna z Kryn
od Kongregacyi de propaganda fide przysłanego
ktory księgi ormiańskie z błędów oczyścił. Konst.
1768 zapewniła dla arcybiskupa ormiańskiego
we Lwowie, nie mającego funduszu ~~do utrzyma-~~
~~nia jego godności~~ najpierwsze greecko-unickie
opactwo zawakować mające na fundusz do
utrzymania jego godności. Na sejmie 1790 pozwo
lono Ormianom kupienie dobr za 100000 złotych
na utrzymanie klerykow obrządu ruskiego
ormiańskiego, a razem przeniesiono dotychczas
papieski fundusz ze Lwowa do Kamieńca
Podolskiego.

ob. Encykl. powsz. T. II Zesz. VI str. 325–327

Biskupstwo na Rusi

Ruś aż do czasów założenia katedry halickiej ~~niemiała~~ ~~oddzielnego biskupa gdyż~~ niewiele liczyła obrządku łacińskiego wyznawców: dla tego należała do partes infidelium. ~~biskup~~ Należała ona pierwotnie ~~lub~~ równie jak wielka część państwa Wielkiej Morawii czyli cała Chrobacyja do Dyecezyi Praskiej która już r. 970 istniała. Cesarz Henryk III Jaromirowi Arcybiskupowi Praskiemu nadaje przywilej r. 1086 przez Kosmasa (lib II p. 42) przywiedziony w którym wyraźnie granice tej dyecezyi wytyka: Na wschód rozciąga się po rzeki Bug i Styr obejmuje miasto Kraków i prowincyą po nad rzekę Wag ze wszystkiemi powiatami do niej należącemi i miasta Krakowa stąd spólne granice z państwem Węgierskiem aż do gór Tatry zwanych (Więc już wtedy na Rusi czerwonej w wieku 10 byli łacińskiego obrządku ale mało) Bisk Krak erygowane 966 przez Mieczysława pierwszy biskup Prochorus Skrobiszowski mówi że za Nankera r. 1320 aż do Kamieńca podolskiego rozciągała się władza bisk Krak.

Więc niebyło pewnego biskupstwa i mało tam było katolików

Przez niejakiś czas pełnili Cystersi urzędowanie w Czerwonej Rusi: stąd biskup ~~Lubuski~~ władzę w Rusi sobie windykował.

Cysterci mieli opactwo w Opatowie województwie Sandomierskim
opat tegoż klasztoru Gerard ze zlecenia Stolicy Apostolskiej
pełnił urząd i władzę biskupią nad Łacinnikami w Rusi (Gerard
ten był cystersem to mówi Naruszewicz T. VII str 46 cytując
Bogufała: Henricus monasterium Opatoviense cujus monas=
terii abbas et Ruthenorum episcopus pro catholicis ibi degenti=
bus de novo fuerat creatus ad ecclesiam Lubucensem transtulit.
p. 58. Baszko który kończy Bogufała te ma słowa:
Gerhardus primus Russiae episcopus ordinis Cisterciensis
quondam abbas de Opatow. Bzowski w historyi zakonu
Dominikanów robi tego Gerharda Dominikanem i prowincyje=
tem rodem z Wrocławia i pisze że Henryk brodaty mianował
go bisk. Rusi którego rodowici ~~[illegible]~~ nie było i bo Tatary wpadłszy
do Halicza wszystkich tam mnichów wyrznęli Arcybiskupa Ber=
narda przepiłowali na dwoje Henryk z tego powodu owemu
Biskupowi mieszkanie w Opatowie naznaczył. Lecz iż tam
przed Mogołami bezpieczno nie było klasztorich Opatowski do
Lubusza przeniósł. Lecz wiary godniejszy Baszko który żył
bliżej czasu owego.) W Opatowie dobra (po Opatów z 16 wsiami
po zniesionych templaryuszach Król Bolesław wstydliwy Cystersom
nadał z których to Cystersów opat pełnił obowiązek biskupa ruskiego
Lecz gdy nawała Mongołów wpadłszy do Polski opata z mnichami
wszystkiemi r. 1241 wyrznęło i gdy się cysterci za tem miejsca osiadać
bali Henryk brodaty książę Wrocławski przyjaciel bisk. Lubuskiego
jemu dobra po cystersach nietylko Opatowskie ale i w Wielkiej
Polsce leżące to jest miasto Kazimierz z 14 wsiami nadał
za dozwoleniem króla polskiego niewątpliwie z tymże obo=
wiązkiem jaki miał opat poruczony sobie od Stolicy Apos=
tolskiej sprawowania na Rusi władzy dyecezalnej.

Inaczej sobie niemożna wytłomaczyć tej władzy że biskupi
Lubuscy przegrodzeni innemi dyecezyami w kraju tak
odległym sprawowali a domysł Niesieckiego i po nim Rzep-
nickiego że Biskup lubuski jeszcze od Mieczysława I postanowio-
ny nieprawnie sobie tę juryzdykcyę w Rusi przywłaszczał
jest płonny.

Musiał biskup lubuski mieć ważne zasady ~~kiedy~~ i prawa do
Ruskiej dyecezyi, kiedy po zejściu Krystyna Arcybiskupa
halickiego r. 1364 1371 czynił pewne przeszkody prawne do obra-
nia następcy i musiał bydź: potem w prawnem używaniu
swej władzy kiedy r. 1389 wezwany od mieszkańców
przybył do Lwowa i powagą swoją osobiście bractwo N.
Maryi do Kościoła katedralnego wprowadził; kiedy r.
1393 dziesięciny w powiecie Przeworskim do stołu swego
biskupiego należące Kościołowi miejscowemu ś. Katarzyny
przywilejem danym w Fürstenwald odstąpił.

Biskup lubuski sprzeciwiał się ustanowieniu biskupstwa
lwowskiego - przemyskiego i jeszcze jednego co dało powód
Grzegorzowi XI pap. iż zlecił Arcybiskupowi Gnieznieńskiemu
biskupowi krakowskiemu i płockiemu aby o określenie granic
ustanowionych biskupstw Taurińskich bulla r. 1375 do
skutku przywiedli i dopiero Jan biskup Lubuski
otrzymał od stolicy apostolskiej zakaz aby się do
biskupstw rzeczonych rzadu nie mieszał.

Ob: Skrobiszowski
Friese
Zachariaszewicz Kazanie. w Czasopiśmie Krol:
Przyjaciela Prawdy Chrześ. ✠

Przyjaciel prawdy chrześ. - Kłótnie ogranicz

przepisane

Dobra biskupa lubuskiego w Polsce: założono klasztor cystersów w Opatowie tu mieszkał biskup wybierany dla Rusi; Henryk brodaty książę szląski opiekun Bolesława wstydliwego zarządzając Małapolską, dobra klasztorne Opatowskie darował biskupowi lubuskiemu (Henrykowi około 1230) zniosł[szy] cystersów (których mylnie templaryuszami zwali. Dobra te były:

w Polsce: 1) miasto Opatów w Sandomierskiem z wsiami: Czerników, Jurkowice, Umare (dziś nie istnieje) Jałowięsy, Lenczyca, Biskupice, Bukowiany, Truskolasy, Kraskow, Niemienice, Rusików, Zochcin, Grakonowie (dziś nie istnieje) Porudzie, Dietuliska 2) Słomina dwie mil od Opatowa z wsiami: Strzyżowice, Czerwone gora, Zambkowa wola, Wiawice (nie istnieje) Worowice, Garbacz, Gołoszyce, Drzenkowice, Karwow, Malezyn, Słoptow. 3) Biskupice (Bischkozitz bei Tarnow an Dunajec nad Dunajcem) w bocheńskim cyrkule [4) Przebieczany (Presebetzan) w cyrkule bocheńskim koło Wieliczki 5) Wrocierzicz (koło Pinczowa) 6) Konice (Kunitz) w cyrkule tarnowskim, r. 1400 graniczyły z wsiami obiemi: Glinik, Brenstkow (Bronisżow) Zagortzitz (Zagorzyce) Wirtzane (Wierzany) Czudza (Czudec) Dobrsegow (Dobrzechow) Silkowitz (Sulkowice) Kosegow (Kożuchow) Klytze (Klecie) 6) Krossen (dziś miasto Krosno w jasielskiem) koło Rusi; r. 1400 biskup lubuski już nie posiadał więcej miasta tylko król a biskup pobierał tylko czynsz miodowy; niewiedziec wkiedy biskup to miasto utracił

dobra te biskup lubuski Dytrych von Bülow r. 1518 sprzedał Krzysztofowi Szydłowieckiemu

Leszek II przywilejem swym 12 maja 1282 dobra te uwolnił od ciężarów polskich i osady na prawie niemieckiem osadzać biskupowi lubuskiemu pozwolił. Ważny ten dokument drukowany (Joh. Christ. Beckmann: Kurtze Beschreibung der alten Stadt Frankfurt a. O. Frankfurt an der Oder 1706. fol. Anhang pag. 7. (dotyczy miasta Opatowa samego) gdzie są i inne dokumenta z r. 1287, 1305, 1328, 1332 dotyczące Opatowa.)

[R. 1400 już ta wieś oderwana od biskupstwa lubuskiego była w rękach niejakiego Dymitra (w rękach obcych)

na gruntach tej wsi przed r. 1400 zbudowana druga wieś Nebelichan czyli Brzesck która była w posiadaniu Ywona (dziś wieś Brzeziny) oraz trzecia wieś: Wielopol, czwarta Nowawieś czyli Neuendorf, piąta Schuffnerhan czyli Szuffnarowa, 6ta Alt i Neu = Wiona (dziś Wiśniowa), 7a Weysserhan (Jaszczurowa) 8a Tretzemil (?) 9a Kemenitz (Kamienica górna), które to wsie założone na gruncie biskupów lubuskich graniczyły z wsiami obiemi: (w XVI wieku wszystkie te wsie z posiadania biskupów lubuskich)

Wogóle w jasielskim cyrkule mieli dobra klasztory tyniecki, koprzywnicki, opatowski: (był to najstarszy klasztor w Opatowie (cf o 5 mężczeni: jeszcze w X wieku założony) kach Kazimirskich)

Sigmund Wilhelm Wohlbrück: Geschichte des ehemaligen Bisthums Lebus und des Landes dieses Namens. Berlin 1829. 8o I Bd. st. 648

59

Oddzielne ~~zaś~~ Biskupstwo obrządek ruski w 12 wieku Samborskie być musiało, które w spisie Nestora pod metropolią Kijowską, miejsce siedmnaste trzyma.

We wsi Boratyn w Przemyślskim była cerkiew w 16 wieku bo Niesiecki przywodzi iż Iwan z Boratyna chcąc się pobrać z córką ~~brata~~ swego popa z tej wsi do Patryarchy do Carogrodu wysłał o pozwolenie udawać się.

~~Chmielowski~~ Antoni Winnicki bisk. Przem. [illegible] od Prokopiego Chmielowskiego do Sanoka się schronił.

w górach Karpackich cyrkule Sandeckim osiedli ~~Polacy~~ od Prutu i Dniestru schroniwszy się przed napadami Tatarów ~~F~~ rusini od granic wołoskich.

Biskupi Przemyślscy pisali się oraz Samborskimi, Sanockimi i Jarosławskiemi. Hieronim na soborze w Zamościu r. 1720 Ustrzycki pisał się Jarosławskim Biskupem.

Biskupstwa ~~[illegible]~~ praskiego obrządek łaciński dyecezya rozciągała się do rzeki Bugu i Styru, świadczy list Henryka IV Cesarza dany Jaromirowi Biskupowi Praskiego r. 1086.

Jan biskup Lubuski r. 1389 listem danym z Fürstenwalde Janowi Tarnowskiemu wojewodzie Sendomirskiemu stawić kościół parafialny w Przeworsku dozwolił i dziesięcin stołowi swemu należących, kościołom Jarosławskiemu i Przeworskiemu odstąpił.

pierwszemu Bisk. Przem. Eryk Mora Franciszka
Rzepnicki przyznaje) ~~Kunagassowi~~, cz. r.
1379. w Krośnie Franciszkanów osadził.

Maria Królowa węgierska Ludwika Kr. pol. córka
r. 1384 cztery włości w Sanockiem a 1 w Prze-
myślskiem Biskupstwu temu nadała.
Władysław Jagiełło r. 1400 listem danym w Me-
dyce dobra te odciężarował publicznych niewol-
nit. Tenże innym listem z Łysej góry r. 1424.
na pamiątkę że będąc w Przemyślu na mszy
w dzień wszystkich SS. odebrał pożądaną
wiadomość, że Królowa syna powiła, przy-
dał Katedrze Bogarodzicy z jedzeniem,
dwa łany za Sanem, dwa w Pikulicach,
dwa w Nehrybce, młynisko na rzece
Wiar, wsie Prałkowce, Byszkowice, dziesię-
cinę z Tatarmanit, i 7 kmieci w Sośnicy.
Nadanie Jagiełły dla Kapit. Przem. Królowa
pol. Kazim. IV a z do Władysł. IV itd. utwier-
dzili. Przywilej Władysł. Jagiełły dany w
Dobrostanach r. 1423 Kanonijom w tej Kapi-
tule stanowi — Dyecez. Przem. obejmowa-
ła pierwej tylko ziemię Przemyślską, Sanocką
i część Żydaczowskiej. Piotr Wysz Bisk. Krak.
r. 1400 ze zlecenia stolicy rzym. oddzielając
Arcydyecezyę Halicką od Przemyślskiej tę
granicę stanowi, gdzie powiat Lubaczowskiej
z Grodeckim się styka do Rze-
czki Rusz, od tej czyli mostu na niej do
błota czyli rzeki Błozwi, aż do jej

ujścia w Dniestr; dalej Dniestre Korytem
znowu od ujścia rzeki Stryja do jej źródła
tak iż grody Sambor Tourstan, Stryj, Dro-
hobycz do dyecezyi przemyślskiej należy.
1723 Kapit. przem. miała Kanonij 14, dye-
cezya zawiera dekanatów 9 to jest. Prze-
myśl, Jarosław, Mościska, Dynów, Krosno
Brzozów, Sanok, Sambor, i Leżajsk Kościo-
łów 158.

Na rozkaz Zofij Krolowy polskiej zdziałany
był przekład polski Biblij r. 1455 przez Księdza
Andrzeja z Jaszowic także nie z Jaszkowic wsi
z obw. Wadowickiego, kapelana tejże Krolowy
a Piotr z Radoszyc przepisał w Korczynie
r 1455. Niemcewicz rzecz Węgierskiego domu
r. 1822 za
świeniem Jana Hr. Majlata z Budy
twierdził, że ta Biblia polska się w Saros
patak znajduje w collegium reformowane
posiada, i słusznie dodaje, że za Jana Kazim.
wczasie najazdu polski przez Rakoczego z
rabowana do Węgier się dostała.

Mające się znajdować starożytności w Galicyi
przez [illegible] Rosciszewskiego.

Na gościńcu idącym z Sokołówki do Lwowa
ma się znajdować starożytna budowa czyli pom
nik - niebardzo od drogi oddaleg[illegible] i położona w
pośród moczar, ma ona nosić na sobie cechę
najodleglejszej starożytności, a nawet

ma zasięgać czasów przedchrześcijańskich w
kraju naszym. Sokołówka wieś w obwodzie Złoczow-
~~ch~~skim nad rzeką przy gościńcu o milę od Oleska
10 od Lwowa położonej, miejsce dawnej stójki pocz-
towej z tąd do Podhorzec przeniesionej.
Sokołówka wieś w obw. Brzeżańskim, z para-
fią, tzw. włości dziedziczna Mrozowickich; zna-
mienita jest dla wzorowego rolnictwa, dla
kształtnych budowli, ogrodów, i fabryki bura-
kowego cukru, tak udoskonalonej przemysłem
i nakładem samego dziedzica, iż mało ustępu-
je z trzciny robionemu.
Sokołówka w obw. Kołomyjskim nad rze-
ką Rybnicą przynależąca do włości Kutysk.

W mieście Drohobyczy, na Kościoła farnego
przysionku znajdować się ma kamienna głowa.
Niesie wieść ludu: że przy braniu głębsze
fundamentów, gdy ten Kościół budowano,
ta głowa dobytą bydź miała; i że ma na-
leżeć do olbrzyma, którego reszta ciała, jeszcze
pod fundamentami Kościoła spoczywa.

Ma się znajdować na Pokuciu w Kamionce Wiel-
kiej ~~obw.~~ miasteczku Kołomyjskim w dobrach Hr. Kalinowskiego
Ludwika w ogrodzie posąg dawnego bożyszcza
pogańskiego wynaleziony przy kopaniu rowu
w dawnym stawisku. Lud prosty miał to
~~[illegible]~~
miejsce za święte uważać, gdzie to bożyszcze
wynalezione zostało, a nawet przesąd-
~~Włoki~~ ~~[illegible]~~ miejsc, mieli
skrobać ten posąg, i używać tego proszku za
lekarstwo na febrę, ma to być [illegible] dwóch osób
~~[illegible]~~ jak ich nasi
przodkowie nazywali: Lelum Polelum. Hr. Kali-

nowski w niezmiernym swoim ogrodzie
na znacznie wywyższonym miejscu przygo-
towat granit ważący 16 łokci w czworo-
kąt a do trzech łokci wysokości wzięty
z brzegów Dniestru mający służyć za pod-
stawę temuż po bożkowi służyć ma. 55

Kamionka wielka miasteczko w obw. Koło-
mejskim położone przy potoku Kamionce
do rzeki Czerniawy uchodzącym o mil
2 od Kołomyi, przez Stefana Batorego (król r. 1576) w
nagrodę zasług wojennych w dziedzictwo
nadane ‡ Iwanowi Kalinowskiemu
zkąd przeszło do m Kalinowskich dawno się
pisał; przyległa jest lasowi wielkiemu Łko-
rosna zwanemu. Liechtenstern powiada
iż Kamionka jest ruśniaków tylko osadą.
Duńczewski w Kalendarzu na r. 1767 mówi:
Idąc z Stanisławowa do Śniatyna na
Kamionkę, dają się widzieć Kamienie ogro-
mne zajęte naczyniami i niewiastę, i trzy chleby
zowią zaś one tameczni obywatele Kumy
powiadając, że ci kumowie trzymając
przy chrzcie dziecię za grzech z sobą popeł-
niony, w kamienie od Boga obrócone zamie-
nieni byli. Zdaje się, że od niego i miejsce
osady Kamionki nazwę wzięło. Kamionka
zaś dlatego wielką się zowie, iż jest przy-
legła mała Kamionka przy innym potoku
mającym ujście do Prutu; w pobliskości jej
węgle ziemne odkryto.

4

an seinigen Wirthschaf- 56
tenschäften für
die ersten Hälfte
des Jahres 1839.

Szarańcza należy do rodzaju świerszków
różni się krajowa od wędrownej mnogo-
ścią, kształtem i żerem, rozmnażaniu
się krajowej ~~samo~~ powietrze nie jest
przychylne. W kraju naszym jak daw-
niej napadom Turków, Tatarów, Wołochów,
tak dziś jeszcze szarańczy obwody Czort-
kowski, Kołomyjski, Stanisławowski, i
tem pograniczne, iż najprzód wystawio-
ne. Pierwszą o jej przelataniu wzmiankę
zaczynając zawsze od Rusi czyni Długosz
r. 1084. ~~Czytamy~~ dopiero pod rokiem 1334
przypędzone przez suchy wschodni wiatr
opustoszyła Polskę, Czechy i Austryę. r.
1475. przyleciawszy od południa wielkie
zniszczenia w Polszcze podziałała. r. 15[illegible]
1527 wiatr wschodni z Turek napędził,
1536 tyle jej od morza czarnego naleciało,
na Ruś i Podole, iż 40 mil kraju wokrąg
zniszczyła zupełnie. 1541 wielkie
mnóstwo z Wołoszczyzny na Ruś na mil
60 kraju około Lwowa zniszczyła zu-
pełnie. Powtórzyła tę klęskę r. 1542
pustosząc ją wszędzie. 1600 od Turcyi do Rosji
r. 1648 pamiętny jest wielkiemi szkodami
które szarańcza w krajach naszych i dal-
szych sprawiła. 1652 opustoszona od szarań-
czy ziemia głodem były dla mieszkańców
przyczyną. 1690 mnóstwo jej na Podole,
Wołyń, Ruś i Małą polskę przyleciało, patrzał
na to Król Sobieski we Lwowie, jak lecąc słoń-
ce ćmiły, a tłumem przeraziły. Donosi jeden

z Jaworowa, iż bezmierna szlakami wle-
ciały na Ruś, a potem do okolic Lwowa;
tak wiele ich było, że się gałęzie drzew pod
ich ciężarem łamały, dopiero i zimna je
zgubiły. 1708 był Rzączyński świadkiem
jak wielkie gromady szarańczy od Wołoszy
na Ruś czerwoną padły. Na końcu
pisze on około wsi Kurnasowa, Sarnik
i t.d. z zostawionych jajek takie się jej
mnóstwo wylęgło iż przeciąg półtory
mili zajęła; włóczeniem często końmi-
i gwoździanemi bronami nie wytratował-
nimo tego znaczna jej gromada zdro-
wo uszedłszy z tego bojowiska zaleciały
pode Lwów, narobiwszy w polach
niemało szkody. 1711 znowu Ruś od-
wiedziła, pustosząc okolice Lwowa,
Przemyśla, & Jarosławia, Lubaczowa,
Żółkwi, do Litwy się przeniosła. 1712
przyszła z Kamieńca Podolskiego do
Lwowa z tąd do Jarosławia, (w 4 godzi-
nach przeleciały, jak pisze Rzączyński)
w Lubaczy wsi uważano przez 24 godziny z
przerwą jednak, z kierunkiem wiatru w
Krakowskie ciągnęły. 1713 z mnóstwa
zostawionych jajek przed zimą się wylęgły
na Ruś ~~czerwon~~ej szarańczy. 1719 z
Bessarabii na Chocim padły liczne gro-
mady, i rozpierzchłe około Świąty-
na, skupiły się około Podhorzec, Brodów
i Lwowa, całą okolicę Niemirowa wypasły

1757 przeleciawszy bez szkody Ruś czerwoną, wiatry już we Wołyniu, do Moskwy zaniosły i r. 1748 nie było bez szkody od niej. 1755 role, ogrody, łąki i lasy wszystko 1780 ostatni raz w wieku zeszłym odwiedziła kraj nasz szarańcza, opadła do obwodu <u>Zaleszczykowskiego</u>, i zdziałała niemało szkody, nareszcie za <u>Zbrucz</u> poleciała.

Z powodu pokazania się jej w Galicyi, Wysokie ces. król. Rządy wydały pod dn. 6 Grudnia 1780 urządzenie, w którym sposoby gubienia przepisują. W pół wieku blisko bo 1828 r. odwiedziła szarańcza przelotem swoim Galicyą, pierwsza gromada cyrkuł Tarnopolski, druga później nieco Czortkowski szkodliwie dotknęła.

Czasop. Ossol. 1828. Zeszyt IV str. 110 131

[illegible]

Gniewomir Teodor Jasa zbudowat w Szczyrzycu zbudowa
Dobrogost " " 1240 Wojew. Krak 59
Tomisław
Sędziwoj Klemunt " " " Klasztor w Jędrze
Mirosław jowie 1240 zbud Woj. Krak
Domarat

Pastyrcy w Sądeckim powiecie ludzie rzeni
herbu: Strzemie

Marek Stadnicki Kasztelan Sądecki
Stanisław Męcyk Starosta Sądecki herbu Wieniawa
Bolesława Chrobrego 999 Żona Judytha córka Jezoe
Księżęcia Węgierska żona Adele
Mieszko II Rychsa córka Comeset Palatinus Rheni
Kazimierz I żona Marya siostra Jarosława Księcia rusk
Bolesław Śmiały Wisesława córka Księcia Ruskiego
Bolesław Krzywousty Zbisława Swatopełka Kijowsk. Ks
" " Atheleida Henryka cesarza siostra
Władysław 1140 Krystyna Henryka Cesarza Córka
Bolesław II Kędzierzawy 1146 Anastazya Wsewoloda Ksic Halick córka
" " Helena Rościsława " Przemysł
Mieczław 1174 Eudoxa córka Wsewolda ruskiego X — Gertruda córka Gairy Króla Węgier — Atleida wnuczka Cesarza Fryderyka żony jego.

Leszek biały Grzymisława córka Jarosława Xia Rusk
" czarny Gryfina Bulgarskiego Xia żona.

Kasztelani Sądeccy trzymali między mniejszemi pierwsze miejsce ziemia Sądecka ma takiż klejnoth jak województwo Sandomirskie 3 pola białe 3 czerwone i 9 gwiazd w polu błękitnym

Tarnowscy Spicymierz z Tarnowa Kast Krak 1287

Spytek syn jego a klasztor dostał 1340 Woi Krak –

Jan syn Spicymira zbudował Jarosław 1309.

Jan Rafał Kanonik Krak. proboscz Tarnowski załozył

Klasztor Bernardynow w Tarnowie – Wojciech Lips-

ki Kasztelan Łęcki

Sarnicki annales regn: Pol lipsk T. II p 1198

Anno 1506 duo fratres Struschi adolescentes bellicosi a Vala-

chis occubuerunt. De quibus etiam nunc elegias, quas Dum-

mas Russi vocant, canuntur voce lugubri et gestu canentium

se in utramque partem motantium id quod canitur expri-

mentes, quin et tibiis inflatis rustica turba pastoris mo-

dulis lamentabilibus pel eadem imitando exprimit

Bielski wyd. Bohomolca p. 52 Że Kazimierz 1041 wjez-

dzając do Krakowa od gromady ludu przyjęty był śpiewa-

A witajże witajże! nasz miły hospodynie

Długosz Tom I p. 831. w Roku 1280 o zabiciu Leszka

czy p. Przemysława „ Carmina publica usque in aeta-

tem nostram decantata, testabantur. Ducissam ...

flebilibus observationibus rogasse, ne vitam pateretur

eripi.

Kiey Jremiawici romansi crasow Wład: Łokiet p. Kasp-

Gasyński ego t. 3. in 12o 10 2 10

Drzewicz oblegał 1771 Częstochowę

Poezye Mich Wyszkowskiego 2 t 6-9 20

Graf w Puławach 2 t 3. Przypław. Woje 2 t 12

Pamiętnik dla płci pięk. 2 t 3 t w rodzaju pieśni

ludu Rosyjskiego uniwersytetu Odyard Bocatowanie Leł Kra

Kowiaczki

Domu Szczyńskich Tarłowie i Zaklikowie: 60

otho z Szczekarzowic 1331 – Zaklika Tarło mąż stanowny 1360 Zaklika Kanclerz Koronny 1380

Wiersz legionista wracającego Polski 1815 W. R. i obrazem podług Werneta W 3 g r. 16.

Ocześno Cieplice 1578 XL 83 / 6
do Przymiot 1587 XL C. 1

Odpis na rycerstwo ziemi ciekie ... 1597 Jnd 6379
Odpowiedź na 2 paszkwila przeciw Ojcy anom Rakow 1619 LV E. 2
Oederis Catechesis Racoviensis Franc. 1739 LV C. 4
Oelrichs Specimen reliquiarum lingu. slavonicae
Offiarowicz Historya o obrazie M. P. w Myślenicach 1642 LVII A 8
Ofiara Exje zuitów zwiększych osób zrobiona 1790.
Ofmański Lutnia Orfeusza przy weselu Ktosowicza
Ogerius Ephemerides sive iter Danic. Svec. Polon 1656 XLII C. 2
Ogiński Carolus Honestus homo sive ars placendi in aula 1643
Ogród panieński pod simer pisma św. wymierzony 1681

[illegible]

[illegible]

p. 1242 . 1321 – 1421 – 1472 – 1602 – 1812

1836

Korzeniowski: Wróżba i zemsta Gry
Korsak petersburski rubli asygn. 5. złp 9 Chodźko złp 10.
O pańszczyźnie z dołączeniem uwag nad fizycz-
nym i moraln. stanem ludu naszego p. J. L. Żukows

Brama Waiwartu Puranam przekład z Sanskrytu
W. S. Majewskiego z przedmową alfabet Sanskrycki
i 55 stron in 4° oryginał po Sanskrycku z brzmieniem
polskim tłomaczenie polskie a w przypisach łacińskie
z zbiorów niemieck. Stenzlera

W Pamiętniku umiejętności zeszyt X Recenzya przystępów
Wallenroda tłomaczony Elkana cena złp 9.

Pamiętnik dla płci pięknej poszyt II tom IV. Opis wesela gmin-
nego na Podolu wraz ze piosnkami w temże tom IV
poszyt I Kilka słów o Podolu; Poezyje szwedzkie;
Romanse Illyryjskie: Nowiny naukowe Lud polski.
K. Kozmiński wydał Ubiory starożytne Pol-
skie II zeszyty w I 8 fig w II 20.
2 mile od Sandomierza w wsi Chobrzany jest źródło
od gminu zwane Złotka bo pijąt na Tewani z niego.

½ mili od W mieście Iwaniskach pow. Sandom: Zamek Ujaz-
dów na wzgórzu śród lasu Wystawiony p. Krzyszto-
fa Ossolińsk: Wojew. Sandomir brata Jerzego Ossolińskie
go przeszedł potem w ręce Kalinowskich a od
Szwedów za Karola Gustawa zburzony opisał go
Jenerał Pufendorf (w 16 wieku zbud.) J. Macie-
jowski Kur. Warsz. 264 to Września 1830

61

Piwmajstrzy: 1820

Podług Martina Galla znano w Polszcze piwo. Lud-
gardą żona Przemysława II założyła wiele bro-
warów. Zygmunt Aug: dał przywilej od Cesarza
Ferdynanda zaleconych piwowarom Krzysztofowi Ne-
gelin i Ulrychowi przywilej Klemensowi VIII z Polski
tylko przeprowadzano —

Lipowanie mieszkają w Bukowinie w 3 osadach Klimautz
Fontina alba, Mittoka przyszli do Galicyi 1783

Na górze Cecyna ruiny starego zamku

Menonici za Józefa II do Galicyi przyszli 30 familij z któ-
rych 10 do Rosyi odeszło

Rozmaitości 1831

Mateusz z Krakowa pisan tem 14 wieku kardynał sprawował poselstwa do hana tatarów odesłan: Ruperta i do Papieża Grzegorza 12 rektor praskiej a potym paryskiej akademii + 1410 leży z nagrobkiem marmurowym w Worms.

Na górze Harraj koło Żółkwi są ruiny dwuletnie: gorzałki Jana III Gaz. Teatr: Wied 1832

Flechter Anglik pisał „historyą Poland

W Krakowie wyjdzie p. Załuskiego: Historya litteratury polsk: wierszem nierymowym.

... w 2 tomach: franzisk...

Stronczyński Wzory N° 36.

Władysław biały wspomniany pierwszy raz 1355 (Rzyszcz. I 211) aż do r. 1363 (Rzysz. II. 739) wrócił z ziemi św. 1364 (Archidiacon II. 111 ma przez druk. pisarza 1374 i Urbanus VI zamiast V). Kazimierz W. zrobił podobną ugodę z nim feudalną jak z Ziemowitem mazowieckim. Władysław miał kłótnię cum Stanislao dicto Kynalicz (Cod. Rzyszcz. II. 305 ma mylnie Kynalicz) haerede de Ostrow (Namszerowicz mówi że go zabił, a Długosz mylnie że posiadał Bydgoszcz) – sprzedaje księstwo i idzie do ziemi św. 1364, tułał się na dworze cesarskim i w innych krajach przy Krzyżakach, w Awinionie u Urbana V, zostaje mnichem.

Memoire historique sur Vladislas prince polonais inhumé en 1388 en l'église Saint-Benigne à Dijon; lu à la séance particulière de l'Academie de Dijon du 4 Juillet 1832 par Mr. Amanton académicien résident. (z bardzo dokładną ryciną nagrobku)

Ryciny tegoż nagrobku są w: La Pologne pittoresque Tom III 2) w Forster: Pologne (l'Univers pittoresque) 3) S. Olszczyńskiego: O Polakach co w obcych krajach słynęli. (dokładna)

Władysław biały umarł w Strasburgu 1388 gdy chciał puścić się do Niemiec – pochowany w Dijon w katedrze, gdzie dotąd jego nagrobek.

Dwie bulle papieskie do Władysława białego księcia są w Lucas d'Achery: Spicilegium – oraz w Teiner Monumenta hungar. 1371 Do Ludwika i Elżbiety iż nie może dać Dyspensy ... zakonnika

Materiały do jego życia: Archidiaconi gnesn. Chronicon – Dlugossii Annales, – Katona. X p. 697

Podług Ducange Glossarium: Umarł Władysław biały 1398 Primo Cal. Martii.

po śmierci Kazim. Wielk. przez 2 lat był na dworze Ludwika do r. 1374 potem do Kujaw

1365 niechciał się poddać Królowi śmierć żony zwiedza ziemię św. wojuje z Krzyżakami przeciw Litwie pod Kownem 9 lat pielgrzymuje w Awinionie składa hołd papieżowi benedyktyn w Dyzon Po śmierci Kazimierza jedzie do Budy chce księstwo od zyskać 1373 w sierpniu z 4 towarzyszami opanował 3 miasta odważny Pospolite ruszenie przeciw niemu ucieka do Brandenburgii za rok wraca dobywa Złotoryi, zrzeka się żony przez [illegible] Kapitułę Wraca do [illegible] nie [illegible] ma nowe projekta porzuca Dyzon + w Strasburgu 1388.

Historia Władysława białego księcia ostatniego z Piastów Kujawskiej przedstawia dokładnie i wybitnie charakter rycerzów średniowiecznych wpół rycerski wpół zakonny chciwy chwały i awanturniczy; szkoda tylko że jego odwaga i talent nie miały dosyć obszernego teatru dla pokazania się i nabycia sławy.

Władysław Książę na Gniewkowie zwany białym od barwy włosów był typem tych rycerzy obdarzony ~~od~~ charakterem dumnym i wyniosłym nie chciał się poddać władzy Kazimierza wielkiego r. 1365; był to pierwszy akt jego burzliwego życia. Zawsze w kłótni z swemi sąsiadami, odnosił często w boju nad niemi korzyści. Po stracie żony sławnej z piękności mocno dotknięty został pielgrzymem zwiedził grób święty – dalej walczył w szeregach krzyżackich przeciw Kiejstutowi pod Kownem. Porzucił zbroję, został pielgrzymem przez 9 lat i w Dizonie przywdział kaptur.

Władysław biały Długosz X. col. 19. ; r. 1375 dostał
opactwo w Węgrzech benedyktyńskie: bo ~~pod~~ r. 1378
1387 cytuje Katona dyplom: „Religiosus Deo devotus vir domi=
„nus frater Wladislaus olim dux Albae Cuiaviae frater
„noster carissimus, nunc gubernator abbatiae mo=
„nasterii S. Martini de Sacro Monte Pannoniae". (Ka
tona: ~~[illegible]~~ Tom X (Mixt. T. 3) pag. 588

Daones, Eystones, Opolienses (Chron. Oliv) Gerhardus de Stegyn

d. 24 Jan. 1348 Gerhardus de Stegyn, advocatus episc. Sambiens, comendator Golubensis et alii 56 fratr.

Caro: Geschichte Polens II p. 367 — 427

Amanton: Vladislas duc de Cujavie, moine de l'abbaye de Citeaux, puis Benédictin.... Dijon 1832

Szajnocha Jadwiga II. 52

Kazim[redacted] W. zapisał mu testamentem (Ob Archidiac gnesn. Długosz

Lucas Dachery Spicilegium VII. 236 (w Katonie rok fałszywy 1381 powinno być 1382. X. 697. w Cod. dipl. Pol. jest nawet mylnie 1372

Lithuanorum 18000 fluvio Strawa (Script I. 724) Chron. Oliv także o bitwie pod Cresy I. 725 o Rudnejn ze uduszony I. 725 O Waldemarze I. 725 Chory

Mesco seu Michael episcopus Vesprimiensis 1335–1342

Kronika Węgierska z której Turocz czerpał pisana r. 1358 jest w Wiedniu w bibl. cesarsk. cum picturis – jest to Kronika Joannis archidiaconi de Kikülló notarii Ludovici reg. hung. – niewiedzieć od jakich czasów? – Katona X. vel Mixt 2. pag. 274 chronicon Budense podobno

Stisupus ban

Stefan Duszan † 18 Decembr. 1356 syn jego Urosz

Straszimir imperator Bulgariae 1366 (filius Alexandri ex 1° conjuge)

1381 Bolco dux Opoliae castellanus (capitaneus) in Czorsztin

Colomannus episcopus Jauriensis ab a. 1338–1376

Ladislaus dux Opoliae palat hungar. 1367–1373

Strawa Nebenfluß der Memels

Pastow (dziś Pocztow na połud nie od Buda Gaizewska (Gesow)

Pierwszy biskup rewelski był Torchill z Danii
Klasztor dominikanów w Rewalu – Cystersów w Gutvall (w Estonii

Voigt V. p. 264 „Die Angaben bei Alb. Krantz: Wandal. L. IX. c. 4 und in Corner Chron. pag. 1128 daß Wladislaw früher deutscher Ordensritter gewesen sei und von dem weißen Orden neuerdem den Beinamen des Weißen (albus) erhalten haben ist schon von De Wal T. III p. 409 hinreichend widerlegt."

Władysław biały podżegany przez Polaków niechętnych z powodu rządu kobiecego jako najbliższy dziedzic opuścił klasztor w Burgundyi lubo go Papież nie chciał dyspensować wrócił do Polski naprzód chciał Księstwo dobrzyńskie a potem Koronę zająć. Za pomocą Ulryka von Osten i braci zajął Włocław, Gniewkow i Złotorią pod Toruniem. R. 1376 oblegał go Sędziwoj z Szubina musiał się poddać; Ludwik Król ~~...~~ dał mu summę 10,000 złot. i rocznie 1000 złot. gdy wróci do klasztoru. – Negocyacye te podług Kroniki Detmara odbyły się w obec wielkiego mistrza Krzyżaków i Księcia szląskiego

Dominikanie: Thorn, Kulm, Elbing, Heiligenbeil (?) Rössel, Ratollen (S. Trojcy) Dirschau, Danzig. – Franciszkanie: Braunsberg, Wartenberg, Wehlau, (Wilow) Kulm, Thorn, Neuenburg, Danzig – Augustianie: Heiligenbeil, Konitz – Zakonnice (w Löbenicht w Krolewcu fund Heinrich Dusemer von Arfberg

In nomine Domini, Amen. Anno a salutifera nativitate Domini currente, secundum ritus ecclesiae romanae Millesimo trecentesimo sexagesimo septimo, Indictione quinta, die nona mensis Aprilis, horaque prima; Pontificatus sanctissimi in Christo patris ac domini Urbani divina providentia papae quinti anno quinto: In mei publici notarii et testium ~~ad~~ subscriptorum praesentia reverendus in Christo pater ac dominus dominus Johannes Dei gratia abbas monasterii Cistertiensis Cabilionensis diocesis magister in theologia personaliter constitutus ad praesentiam et personam nobilis viri fratris

Wladislai existentis in habitu monachali ordinis Cisterciensis in capella illustrissimi principis ac domini domini ducis Burgundiae in villa de Divione Lingonensis diocesis collegiatae juventi personaliter accessit, et eidem fratri Wladislao oretenus dixit verba vel in effectu consimilia, quae sequuntur: Domine, vos nuper venistis ad monasterium nostrum Cisterciense, ac petiistis, ac assumpsistis habitum religionis nostrae causa devotionis, quam praedicto ordini nostro habebatis, prout nobis et aliis fratribus nostris intelligere dedistis, et in praefato monasterio nostro quaedam bona vestra apportastis; quae omnia et singula vobis nuper reddidi et restitui feci, et credo quod de eisdem vos tenetis et habetis, aut tenere et habere debetis pro contento, nec non et monasterium nostrum ex injustis absque licentia quacumque, quod est contra ordinis regulam et statuta. Nihilominus ego vobis offero, quatenus vobis placeat ad praedictum ordinem et monasterium benigne vole et pacifice, prout decet bonum religiosum, reverti, et ego

sum recipere vos paratus secundum regulam, quae vult quam religiosi delinquentes subterfugentes in ordine usque ter salva ordinis correptione et disciplina recipiantur. Ad quae praedicta praelibatus Wladislaus indilate verba vel in effectu consimilia quae sequuntur: Verum est et mihi placet. Super quibus omnibus et singulis praemissis praefatus dominus reverendus pater petiit a me sibi fieri et dari publicum et publica instrumenta unum vel plura ejusdem substantiae et tenoris. Acta fuerunt haec Anno, Inditione, mense, die, hora, loco et pontificatu supradictis. Testes interfuerunt vir venerabilis et circumspectus dominus Hugo Aubrieti nunc ballivius Divionis pro praedicto domino duce Guillelmus de Pacingiis nunc procurator dicti domini ducis in bailliviatu Partensi, Guido de Logiis scutifer, dominus Hugo de Gemellis presbyter, Clemens Moreti de Belignego super hos coram Sacri Romani Imperii autoritate notarius, omnes litterati et plures alii fide digni ad praemissa vocati specialiter et rogati.

(Extrait du Protocole de Mr. Robert de Sennevoy, notaire et tabellion de la Cour de Langres a Dijon. – Archive de Burgogne a Dijon.)

Gregorius episcopus etc. Carissimae in Christo filiae Elizabeth juniori reginae Ungariae salutem etc. Displicet nobis admodum, Carissima filia, quod tuas preces primarias, quas nobis super dispensatione pro dilecto filio Woladislao de Polonia monacho Cluniacensis ordinis, avunculo tuo, devota confidentia porrexisti, secundum deum adimplere nequimus; sed non putamus negari, quod non potest nisi cum salutis detrimento concedi. Nos siquidem attendentes, quod sedes apostolica sine magna causa, que non est in Woladislao prefato, non consvevit in causa hujusmodi dispensare, nec usquam dispensatum reperit, nisi unum regnum infidelium per talem dispensationem speretur posse converti, tum quia non poteramus eam sine lesione conscientiae nostrae ac tuae Serenitatis, quae hoc petiisti concedere: tum etiam, quia considerantes, quod idem Woladislaus de recta linea regali Poloniae dicitur descendisse, in tuum et tuorum natorum, quos, ut speramus et optamus, tibi concedet Omnipotens, posset redundare dispendium, non duximus concedendam: sed in aliis honestis petitionibus tuis libenter tuae Magnitudini

curabimus complacere. Datum Avinione III Idus Novembris. Anno primo.

Ex Reg. orig. An. I secr. fol. 323.
(Hung. Sacr. No CCXXIII p. 113.

(Podobny list do Ludowika króla węg. No CCXXII p. 112 odpowiadając na poselstwo króla które odbył Magister Joannes de Bredescheid legum Dr. ambasiator tuus... przez którego Ludwik odpowiada. Między innemi winszował mu wstąpienia na papiestwo, zasięgał rady o Klasztorze Salernitańskim ... de clero Dalmatiae... de ducibus Bavariae

tenże w liście do Ludwika Avinione VI Cal. Novembr. Anno I „Cum autem sicut Cistertiensis ordo aliis sit rectae vitae speculum „et salutiferae conversationis exemplum" p. 112.

Joannes de Arragonia diac. card. tit. S. Hadriani legatus
Thomas Bakocz presb. card. tit. S. Martini in Montibus archiepiscopus Strigoniensis

Władysław biały xiążę gniewkowski z końcem
r. 1366 udał się ~~de~~ z końcem roku do Citeaux
gdzie wręczywszy opatowi Jean IV de Buxiè-
res de la Tour d'Auvergne resztę pieniędzy
przyjął habit cystersów i złożył professię
– lecz po 6 miesiącach gdy reguła zakonu wydała
mu się ostrą za pozwoleniem opata udał
się do lżejszego zakonu S. Benedykta w
klasztorze św. Benigna w Dijon – jak to
poświadcza protokolarny akt spisany d. 9
Kwietn. ~~pde~~ 1367 przez Roberta de Sene-
voy notariusza książęcego w Dijon, gdzie
tenże Jean IV opat cystersów powiada „iż lubo
wstąpił do klasztoru cystersów, jednak wbrew
regule opuścił klasztor bez pozwolenia, pozwala
mu więc powrócić do klasztor pod kondycyją
że się podda korrekcie przez odebranie 3 razy dys-
cypliny, jak reguła nakazuje." Lecz Władysław od-
rzekł że obstaje przy wystąpieniu z klasztoru.
Wstąpił zaraz do klasztoru benedyktynów św.
Benigna w Dijon gdzie przesiedział 3 lat (wspomagany
od swej kuzyny Elżbiety królowej węg. i Kazmierza Wiel-
kiego) dopiero po śmierci Kazmierza W. r. 1370 wrócił
do Polski otrzymawszy pozwolenie od Gregorza XI w Awinio-
nie. – Król Ludwik wypłacił mu 10000 czerw. zł. a Władysław

r. 1375 wrócił do Klasztoru w Dijon. Po śmierci Króla Ludwika r. 1382 Władysław otrzymawszy pozwolenie wystąpienia od Klemensa VII antypapy w Awinionie błąkający się w Niemczech † 1 Marca 1388 w Strasburgu, kazał się pochować w Klasztorze S. Benigna w Dijon któremu na anniwersarz zapisał 2500 czerw. zł. – pochowany jak pisze André Favyn: Le théâtre d'honneur et de chevalerie Paris 1520. 4º. Tom II „au beau mitan de la nef" Kościoła S. Benigna – w 50 lat po jego śmierci dano mu la pierre tumulaire (litografowany przez M. Martin na miejscu z napisem literami łaciń: skiemi – przed kilku laty wydano w Paryżu sztych z napisem gotyckim nieco odmiennym podług rysunku służącego za model a znajdującego się w archiwum Klasztoru S. Benigna) – Anni: wersarz odbywano pod imieniem du „roi Lancelot"

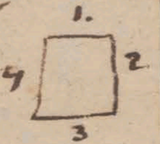
C.-N. Amanton: Mémoire historique sur Vladislas prince polonais inhumé en 1388, en l'église Saint-Benigne de Dijon. 1832. 8vo. p. 17–38 Mémoires de l'académie de Dijon

architektura odmienna – figurki po bokach odmienne – napisu brak – herby odmienne.

68

Nagrobek Władysława Białego w Dijon

Wysokość 3 metr i 2 decimetr
Szerok 1 " 4 "

Napis łacińskiemi

1. + Hic. jacet. vir. illustris. Vladislaus. dux
2. Albus. poloniae. monachus. hujus. coenobii. per. plures. annos. postmodum. dispensatus. per. papam.
3. pro. successione. regni. poloniae. obiit in.
4. civitate. argentina. hic. eligens. sepeliri. anno. MCCCLXXXVIII. I Kal. martii

z kamenia

nagrobek rysował Martin
rycina przed kilku laty wyszła w Paryżu z gotyckim napisem
napis ryty łaciński nie gotycki

zwano go roi Lancelot — Francuzi podają jego zgon na r. 1398

w archiwie de Bourgogne a Dijon

Extr. In nomine Domini Amen. Anno 1367 Indictione V d. 9 Aprilis Joannes monasterii Cistere. Cabilionensis diocesis pozwala wystąpić z zakonu fr. Wladislao in habitu monachali ord. Cisterciens. in capella ducis Burgundiae in villa Diviona Lingonensis diocesis (Kroniki)

O Władysławie Warneńczyku.
Wiersz na Jagiełły

Akt wynalazł 20 marca 1848
Garnier dyrektor archiwum

+ Hic. jacet. vir. illustris. et. devot. dnus. Vladis=
laus. q̃ (quondam) dux. ||
Albus. Poloniae. monachus. hujus. monasterii (ii)
. per. plures. annos. ē (existens). post modu.
dispensatus. per. papam. ||
Pro. successione. regni. Poloniae. obiit. in. ||
Civitate. Argentina. hic. eligens. sepeliri.
Ano. Dni. Millesimo. CCC. Octuagesimo.
octavo. I° Kal. Martii. Anima. ejus.
requiescat. in. pace. Amen. ~

pag. 100 – 108 Władysław biały (opowiadanie podług Dłu=
gosza upstrzone dodatkami romantycznemi)
Le tombeau de Vladislas le blanc con=
servé dans l'eglise de St. Benigne à
Dijon par Antoine Oleszczyński Paris 1832
z napisem niewyraźnym – ozdoby mniej dokładne
nagr. kamienny

Wspomnienia o Polakach co słynęli w obcych i
odległych krajach. Opisy i wizerunki
Paryż (Lipsk) 1843. 8°.
Lipsk 1844.
str. 100 Rycina: Le tombeau de Vladislas
le blanc; – na rycinie stoi I Kal. M.
April ~
brak zaś Anima ejus requiescat in pace.
Amen. to stoi w opisie na boku ryciny
która zgodna z Amantonem ma napis łaciński

na ~~bo~~ku są herby (jak w Forsterze)
osobno
dedié à Mr. le Prin. Henri Lubomirski par Antoine ~~Oleszczyński~~
Polonais 1832

(figury po bokach odmienne od Amantona – amorki mają turybularze.

dalej pisze str. 100
w portofelach po ś.p. Stanisławie Auguście był rysunek grobowca. – podobny rysunek i król. bibliotece król. w Paryżu.
– rytował podług rysunku nadesłanego przez hr. Stan. Radolińskiego z Dijon.

Amanton Claude-Nicolas
adwokat później sędzia trybunału pierwszej instancji w Dijon † 28 sept. 1835.

R. 1370 w Nowembrze Litwini pod wodzą Kiejstuta Olgerda jegoż syna Lubarta Xię-
cia Łuckiego i synowca Jerzego Xcia Belskiego zniszczyli wiele wsi
około Wisły aż do Tarnowa. Napadli także wieś Baranowo leżącą
nad brzegiem Wisły należącą Petrasowi rycerzowi synowi Sztana bra-
ta Janusza arcybiskupa gnieźnieńskiego. Porwał Petras na konia swą
żonę i chłopca jeszcze niechrzczonego uciekł z niemi przez jezioro i
przez rzekę Wisłę. Litwini strzelając strzałami za nim nie poważyli się
płynąć przez jezioro i Wisłę. Służąca zaś Panna uciekając w trop za
Panią skoczyła się do jeziora gdzie się utopiła skoro ją Litwini
dostać chcieli. Wdowa po Michale de Tarnowo kasztelanie Wiś-
lickim ledwie do Krolowej przez Wisłę z swemi ludźmi uciec mogła.
Tegoż roku Elżbieta matka Ludwika przybyła do Polski szlachta woje-
wództwa Krakow. i Sandomirskiego wyszła z wielką pompą naprze-
ciw aż do Sądcza.

Ob. Anonimi Archidiaconi Gnesnensis brevior Chronica
Cracovia u Somersberga t. II p. 117.

R. 1377 oblegał Ludwik z Węgrami zamek Betz który poddał Jerzy
Xiążę betskie Krolowi za co zamek Lubaczow i 100 grzywien
dochodów na żupie Bocheńskiej otrzymał (p. 119)

R. 1377 Władysław Xiążę Opolski widząc się niespokojonym napadami Lit-
winów oddał Ludwikowi Ruś za co w zamianę Xięstwa Dobrzyńskie,
Gniewkowskie, i Bydgoskie otrzymał. (p. 119)

R. 1382 po śmierci Ludwika przez przekupstwo zdobył Lubart Xiążę litewski
zamki Krzemieniec Olesko, Przemyśl, Horodło, Łopatyn, Sniatyn
i inne które z wielką wozoła wynmdy zabrał Król Kazimierz. Królowa
Elżbieta za to Węgra jednego Starostę ruskiego wsadziła do więzie-
nie p. (138)

R. 1382 Senatorowie Polscy naprzeciw Krolowej Jadwidze d. 10 Maja zjechali się
do Sądcza z Kąd naprzeciw do Koszyc wyruszyli. Tamże w starym Sądcu
wtedy 12000 Węgrów uzbrojonych z Turkami pod wodzą Zygmunta
margrabiego Brandeburskiego stanęło d. 10 Augusta idąc na wyprawę prze-
ciw Ziemowitowi Xięciu Mazowieckiemu. Wojsko to bardzo ludziom tam doku-
czało – R. 1383 d. 8 Maja Senatorowie Krakowscy i Sendomirscy zjechali się

do Sądcza ~~gdzie~~ skąd posłali do Jadwigi do Węgier Spytka z Tarnowa Wojewodę Krakowsk. i Piotra Szczekockiego Kasztelana Lubelskiego aby czym prędzej do Polski przyjechała gdyż inaczej do innego obioru przystąpią.

Na żupach Bocheńskich i Wielickich r. 1443 zapisał Król Władysław za zasługi Konradowi białemu Xięciu szląskiemu 200 grzywien. Budae Sabbato in crastino S. Lucae 1443. Sommersb. III 88.

Kasztelani Bieccy

Andrzej z Tęczyna 1572
Jan Jordan z Zakli
czyna 1507
Sewerym Bonar 1539
Mikołaj Firlej starosta
biecki 1578 Kasztelan
biecki
Jan Bonar syn Sewerym
Stanisław Szafraniec za
Zygm. Aug.
Piotr Bochnar 1340.
Piotr Zborowski za Zygm. A.
Jan Ocieski 1547. starosta
sądecki.
Achacy Jordan za Zygm.
Augusta
Wojciech Klaszewski 1780
Jan Bonar za Zygm. Aug.
~~[illegible]~~ +1562
Jan z Bobrku Ligęza 1451.
Walenty Dębinski +1563.
Samuel Dębinski
Piotr Firlej +1619.
Achacy Jordan 1540.
Jędrzej Kuropatnicki 1682
Jan Branicki + 1612
Piotr Braniecki 1472
Pasko (Castell) Biecensis ~~[illegible]~~
1359.
Spytko de Melsztyn 1438
Stanisław Likowski 1565
Jakob z Dębna czyli Szczekocin starosta Biecki 1462

Kasztelani Wojniccy

Jakob z Sieklucki albo Sieklucki 1512
nicolaus de michołow za Władysł.
Mikołaj Jordan z ~~[illegible]~~ 1406
Zakliczyna 1575.
Andrzej z Tęczyna 1494
~~[illegible]~~ Mikołaj Myszkowski
firschneider Króla
Zygm I
Dobiesław Kmita
1434.
Jan Tęczyński 1578
Jasko z Tęczyna 1331 1338
Andrzej Tęczyński 1400
Andrzej Kościelecki 1507 +1515
Jan de Tarnowski ~~[illegible]~~ w XVI w.
Piotr Zborowski za
Zygm. Aug. 1475
Clemens Wątrobka de Strzel-
ce 1438
Jan Tarnowski 1473
Mikołaj Jordan z Zakli-
czyna dziedzic na Melsztyn
nie. za Zygm Aug.
Jordan miał za sobą
Maryjannę Lubomirską
ostatni kasztelan 1774.
Jakob herbu Rawicz 1259.
Franciszek Dębinski w
XVIII w.
Warszy hrabia Michowski
1330.
Jędrzej z Kościelca 1515.
Smil h. Abdank 1217
Kazimierz h. Abdank 1277
Joannes 1357.

Kasztelani przemyscy

Andrzej Czuryło z Stojanica 1512
Wapowski Andrzej 1574
Jakob Koniecpolski 1456
Piotr Barzy umarł w ~~[illegible]~~ Hiszpanii
w poselstwie
Stanisław Drohojewski 1578
Jan Tomasz Drohojewski
za Stef. Bat.
~~[illegible]~~ Korytko w XVII w.
Charczewski kaszt. przem. miał
Łosiówną.
Mikołaj Kmita 1436
Stanisław Kmita 149.
Krzysztof Grzeszewski generał
artylerji
~~[illegible]~~
Stanisław Bełżecki 1703
Ustrzycki 1692
Dobeslaus de Żyrawica
1475.

	Kasztelani Wojniccy	
	Jan Dąbski 1703. Petrindus Drya 1242	

Kasztelani czchowscy	Starości lanckorońscy	Starości sanoccy	Kasztelani sandeccy Dominik Bzeza (2) w XVIII w.
Mikołaj Wyszo-pas 1512 Zbożny Kormanic ki na pocz. XVI w. Mikołaj Luto mirski za Zygm. Aug. Piotr Ligęza za Stef. Bat. Nicolaus de Korzenna in Chodel residens. 1462. Piotr Ligęza. Mikołaj ~~Lez~~ Leśniowski 1634. Wawrzyniec Spytek Jordan 1549. (Dzeniszy) Zygmunt Bronisz 1240. Jakób Pieskora 1438 Franciszek Dębiński starosta gr. 1733	Mikołaj Wolski 1537	Mikołaj Wolski 1537. Mikołaj Ligęza z Bobrku w XVI w. Jerzy Mniszek Jerzy August ~~Wandalin~~ hrabia Wandalin Mniszech 1750. Mikołaj Lipowski 1531.	Wawrzyniec Myszkowski 1537. Jan Drohojowski z Drohojowa 1589. Piotr z Kurowa 1440. Krzesław ~~[illegible]~~ r. 1382 ~~[illegible]~~ z Kuro zw. K. Wawrzyniec Myszkowski na początku XVI wieku Zbarek Stadnicki ~~XVI w.~~ 1480 Wojciech Tarnowski w XVI w. Jan Zaręba 1459. Seweryn Boner 1539. 1546. Piotr Szafraniec za Zyg. Aug. Stanisław Wątróbka 1473. Stanisław Bonar za Zygm. Aug. ~~1580~~ ~~1539~~ osoba Mikołaj Ligęza 1540 Joachim Ocieski + 1609. Klemens z Kurowa 1393.

Kasztelani
Sandeccy:
Walenty Dę=
biński 1576.
Mikołaj Prze=
rębski 1672.
Stanisł. Ank=
wicz po nim
Józef Ankwicz
ostatni Kasztelan
Stanisław Bo:
gucki (około
1740)
Mikołaj Cikowski
1531
Jędrzej Czerny w
18 wieku
Michał Czerny
Kaszt. Sąd. 1697

Kasztelani czchowscy	Kasztelani buscy.	
Dobiesław Chlewicki za Kazim. Jagiell. Jakób Chomętowski na początku 18 wieku.	Chotoniewski około 1750 Jan Danitowicz starosta buski około 1646	

Korsak 1920

Kasztelani Haliccy	Starościowie rohatyńscy	Starościowie samborscy	Kasztelan Czchowski	Kasztelani Bełscy
Michał Buczacki 1436. Jan Sieniński 1577. Stanisław Wolucki w XVII w. Stanisław Gulski Jan Gulski brat po nim. Antoni Skarbek w środku 18 wieku. Władysław Skarbek do. Ostroróg za Jagiełły wojewoda halicki. Stanisław Włodek starosta halicki i kołomyjski 1564. Jan Kmichiński w XV w. Alexander Letner Jan z Chodcza kasztelan i starosta halicki w XV wieku. Wojciech Humiecki r. 1613. Stanisław z Chodcza starosta i kasztelan halicki 1460. Jan Bełzecki 1632 z Jakób Buczacki 1480 Józef Branicki h. Korczak 1720	Jan Boratyński 1515 Andrzej Tęczyński za Zygm. Aug. Stanisław Myszkowski za Zygm. Aug. Łaszcki autor Instrukcyi młodzi 1579. Jan Firlej marszałek wielki kor. 1550. ~~za~~ Jan Boratyński za Zygm. Aug.	Piotr Boratyński 1558 Hermolaus (stary) Ligęza	Mikołaj Lutomirski Jan Spytek Ligęza. Achacy Ligęza 1633. Jan Gniewosz Świętosław Dyamentowski + 1448. (?) Jan Bogiński w XVII w.	Piotr Boratyński 1558 Mikołaj Ostroróg. 1603. Stanisław Bełzecki prz. 1703

~~Wojewodzi~~ ~~Starosci~~ ruscy Starosci	Belscy Starosci	Podolscy Starosci 76	~~Kasztelani~~ Starosci pilznienscy
Jan Odrowąż ze Sprowy 1512 Spytek z Tarnowa starosta ruski 1424	Mikołaj z Pilcze 1512 Jan Zamojski starost belski 1578 Jan Bełzecki 1638. Alexander Stanisław Bełzecki +1677	Otto z Chodcza 1512.	Jan Tarło z Szczekarzowic 1578. Georgius Zbaraski starosta sokalski +1631. Piotr Arciszewski za Wład. IV Jędrzej Bobola +1617

Starości Bocheńskiey	Starości Wielickiey	Starości Mościckiey	Starości Sokalskiey
Jan Branicki + 1655.		Jan Branicki h. W. kor. + 1773.	Xawery Potocki 1683.

Starości Kołomyjscy	St. jasielscy	Krzeczowscy	Starości Haliccy
Wincenty Bekierski 1782. Ignacy Chołoniewski około 1778.	Balcer Brodecki 1648 Jan Brodecki 1674	Jan Brzechffa 1689 ponim Łochocki Hieronim Buzeński 1578 Jan Branicki + 1612	Franciszek Xawery Branicki h. Korczak Het. p. Kor. Piotr Włodko de Charbinowice za Wład. Jag. 1406. ~~Alexand~~ Alexander Cetner. kaszt. hal. 1653. Stanisław z Chodcza kasztelan i starosta halicki 1460.

Starosti lubaczowscy	Starosci Dobczyccy	Starosci sanoccy	Starosci jasielscy	Starosci zydaczowscy
Andrzej Myszkowski w XVI w. Jan Ptaza 1578. Młodziarowski kasztelan lubaczowski 1715 Stanisław Ligęza Jerzy August Mniszech 1750. Stanisław z Skrzynna Dunin Borkowski kasztelan lubaczowski w XVII w. Wojciech Chocimirski. Piotr Borkowski kaszt. lubaczow w XVII w. w końcu Marcin Broniewski za Zygm. I. Stanisław Brzeziański kaszt. lubaczow +1734 Wojciech Chocimirski 1587. ~~Jerzy Dzieduszycki za Aug. II.~~ Grzegorz Dzieduszycki kaszt. lubaczow. około 1593. Sędziwoj Drohiciński kasztelan lub. 1573.	Buzeński Hieronim w XVI w. 1578. był przed nim Stanisław Czerny z Witowic +1569. Franciszek Jordan 1685. Michał Jordan +1739 Seweryn Bonar. +1593. Paweł Buzeński +1575 po Hieronimie a po nim Piotr Buzeński +1583 Paweł Czerny +1569	Mikołaj Stadnicki w XVI w. Stanisław Pieniążek de Witowice 1488 Wierzbięta hrabia z Branic 1360 Jan Drohojowski kasztel. sanock. 1591	Joachim Lubomirski w XVI w.	Mikołaj Ligęza z Bobrku w XVI w. Jan Spytek Ligęza Arnolf Choinski w XVIII wieku na początku. Franciszek Dzieduszycki 1593. Jerzy Dzieduszycki za Aug. II

Kasztelani

Lubaczowsky

Marcin Dydyński

na ~~początku~~ Końcu

tego urzędu

Starości lwowscy	Starości trębowelscy	Starości śniatyńscy	Starości przemyscy	Starości leżajscy
Zygmunt Ligęza w XVI w. Piotr Myszkowski 1499. Petrus Odrowąż de Sprowa Leopoliensis Palatinus 1442. Przedbor Koniecpolski 1499. Marcin Krasicki kasztelan lwowski 1628 Jan Daniłowicz kaszt. lwow 1614. Wacław Zamojski Piotr Barzy + za Zygm. Aug w Hiszpanii Stanislaus de Chodecz 1519 Jan Cetner starosta lwowski i szczerzowiecki 1676 (konstyt.) ~~Stanisław z Chodcza~~ Stanisław z Chodcza wprzód kasztelan a 1515 starosta lwowski: po nim jego brat Otto kasztelan lwowski Franciszek Dzieduszycki kaszt. lwow około 1695	Bernat Maciejowski 1558 Jakób Pretwic w XVI w. Stanisław Gabryel Tęczyński + 1550. Piotr Firlej + 1640. Alexander Cetner około 1670	Mikołaj Jazłowiecki 1578 Andrzej hrabia na Tęczynie 1561. Piotr Barzy + 1571 Michał Jazłowiecki (około 1513)	Jan Tomasz Drohojewski 1578 Przedbor Koniecpolski 1499. Mikołaj Koniecpolski 1459. Mikołaj Koniecpolski + 1549.	Baltazar Lutomirski 1578

Starosci medyccy.	Starosci sądeccy	Starosci niepołomscy	Starosci czorsztyńscy
Stanisław Broniewski koniuszy przemyski Jan Broniewski syn tamtego 1574 Jędrzej Modrzewski podskarbi nad~~worny~~ koronny w XVII w. Mikołaj Zołkiewski syn wojewody bełzkiego.	Stanisław Zbrzyk w XVI w. Jan Szrekocki Kasztel. lubelski r. 1410 Jan Ocieski 1547. Jan Wieruski z Wieru szyc za Stef. Bat. Andrzej Kościelecki +1515. Achacy Jordan za Zygm. ~~Aug~~. 1540. Piotr Kmita 1503. Jacobus de Dębno vel Szczekocin 1462	Jan Rokicki 1476. Grzegorz Branicki 1578. Jan Branicki +. 1612 pochowany w niepołomicach	Jakób Dębieński 1578 po nim 3 synów starostami F Stanisław Cikowski za Stef. Bator. F Stanisław, Erazm, Kasper } Dębińscy starości czorsztyńscy

Starości tymbarscy	Starości drohobycki		Starości Czerwo nogrod
Jan Cetner 1696 i 1703. Mikołaj Lubo: mirski około 1607	marcin Chome: łowski 1706. po nim syn je: go Stanisław hetman polny Kor. + 1728 Mikołaj Dani łowicz star. drohobycki i samborski 1613. Jan Mikołaj Da: niłowicz star. drohob. i samb + 1650.		Mikołaj Daniło: wicz 1613. Jan Mikołaj Daniłowicz + 1650. Mikołaj Daniłowicz 1633 Stanisław Dani: łowicz 1626 syn jego Jan Starosta Czerwonogrodzki Franciszek Daniłowicz 1661.

Żupnicy.	Starości ~~Wielicky~~ bieccy Żupnicy	Kasztelani Sanoccy Jędrzej Boguski 1632 Bogusław Błoński 1762	Starości przemyscy
Andrzej Koście: lecki 1512 1503. Seweryn Bo: nar 1539 Jan Jordan z Zakliczyna + 1507. Sławoj Bochner przez 8 lat 1405 a przed nim Arnold Wielkierz Piotr Likoranus 1413. Abram Szwori za Włady. Jagiełły po nim Nicolaus Seraphin de Bac: wald. 1436. Mikołaj Bie: chowski herbu Ogończyk a po nim nastał r. 1497 Paweł Czerny z Witowic Andrzej Kościelecki ustąpił żupy r. 1508 Bonarowi 1306 Nicolaus Bochner. Gregorius de Lubrancz vice cancell regni zupparum Vielicens. et Bochnens. factor moderuus 1488	~~Seweryn Bonar~~ ~~1539~~ Stanisław z Kuczkowa Kuczkow ski zupar. praefectus + 1608 Mikołaj Korycinski żupnik 1587. Prosper Provanna herbu Ko lumna + 1584. Mikołaj Koryciński 1560. Jan Firlej w XVII w.	Jan Szafraniec r. 1270 Jerzy Giżycki 1400 Jakób ze Imigroda Sumka + 1331. zabit Jerzy Giżycki za Zygm. I. Antoni Bzorgusz Bukowski + 1762 Felicyjan Wołucki Stanisław Widlica Do: maszewski za króla Michała. Jan Drohojewski 1589. Zygmunt Fredro. Wojciech Czarnkow: ski 1580. (czyli Santocki ?) Jan Firlej (1676 ?) Piotr Araszewski (za Wład IV) Maciej Bal 1506 Marcin Stadnicki w XVII w. Jędrzej Boguski 1630. Alexander Stanis ław Bełżecki 1661 Nicolaus de Błociszków 1418	Przedbor Koniec polski starosta lwowski także w XV w. Jakób Koniecpols ki 1459 Mikołaj Koniec polski 1540 Kreza miał za sobą Boratyńskie Spytek Jordan z Zakliczyna Wawrzyniec Spy: tek Jordan z Zakli czyna + 1568. Jędrzej Modrzewski w XVII w. Wawrzyniec Spy tek Jordan. Alexander Borzecki ~~[illegible]~~ + 1780 ~~[illegible]~~ Piotr Kmita z Wiśnicza 1519 Jędrzej Czuryło Kaszt. przem 1518 Jan Tomasz Droho jowski 1597. po nim Jan Drohojowski Jan Mikołaj Daniło wicz + 1650.

Żupnicy ruscy

Stanisław Orlik z Łazisk
rycerz Jerozolimski + 1559.

Kaszt. Sanoccy

Piotr Bolestraszycki
1633. po nim
Felician Ożarowski
Jerzy Bukowski
za Aug III
Antoni Bukowski
(po powyższym)
Adam Jaruntowski
około 1720
Jerzy Dydyński 1629

Hieronim Czarnocki
żupnik wielicki
(Starowolski Monum)

 pozwol. czytan. ksiażek przez Papieża w Synodzie

Cenzura duchowna zdaje się że w Polsce z inkwizycyjom za Jagiełły początek wzięła. Inkwizycyja polska trwała aż do Zygm. III niebyła jednak ani srogą ani wielowładną. Rząd biskupów trzymał ją w obrębach powinności zawracania pogan i różnowierców. Najczynniejsza była Ruska inkwizycyja w Lwowie bo też Dominikanie na Rusi najczynniejsi byli i najwięcej mieli klasztorów – Juszyński wyczytał w aktach Officyałatu Kurzelowskiego że pod r. 1556 że cenzura dyecezalna cały xięgozbiór Szafrańców z Pieskowej skały w Secyminie dla tego że tam były i kacerskie xięgi palono bez braku zbiór miał kilkaset xiąg wyrok mówi: Nihil ex illis reservando ne forte in defectu error veniat aut ex incuria loco salutiferorum librorum pestiferi et prohibiti relinquantur – Sobór narodowy Piotrkowski uchwalił r. 1542 aby corocznie w każdej dyecezyi xięgozbiory publiczne i na sprzedaż wystawione zwiedzane i przeglądane były a znalezione kacerskie i podejrzane aby były palone (Konst. Wieluń. i Koczyn.) Władza dyecezalna biskupów ~~a~~ kładąta wypisy xiąg podejrzanych i ~~zakazanych~~ kacerskich (są z Indexa libr. proh. w Polsce druk) Urząd biskupów stanowił cenzurę. Mieli i różnowiercy swoją cenzurę na soborze powszechnym we Włocławku Kujawskim uchwalono (Kalwiniści) r.) 1583 „Ne quisquam audeat ullos libros proprio arbitrio publicare, sed illi libri, qui generalem ecclesiae doctrinam continent censurae superattendentium omnium confessionum et seniorum praecipuorum subjaceant Qui vero specificum aliquid tractant a ministris senioribus districtuum examinentur"

Scharfenberger siedział w więzieniu, ~~Haller~~, (Ob. Solikowski Comment) Haller (Ob. Bandtkie Lelewel)

Bolestraszycki Piaseckiego Pasquille

Łojko ułożył 2 tomy do dziejów Ruskich te były w Księgozbiorze Łutawskim Tom I
Sajmuje wszystko co się tyczy Kijowa, Lwowa, Halicza, Przemysla, Bełza, Chełma i. t. d.
Drugi lepiej i dokładniej wypracowany zawiera wypisy wiadomości które się do Halicza
i Włodzimierza ściągają rękopism ten zastosowany jako odpowiedź na Rokszerania Węgier
do Rusi czerwonej.
W zbiorze Łutawskim były oryginały następnych pism: Odstąpienie Halicza
Jagielle Krolowi przez Witolda r. 1387 – Szlachta i osiedli ziemi ruskiej sprawę
Hedvigem reginam relictam Ottonis
między Królem Władysławem i Jadwigą wdową po Ottonie z Pilcy wojewodą Sandomirskim
infrascriptam consortem Vincentii de Granow capitanei Nadessoli stricte dictus
filiam
oraz corką jej Elżbietą o Szczyn i cały okrąg włości Zalesie toczyli a ta rozsądzoną
została w ten sposób iż wolno ma bydź Królowi objąć te dobra po wypłacie 500 grzywien
Datum in Szedica = Traktat między Zygmuntem Cesarzem, Władysławem Jagiełłem i
Witołdem zapewniający spokojne posiadanie Rusi i Podola dożywociem r. 1412 = Bez
daty Dymitr Xże Łucki opisuje granice z Władysławem Królem, stanowi przymierze i positki
sobie na wzajem obiecuja. = R. 1370 bulla Urbana V papieża do Arcybiskupa Gnieznieńskiego
aby zawiadomił stolicę apostolską czyli we Lwowie Kościół katedralny budowany być
może (w Rauzyńskim) = R. 1383 Anna Krolowa Węgierska i ruska nadaje miasto Żorąz
leżące na Rusi czerwonej = Krol Władysław powraca Benedyktowi węgrzynowi
r. 1387 dobra prawem wojny odjęte za poddanie Halicza zamku Xięciu Witołdowi =
= Kopia listu Witołda do papieża ażeby Arcybiskup lwowski niemieszał się do biskupa
włodzimirskiego do którego jadnego prawa niemiał r. 1410.

Sambor tu r. 1512 umarł Pater Roxolanus Dominikan wychrzczony żyd; pisał 1) De Genealogia Christi Domini 2) Summa D. Thomae Aquinatis 3) Super quatuor Evangelias expositio sub titulo Monotessaron (Nowowiejski Phoenix i Wiszniewski Hist lit V 33)

Lipnica stąd rodem Szymon z Lipnicy uczeń Jana Kapistrana był bakałarzem akademii Krak. zostawszy bernardynem złożył na cześć Bogarodzice wiersze które napisał nad celą swą i które Continuatores Bollandi in Actis Sanctorum umieścili. Umarł w Klasztorze bernardyńskim na Stradomiu 14820 zostawił tom wielki swoich kazań (Ludwik Serobcovicius in Vita ejus)

Jacobus de Nowa Sandecz był r. 1420 rektorem akademii Krak. R. 1434 Stanisslaus de Uscie – R. 1462 i 1480 Arnolphus de Mierzyniec – R. 1480 Joannes de Oświecim – R. 1493, 1494 i 1495 Joannes Sacranus S. Th. Prof. Professorami w Akademii Krak r. 1441 Teologii i filozofii byli: Jacobus de Bełz – Stanisslaus de Uscie – Jacobus de Sądec – Prawa: Petrus de Krosno Decret. Doctor.

R. 1674 po Koronacyj Jana III Dymidecki magister equitum poraził Tatarów pod Bołszowem i Uściem; Stanisławów mając 8000 osady pod wodzem Jana Denemarka obronił się przeciw Szajtanowi Baszy. który zdobył Czortków i Jagielnicę oblegał on Trębowlę i Jazłowiec Buczac, Jezupol, Halicz [Kałusz, Wojniłów] legł pod wsią Dolhe i pod Wojniłowem zbity d. 24 Septembris; wreszcie pod Żurawnem d. 17 Oktobra pokoj zawarty

W Wiedniu w Kościele S. Szczepana w lewej pobocznej nawie na lewo przed ołtarzem S. Antoniego Padewskiego w posadzce nagrobek kamienny przedstawiający osobę duchowną całą z krzyżem i kapeluszem kardynalskim, oraz 4 tarcze herbowe z orłami piastowskiemi z napisem: Anno Dni MCCCCXLIIII(I) (czyli raczej 1444?) die Scda Mensis Junij | O' Reverendiss. in Xto Pr. et Illmus Princeps ac | Dnus Dnus Alexander Dei gratia S.R.E. | Cardinalis, Patriarcha Aquil. Administrator | Eccle. Trident. Dux Massovie. Cuius aia | vivat Deo. – jest to grobowiec Alexandra Księcia Mazowieckiego (brata matki cesarza Fryderyka III) patryarchy akwilejskiego, Kardynała, administratora biskupstwa trydenckiego który r. 1442 objął probostwo wiedeńskie S. Szczepana i po dwuletnim zarządzie przez wikariusza, zmarł r.

W kruchcie wieży koło wejścia do kaplicy S. Katarzyny jest tablica nagrobkowa Tomasza hr. Sołtyka wojewody łęczyckiego + 1773.

W kaplicy prawej od boku wielkiego ołtarza gdzie jest nagrobek Fryderyka III cesarza – znajduje się w ścianie lewej ołtarz S. Jana Kantego postawiony r. 1770.

(Ob: Der Dom zu Sanct Stephan in Wien, beschrieben von A. R. von Perger, mit Illustrationen. Triest (Lloyd) 1854. 4o.

Brunner Sebast. Dr: Clemens Maria Hoffbauer und seine Zeit.

×

Mscr. in 4to papier. Kart 277. (Bibl. Sieniaw. O. 1316)
Kadłubka Kronika z Kommentarzem i glossami łacińskiemi cała – poczyna się Komentarz: Legenti michi – a text: Tres tribus ex causis na końcu dopis:

(pismo nieco późniejsze)

Alpha et o sit laus et gloria Christo / patri supremo referamus nos qz amō Grates proli qz in numerum hunc venienti / ab utroque procedenti flenti quoque spiranti / Omnes curamus laudesqz hijs referamus Xte / Nimphe bte⁹ prolem qz gestante atqz gigne³ in perpetuum regum mentis ~~Cblo~~ ē his tribuendum / Qui finem ~~libri~~ ~~Cblo~~ tribuunt³ fore benignum / Qui dictus Cronica gesta tenz polonica / Regum et magnorum atque dominorum suorum / Quorum non defluit memoria vero in evum / Hic finem feria ~~te~~nuit procopi qz quinta / effinit 3z prima laus ultima eo qz secunda / Hic dictus ville Soco qz loviensis in / protm³ cunctante lovicz per teram qz io dicte / ac qz legente nomine bartho qz lo dicto / Soszn kowsky qz meo, bacca qz dicto lario / et finem habet mileno anno qz h' quadrageno / Sexa qz geno septeno numerum retinente / Hys annis viguit pestis valde nōblis / Inceptis annis milenis quadra qz genis / Sexdenis qz tuis finis qz annis octenis / Anno qz notato septimo sexa qz geno / Rex Polonorum treugas cepit Prutenorum / Hijs crede me testante scripta qz legente / Practicante bene scripta debite spiciente. (1467)

mołgławski

89

R. 1475 gdy Stefan wojewoda Wołoski wzbraniał się płacić haraczu Sułtanowi wysłał Sułtan Chadim Sulejmana paszę, beglerbeja rumilskiego z 120000 wojskiem na niego koło jeziora Rakowicy blisko rzeki Berlad oczekiwał wroga Stefan z wojskiem składającem się z 40000 Włochów uzbrojonów najwięcej chłopów, 5000 węgierskich żołnierzy najwięcej Szeklerów i 2000 piechoty polskiej. Tu poraził Stefan Turków iż mało uszło 4 paszów padło na placu zdobyto 100 chorągwi, Stefan posłał 4 dowódzców tureckich wraz z 36 chorągwiami królowi Kazmierzowi z podziękowaniem za pomoc również posłał chorągwie i jeńców Maciejowi Korwinowi i Papieżowi Syxtusowi IV.

R. 1476 oblegali Turcy Suczawę za Stefana Wojewody lecz nie zdobyli

R. 1498 wpadło 80000 Turkow do Polski Dereczny (Brzeżany ?) nad jeziorem leżące miasto spalili równie miasto Kanczugę (Seadeddin wie Dschinandsche) Klewań, Bracław spalili; Radimin (Radymno?) ponieważ możne było nie mogli zdobyć Przeworsk zdobyli — Mustafaoghli syn Kasimbega z 500 jezdcami zniszczył Jarosław gdzie złupił kościół w złoto i srebro obfity — Balibeg z wojskiem zaś okolice koło Halicza, Żydaczowa, Sambora, Drohobycza wyniszczył.

Jan Sienieński z Siennowa i Romanowa Kasztelan Halicki był od Batorego d. 14 Grudn. 1576 wysłany do Konstantynopola mając 90 koni ~~poselstwo~~ nych za sobą aby potwierdzono zawartą ~~prz~~ r. 1568 między Zygmuntem a Selemem II przyjaźń Sultan murad dn. 30 Lipca 1577 potwierdził traktat (Hammer. T. IV p. 35)

Chaszczki po turecku faworyta.

Michael Wojwod der Walachei hat 1599 den Wojwoden der Moldau Jeremias u. din Polen ... zu Suczawa geschlagen

Frysztat do Polski 6000 pod wodzą Tarczala

R. 1475 Maciej Krol Węgiersk. Frysztanowszy w lasach na pograniczu Polski rzeskie wojska ktore złupiło i spaliło miasteczka: Smigrod Jasło, Brostec, Kołaczyce, Frysztak, Dembowiec, Dukla, Pilzna ktore wtedy były zamożne i koło 20 wsi zniszczono wiele do niewoli zabrano, Krosno się obroniło lubo jeszcze w ra=dzie chcieli Arx Golesoria Opactwa Tynieckiego. Mu=szyna ~~Arc~~ Biskup. Krakowsk. poddały się bo mało były obronne. Zgromadzili się Polacy pod Opatow=cem ale nic nie zrobili Cromer lib. 28.

90

S. ...
R. 1405 ~~braua~~ ... ~~w~~ ...
rowice darowali Miechowitom ...
dobr i łąke leżącą nad rzeczką Mleczka
R. 1409 Piotr Wisz bisk Krak: Opat Tynięcki z dwoma Miecho-
witami podrozowali do ziemie Św.
R. 1411. Janelias Ilko i Nicolaus dictus Senko bracia wraz
z matką Stachna (później zwani Derśniacy de Rokitnica herbu
Korczac) we wsi swej Brzewice wystawili kościół Miechowitom
(probostwo) i nadali ~~...~~ 1/2 marc rocznego czynszu z karczmy
w Brzewice i 1/2 marcam z Białoboki, plac na dom, sagrorum
quartalia, w Brzewice dziesięciny, 3 łąki, wystawienie stawu
merzne w Brzewicy, Medrzwedza, Białoboki ~~...~~

Jan Targowicki bisk. przem. poświęcił r. 1489 Kościół P. Ordinis Minorum de Observantia w Samborze T. III str. (8, 9)

Stanisław Tarło 19 biskup ~~Przemyski herbu Topor nastąpił po Piotrze Gamracie na biskupstwo Przemyskie był wprzód Krakowskim Vladislaviensis Sandomirskim Kanonikiem Archidiakonem Lubelskim odprowadzał Izabellę córkę Zygm. I zaślubioną Królowi Węgier Janowi Zapolij. O poselstwie tym rzekł Stańczyk do Zygmunta wprzódy nim wysłał córkę do Węgier wystaw jej szynkownię w Krakowie gdzieby powróciwszy mogła szynkować. Tarło powróciwszy z tego poselstwa po wstąpieniu Gamrata na biskupstwo~~ płockie obrany biskupem ~~Przemyskim~~; Officii Pastoralis custos rigidus + 1544. pochowany w Krośnie u Franciszkanów. Andreas ~~Dochrensis o nim mówi: Vir zelo decoro et divini cultus studio ardentissimus.~~

Jan Dziaduski herbu Jelita 20ty biskup uczył się w Akademii Krak. za młodu potem służył na dworze Zygm. I po Andrzeju Zebrzydowskim obrany na biskupstwo Chełmskie exezit et dotavit ecclesiam Tarnogorg (dawniej Izbica zwana) breve ad eandem Ostrzycius parociam transtulit Wyklął Orzechowskiego co potwierdził Mikołaj Dzierzgowski Arcybisk. Gnieźnieński co zrobiło wielkie rozruchy lecz po synodzie Piotrkowskim pogodził się Orzechowski z Prymasem; niepodobało się to Dziaduskiemu jednak niemogąc nic dokazać musiał poprzestać. Kłóźni + 1559 pochowany w Przemyślu.

Filip Padniewski przeniesiony na bisk. krak. 21 bisk.

Walenty Herbert (p. 11–12. T. III) 22 bisk. przem. był sławnego uczonego Jana Kasztelana Sanockiego frater patruelis. Mikołaja Palatini Russiae patruus. Chwałkowski pisze że w młodości walcząc z Turkami dzielnie zrzucony od Turka z konia gdy padł na ziemię ab altero hasta equo restitutus ejus cursu veloci periculum evasit ac suis incolumis et praelio redditus est będąc bisk. przemyskim variis muniis cum laude gestis od Zygm. Augusta r. 1562 na Koncyl Trydenckie posłany dn. 14 Oktobra gdy się z wielką pompą zbliżał do miasta plures patres de mandato synodi obviose habuit (Pallavicinus in hist. concilii Lib XVIII c. XIV) aby go uczcić tego dnia niebyło zgromadzenia dla powitania gościa. Przyjęty od Kardynała Hozyusza Concilii Praeside nazajutrz oddał listy Zygm. Aug. do Koncylium na co ze strony synodu królowi mową dziękowano. Gdy poznano jego świątobliwość został na czele 12tu innych znacznych ad examinandos abusus ordinis ecclesiastici obrany z jaką roztropnością urząd swój prowadził potwierdza list Kardynała Hozyusza do Andrzeja Opalińskiego gdzie między innemi pisze o Herburcie Illi similes cuperem esse nos omnes qui sumus ejusdem cum eo vocationis et ordinis; est enim vir et pietate et doctrina praestans et Tridenti ita se gessit, ut omnium judicio valde probatus inde discederet. Był gorliwy za religiją. Kilka familij możnych w swej dyecezyi kacerskich Diris devovit na sejmie Lubelskim mężnie w obronie Kościoła stawał R. 1570 zapraszał P. Magium

prowincyała Jezuitów aby w Przemyślu Klasztor założył. Lecz ~~gdy~~ Zofia z Odrowążów Xiężka
Ostrogska następnego roku w Jarosławiu ten Klasztor założyła: „Religione se impediri —
ajebat illa — ne populum suum alienis posthaberet." * Herbut † 1572 pochow. w Fulsz-
tynie. R. 1548 będąc jeszcze rycerzem kształcił się w literaturze i krasomowstwie pod sławnym profe-
sorem Szymonem Maryckim w Akademii Krakowskiej Komentarz swój nad Cicerona Dialogami de
Oratore r. 1548 w Krakowie wydanemi

*) Sacchinus Hist. Soc. Par. III L. VI et VII.

Jezuitów w Krośnie za namową Stanisława Siecińskiego bisk. przem. osadził Piotr Bal Podko-
morzy Sanocki za to iż go w Ingolstadzie Jezuici Gregorius de Valentia i Jakób Gretser z
kacerstwa nawrócili dał Klasztorowi w Krośnie fundum et dotem co potem Stanisław
Zaremba sędzia ziemski Sandomirski znacznie pomnożył i świątynię wystawił, którą
fundacyję Konstytucye z r. 1667 potwierdziły.

~~XX~~ Kościół Jezuitów w Jarosławiu pokrył miedzią Alexander Tarło bisk. przemyski
który w Starejwsi także zaprowadził PP. Pauli Eremita i kościół im zbudował Zbudował
seminarya Xięzkie w Przemyślu i Samborze.

Vitæ præsulum Poloniæ. Opera P. Francisci Rzepnicki Typis Posnaniensibus
1763. Tomus III.

Herburt biskup r. 1564 zrobił to w kapitule przemyskiej że plebeusom którym (odciął Tarło w r. 1444) wzbronione było
dostąpienie prelatur i kanonij, odtąd godności te były otwarte (Alembek Annales p. 278.)

Illis temporibus, ecclesiis Christi Evangelicis,
Reformatis hospitium praebuerunt Civi-
tates, pagi, oppida, sequenti serie exposita:
Brzeznice w Tarnowskim, Chrzencice w Bochen.
Bobrkow, Garszkow, Kosowa w Wadow. Kozy
w Wadow. Lipowiec w Wadow, Piaski, Tarnów
Wieliczka, Włoszczowice, Brzostowiec
Drzewica. Czyżów w Tarnowskim, Dukiełko,
Hoszew, Jazłowiec, Łańcut, Lubcza w Tarn.
Sieklucka, Wielogłowy, Bełżycium, Radzię-
cin, Wierzchowiska, Żółkiew in Bełzensi:
Beresteczum, Crasnobrodum, Dorohostaje
Korzec, Laszczów, Leszczyn (w Brzezan.) Arze-
mie (w Złocz.) fuerant & plures aliae in diver-
sis locis ecclesiae. ob. Adr. Regenvolscio,
Systema hist. chron. eccles. slavon. p. 192.

Ziemia Lwowska i: Halicka: Arcybiskup Lwowski
: Woiewoda Ruski Kasztelani: Lwowski Halicki Luba:
czowski: Herb Lwowski: żołty Lew z Koroną drapiący się na
skałę w polu lazurowem. Halicki: Kawka z Koroną,
z rozciągnionemi skrzydłami w polu czerwonym Lwow
cum duplici muro — Halicz drewniany z zamkiem drewnianym
Żydaczew miasto drewniane zamek na znacznym wzgorzu
otoczony wałem Sniatyn miasto drewniane murem otoczone
Kołomyja tu folwarczno — Rohatyn miasto drewniane
otoczone murem ma zamek na wzgorzu między bagnami
Dolina miasteczko drewniane Lubaczow miasto drew:
niane ma grod wśrod bagien — Ziemia Bełska był
Woiewoda: Kasztelan Bełski herb biały Gryf ukoronowany
w polu czerwonym Bełz miasto rzeczne na rowninie
Zamek drewniany wśrod błot strzała Tatarska go
niedosięgnie — Sokal miasto obmurowane ma zamek na
wzgorzu — Ziemia Przemyska herb: orzeł dwugłowy
złoty ukoronowany w polu lazurowem

Tarnopol Jan Tarnowski wystawił tu Zamek (nieszczątki) poźniej nale-
żał do rodziny ~~Jana~~ Sobieskich pod murami wyszczególniał się
Maurycy Beniowski w Konfederacyi barskiej stąd rodem Iwan Marci-
nowicz Zarucki hetman Kozaków dońskich w młodości jeszcze w plon od
Tatarów wzięty - Bronił Mniszchownę złapany od Kozaków i na pal
wbity. Jazłowiec nad Strypą zamek pusty z napisami ormiańskiemi
miasto puste Witman go nazywa [?] Palmirą Podola. Miasto to było gniazdem
+ Jazłowieckich Mikołaj starosta śniatyński w XVI w. powziął myśl zniszcze-
nia Tatarow i opanowania Krymu - O synie jego Hieronimie mowi ~~pod~~
~~nie z~~ Siarczyński że bitwy były dla niego igraszką, obóz, domem, Kon
siedzeniem, odzieniem zbroja żelazna Tańce z Tatarami zabawą na
nim r. 1607 wygasł dom Jazłowieckich R. 1671 Turcy opanowali
Jazłowiec R. 1674 dostał się nazad Polsce R. 171. Ludwik
Pociej ~~wraz Sta~~ hetman w Lit. wraz z Stanisławem Chomętowskim
przyjmowali tu posłow tureckich i tatarskich - Jest tu grób Mikołaja
Gomółki który + 1609. d. 5 Marca umarł pisał nuty do Kochanow-
skiego Głęboka studnia Kochanków gdzie się jedna z miłości do
syna Jazłowieckich utopiła. Suczawa w drugiej połowie XIV wieku
była stolicą Multan podług podań gminnych i jednej starej kroniki
wołoskiej miał 6 mil obwodu Kościołów było do 100 i pałacow kilkaset
dziś 2 mile za miastem jeszcze gruzy pokazują. Kościół metropolitalny
w 15 wieku przez multańskiego Xcia ~~Bogdana~~ założony ukończony 1522 przez
Stefana wtórego - Ruina zamku Xcego za miastem

Czerwonogród miało być miasto Czerwień o którem Bogufał za
czasów Bolesława Krzywoustego wspomina było niegdyś starostwo
czerwonogrodzkie R. 1672 Czerwonogród na mocy traktatu d. 18 paździer-
nika 1672 wraz z innemi częściami podola został Turkom odstąpiony.
podanie między ludem że to było miasto i że się dzieliło na 2 części
w pierwszej mieszkali Rusini z Polakami - w drugiej Kozacy i dla
tego miasto kozackie zwano. Był klasztor Dominikanów przez Turków
spalony na miejscu tem Krzyż - Koło Czerwonogrod a Łysa Gora - rzeczka
Dżuryn wodospad na niej

Gliniany ze Króla Ludwika był tu rokosz Gliniański w którym dwunastu wojewodów zginęło - mogiły wnich sie które znajdują tu było pobojowisko i oboz Szakoego R. 1498 byli tu Turcy zwią to miejsce Kiliali

Paprocki wymienia Gabriela Buczackiego który był starosto Kamienieckim r. 1260. Jerzy i Jan zbity od Wołochow

Jastowieccy Jerzy Wojewoda Ruski Hetman Koronny starosta Lubaczowski Sniatyński - Czerwonogrodzki Od Króla Augusta dwa Razy posłował do Turek R. 1571 słysząc że Tatarzy idą wyszedł na przeciw nich aż do Kijowa aby ich wyprószyć

Perepetowemi Kurchanami ciągnął - Perenolhe Lebidyńskie

Lebedyn, Lebedow, Las nie Dubajer wrócił nazad nic nie zrobiwszy aż tu Kijów zaszedł R. 1528 sam z swojem Ludem pod Kamieńcem 100 Tatarów zbił przez zdrade pojmany od Turków potem walczył pod Obertynem meżnie Mikołaj Jastowiecki z Koniem 16 wieku Kościół dominikanów w Jazłowcu wyfundował.

Cf Gejer Gesch. v. Schweden -

Gottfried Strassburg - Tristan - Nibelungen - Heinz - lieb - Regnar d. Ritter v. Weber - Jean Paul - Riegner Ostrowski - Pougville Schiller Gedichte -

Krystow - Zofijówka. Bredetzki - Hacquet - Valvasor.

Grätes bragur - Juszyński - Bentkowski - lieb - Regnar d. Ritter Ostrowski. -

Miła oku a licznym ozywiona płodem

Witaj Kraino mlekiem płynąca i miodem

W twoich łąkach wiatoonagow rzęce mnóstwo hasa

Rosłejsze czabany twe błonie wypasa. Zof.

Czernią się żyzne pola lecz bryły tej ziemi

Krwią przemokły stłuszczone ciały podartemi.

Ugorska góra była pod Kijowem pochowany tu zabity Askold.
Dyr Nestor nowi I ubysza Askolda i Dyra i iznesłich na
horu i pohreboszа jeże i nyni naricząjet sia Ugorskoje
idiże jest dwor Olmin. Na toj Mohyli postawi Olma
cerkow swiataho Nikoły: a Dyrowa mohyła za swiatoju
~~Jeryn~~ Jrynoju

Sofet Pol. A se jepiskopy jełyko ich w Rusy
16 Kołomenskaja 17 Samborskaja

W jednej Kronice Nestora (pol ?) jest przy panowaniu Olega
takie miejsce A se imena wsim hradom Ruskym dalnym
i blyżnym. ~~Na~~ . . . Na Mołdowie: ~~[illegible]~~ Nimec w
horach. Korocziunow kamen, Soczawa, ~~[illegible]~~ Seret Bania
Neczun, Kołomsza horodok na Czeremoszy na Dne-
stri Chotep to Bołgarskij i Wołoskij horodok II A se
horody (Podolskie?) Polskije Kemenec s horody Lowec, Brjasław
Sokotec, Zwenihorod, Czerkasy, Czernen nowyj horod
Vinitza, Skata, Banota. IV A se Wołynskije
horody Na Buhu Volodymer, Dorobucz, Peremysł
Halycz, Sambor tu Lezyt swiatyj Anufrij, Czetwertnia
Czertyryjsk na Pine Pinesk, Kołyvan, Resesk, Swinesk.
Przy Panowaniu Olgi Nad Horom dwor Teremnyj ~~bo~~ bi
bo tu Terem kamen cf Greckie τεχεμνορ... - Olha że
poweli izkopaty jamu wełyku i hlubokue na dwori Teremsz
kom u ni grada Iza ...tia Olha sediaszcze w Teremi posła
po hosti

Lwów
1824 przerabiając kruchtę u Sᵒ Onufrego znaleziono grób Forsy r. 1563 we Lwowie ściętego był w ubiorze atłasowym i aksamitnym z guzikami wyszłacanemi i frendzlami złotemi przerabianemi.

Konrad Celtis pisał także: Carmen ad Vistulam i Salinaria opis Wielicki które umieszczone są w Pistoriusa Corpus pol. Histor.

R. 1531. stoczono d. 22 Sierpnia bitwę pod Obertynem Opisuje ją obszernie Bielski (str. 563–565.) za Zygm I Petryłło wojewoda wołoski wtargnął do Pokucia wypalił miasteczka Kołomyję, Śniatyn, Tyśmienicę i wiele innych aż do Halicza. Już Tarnowski odebrał Pokucie i wracał gdy się dowiedział że Wołochy w 22 tysiącach w ogniu polaków było tylko 4 tysiące polacy za tabor się obwarowali (Grozi wołochom kometa jest poznano Gołosięta.) Tarnowski Księży w obozie (Księgi Hetmańskie Tarnickiego)

Olgo ... Otha że poimszymało drużyny i lehko iduszcze prijde ko hrobu jeho iptakas [illegible] welykym hłasom i płaczem po mużu swojim. I poweli ludem sypaty mohylu velyku; i jeiko sosypasza i poweli tryznu tworyty.

Światosław Igorewicz I lehko chodia aki pardus wojny mnohy tworjasze – I pojde Światosław na Hreky i izydosza protywu Rus Widywsze Rus uboja szaś ceło mnożestwo woji. I recze Światosław: wże nam nikamo sia dity, wołeju i newołeju staty protywu da ne posramim zemli ruskyje, no lazem kostmi tu mertwyj bo srama ne imat, aszczety pobihnem sram imam, i ne imam ubeżaty, no stanem krjipko. Az że pred wamy pojdu aszcze hława moja lażet to wy promysłyte o sobi. I rzsza woi idże hława twoja tu i swoi hławy złożym. I upołczysza Rus i byst secza welyka: i odoli Światosław i pobegosza Greky.

R. 1524. Turków 40000 złupili Ruś aż po Rzeszów
ludzi zabrali więcej niż 100000 koni bydła; odeszli 1 Sierp:
nia.

96

R. 1534 Rzeka Dunajec bardzo wylała koło Nowego
Targu; we wsi Szramowicach zabrała kościół
i z chałupy; wieś Długo-siodle zniszczył a
w Trzemeśny wywrócił kościół.

1534 San bardzo wylał niektóre wsie zabrał

1535 Wieliczka miasto w święto s. Seweryna zgo:
rzała w nocy Budynki górne żupne i kościół
tylko ocalał.

R. 6974 d. 20 Juli Stefan Wojewoda wołoski
zbudował monaster Bogarodzice w Putna
sam mieszkał w Suczawie gdzie Stefan w Put
ny pochowany + 7012 umarł 2 Juli

R. 6993 Turcy spalili Suczawę

R. 7006 ~~[illegible]~~ Stefan wojewoda wołoski dobył Pod:
hajce i Trembowlę

R. 7034 Stefan syn Bogdana Wojewoda wołoski umarł d. 4 Ja:
nuarii pochowany w Putnej

R. 7017 Bogdan wojewoda wołoski spalił
Rohatyn

R. 7035 Piotr wojewoda wołoski poraził Polaków
u Sereta

R. 7046 cesarz turecki zajął Suczawę

R. 1561. Tomsza dobywał Despotę Jakuba Herakli
desa w Suczawie a gdy się Despota poddał, zabił
go Tomsza.

Laszki Chyrów, Grodowice, Cyzowiec Humieniec posiadał 1530 Andrzej Tarło chorąży lwowski po śmierci syn jego Jan dostał Chyrow 1571 był chorążym lwowskim i miał za sobą Reginę z Maleczyc córkę Jerzego ostatniego Boratyńskiego — brat zaś Mikołaj chorąży premyski 1573 posiadał Laszki

Zygmunt Tarło kasztelan premyski dostał Meszczyn, córka jego Maria poszła za Mikołaja Lanckorońskiego starostę nowokorczyńskiego po Janie odziedziczyła

Buniowice posiadał Mikołaj Tarło 1550 potem Herburt

1587 d. 10 Grudnia. – Witanie Rad i Stanów Koronnych polskich do Króla Je° Mści Zigmunta III w polu przed miastem Kazimierzem przez Je° Mść Księdza Wawrzyńca Goslickiego biskupa Kamienieckiego czynione dnia 10 Grudnia r. 1587. W Krakowie z druk. Łaz. Roku Pańskiego 1587. 4to str. 13.

Szczyt Pisarz W. Lit. (?), obywatel Kordonu rossyjskiego, r. 1792 przybył z kolumną moskiewską i za paszportem wodza tejże armii jeździł w Województwie Sandomierskim po obywatelach, wypytywał sługi, szpiegował, zapisywał, zdejmował plany, rozsiewał szkodliwe maxymy. Doniesienie o tem oddano do Komissyi cywilno wojskowej województwa krak. d. 14 Lipca 1792.

Michałowski Józef senator dożywotni Rzeczypospol. Krakow. † 9 Kwiet. 1837 w Krakowie.

Mogiły w Galicyi. Między Wołosowem a Łucytowem (obw. Stanisł.) na wschód od Łucytowa jest 12 mogił z czasów tatarskich. – Za Bursztynem przy drodze (od strony Stanisławowa) szereg mogił i niedaleko od nich kamień w ziemię wklęsły z napisem ruskim. – Między wsią Kamionki wielkie a Obertynem (w obw. Kołomyjsk.) mnóstwo mogił, mianowicie w lesie wsi Tłumki, z czasów bitwy z Wołochami r. 1532.

Januszewicz Józef Dr O. Pr. Profesor emeryt Uniw. Krak. Sędzia Apellacyjny Rzeczypospr. Krak. Kawaler ord. S. Stanisł. † 24 Lipca 1837 w Krakowie mając 80 lat, podczas Reformy Akad. Krak. był Sekretarzem, potem Profes. prawa natury

Opis ołtarza w Kaplicy Potockich w Katedrze Krak. przez F. C. Weidman. (w Zbieracz literacki rok 1838. Tom IV. Nr 12. str. 92.)

Papier stęplowy dla wszystkich urzędowych aktów zaprowadził w Polsce najprzód d. 1 Grudnia 1734 magistrat miasta Gdańska – W Królestwie Polskiem zaprowadzono papier stęplowy d. 13 Kwietnia 1775.

Kobiety polskie protektorki Jezuitów, które Andrzej Kanon Soc. Jes. (Lyriorum libri. Cracoviae 1643. 8°) wystawia: Anna [illegible] z Ostrogskich Chodkiewiczowa wojewodzina wileń. [– Elżbieta Sieniawska fundatorka Kollegium Lwowskiego – Anna Ligęzina podskarbina koron. – Anna z Sztemberku Kostczanka wojewodzina wołyńska fundatorka Kollegium Jarosławskiego – Agnieszka z Tęczy: na Firlejowa wojewodzina Krak. dobrodziejka Kollegium Lubelskiego.

[fundatorka Kollegium ~~[illegible]~~ Ostrogskiego

Kościół S. Piotra w Krakowie. Kaplicę N. P. Maryi Loretańskiej fundował i przyozdobił Andrzej Czarnecki Burgrabia Krak. wróciwszy 1642 z Włoch.

99

Tyniec miejsce to Szwedzi r. 1655 zdobywszy
znacznie zrujnowali.

Bobrek zamek niegdyś możny sławny przytułek roz-
bójników których w początkach panowania Zygmunta
I dopiero oczyszczono. konfederaci baszty mieli tu mocne
stanowisko

Osiek na granicach szląskich pod panowaniem Jana
Kazimierza obronne.

Żywiec Hrabstwo 10 mil długie 6 mil szerokie R.
1656 Szwedzi miasto tej wsi opanowali i spalili

Baranczyce w samborskim własność sławnego Orzechows-
kiego. teraźniejszy Alexander Junosza Borkowski ma
piękny zbiór rycin

Hołoskow tu się urodził d. 4 Października r. 1741 Franci-
szek Karpiński (w obw. stanisławowsk.) mieszkał w
Dobrowodach obw. tarnopolskim † na Litwie
d. 4 Września 1825. w Hołoskowie kochał się z Justy-
ną Broselówną.

Lwów Na zbrojowni ładny posąg S. Michała bronzowy
odlany częściowo potem śrubami spojony.

[illegible] Skit nazwa pochodzi od Skitalyria
tu tak (pustynia)

Przemyśl z zamku ma być po pod San chód podziemny
r. 1070 przez Rusinów podczas oblężenia Bolesława
Śmiałego zrobiony - podobny tunnel szedł w Tarnowie
z Klasztoru Bernardynów aż do zamku niedaleko
góry S. Marcina.

Le[illegible] spalił się r. 1834.

Dębica w tarnowsk. miasto spaliło się 1834.

Turka miasteczko tu drukowano dawniej xięgi żydowskie.

Kranowa w. obw. Sanockiego otrzymała przywiley osadnicy i nadawcy od Zygmunta I r. 1532.

Nasuwień surtout suknia

Partacz robił suknie z konopnych partacznego krawiec

Uczkur sznurek jedwabny, złoty, srebrny lub włóczkowy którym zwięzywano spodnie

Codex diplomat: Przyjaciel prawdy Chrześciański
Skrobiszowski
Bemmer Verläufiger Anzeiger
Sommersberg
Bardetzky 2
Wagner . . 2
Dogiel . . .
Mscr. pol. w bibl. Ossol.

Mscr. Zimorowicz

Mscr. Siestrzencewicz T. II gdzie Dziejopis Żywiecki obejmuje materyjały do wywodu początku nazwy Rusi : Rusi Czerwonej   Krasna Ruś czermnaja ruś

~~Zadunay~~
~~Zaporożcy Rozm 183/112 13 p. 112.~~

List Smery na 12tu Tablicach miedzianych znajdowat sie w Klasztorze S. Spasa wspomina o nim Sandyjusz mik Karamzyn T I nota 214 nazywa to bredniq

Halicz Roman Mscistawicz Xże Wtodzimierski przeniost tu stolicę swą z Kijowa Katedra ruska byta gdzie wieś Krylos ~~zamek~~ ćwierć mili od Halicza cerkiew ruska byta przed dwiem i Danielem Zamek Halicki naprawit Andrej Potocki starosta Halicki

Tarnow byt tu r. 1392 juz kościot w ktorym Maciej bisk. przemysk. Jakoba Arcyb. halick. poświęcit

Stanisław Xże Lubomirski woj. Krak. wystawit zamek obronny w Wiśniczu 80 dziatami opatrzony w zapas zywności na lat 3 i zatogę 400 osadzony. W Łańcucie zamek z 80 dziatami i zywnością na lat 3, Zamek Łańcucki w czasie wojny Kozackiej i Rakoczego opart się nieprzyjaciotom utrzymywat o się w nim 400 piechoty zatogi a w piwnicach do 400 beczek wina.

Jac. Aug. Thuani Historiarum sui temporis Opera 1609 Offenbach fol. De Thou 101

pod r. 1553 ~~pag.~~ libr. XII pag. 359. Soliman miał z nałożnicy ⊢ Cyrkasski lub Bosphoranki syna Mustafę a z Roxolany miał Mahmuda Selima, Bejazeta Zeangira i córkę Kamoene, Roxolana ingentis alioquin animi mulier mowi że Roxolana użyła miłosnych napojów od czarownicy Żydowskiej dla sultana za narada Muftego czyli raczej za pociągiem serca uczynił Sulejman Roxolanę wolną - pojął ją za żonę zapisał jej XV [CI] aureorum annuorum propter nuptias donatione (p. 359) Roxolana widząc iż w wielkiej u Turków był estymie iże miał na tron nastąpić podmawiając Sultana tyle zrobiła że sultan syna mając podejrzanego jakoby Mustafa buntował się z ... Królem Persów przeciw ojcu (co zrobili przez fałszywe listy) kazał go zamordować potem wszczął się bunt między wojskiem sultan musiał Rustemowi odprawić. Zeangir z żalu po stracie brata się zabił a podług drugich umarł

Augerius Gislenius Busbequius posłował r. 1553.

53
32

21
38

Roxolana chciała wprzód otruć Mustafę lecz praegustator skosztowawszy potrawy umarł więc nie udało się otrucie (p. 360.)

Jac. Aug. Thuani historiarum superioris seculi ~~Oper~~ Operum pars prima Francofurti 8°.

lib XII pag. 579 - 586.

Historya Turecka napisana przez J. X. Mignot a przez Dominika Szybińskiego przełożona. w Warszawie 1779. Tom II.

p. 47 Matka mustafy była Czerkaska miała pierwsze mieysce w seraju razgdy jej Roxolana niechciała posłuchać potłukła tak twarz Czerkaska Roxolance iż się ta przed sultanem nie mogła pokazać sultan za to wtrącił rozgniewany Czerkaskę do starego seraju a Roxolana odtąd zaczęła panować w sercu sultana i powzięła nienawiść ku synowi Czerkaski.

Król Perski Tachmas

p. 50 Sulejman mówił że stara sultanka Valide Zuleima i Roxolana stokroć były rozkoszniejsze od wezyra Mustego i ministrów Roxelana sprawiła to że ~~sultan~~ wezyr Ibrahim był uduszony podjudzała bowiem sultana jakoby Ibrahim miał porozumienie z mocarstwy Europy.

p. 66 Roxolana wstawiała z darów sultana meczety będąc smutna że podług odpowiedzi Mustego wszelka dobra zasługa na pana niewolnicy pada sultan dał jej wolność r. 1544-47

trzebieniec rzezaniec

Mostem Jur Chasek z Awretbasar z jedną kopułą i minaretem

Listy x. Tomasza Ptaszy proboszcza parafii S. Szczepana w Krakowie do X.
Marcina Kromera w czasie poselstwa jego w Wiedniu i do Heilsberga pisane (w Ambr.
Grabowskiego: Starożytności histor. T. II str. 440. – 476.
Szlachta łajała na Chronikę Kromera (1563) drukarze niechcieli nic w Polsce swym kosztem dru:
kować przeto posyłał do Materna Cholina. – Ptasza zarządzał majątkiem Kromera – Brat Kromera
Bartosz był ladaco: „Prędzejby Etyop zmienił farbę swej skóry niż on swe naganne obyczaje.
jest to skaranie boskie że W. Mci dał takiego brata marnotrawcę i niewdzięcznego." Miał ten
Bartosz żonę i córkę, z pany gładyszmi wciąż zasiadał u Piotrowskiej na winie (w Biecżu) naza:
jutrz przyszli dłużnicy i chcieli go areszstować musiał biskup za niego płacić. „Trzeba by mu
jednego coby za nim chodził z worem pieniedzy, a ze dzbanem wina. Mówili mu to w oczy iż skoro
z Biecza odjedzie będzie tańsze wino i mięso." Przepijał on suknie żony i swych córek dla których
Ptasza muchajeru na letnik musiał kupować. Chciał go Biskup do siebie wziąść i wszystkie długi
za niego popłacił (1572) R. 1572 umarło w Biecżu przeszło ~~100~~ ośmnaście set (Biskup miał w Biecżu dom
i ogród) tegoż roku wieżę domurowano w Biecżu

Kromer biskup. warmiński 1552 na sejmie Piotrkowskim otrzymał szlachectwo

103

Dedicat: Slavis Paris 1659 — Walent: Dębinski 20. Podskarbi w. K. P. herbu Rawicz. Kast. Sądecki wziąt Kanclerstwo 1563. Starowolsk. in morum: — Gwagnin f. 135. — Stanisław z Kościczyna Błocki: Solea Zapolsciana 1646. — Jan Bonner z Helwecyi przyszedłszy Przez zamek 1000 sądec 4000 złotych wykupił i z dzierżawy zamku oswobodził oddał te zastawione a teraz uwolnione Zygmuntowi oddał za co mu tenże Starostwo Rabsztyńsk. i Oświecimsk. udzielił umarł 1523. — Seweryn Boner 1540 umar Kast: Sądeck. — Borkowski Bonif: Carmen votivum S. Stanisł: Biskupowi Krak. in 4to 1670 — Marc: Broniewski Descriptio Tartariae z Geog. ac Mapp: w Kolnie 1595 potem w Lugduna 1630 — Trzecieski Vita Nicol: Rey. Starowolsk.: Centuria illustr. Poloniae scriptor: — Okolski Rosaria florida — Rozmowa Polaka z Litwinem wydana r. 1565 — Cikolski herb: Radwan Mikołaj Kast. Sąd: 1531 y Star: Sanocki był Posłem do Cesarza Tureck: Bielski p. 586. Stanisł: Cikowski w 17 wiek. Starost Czorsztyński — Jer Tarnoski 1540 ~~?~~ Kast. Sądeck — Józef Czerny Kast. Sądeck 1687 — Zdrzejski: Włoch albo Rozmowa Włocha z Polakiem o swobodach: Wolnościach Polskich wydane 1606.

Marcin Kromer w Bieczu podług Trettera. Poszedłszy Starowol: in Hecatombe urodzony od Gamsat: Bisk. Krak. Kanonikiem Krak: mianowany. W Niemczech: Włoszech peregrynował. Zyg: Aug: Archiwum Koronne na jego opiekę oddał. Historia z razy w Bazyl drukow: potem w Kolnie po Niemiecku tłomacz: jej Henryk Pantaleon druk w Bazyl. 1562. po polsku tłom: Marcin Błażowski Stańcz. Warszewicki Bielski zarzuty pisma jego. Sp. dar ~~?~~ 30 Accuratissimum scriptorem a Joan. Pol. ley zwany a od Spondana insignem historiae Pol: scriptorem. Pisma jego druk: Poema de Christi triumpho. Elegia de adversa valetud: Sigis: I w Litwie r. 1534 — Deliberatio Lucretiae post vim Sexti Tarquinii elegia in 4to Aurea carmina Pythagorae et quaedam alia fragmenta latine interpret: Orationes S. J. Chrisostomi translata — Oratio in funere Sigis I reg. Pol: — De conjugio et Calibatu Sacerdotum ad Stanisł: Orzechow: in 8vo 1561 — Polonia sive de situ Moribus magistratu et Republ: reg. Pol: libri 2 — Apologia pro nobilitate sive conscripta — De musica seu concentibus quos chorales vocant — Monachus sive Colloquia de vera et falsa religione — Epistola de optima Politia ad Senatum reg: Pol: — Drugie jego listy — Katechizm po niem: po polsku dla swej dziecersi. W duro legacyjach do roznych Cesarow używany był biskup Warminski umarł 1598 w wieku życia 77. Ferdynand Cesarz Rzymski i Zygm August Polsk. nobilitowali go

Adam Dziewicki: Zodiacus Koronny ... Lublin 1670 ... redivivus 1636 in 4to
Zamośćiu – Krzysztof Faliszewski Grot wydał do Druku Juliusza
Flora o początkach Dziejach narodu Rzymskiego powieści
ciągu 4 przydał traktat o potędze narodu tego Cracov: in 4to
Kaszt. Radomski
1646 Typ: Schedel. – Jędrzej Firley w Lipsku 1570: Elegia de
Resurrectione Christi – Gadkowski 1632: Certamen Planeta-
rum de astro Tarnovii Stemmatis Carmen solicum in 4to
Wacław-Audytorow – Jan Gładysz Rządca Sądecki 1468 –
w Pewnym Liście Zyg I, Jana Godziębę ze Sącza Virum
litteris sacris eruditum moribus et virtute praestantem
zowie – Jan Sapiecha: Annotationes historicae de origine in 4to
Orderu Polskiego białego Orła po łacinie Colonia 1730:
po polsku takoż – Melchior Sawicki Łzeni Żałobne po jaśnyych
promieniach wierszem na pogrzebie Katarzyny Królowej Krystyny
in 4to w Wilnie 1610 – Sawicki Kasper: Alloquia Osiecen-
sia lib 6: in 4to 1616 sub nomine Lichocki – Skorski Joan:
Lechus carmen epicum in lib: 12 – Szczerer Stephan: Wojna
Chocimska za Jana III wiktorya wierszem Polskim 1705.
Mikołaj Smogulecki: Ode ... Romae 1629 –
Arcy: Lwowski
Solikowski Jan Dimet: Christianorum factorum disticha
in 4to Cracov. 1607 – marek Stadnicki Kaszt Sąd: 1475. –
Stanisław z Żmigroda Kaszt Sądecki: w ... wieku ku Kona –
Zygmunt Tarło Kaszt Sąd: reformatow w Zakliczynie
1662 ufundował – Stanisław Tarnowski Kaszt
Sąd = w młodości nad woyne Rudolfa Ces: zył – Jędrzej
z Tęczyna Kaszt Sądecki: podług Dług: 1479. Był
w Poselstwie do Karola V – Ustrzycki (r: Hist: Litt:)
Troista Historya to jest o Prozerpina, Hektor, Achilles y z inniej-
szemi drobnemi edycyami z łaciń: francus: y Włosk: języka wier-
szem przetłomaczone z editio w Krakowie 1700 in 4to ...
... Krakowski i prezesski sekretarz Zyg I
Wapowski Panegyris seu Carmen Elegiacum in Victoriam
Sigismundi I regis de Moschis Romae in 4to 1515 +1535. Fragmenta
Historiae Poloniae in fol 1589 Colonia – Marya Beata
Zawisza 1720 Aryana Romans, to jest Historya zmyślona o Ary-
amenie z francuz: w Warsz: in 4to

104

1671 Alexander Lubomirski Kaszt. Sądecki
1672 Mikołaj [illegible] Kaszt: Sąd.) marszałkowie trybunału Koronnego —

May.

1. Rano grałem na trąbie przy Kapeli, z tego byłem słaby. Popołudniu wyszliśmy z Piaseckim w Chełmieckie lasy gdzie i Wittig był z furyą, Piasecki zastrzelił Sternala a Piasecki Wittig Ziębę.

2. Rano byłem u Głowackiego oddałem mu Elegię pisaną Antoniewicza z Piaseckim lecz nic nie gadałem do niego. Z Łuckiem którego wczorajszego dnia z Krakowa przyjechał dziś się przywitałem. Głogier mnie Jan bez niego pozdrawiać kazał, pokazywał mi tuż obrazy które ze sobą przywiózł: jako to: Ułana Polskiego 1831. — Kozaka wolnego Polskiego 1831 — 3 Polaka Kosatkowskiego który 3 Rossyanów sam ubił litografowane u Wyszkowskiego. Z Panem Franc: Wyszkowskim widziałem się i gadałem.

Trzeci

Herby Korony Polskiej opisali: X. Petrasancta in symbolicis Heroicis — Clausius Dissertatio de Tesseraria et rutaria — Bolany: Bartłomiej Paprocki Ziemianin Dobrzyński: Gniazdo Cnoty i o herbach Polskich tegoż Strommata — Szymon Okolski zakonu Kaznodziejskiego — Warszewicki Krysztof: Reges Sancti: Bellatores et Scriptores Poloniae Romae 1601 in 8vo — Elogia illustrium Poloniae scriptorum —

Pretter Tomasz: Hierosolimitana Peregrinatio Nicol: Christoph:
Radzivilli latinitati reddita 1601 Brunsbergae fol. Romanorum
Pontificum compendiaria gesta soluto vinctoq. carmine — De vita
et miraculis D. Benedicti carmina diversis imaginibus subjec-
ta — Ad effigies Roman: Imperat: elogia — Teatrum virtutum Sta-
nislai Hosii Cardinalis iconoplyphico opere cum lemmatis — Varii
in easdem virtutes odae et alia poemata — Elenchus vocabu-
larum Horatian: Poematis — Vita Epporum Posnaniensium
Brunsbergae 1608 in 4to — Vitae Eppor. Varmiensium in fol.
1685 Cracoviae. —

Bogufał Bisk: Poznański; Erat temporibus illis:
za Popiela: urbs famosissima, murorum altitudine circum
septa, nomine Violicia cujus princeps tempore paganismi fue=
rat Wislaus decorus qui et ipse de stirpe regis Popelli
duxerat originem. Hunc quidam Comes etiam stirpis ejusdem
ut fertur fortis viribus nomine Walterus robustus qui Polo-
nico vocabatur: Wdały Walgerz: cujus castrum Ty-
[illegible] neg prope Cracoviam, ubi nunc Abbatia Sti: Bene-
dicti per Casimirum Monachum Regem Polonorum seu Lechita-
rum fundata consistit in quodam sed itioso conflictu cepe-
rat, captumque in vincula conjecit, ac in profundo
Turris Tynecensis mirae custodia deputaverat tenendum.

Jan Amor Tęczyński Kaszt Krak: 4 syn Jana Woj. Krak.
1464 podniesiony furdo
był wprzód Kaszt Sąd: na Kaszt Woinicky podniesiony
... potem był wojewodą i stawa
vat w Tarnowie Bernardynów potem był wojewodą i stawa
Krakowsk: i umarł 1500 w wieku 84 jak nadgrobek
w Tarnowie. Druga jego żona była Barbara
z Rożnowa w nuczka Zawiszy Czarnego.
Wilczko de Bożrow 1359 Kaszt. Sąd:
Wisniowski Tobiasz: Treny wierszem polsk. r. 1589

Krosno u Franciszkanów było więcej nagrobków Paprocki Herby fol 167
przytacza nagr. Stanisława Cieklińskiego podstarościego Sanockiego
† 1568 d. 23 Julii

105

Dom Filipowskich z Siekluki odpadła

Peter Franaus z Conegliano geometra królewski nobilit owemu 1582

Fraciesky
Szalewsky
Korzeńsky
Królewsky
Kleczeńsky
} w Sandeckim i Sapeckim lubo Szremie

z Heidensteina

R. 15 po ucieczce króla Henryka Tatarzy dobywali Sieniawy miasta gdzie czarownice Tatarskie to
zrobiły że strzelba miejska strzelać nie mogła Mielecki z Sieniawskim odpędzili Tatarów. w tydzień
potem cały Kosz tatarski pod Tarnopolem obozował spalili Rozworzany, Mogiłę, w Chorostko-
wie bronili się. Stanisław Włodek i brata Strusie z innemi przeciw. nawale Tatarskiej
wtedy. S o 400 szlachty schroniło się przed nimi do Tarnopola.

Stefan Batory jadąc na królestwo z Meggyes był we Lwowie ponoś w Lutym gdzie mu się napie-
rali żołnierze żądający żołdu. W Gródku kazał Mielecki bramy zamku i miasta Królowi otworzyć
lecz się nie chciał widzieć z królem. Batory jechał przez Halicz

Starostwo Drohobyckie zaraz po ucieczce Henryka Króla mocą zabrali Starzeckowi ponieważ im niebyła zapłacona część summy Samborskiej

Żona Iwonii wojewody Wołoskiego po porażce męża uciekła do Chorostkowa do Struszów lecz Czausz turecki ją żądał więc mu ją oddano

lib. II

p. 64. A Tartaro sub ipsorum comitiorum tempus legatus ad Henricum missus fuerat. Orbum seu ut ipsi vocabant viduum hactenus regnum opugnasse se noluisse: nunc cum rex creatus esset amicitiam secum colere eum debere consuetaque munera quae aliquot annorum repetebat sibi mitteret: quod ni faceret aequum se censensurum idem ipse faceret. Detento legato po ucieczce Króla podczas zjazdu Warszawskiego brat Czara Machometa Chereja wpadł do Polski z wojskiem jeden oddział uciekających rozgromił od Mikołajem Jazłowiecki

w tym czasie Tatary Sieniaws[illegible] zjechali tam czarownice Tatarskie zaczarowały strzeby Polaków że strzelać niechciały lecz Mielecki z Sieniawskim ich odpędzili od rabowania, za tydzień cały Kosz Tatarów rozłożył się pod Tarnopolem

Jan Podkowa wyżuł Piotra wojewodę Król pisał list do brata Xcia Siedmiogrodzkiego Krzysztofa aby pomagał Piotrowi ten wysłał kilka hufców pod wodzą Stefana Batorego syna brata Andrzeja Podkowa schronił się do Niemerowa Polsk. miasta gdzie go wziął Mikołaj Sieniawski Kasztelan Kamieniecki i do Króla posłał. został on ścięty chociaż go żądał poseł Amuratha Cesarza tureckiego p. 119.

p. 169. Dewlet Chierej zostawił kilka dzieci nastąpił na państwo syn Mahometes Chierej i drugi syn Adlej Chierej. który tu z wojskiem przyciągnął

Suczawa r. 1538 poddała się Sułtanowi Sulejmanowi cały dwór hospodarów łupem mu się dostał wojewoda Piotr Raresch uciekł w dworze zabrali wielkie skarby Suczawy

Jan Basilikus urodzony w Kandyi syn Kapitana okrętowego został na łożu śmiertelnym od Jakóba Heraklida despoty z Samos, Paros i wysp Egejskich za syna przyjęty. Karol V cesarz potwierdził ten tytuł Basiliskusowi dał mu nawet prawo mianować doktorów. W Wittenbergii wydał dzieło historyczne przez polskę poszedł do Wołoszczyzny gdzie uchodził za potomka dawnej Xiążęcej rodziny Heraklidów Zgnębiony uciekł do Polski tu mu pożyczył ~~Jan~~ Albert Łaski Wojew. Siradzk. 10000 duk a cesarz Ferdynand mu pomagał mając 1600 jezdców po kilku bitwach wygonił Wojewodę Alexandra lecz ponieważ Węgrów i niemców sprowadzał podnieśli ~~[illegible]~~ Bernowski Moczog, Stroitza bunt i ogłosili hospodarem Tomszę dworzca Mogarynów wojewody za hospodara. Tomsza sprowadził hetmana Dymitra Wiszniowieckiego i złapanego oddał Sułtanowi bo Wiśniowiecki ubiegał się o hetmaństwo. Przez 3 miesiące oblegał Tomsza Bazylika w Suczawie wreszcie przyszedł Sandschak turecki z 500 wojska żądając aby poddał miasto rę-cząc że mu wolno będzie odciągnąć. Niedowierzał temu Bazylik lecz za naleganiem swej ludności zmuszony był zrobić Dn. 9 Nov. 1563 wyjechał z miasta lecz złapany i przed Tomszę przyprowadzony którego ubił żelazną bulawą. Syna Bazylika zwanego Demeter uwolnił Tomsza wziąt

go do swego stołu dał mu chleb w formie krzyża ukroiony na znak przyiazni. lecz zarazem kazał mu wyrznąć przeciąć nozdrze (to było obyczaiem wołoskim aby krwawy niemiał żadnego prawa następstwa) Jednakże Sułtan nie potwierdził Tomsze a dawny Woiewoda Alexander znowu został na Woiewództwie

Iwonia udawał syna Woiewody Stefana właściwie był Wielopolan z Mazowsza. (ob Gorecki i Łasicki gdzie mówią i o Swierczowskim)

W Wielkiej Polsce przyjęły Luteranizm i Kalwinizm familie: Gorków, Ostrorogów, Opalińskich, Potulickich (w Chodzieżu), Szamotulskich, Zarembów, Gajewskich (w Ponieciu), Gostomskich (pierwszy wojewoda rawski przyjął Kalwinizm) i jego synowie Stanisław wojewoda rawski Kalwin i Hieronim wojew. poznan. którego syn Jan przyjął Katolicyzm – Jan Gostomski wojewoda inowłocki fundował Jezuitów w Wałczu r. 1618.)

W Województwie Łęczyckiem: Cikowski (Stanisław podkomorzy krak. poseł do Anglii wrócił do Katolicyzmu), Myszkowscy, de Wedel Tuczyńscy.

W Małej-Polsce Kalwini r. 1562: Stanisław Stadnicki w Niedźwiedziu, Hieronim Ossoliński; Stanisław Drohojewski, Marcin Zborowski Kaszt. krak. Piotr Zborowski Kaszt. bieck. Jan na Rzemieniu Tarnowski; Firleje, Oleśniccy (z których Mikołaj kaszt. radom. syn Jana został Katolikiem) Sienińscy (Kalwini i Aryanie), Kazimirscy (Aryanie), Bonary, Branicki (Stanisław z Ruszczy synowie jego 6 Katolicy: Andrzej, Mikołaj, Hieronim, Alexander, Stanisław, Samuel), Lubomirscy (Joachim Kalwin i Mikołaj Kalwin ożeniony z Chocimowską Arianką zostawił synów: Syxta, Mikołaja i Prokopa Katolików), Stupecki Grot (Kalwini Samuel i Alexander oraz Felix Kaszt. lubel. przyjęli Katolicyzm) Ligęza (Teodor Kalwin), Gniewosz (Marcin przyjął Katolicyzm ożeniony z Leską Anną wdową po Dydyńskim) [illegible]gzowscy (Kalwini), Lanckorońscy (Kalwini, Zbigniew został.

katolikiem), Tarły, Piaseccy, Dembiccy, Lipniccy, Jugoszowscy, Kochanowscy, Domaradzcy, Zakliki, Borkowscy, Dziki, Chlewiccy, Zyminscy, Lasoccy, Karwiccy, Czarniccy, Ruccy, Odrzywolscy, Męcinscy Sobiescy (Jakub wojew. lubel. kalwin) Rzeczyccy, Marchoccy, Fursy, Maliccy.

W Województwie Ruskiem: Zamojski, Sieniawscy Jazłowieccy, Krasiccy, Hlumniccy, Dziaduscy, Dydynscy, Kornjakcir, Domaradzcy (w Lutyczach Arianie) Bolestraszycki, Taszycki (Samuel z kalwina katolik) Balowie

Batory genus armorum simul vel mutavit vel auxit loco lorica thoracem ferreum instituit, sella magna turcica rejecta quod similis magnis Ungaricis non omnes uti posse viderentur veruto pixidem adjecit p. 242. 109

vol. II do 298

str 297 opisuje sławne maszkarady 6. czerwca Opaliński przedstawiał Neptuna wyście z nimfami Piotr Myszkowski była góra ogrista która krokodyle wiezli były i śmiesznie na weselu Króla Zygm

Hetman Kosiński rodem z Tarnopola sławny za Zygm III

Tatary ciągnąc za Zygm. III do Węgier zapalili Śniatyn Zaków Tłumacz Czczebiszi gdzie się Jakob Potocki z Jakubem Korycińskim i Szuckim mając 100 konnicy zamknięci bronili zamek się zapalił Potocki z Szuckim ledwie się przez szeregi tatarskie przerznęli spalili także Tatary Tyśmienica Halicz gdzie się bronił Stanisław Włodek Wojewoda Bełzki zapalili zatusz Wojników Tatary przyszli do Sambora lecz widząc Zamojskiego w obozie uciekli do Drohobycza

p. 307 Łoboda Naleweyko p. 327. et seq 337

Reinholdi Heidensteinii secretarii regii rerum polonicarum ab excessu Sigismundi Augusti libri XII Francofurti ad Moenum. 1672. fol. Nalew

dowiedziawszy się o tym wysłał [illegible]
wojewodzica Bełskiego, Mikoł. Urowieckiego,
Szymona Charlińskiego Alberta Wybranowskiego
Mroczka, Łukasza Sernego (p. 221)
z orszakiem pieszym. Pod wieczór wyszli dominąwszy wieś
Jakubowice weszli do wsi gdzie siedział Zborowski jeden z woiaków
Zamojskiego wystrzelił odpowiedziały 2 wystrzały, syn jego siostry
którego Charleński gwałt zastrzelić wydał gdzie się schował zła-
pan go i nad rankiem do Proszowic do Zamojskiego przywieźli
Zamojski wysłał chłopców aby głosili że Zborowski złapany i
ścięty. Zamojski pisał zaraz listy do Króla i senatu sam tajemnie
zawiózł w wozie zamkniętym i zasłonietym Samuela do Krakowa
dał go do więzienia do Mikołaja Urowieckiego. ~~[illegible]~~ Szlachta
która się na sądy zjechała
pisała do Zamojskiego by się aż do rozkazu Króla wstrzymał z śmiercią
Zborowskiego. Wieczór poszedł sam Zamojski do Samuela Heidenstein
pisze że (p. 222) Zborowski podczas tej rozmowy prosił o życie i składał winę
na braci jakoby chcieli Króla zabić lecz to nieprawda tego ~~[illegible]~~ dnia
po schwytaniu, postridie po tej rozmowie, zaś 26 Maja bardzo rano
ścięty in saxo quod ab arce Casimiriam spectat ciało do pogrze-
bania oddano krewnym. Wielka z tego wzrosła niezgoda i niepokoje
Zborowscy mówili że go Zamojski przez zdradę bez rozkazu Królew-
skiego ściął, Samuel posłuszny rozkazowi Króla wybierał się do
Włoch na exilium (w właśnie miał Samuel wjechać do Krakowa
miał na to już ludzi przygotowanych chciał się z Zamojskim
spotkać [illegible] o to Zborowscy przed Królem lecz powaga Zamojskiego
była mocną - Utworzyła się wielka partyja Zborowskich nawet Jan niegdyś
przychylny Zamojskiemu. Król musiał sejm zwołać p. 226.

„Język swój; w którym samym to Królestwo, między
„wielkiemi onemi słowieńskiemi wolne zostało,
„i naród swój pogubicie, i ostatki tego narodu
„tak starego i po świecie szeroko rozkwitnionego,
„potracicie, i w obcy się naród, który was nienawidzi,
„obrócicie. Będziecie nietylko bez pana krwi swojej,
„i bez wybierania jego, ale też bez ojczyzny i Kró:
„lestwa swego, wszędzie nędzni i wzgardzeni. Bę=
„dziecie nieprzyjaciołom waszym służyli w głodzie,
„pragnieniu, obnażeniu i we wszystkim niedostat:
„ku, i włożą jarzmo żelazne na szyje wasze."

(Piotr Skarga: Kazanie trzecie sej:
mowe r. 1597 miane - w jego Kaza=
niach przygodnych. Wilno 1738)

111

Krolowa Bona trzymała starostwa Bar, Samborz Leżajsk Bełz z dochodami z lasów wolnością polowania i wybierania miodów.

Król Stefan Batory z Siedmiogrodzkiej ziemi r. obrany królem do Polski z Siedmiogrodu przez Sniatyn jechał.

R. 1599 Konfederacya Multańska w Samborze.

112

Trzeciescy (Tricesius) }
Salowscy z Szalowej } herbu Strzemie

Lesczy na Lisku na Krainie tak zwano w XVI wieku Sanok

Rybotycze w XVI. Kormanickich Prz.

J. a
15.89
1783

17 =
1604
16.21

113

Jezuici

Czarnocki Wojciech 1629–1676 autor kilku kazań przygodnych.

Dąrowski Jan Kazimierz 1665 w Kaliszu tłomacz Lawla Gwaltera ascetycznych.

Dębski Jerzy 1721 w Kaliszu autor 2 kazań

Dewin Jerzy 1769 ascetyczny

Krzysztek

Dobrowiejski Gabriel poeta 1753.

Dochtorowicz Fabian 1746 kaznodzieja

Domagalski Józef 1694 kaznodzieja

Drużbicki Gaspar 1652 asceta.

Dunin Piotr kaznodzieja 1678

Andrzej Durzewski S. J. 1702 genealog.

Elżanowski Tomasz S. J. polemik teolog. 1631.

Typanie cyrk Stryjski

Byrow wójt

Tefoosque membrorum lacertos
Empyreo religabit ostro z ody XX
pod tytułem Crux certa ducit ad astra
via zwrótka 5.ta na cześć Księżia Św.
manuskrypt mający kart 18 in 8vo

Nr. LIX.

Epopöeia.

Linquens Craciadum Parnassi culmen Apollo,
Lechiadum varias properando deserit artes,
Sicelidum charas secum ducendo Sorores,
Dantiscum tandem fluvio discedit amoeno.
Quid plura? Ergo novis laribus clarescere gestit?
Ut prius Odrysios linquens impune triones,
Ausoniis hospes, Lechiicisque penatibus haesit,
Pavit et Admeti gregibus ripas Aganippes;
Sic fortasse novi quaeret penetralia tecti?
Exul an aeternum? Lechiicisque fugatus ab oris?
Non ita: sed nostris cum vix ea cognita labris
Causa, quid attentet? quo pergat? quid velit ille,
Pandite vos Helicona Deae, causasque movete.

Nuper ad Eurotam, postquam lassatus Apollo,
Insperata suo replevit gaudia luctu,
Exos et exangvis, chari post damna Strategi,
Orbe pererrato statuit lenire dolorem:
Jam magnam Europae partem lustravit anhelus,
Et tristes oculos, nunc huc, nunc projicit illuc,
Uritur infelix veteris formidine casus,
Donec ad Aonias Craciae reflexit Athenas,
Hic paulisper agens, recreans paulisper obortas
Rore genas, (tantos Hyacinthus adegit amores
Flere Deum?) postquam vera haec solatia sensit,

Ad nova

Ad nova non solito deflectens gaudia nisu,
Sarmaticis etiam voluit recrearier oris,
Hinc totum lustrans, ubi Cynthum ponere possit,
Castaliae memor ipsae fugae per singula currit,
Vistuleas miratur aquas, ripasque virentes,
Umbrososque stupet lucos, vallesque reductas,
Et vario cursu venientia ludere secum
Flumina, decurrunt quorum ostia vortice torto
Intrantque assiduis gyris per littora Ponti;
Jam virides sylvas, dumeta ac tesqua pererrat,
Ut tantum leniret iter, flexosque recessus;
Opida jam numerat, pleno jam labitur alveo:
Quotquot Pierio fuerant tum vertice Musae,
Quotquot in Istuleis fuerant Acheloides undis,
Huc propero cunctae gressu comitantur euntem
Gurgitibus rapidis, qua multa flavus arena
Istula flectit iter; qua Sendomiria lymphas
Agglomerans, Sanus crescit spumantibus alte
Fluctibus, approperans Comitia plena videre
Sauromatum, Proceres largo quo tramite tendunt,
Optatae pacis studio, bellique furores
Mortiferi, patriis pulsuri a finibus. Ast jam
Regia celsa tholis pone est, qua Pergama coelo
Sidereo, sedes Regum Varsovia tollit.

Hinc iter inceptum peragit, populoque fideli
Torunii, forti Suecorum clade repressa,
Gratatur, cupiens libertatemque perennem.

Nec

Nec mora, nec requies, recta certamine summo
Inde petit Gedanum. Tum contemplatus ab alto
Munera, laetitiamque Deum, quibus undique coeli
Pulchra Neosponsae decorant convivia, mensae.
(Nec secus ac patriis pridem Cadmeia lustris)
Gratabundus ovat? personas visere tendens,
Quae tibi nunc o Phoebe dies? quae gaudia surgunt?
Quae pietas? quae cana fides? Jam munera dotis,
Auguriumque suum Sponsis de corde reponit.
Jamque iter emensus comitum stipante caterva,
Egreditur vegetus, portis succedit apertis,
Juppiter, ut Venetam olim (inquit) Neptunus in undis.
Felici Gedanum (ni fallor) sorte locavit,
Ipse viris fecit, muris, fossisque potentem,
Dives opum videri? en sedes fortissima, asylum
Prussiadum, cunctis iterum Neptunia monstrat
Littora, longinquis merces queis mittit ad oras
Gentibus, et Cerere omnigena solatur easdem.
Gratatur Sponso, quod ad Urbem venerit Almam,
Conjugiumque petat, quod Scotica Regna relinquens,
Quaerere non dubitet thalamos, Sponsamque venustam.
Felix ter felix Gordon Francisce vocande,
Quem Genus et Proavi similes de sanguine Equestri
Progenitum decorant. Natum Genitoris Adami.
Cui Patria est Glanbuchet, sedes Freicher avita,
Fratres in vivis Joannes, Patriciusque;
Qui lucent Domui veluti duo sidera Laedae.

Una

Una nobiscum Richardus Gordon, honestis
Moribus excultus, comis, pergratus amicis,
Craciadum residens, Frater tuus, incolit aedes:
Haec Gens insignis semper Mavortia castra
Regisonaeque sequens, summos cumulavit honores,
Atque Magistratus gessit, sellasque curules.

Joannes Patruus Gordon Tuus, ille potentem
(Cum sociis Egrae, Butler, Leselque animoso) *)
Valnstenium Pilsnae, conjuratosque rebelles
Caesaris extinxit, fortem promptusque Viennam
(Vulcano et caedi inscriptam) servavit, eidem
Ausis pro tantis donavit munera Caesar
Ferdnandus, technis detectis, fraudeque pulsa;
Auratos Equites inter jussitque sedere,
Laetus honore suo; patulo celebrabitur orbe
Fama viri, spectata Fides, et Robur ahenum.

Suspiciens olim noster Rex inclitus, illi
Vladislaus Castris Praefecti munia donat,
Horrida foedifragus dum Moschus bella cieret,
Invictum oppugnans ingenti mole Smolenscum.
Praelia secedant festivum Hymenaee canamus,
Hospes Apollo favet, gladios et spicula temnit.

Visitat hic Sponsam, probitas quam, forma, pudorque,
Candida mens; animique vigor, prudentia (major
Annis) condecorat. Quodsi conferre licebit?
Claudia Vestalis campum pietate relinquet,
Et laudata olim, modo Deiopeia victa?

*) A. D. 1634 Feb. 15.

Graeca

Czorsztyn zdobyto tym sposobem że odjęto wodę ze studni jedynej
która za ~~m~~ murem leżała zdającemu VI Cal. Jul. Kostkę
i prowadzony do Krakowa na wozie z wiązanemi na tył
rękoma.

Bellum Scythico Cosacicum seu de Conjuratione Tar-
tarorum Cosacorum et plebis Russicae Contra Regnum
Poloniae ab Invictissimo Poloniae et Sveciae Rege Joanne
Casimiro profligata narratio plenioris historiae operi
praemissa Authore Joachimo Pastorio. Dantisci
1652. 116

Pawluk

R. 1637 widząc Kozacy że Polacy budują Kudak zabili pod
Borowicą w rozruchu starszego Sawę Kunowicza i po-
radnika jego Theodora Onufskiewicza bo ich o sprzyjanie
Polakom pomawiano. Ogłoszono Pawluka wodzem Lecz
Mikołaj Potocki ich zbił ich pod Kumejkami i Korsuniem
Po tej bitwie jedna część Kozaków do 4000 pod Skidanem
cofnęła do Czechryna naprzeciw nich wysłany z wojskiem
kwarcianym Rotmistrz Giżycki druga liczniejsza część
pod Pawlukiem cofnęła pod Borowicę gdzie się okopali. Za
przyrzeczeniem Kisiela że im nic nie będzie wydali Pawluka
z Sulimą, Skidanem, Hunką i Tumilenkiem tych
mimo przedstawień Kisiela na sejmie 1638 ścięto i nawieczne
czasy prerogatywy Kozackie skassowano zredukowano
ich na 6000 zakazano oddalać się z miejsca i naznaczono
osobnego Hetmana który miał mieszkać w Trechtymiro-
wie (ob Volum. Legum T. III p. 927) perpetuis tempori-
bus i mają być w chłopy poczytane Ustawy te szczególniej
za naradą Łukasza Opalińskiego. Kozacy przeciw temu
zewoltowali pod Skidanem i Ostrzaninem

Dońscy Kozacy R. 1637 4000 Kozaków wybrało się w pomoc ~~Turkom~~
Persom naprzeciw Tatarom na drodze napadli Dońskich z nimi więź-
Azow napadli. Na rozkaz Turków posłano na odsiecz Azowa
Tatar lecz ci pobici R. 1641 oblegał ich Piali Aga z 45 Galarami
i Hussein Delipasza z 80000 było w Azowie 1400 Kozaków z 800
żonami lecz zniweczyli przez miny oblężenie gdy r. 1642 większa
nadciągnęła siła wysadzili Kozacy fortecę i uciekli Gerhard Müller
Sammlung russischer Geschichten II B. p 104.

Dziedzały, otoczywszy się taborem popsuwat Pod bereszkem położono trupem 6 tysi. nieprzyjaciół z polaków zginęli Adam Kazinowski Adam Osoliński Zygmunt Lanckoroński
p. 273 Komedya
Piotr Gębicki na zdobycie Czorsztyna wysłał konni rajtarys pod Jordanem prefekt Dobrzyckim Siewierzanów pieszych pod Zarackim a Muszyński strzelców pod Rebachem osadzi buntownikom w Czorsztynie był a 55 polacy 2 dział bili Czorsztyn miał jeden raz wtedy i obleżeni przez okno wystawili [illegible] kapelusz że się poddają wzięto na wozie do Krakowa gdzie Napierskiego na pal wbito a Soltyska Czepiel [illegible] mieczem ścięto Napierski był z Mazowsza przywłaszczył sobie herb Kostków gdyby mu się udało to mówił żeby się ku Krakowu obrócił statura gracili capillitio crispo et nihil spiam in vultu virile Na dworze Władysława służył umiał zagraniczne mowy chodził po niemiecku
Adam Pilosius in Univ. Krak. Matematyki Profes z gwiazd wyczytał że Kreft prędko nas zginie do Krakowa zwyciężony odstawiony będzie wróżył także i zwycięstwie nad Bogdanem
mogiła Zerepiatyczy wysoka a bellaiuscove viro certam Mendzol.
Marszałek dał Komorowskiemu wprzód pomoc Kostka kazał wszystkim co się z nim połączyli nosić gałęzie zielone grożąc popaleniem chatyczych coby tychze znaków nie mieli Napierski pod ciągnąwszy pod Czorsztyn żądał od rządu aby go wpuszczał mówił że ma na to rozkaz Królewski i pokazywał dyplomat z wielką nieczcią

Die Frauen Koniecpolskie von Alexander Bronikowski IV Thl. Dresden u. Leipzig (b. Arnold) 1832 – a 4ty tom. 1835.

R. 1646 przybył do Utrechtu w Niederlandyi do Akademii
na nauki Stanisław hrabia Koniecpolski, [illegible] tu poznał się
z Maryją Mechtildis córką Egberta van Boekop bogatego
patrycyjusza żyjąc rozwiźle narobił wiele długów, [illegible]
wierzyciele wsadzili go do wieży niewidząc innej nadziei dnia
7 Stycznia 1647 wziął ślub z nią dostawszy wiano 80,000
holend. ryńskich któremi długi zapłacił. Pakta ślubne pod
pisali z strony polskiej Alexander Męciński, Kazimierz
Albert Męciński i Fryderyk Zawadzki kasztelanic
Parnawski a z strony [illegible] pani młodej Henryk van
Boekop – van Utewick i Ludwig van Wynbergen

Udali się nowożeńcy do zamku polskiego Brzeżawia nad Wisłoką
dziedzictwa Koniecpolskich. Żyła potem żona jego na dworze
Królowej Maryi [illegible] ale dosyć oziębła dla męża a ponieważ się Stanisł
aw Koniecpolski i brat jego Alexander Chorąży z królem poróżni-
li, zarzyiął fakcyje Gustawa króla Szwedzkiego udał się prze
ze stolicy a nakoniec odjechał z żoną do Utrechtu.

Tu zapisawszy wprzód znaczne majętności żonie) widząc że
żona rozwiźle żyje i z innemi miłostki prowadzi pota-
jemnie wyjechał do Polski. tu służył w wojsku pod panem
[illegible] wyprawie był w Kujawach gdzie się
[illegible] Dunina Borkowskiego zakochał
w [illegible] starosty Stanisława [illegible] z Utrechtu potwierdzający śmierć Ma-
okazawszy list urzędowy z Utrechtu potwierdzający śmierć Ma
tyldy pierwszej żony ożenił się z Elżbietą Borkowską
dowiedziała się o tem Matylda przez kupców handlujących
z Toruniem. Egbert ze zgryzoty umarł. właśnie odprawiał
Koniecpolski w Borkowicach chrzciny swej nowonarodzonej
z Elżbietą córki gdy go doszedł list z Utrechtu.

Ostatni tom pisany r. 1833.

Matylda wybrała się do Polski z krewnemi Boekop i
Wynbergen. aby zaskarżyć Koniecpolskiego zaskarżyła go
przed Królem prócz tego przybyły 30 maja 1661 pisane
Litera intercessionales Reipublica Hollandica ad Sere=
nissimum Regem Polonia pro Domina Koniecpolska
w którym wyrażono że Marya Mechtildis Edle van
Boekop przed kilku laty w mieście Utrechcie zaślubiła
się z Stanisławem Franciszkiem na Koniecpolu Koniec
polskim zrobiwszy intercyzę (w przytomności Friedricha
Ernst Zawackiego Kasztelanica parnawskiego i brai
Alberta Kazimierza i Alexandra Wenecińskiego jako świad:
ków pana młodego i Hartmana von Uterwick, Lud=
wika van Wynbergen i Henryka van Boekop jako
świadków pani młodej) w której ona ~~zapis~~ zapisała
jako wiano mężowi 80,000 goldgulden i 9000 [illegible]
talarów on zaś żonie zabezpieczył po swej śmierci
110000 goldgulden ślub odbył się w domu prywatnym
przez Jezuitę Pater Ryser bo w Utrechcie wzbro:
nione było wyznanie wolne Katolikom żyli najprzód
kilka lat w Polsce z kąd powrócili do
w Hollandyi potem oddalił się jej mąż pod pozorem urządzenia
swych interessów w Polsce zostawiwszy wielki dług
Hollandyi tu
na posiadłościach swej żony częścią przed ślubem częścią
po ślubie zrobiony który Matylda zapłaciła Nie=
powrócił on więcej a Matylda dowiedziała się że się
powtórnie ożenił więc jedzie do Polski z skargą przy
czem stany Hollenderskie [illegible] za nią do Króla
się wstawiają. — Pomimo że za nieuprata trudno było

wtedy wynaleść sprawiedliwość wytoczyła się sprawa
przed Konsystorzem Kujawskim a potem przed nuncyaturą
apostolską w Warszawie lecz Koniecpolski, negował waż
ność owych ślubów i niechciał się stawić przed sądem w
Warszawie. Ponieważ Matylda nie miała zaświadczenia
ślubnego więc pisała Nuncyatura do Utrechtu i tamtąd od
powiedzieli że wprawdzie nie ma zapisane w księgach i ksiądz
co ślub dawał umarł lecz z ust przytomnych tamże powie:
to że ślub dawał w domu ojca żony Pater Joannes
Ryser Jezuita dn. 26 Stycznia 1647. — Matylda zaskar:
żyła przed apostolskim sądem w Warszawie męża i przez ten czas
bawiła w Warszawie przy Królowej. Borkowski dowiedziawszy
się o hańbie siostry zaskarżył go przed wysokim trybunałem w
Lublinie sprawa toczyła się długi czas, Koniecpolski miał
wiele przyjaciół przy dworze a Król Jan Kazimierz dał mu
nawet glejt na 6 miesięcy — wreszcie stanął przed sądem osobiś:
cie Pater Ryser a „super Koniecpolski poena infamiae et
colli approbatur." Actum Lublini in judiciis ordinariis
generalibus Tribunalis regni feria quinta post Dominicam
Cantate proximam Anno Domini 1663. Jednakże owczesne
wojny zreszta powaga Koniecpolskiego to zrobiła że się spra:
wa dopiero w 10 lat później zakończyła. Po śmierci Królowej
Maryi Ludwiki wróciła Koniecpolska do Utrechtu i z tamtąd
męża prześladowała. Dopiero za Jana III Sobieskiego gdy pokój
się zaczynał [illegible] pozwał się Koniecpolski o spełnienie wyroku
obawiać, brat jego Alexander pisał do Matyldy do Utrechtu
o przebaczenie. Ta umierając na łożu śmiertelnym przebaczyła
mu i wydała na to osobny Dokument. W Trybunale Lubelskim
musiał Koniecpolski w przytomności brata swego Alexandra
krai Męcińskich Fryderyka Zawadzkiego i Dunina Borkows:

kiego zapisać całe swe posiadłości córce swej i jej potomka
a szwagier zaprzestał dalszych prześladowań. Stanisław
w krótce po śmierci Matyldy sam umarł została się druga
jego żona Elzbieta z córką.

R

T. VI p. 213-230 i Opis buntów Ukraińskich z Hebrayskiego (Nathana Moszkowicza Hanowerskiego mieszkańca z zastawia którego 1a edycya 1653 w Wenecyi a druga 1727 w Dyrenfurcie wyszła) przekład Abrahama Szterna 119

Chmielnicki spalił i zniszczył miasto Brody wszelako zamku w którym się mieszkańce i żydzi schronili dobyć nie mogli jednakże pomor do 1000 żydów tam sprzątnął.

Zasławiec, Buczacz, Komarno, Bełz, Klasztor miasta Sokala oparty się Chmielnickiemu zdobył Narol, zabił tam Łazara wymordowano tam do 12,000 żydów głód tu potem taki był iż ludzkim ciałem żyli

R. 1649 Potrzeby Zbarawska, Zborowska 120
1667 P— Podhajecka
1669 oboz pod Trębowlą
1675 Oboz pod Lwowem Turcy wzięli Zbaraz Podhajce Kudrenice
1676 potrzeba Żurawińska
1677 wojsko na partyjach pod Buczniową Trębowlą Sniatynem
stało tamże 1678-9 a r. 1680 wyrosczyło
R. 1683 wojsko z pod Trembowle pod Lwów i pod Wiedeń poszło Wojsko niektóre z
wyprawy Wiedeńskiej przez Muszyne szło
1684 wojsko skupione pod Buskiem
1685 oboz pod Gliniany, Uściem w wyprawie Bukowińskiej powracające
wojsko rozłożone zostało jedna partyja między Dołhem a Wojniło=
wem r. 1686.
Wojsko skupione pod Jazłowcem r. 1687 z królewiczem Jakobem poszło pod
Kamieniec Król bawił w Jazłowcu
1688 oboz pod Uściem i Złotnikami
R. 1689 wojsko było pod Uściem, Mielnicą, Kolodróbką, Grodkiem, Czer-
wonogrodem
R. 1691 wojsko pod Gliniany z tamtąd ruszyło się pod Wiśniowczyk, Soczawę naraz
szło przez Kotaczkowce
R. 1692 i 1693 wojsko pod Gliniany

Stanisław hrabia na Wiśniczu i Jarosławiu Lubomirski Wojewoda Krakowski:
fundował klasztor Karmelitów na Wiśniczu z nadaniem aparatów srebrozłotych i ornatów dwom
tamże bogaty — pochowany w Wiśniczu w klasztorze, farny Kościół z fundamentu tamże wymu=
rował wielkie dochody naznaczył, wsi kilka na probostwa i 4 księży zapisał Wymurował kościół
80. Dominikanów w Łańcucie — wystawił fortecę Wiśnicz z 80 dział z puszkarami a amunicyjami
w której prowiantu zawsze na lat 3 było dało i piechoty wybranych 400 z włości. Drugą fortecę w pośród
pola w Łańcucie wystawił z 80 dział tam było 400 piechoty wybranej było tam 400 beczek
wina za Rakoczego była ta forteca oblegana.

Lutaski: Annotacye Sejmów.

R. 1652 był obóz pod Sokalem z powodu wyprawy na Chmielnickiego
1655 z Szwedami okazye: Piątkowska, Gołąbska, Krakowska, Wojnicka.
1656. Rakoczy (który z Szwedem układ uczynił aby mu się Mała Polska dostała
Szwedowi Prusy a Brandeburczykowi wielka Polska) zbity pod Ma:
gierowem, Rozwoleńcami, Czarnym Ostrowem.
1657 okazye Węgierska, Rakowska, Czarnoostrowska Rakoczy umiera.
1672 Okazje z Turkami i Tatarami: Niemierowska, Kormanicka, ~~Be:~~
~~towska~~ Kałuska
1684 Jazłowiec wzięty Turkom.
1692 Hetman Stanisł. Jabłonowski przy ujściu Zbrucza do Dniestru wy-
budował forteca: Okopy Góry S. Trójcy.
1697 podczas Koronacyi Augusta II Stanisław Jabłonowski miał generalny
obóz pod Wyżlarami
1699 Kazygierej w kilkatysięcy Ordy aż po Styr plondrował
1702 d. 15 Maja w Sokalu umarł Korsyny Potocki Woj. Krak. i Hetman W. Kor. tegoż roku
generalny obóz pod Szczerzecem przeciw Szwedom – Szwedzi Sokal zrabowali
1709 in Junio zbity Feldmarszałleytnant Goltz z 8000 Moskwy pod Skwarzawą
przez Sapiehę Starostę Bobrujskiego hetmana litewsk:
1710 wojska polsk. obozowały pod Sokalem, Białym Kamieniem, Busznowem
a Komissya Liberrowa była w Złoczowie.

Paprocki Gniazdo

Lubaczewa Tatarom obronił Francziszek Fredro 1500

Spicymierz z Tarnowa Kasztelan Krak. 1287 Spytek

syn jego wojew. Krak. 1340 dostał Melsztyn a brat

jego Jan Wojew. Sandom. wziął Tarnow zbudował

Jarosław 1309.

Król Kazmierz Piotrowi i Pawłowi Giżyckim 1333

dał wielki grunt pod Węgry w Sanockim skąd się też

Giżyccy pisali de Humniska i wiele wsi i miast w Sa-

nockim osadzali:

Jurgi z Chodorowa trzymał Żydaczow 1294

Kazmierz Wielki dał Stanisławowi de Strożyska

Rzeszów i grunta w objazd na 30 mil.

Augustyn Rzeszowski wydał córkę za Kmitę Sobieńs-

kiego za którą dał Dynow Rzeszow ten Kmita dał

corkę za Mościsza de Magna Kozmin za którą dał:

Rzeszów r. 1460

Fedor syn Korybutowicze Mezyrzeckie zbudował

Zbaraż

Przemyska ziemia miała w herbie złotego orła o 2

~~[illegible]~~ głowach w Koronie w polu błękitnym miasto

Przemyśl zaś pieczętowało się niedźwiedziem czarnym

Moja serdecznie u Kochana Małżonko!

Jako mię niezmiernie złe zdrowie WM. trapi: to: tak się cieszę niewymownie z dobrego. Proszę chciej się WM. szanować, ani się frasować o mnie: bo mię P. Bog dotąd z miłosierdzia swego błogosławi, i mam mocną nadzieję, że i dalej będzie z woli swej. Wojska się do mnie tak piesze jako i Konne kupią; co dzień mi przybywa ludzi ze wszad, chwała Bogu. WM. też za mnie P. Boga proś, aby dał skończyć prędko tę impresę z cnotą. A ja też będę przynaglał, abym się prędko mógł cieszyć z WM. Której miłości oddaję się na ten czas z wzajemną moją szczerą i stateczną. D. w obozie 26 Octobr. 1656

WM. z serca miłujący małżonek
Jerzy Lubomirski.

Moja serdecznie ukochana małżonko!

Nie wierzę tylko że Wirc na złość mężom i żonom niechce nas puścić do Krakowa. Bodajże go za to nie tylko kule, groty, spisy, miecze i szable rozniosły, ale i szpilki białychgłów rozgniewanych tak gęste potkały, jako gęsto sam słychać do domu utęsknio=ne pragnienia i wzdychania. Ja że mię sam moja powinność tak przykowała, że się nie godzi o domu jeszcze i pomyślić: przynajmniej tym listem na=wiedzam zdrowie WM. O sobie daję znać żem zdrów z łaski bożej, a to praca, widzę, moje po=wołanie. Za niedziel najdalej trzy spodziewam się ucieszyć z WM. obecnie, i chciałbym, abyś po Nowémlecie w tydzień albo też i później wyjecha=ła do Dámbrowy; tam ja dla pogrzebu xięcia Do=minika zjadę pewnie, da li Bóg zdrowie. Dla czego i koni więcej poślę po WM. Czekając tedy tej pociechy niecierpliwie, oddawam się miłości WM. W obozie pod Krakowem 21 Xbris 1656

WM. z serca miłujący małżonek

Jerzy Lubomirski.

R. 1657 chcieli Kozacy pod dowodztwem Kapusty zdobyć Przemyśl

Statuę Matki Boskiej alabastrową S. Jacka do Przemyśla z Krakowa przywiozła Magdalena Dobrostańska Dominikanka w XVII wieku

Dominikanki w Przemyślu fundowała w XVII wieku Humnicka

124

R. 1669 spalił się Przemyśl

W Złoczowie ormianie mieli Kościół 1715

Horodenka r. 1718 spaliło się 76 domów

w Kościele tamtejszym ormiańskim wystawił ołtarz S. Kajetana r. 1708 Jakob Broecki proboszcz ormiański

Obraz w Sokalu malował r. 1392 Węzyk Jakób

Nastasów w Tarnopolski Kościół drewniany z ~~xa~~ początku XVIII wieku zbudowany

1665

List do biskupa Krakowskiego (Ob. Mscpt Bibl Univ. Crac. fol Nr 5.)

Joannes Casimirus Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kijoviae, Volhiniae, Livoniae, Smolensciae, Czerniecho=viaeque, nec non Suecorum, Gottorum, Vandalorumque Haereditarius Rex

Reverende in Christo Pater Sincere Nobis Dilecte!

Uznawamy nieustającą Uprzejmości Waszej solicitudinem, około uspokojenia Ojczyzny, od tych mieszanin domowych, w których pod ten czas najduje się, byle jej tylko zawziętość i złość Lu=bomirskiego odpowiadać taką powolnością chciała, jakaby się w Poddanym i Osądzonym, o takie publiczne zbrodnie naj=dować powinna. A lubo bardziej skruszonego praeseferunt te listy |: Któryżeś Nam Uprzejmość Wasza copie posłał :| aniżeli żadne z przeszłych, nie zgadzają się jednak z słowami uczynki, i daleko to od siebie chodzi: wojska prowadzić? obo=zy toczyć? w oczach całej Polski, a pisać i mówić że nihil hostile molior, że łaski Pańskiej żebrze. Nie mają tej pokory w sobie, niedawno od tegoż pióra i inkaustu napisane, i rozsiane pisma, którymi tak złośliwie, tak uszczypliwie

sławę Naszę szarpie, i onęż /: jako zawsze zwykł :/ nienawiści pospolitej podając. Insza zaprawde rzecz, i rożna od siebie, Ojczyzny praeferre opiekuństwa studium, i kochanie ja=kieś niezwyczajne, gdy ją na jednej z sobą szali kładzie, insza ledwie na tesz Ojczyznej zepsowane jej nie burzyć piekła: bo cokolwiek sposobów miał tylko do buntowania Wojska, te wszytkie wysnował, i dokazał ten niewymowny Dobra pospolitego Miłosnik /: bo go część już zostaje w nowej Confaederatiej :/ jakiemi tylko mogł pollicitationibus: wostatku ofiarowaniem dzieci swoich własnych, od przyjaźni naszej Tatarow oderwać usiłował. Latały i latają dotąd jego Subjecta do Sirkow, Diackow, Brzuchowieckich pobudzające onych do wszelkich buntow. Ten się tedy upokorzyć myśli, Którzyby rad całą Polskę na Nas wzburzył? jako Sentina jedna wszytkę do siebie scelestissimorum manum zciąga: dalekie zaprawde od pospolitego pokoju, takiego bydz mu=szą myśli, rożne inclinatie. A zatym daremne studia i prace Uprzejmości Waszej do przemienienia tego Wilka w pokorną Owcę, i zapędzenia do owczarnie swojej daremne conatus. Jako to kto może reddi sibi, gdy się cale już drugie=mu dał i obowiązał? Czyśmy tak injurii, abyśmy się pytać nie mieli, a zatym i wiedzieć, na co i za co te favory Austria=corum potykają Lubomirskiego? wielka by to była zaprawdę jałmużna, pogotowiu niezwyczajna liberalitas, Milionami sy=

pać na ratunek jednego privati. Wiesz dobrze Uprzejmość Wasza, żeśmy sami tak wielą obowiązków temu Domowi przywiązani, tych uczynności, ani w setnej części podobnych nie uznali. I kądże Lubomirskiemu te tak niewidane do Austriaków szczęście? tylko że to dawno obiecał, i tym się obowiązał mieszać Ojczyznę ad tempora Interregni, aby się tymiż mieszaninami i potęgą Austriacką osadził na Thronie Naszym, o który starania swoje już i do Stambułów posyła; o czem doskonale wiemy. I od takiegoż to Uprzejmość Wasza oczekiwasz submissiej? Za takim ręczysz że się upokorzy, et ad se rediturus, który alienae potestatis factus est? Nie tak Lubomirskiemu należało starać się o przywrócenie swoje, którego nigdy nie myślił inaczej tylko per conculcatam Majestatem et Jura ojczyznę całą dopinać. Ale dajmy to żeby na się do czasu wziąć chciał owieczki postać i upokorzyć się, albo raczej ułasić, kto Sponsor będzie za niego, że tego co ma in Conditionibus podano będzie, dotrzyma? Wiemy żeś się Uprzejmość Wasza tego zawsze wzbraniał, i słusznie, bo miałeś justum metum, żeby tego miał dotrzymać, coby obiecał, który tot documenta dał perfidiae suae. Dosyć że było deklarowanej Łaski Naszej na przeciwko niemu podczas przeszłego Sejmu przez Uprzejmość Wasze! Czemuż tedy nie kontentowali się przyjaciele jego, bo in intentionibus ich to tylko było, żeby zamieszać Ojczyznę jak najbardziej, Wojska przywieść

in desperationem, poburzyć Kozaków, Moskwę, Tatarów, i gdyby mogli samo piekło, aby Nam tak ostatek zdrowia wespół z Królestwem wydarli. Żadnej tedy niemiej nadzieję Uprzejmość Wasza pozyskania Bogu i Ojczyźnie tej owieczki swojej, a to choć ostatni raz, na probę podać mu chciej te Conditie: Niech ludzi tych, których z zagranice do Ojczyzny wprowadził, ex nunc rozpuści, jako i tych których tu jego emissarii nazbierali. Niech jako infamis, et beneficio commansionis w Ojczyźnie privatus, będąc z niej proscriptus wyjedzie za granice. Tam się niech zachowywa poenitenti similis, non insultanti. Wojska jako poburzył, tak niech uspokoi, et ad obedientiam przywiedzie, tali merito Łaski naszej i względu Ojczyzny, wygląda z zagranicza. Dopiero uznamy, że non ficte agit, ale szczerze szuka Łaski Naszej i całej Ojczyzny na się względu. Urzędy i munia, że jedne rozdane, drugie jeszcze in dispositione Nostra zostawają, i w tych rozdaniu jakośmy nieskwapliwemi byli; Świat Nas cały niech sądzi, lubo to jakiejsi pusillanimitati wiele przypisowało, żeśmy aperte niezdali się palam Człowieka tego laedere. Teraz ad amissa semel, non datur regressus; w dobre to ręce i cnotliwe wpadło, z tamtąd tego nikt nie wydrze, chyba by Nas pierwej z Thronu miał deturbare. Tak tedy chciej

Uprzejmość Wasza wiedzieć, i u siebie to mocno postanowić, że z Lubomirskim, jako z nieprzyjacielem oczywistym, oczewiscie iść chcemy, i pokazać to(jeszcze jednemu Poddanemu i beneficiario Nostro oprzeć się możemy. Nie tak u Nas wprawdzie gotowych zastał, bo ktoż się spodziewać był powinien a Cive hostilia: wszytka Nasza zabawa i myśl była po te czasy utopiona, jakoby było Wojsko in officio utrzymać a nie około Łancuta wojować, teraz ten mus Nam czyni Lubomirski, że się i Osobą Naszą poruszyć musiemy, i tam go iść szukać z temi siłami, na jakie się za pomocą Bożą zdobyć będziemy mogli, idąc defensive, et reprimendo injurias non inferendo. Wszak niech Swiat widzi, komu należy czy Panu dla Sługi, czy Słudze i Poddanemu dla Pana ustępować. Urodzonego Synowca Uprzejmości Waszej z ludźmi obiecanemi do boku Naszego ochotnie oczekiwamy. Miejsce pierwsze ściągnienia, już nie pod Janowcem, lecz pod Czerskiem (: abyśmy się nie zdali odio jego to czynić :) naznaczywszy. Dobrego zatym zdrowia Uprzejmości Waszej od Pana Boga życzymy. Dan w Warszawie dnia VIII° Miesiąca Czerwca Roku Pańskiego MDCLXV° Panowania Krolestw Naszych Polskiego i Szwedzkiego XVII° Roku.

Jan Kazimierz Krol.

R. 1675 pod Zurawnem kilka razy Król Jan III ze ſtratą
pogan był oblegany wreſzcie przyjęli Turcy Traktaty
lecz Kamieńca wydać niechcieli. tamże r. 1676 oblega-
ny był Król mając 10,000 wojſka od 80,000 Turków i
130000 Tatarów, Turcy muſieli o Traktat proſić.

Kazimierz Wielki odbudował Zamki Niepołomicki, Lwowſki
niżſzy i wyżſzy, Przemyski, Lanckoroński, Czorſztyńſki

Zydów na Podolu i Ukrainie najwięcej wyrznął Chmielnicki
R. 1630 w całej Polsce podczas powietrza mordowano bardzo
Zydów tak iż ſami aby uniknąc nawrócenia się do Chrześci-
aństwa ſami ſiebie zarzynali

W Województwie Krakowſkim Kaſztelani Wojnicki; Sandecki;
Biecki; Oświęcimſki W Sandomirſkim Czechowſki w Ruſkim
Lwowſki; Przemyſki; Chalicki; Sanocki w Bełſkim Bełſki i Lubaczowſki

Szarańcza r. 1541 około Lwowa na 60 mil wszyſtko wypas.
Ta r. 1711 była na Podolu i Rusi
R. 1704 w Lwowie na 10,000 wymarło na powietrze które i
później w r. 1720 było tamże
R. 1469 Tatarzy pod Trębowlą Cromer l. 27. pag. 17.
Zdaje się że pierwſzy Tauiński biſkup na Rusi był w Kijowie
a gdy [illegible] w XII wieku Jarosław Izasławowicz wypędził ducho-
wieńſtwo Tauińſkie z Kijowa uſtąpił biſkup Tauińſko-ruſki do Opa-
towa pod Sandomirzem aby być blisko swej dyecezyi, a poźniej
do Lubacz

Prawa Sukceſyi do Galicyi na naſtępujących oſnute
sądatach hiſtorycznych: W XII wieku wdały ſię Węgry w
kłótnie Kſiążąt halickich; Król Bela zwycięzca żywſzy Xięcia
Romana oſadził ſyna ſwego Andrzeja na tronie który
potem przez Włodzimierza wypłoszony został. Nieprzeſtali
Krolowie węgierſcy mimo zawartego z Polſką pokoju
noſić tytuł Krolów Galicyi i Lodomeryi. Tytułu tego
używali Bela III, Andrzej II Bela IV Władysław IV
Andrzej III, Karol Robert & W XIII wieku obrali ſobie
Halicianie za Kſięcia Kolomana ſyna krola Andrzeja II
lecz ten muſiał poźniej dla zamieſzek religijnych uciec
a Królestwo doſtał mieczysław jako węgierſką lenność
które między r. 1230–1237 Radysław urodzony z córki (Zoſtruman)
Beli IV poſiadał. R. 1352 Król Ludwik pozwolił Królo-

wi polskiemu Kazmierzowi rzucę Galicyję z warunkiem aby
syn Kazmierza za 100000 złł. węgierskich ruskie państwo Kró=
lowi węgiersk. odstąpił, gdyby zaś niemiał męzkich potom=
ków tedy ma Ruś Ludwikowi należeć. Po śmierci Ludwika
który był Królem polskim otrzymał Władysław przez małżeństwo
z Jadwigą Ruś jednakże niesłusznie ([illegible]) gdyż Maryja
była starsza siostrą Jadwigi. Że Maryja miała prawo do
Galicyi ma ta okoliczność dowodzić że Janowi de Latou=
gya w tym Królestwie dobra darowała. R. 1412 d. 14 Marca
w Lubowli na Spiżu Król węgierski Zygmunt, Król polski
Władysław i ~~[illegible]~~ Książe litew: Witold zawarli między sobą
traktat że jeszcze 5 lat po śmierci leda którego z tych osób
ma Ruś należeć jak była, potym ma nią być rozrządzono wed=
ług dawniejszych umów. Traktat ten r. 1423 w Käsmarku 42
Magnatów polskich podpisało. R. 1440 Król Władysław III dał
stanom węgierskim pismo w którym wyraził że Ruś i Podole
bez szkody tak długo w polskich ma zostawać rękach póki mię=
dzy Polską a Węgrami ogólna nie nastąpi ugoda. — Co do
Oświecima i Zatora r. 1179 Król Kazmierz II puścił je Xięciu
Mieczysławowi górnośląskiemu i cieszyńskiemu jako nagrodę
(Kasztel) R. 1289 poddał się jako lennik Xże Kazmierz górno
śląski i cieszyński Królowi czeskiemu Wacławowi. Lenność
tę ponowili 1327 Książęta Cieszyński Kazmierz III i Oświęcims=
ki Jan. R. 1335 Jan Król czeski i Kazmierz III Król polski za=
warli ugodę mocą której Król Jan i syn jego Karol zrzekł się
Polski a Król polski zaś prawa na Śląsk. R. 1355 pod
cesarzem Karolem IV potwierdzono z Czechami znowu Śląsk i
Oświęcim. 1372 znowu odnowiła Polska wyrzekając się
praw do Śląska. R. 1400 potwierdził Król czeski Wacław
zabezpieczenie wiana na Zatorze które Książe Jan Oświe=
cimski swej żonie Jadwidze uczynił. R. 1402 Książęta śląscy
obowiązali się pomagać Królowi Wacławowi który też r.
1407 lennictwo Oświęcimskie Przemysławowi Xięciu cieszyń=
skiemu potwierdził. R. 1447 Książęta górnośląskie: opolskie,
raciborskie i cieszyńskie i Oświęcimskie zawarli ugodę z
Królem polskim względem obrony krajów. R. 1452 Król
Kazmierz IV zabrał Oświęcim a r. 1494 kupił Król Jan
Zator. R. 1772 d. 11 Septembra wydała Maryja Teresa
(Zerpitz ~~[illegible]~~ Besitznehmungsurkunden) pisma w którem Hrabiemu
Janowi Pergen Komisyjanowi kazała zabrać kraj po prawy brzeg
Wisły do Sandomierza stąd prostą linią przez Frampol i Zamość
do Bugu stąd granicami dawnej czerwonej Rusi między Wołyniem
a Podolem do granic Zbaraża stąd prostą linią do Dniestru
mniejszy kawałek Podola który z rzeczką Podorcze graniczy.
Erbhuldigung wyznaczona na 29 Grudnia 1773. zaproszona
tę uroczystość stany do Lwowa. R. 1773 dn. 18 Septembra
zawarta Austrya z Polską względem posiadania Galicyi traktat
w Warszawie przez posła Karola Rewiczky de Revisnye

R. 1684 Turcy wyrznęli Zbaraż
zrabowali Leśniów, Kotendziany
R. 1687 Nuradyn sułtan tatarski
z 50,000 zniszczył Brodzkie, Za:
łosie i Zbaraskie okolice. 129

R. 1695 Tatarów 60000 wpadło
na Ruś spalili Pomorzany,
Złoczów Jaryczow, i pałac w Kuki:
zowie który Sobieski wielkim
kosztem wystawił.

R. 1698 han tatarski Kaplongierei oblegał Olexiniec i Zbaraż 130

R. 1698 obwarował Jabłonowski przeciw Turkom i Tatarom miasto Busko zakładało się ono wtedy z miast wśród błot leżących ciekawy plan jest Jablonowskim pag 145 T. III

R. 1699 zniszczyli Tatarzy Maryampol, Strzeliska, Podhorce.

l'admirations et les louanges de la postérité et la reconnoissance éternelle de la nation.

Nagrobek Jabłonowskiego u Jezuitów we Lwowie

St. Jabłonowski urodził się d. 3. Kwietnia 1634 w Luczap=
ny Jabłonowie w wojew. Ruskim z ojca Jana Stanisława
miecznika i marszałka Koronnego a matki Anny hrabiei
Ki z Ostrorogów w młodości uczył się w naukach w
[illegible] akowskiej Akademij [illegible] kov stanowym Fabrycyusem
[illegible] [illegible] uczył się w sztuce wo
[illegible] Hetm. W. Kor.

1). X. Janiszewski Kalend. 1746

swej córce Eufemii i

Leszek Xże Raciborski, dał ~~zonowi~~ Klasztorowi w Raciborzu

Panieńskiemu zakonnicy S.

~~zostającej w klasztorze~~ Dominika, w posagu

klasztorowi miasteczko Tawonów z 5 wsiami

~~około w~~ XIV wieku w pierwszej połowie

131

Marcin z Wadowic Kampiusz pierwszą młodość pod Wadowicami Xstwa Zatorskiego za bydłem przepędził, nieostrożnie nożem rzuciwszy, bydlę zabił, bojąc się gospodarza, uszedł do Krak. Bursy akademickiej, nauczył się czytać i języka łaci. Tak w krótk. czasie został S. Th. Dokt. i Kanonikiem Krak. a prob. u S. Floryana.

Jan Kazimierz K. pol. widząc ciężko strap. Rzpltą Koronę i rządy swoje oddał Najśw. Pannie przy Obrazie archi-katedry Lwowskiej z położeniem wała 1565.

Zbigniew Bisk. Krak., wymurował kościół w Nowym Sączu i fundacyą dziesiątną według reguły opatrzył. w pierwszej połowie XV wieku

6. Kwietnia. Kazimierz W. K. P. arcybisk. Lwowskie zaczął fundować wziąwszy pozwolenie od Urbana Pap. 1361.

w tej bowiem ~~polskie~~ (Tatarzy) Dominikanów głoszących słowo Boże.

Lew Xże ~~wstąpił~~ fundował klasztor OO. Bazylianów w Samborze, do którego po śmierci żony swej Konstancyi wstąpił, nabył i regułę ich przyjął, umarł 1270, ciało jego pogrzebione we Lwowie u Bożego ciała.

Jadwiga kr. pol. oddaię pierwszy synowi swemu
Krolestwo, żywot ostry w postach, modli-
twach, dyscyplinach i wszelkiej bogomyśl-
ności w klasztorze Łączeckim zakonczyła.

Cudo S. Justa zakonu Kamedulskiego Polaka, ucznia
S. Barnaby, Towarzysza S. Jędrzeja Żórawka
i Benedykta Zuerarda, mieszkał nad rzeką
Dunajcem na gorze Łobzów. cudami wielkiemi
sławny, umarł. 1007 leży pod Nowym Sączem.

Jan z Dukli zakonu S. Franciszka we Lwowie przy-
jęty. przeszedł potem do Zakonu Bernardynskiego
umarł 1489. pochow. we Lwowie u S. Jędrzeja,
ciało jego cudami sławne

11. Lipca Czarniecki 1000 Węgrow Jerzego Rakoczego
pod Magierowem wyciąwszy, wielkie od
nich łupy odbiera 1657

Kmita z Woinicza Laureatus r. 1463. professor.
i syn godny Oyczyzny.

18. Paźdz. 1667. pod Podhajcami, polacy z kozakami
i Tatarami uczyniwszy pokoi, prawie na wzgar-
de 300 wsi spalili, ktorych doganiawszy Silnicki
1500 trupem położył

22. Listop. Chmielnicki Lwowa dobywał i insze po rusi for-
tece z Kozakami i Tatarami pustoszył wsie i mia-
sta, ludzi wycinaiąc i zabieraiąc. Krol Gustaw jako pro-
tektor, całą zajechał polskę, i dał się [illegible] polonie in-
[illegible]

2) Ob. Znacz. Kalend. 1746.

2 Grudnia Krol Kazimierz postrzegłszy o Tyszowskiey Kon
federacyi, połączonych Oyczyzny synów, do Pol
ski z Opola przyjechał, y we Lwowie Matkę
Boskię, Krolestwo poruczywszy, przy solennym
votum, Krolową Polską być ią mianował.
a zatem siła szwedzka wątleć poczęła, lak da
lece, iż o bułkę chleba, albo wiązkę siana, krew
z konfederatami przelewać było potrzeba. że jed
nak trudną poczynali woynę, wysłali o pociechę
do Rakoczego y Cesarza, przekładaiąc mu,
że jeśliby w tey toni polaków ratował, a
porzucił Kalwińską reformę, mógłby się
Korony spodziewać. lecz swey religii nie odstą
pił.

14. Grudnia. B. Wizenny pierwszey Xieni Staniąteckiey
S. Benedykta, z Oyca Klemensa, z Klimuntowic
Hrabie, Kaszt. Krak. Herbu Gryfow, widząc
Córkę zakonnego życia pragnącą, Klasztor
Staniątecki ufundował i szczodrobliwie nadał.
1253, gdzie świątobliwie żyiąc, w opinii błogo
sławionych umarła po śmierci cudami słynąca

Jan Sobieski 1662. ruszył się [illegible] przeciwko 200000
Turków wkraczających do polski, Sobieski ufa-
jąc swojemu szczęściu zabiegł im z kilku tysią-
cy drogę pod Zorawnem, uprzejmie każąc cho-
dzić za sobą Kawaleryi, gdzie wiele trud-
nych, a będzie odprawiwszy batalij, przez
długi czas niemogąc się pokonać obiedwie
strony do trakktatów przystąpili, ustępując
na czas dla Turków kozaczyzny, cały Ukra-
iny i Podola, aż pod Stryję rzekę.

ob. Dunczewsk. Kalend. 1749.

Tom III Kazał w szypach solnych (~~w Wieliczce~~) schody zporządzić. — Pamiętne jest zapalenie w Żupach Wielickich przez upadnienie świecy w siano Koniom w podziemnej robocie sprowadzone, paliły się więcej jak cały rok drzewa, na miejsce wybranej soli podziemnie podłożone. a to z wielkim fetorem i zarazą całego miasta.

w Jarosławiu 1726, czworo dzieci urodziło się razem lecz wkrotce pomarły, matka ich podobnież w 4 dniach umarła.

w Żółkwi białogłowa dziwując się ubraniu Turec-kiemu, janczarskich żołnierzy, wydała na świat dziecię, z ciała mające podobne do Janczara sukno uformowane, głowę na kształt w zawoju szeroką i długą.

Jest Zamek Zwinigrodzki na Pokuciu gdzie r. 1716 Adam Sieniawski Kasztelan Krak. Hetm. W. K. chcąc go reperować za dyspozycyą Jana de Campenhausen na ten czas wojsk J. K. M. puł-kownika; między murami zrujnowanymi wynaleziono wielką moc ludzkich kości, tak dalece, iż ledwo na 1000 wozów zabrane być mogły. Między tymi w pośrodku była marmurowa trumna długa na łokci 8½; w niej kości sprochniałe, oprócz wierz-chu głowy tak szerokiego, jak być może okrągłości Kapelusza rozpuszczonego.

Z ciekawości tegoż Kasztelana i inwentora, o wyrażonym miejscu, indagowano, coby za racya tak wiele Kości na jednym miejscu?

i wynaleziono w bibliotece Brzozowskiej; iż podtym zamkiem batalią złożyli między sobą bracia Włodzimierz i Rościsław synowie Włodzimierza Xiążęcia ruskiego, z których pierwszy sprowadził za sobą Węgrów, drugi Ruś pograniczną.

Na gorze Kalwaryi pod Krak. jest 3 [illegible] kratowa u OO Bernardynów, kości ziobrowa jeszcze większa wisi w kościele jak w katedrze Krak.

Gdy zakładano fundamentu Mariampola miasta wojew. Ruskiego ząb wykopano dziwnej wielkości między skałami.

W konwencie OO Bernardynów Leżajskich, ziobro dziwnej wielkości wisi na łańcuchach: gdy zaś tenże klasztor zakładano z fundamentów sztuka kości niezwyczajnej jest znaleziona.

w Jaśle był pauper który ~~zwoływał ludzi~~ się dawał kijami bić po brzuchu, byle mu dano szeląg.

Gorał z Starostwa Żywieckiego chodził po jarmarkach z kosturem, prosił aby go uderzono mocno takowym po krzyżach, mówiąc że mu to bardzo zdrowo, dziękując i zabierając od służenia obligacyą.

w Bochni urodziło się 1431 dziecię, które lubo rosło, żadnym jednak członkiem władać nie mogło, jakoby bez kości było, dla czego Bezkostkiem był nazwany.

w Rzeszowie był mężczyzna, mający brodę
z wąsa uformowaną naturalnie aż do
pasa długą.

w Żółkwi dziecię urodzone urągłe z palcami
na ćwierć łokcia długiemi szponami
jastrzębiemi takiesz i nóg pazury drapieżne
na były.

1721 Lipca 9, spadł grad około Lwowa w wielkości
kurzych jaj, do szczętu wszelkie zboża
wytłukł, niemało ptastwa i bydła poza-
bijał, i z nim wiatr gwałtowny lasów
wiele powywracał

1722 tegoż nieszczęścia doznało się wsiom wiele
około Sokala — około Beresteczka na
mil 7 wdłuż i wszerz grad nieznajomy wy-
bił wszelkie frumenta, którego czasu
o dwie mil tegoż miasteczka, zna-
leziono sztukę lodu rogatą, w wiel-
kości kamienia młyńskiego w Czerwcu.

Dunczewski Kal. 1750.

pod Nowym targiem i w górach około Sącza
rodzi się Miedź, i z tej z złoto i srebro

Z Tatrów wożono rudę miedzianą do Gdańska

pod Bieczem i Sączem koperwas — pod Tatrami Spiglas
i Saletra — pod Ropienką i Bunganami zbiera-
ją skało-olej.

Pod Tarnawą, Strachocim, Stolpem są kwaśne wody
pisał o nich Oczko medyk

Są także źródła mineralne pod Głowienką Torafszawką, Iwoniczem które się palą. we wsi Szkło lekarskie źródło —

w górach Karpackich znajduje się Cynober na funt niektórego trzeba dać po połszczę 10 albo więcej etc.

Sól ocetkową Wielicką zmieszana z Agarykiem i zażywana, dziwnie leczy zawrot głowy. Hartmanus bardzo rekomenduje na przepukliny. Na glistów i wszelkich robaków wygubienie najsilniejsza jest sól Wielicka

Kwiat solny Wielicki, na kształt lnu albo szronu dzielny z mrozu w piwnicach, a ścian wybranej soli rodzi się z kiściami włosi stemi wici, dziwnej białości, w palcach kruszący się, który z ostrożnością biorą w najgłębszych żupach pilno upatrując go.

Kwiat solny Bocheński podobnie rodzi się, lecz nie tym kształtem, ale jak bukiet zwierz nie uwity, jakoby na pamiątkę szczęśliwości S. Kunegundy, która cudem Boskim sól na tym to miejscu z Węgier do Polski przeprowadziła. Te czas bukiety (Raritates) są na świecie wielkie, przeto dla monarchów królów i xiążąt rozsyłają się. Oprócz dawnych kaplic dwie nowe z przedniej soli za Augusta II wykute są.

1) Swięci, Błogosławieni, wielebni i pobożnie polegli w Galicyi :: ob. Duńczewski Kalend. 1759.

Adryan Przeor Halicki z towarzyszami za Konwencie 36, od Machometów za Wiarę umęczony

Swiątobl. Agnieszka Panna Zakonu S. Klary w Starym Sączu żyjąca jak kwiat umarła r. 1256, za życia i po śmierci cudowna.

Bierkowski Bartłomiej i Jan Wielicki Akademii Krak. S. Theologii Doktorowie, wielcy Kaznodzieje i szczególni do wiary nawróciciele

Bartłomiej Paprocki policzony między świątobliwych umarł w Lwowie 1614 leży u Franciszkanów

Beata Konstancyja Karmelitanka bosa z Mirowa (zw Zborowskim), za życia i po śmierci cudami sławna. umarła w Krak 1627

Bernard Dominikan Arcybiskup Halicki, od niewiernych piłą przerznięty i spalony 1216.

Bernard Reformat w Bieczu nalezione
dziecie urodzone wskrzesił przezeg-
nawszy umarł 1687.

Błazej z Marckiem Franciszkanie umęczo-
czeni w Mieście Seret na Wołoszczyz-
(na Bukowinie) 1341. nie

Bonawentura Reformat cudami sławny,
umarł we Lwowie 1632.

Chrystian Stradomski Reformat z gorącości
ducha w dziecinstwie do zakonu wszedł
na posługę, swoj rodzaj zataiwszy,
umarł w Bieczu klerykiem 1668.

Elzbieta księżna z Gostomskich Sieniawska
Marszałkowa W. K. wielkich cnot i świą-
tobliwości leży poch. we Lwowie.

Floryan Dominikan Przeor Kaliski z 26 więz-
niami od Machometow na Pale po wbija- z
za wiarę w XV wieku ny

Floryan Benedykt, Godyn i inni Dominikanie
towarzysze S. Jacka, na płaszczu przez
Wisłę przewiezieni

2) Swięci Błogosławieni, Wielebni i pobożni
polacy w Galicyi. ob. Duńczewski Kalen. 1759.

Franc. Ryszkowski prowincyał Reformacki
W. nauką i świątobliwością sławny pocho-
wany we Lwowie 1673. (umarł pod miasteczkiem Majdrowem)

P. Gabryel z Sącza Bernardyn wielce świą-
tobliwy, umarł w Krak. 1474

Grzegorz Wigilantyusz Samboritanus Akad.
P. Krak. S. Theol. Dokt. y Profes. Dyrektor
B. Stanisł. Kostki, ześciem życia łodza-
ny 1573.

P. Hermolog Tyrawski fundator OO Refor-
matów w Przemyślu gdzie długo ciało
jego nienaruszone leży.

Jakób Mitkowicz Reformat w Krakowie, i jede-
P. zostawszy, (bo powietrzem wszyscy wymar-
li w konwencie) w chorobie nawiedzony
od Pana Jezusa z S. Kazimierzem y B.
Kantym umarł potym w Zakliczynie
1712 (w Bocheńskim)

P. Jakób Sobieski Królewic polski, ojciec Maryi
Klementyny pretendantki angielskiej, leżący
in Opinione Beatyfica w Rzymie, umarł w
Żółkwi

B. Jan z Dukli Bernardyn, umarł we Lwowie 1489 Cudami sławny.

W. ~~Jw~~an Sorzawski Męczennik pochowany w Żółkwi

P. Jan Proboszcz z Wieliczki akad. Krak. s. Theol. Doktor i Professor, Kanonik ~~Kated~~. Krak. wiele do wiary nawrócił, umarł 1599. leży u S. Floryana.

P. Jan z Wojnicza Bernardyn świątobliwy umarł 1499

P. Jan Leopolita, akad. Krak. aryańskiey sekty i inszych Piorun, umarł 1572.

~~P. Jan z Ozorz~~

P. Jędrzej Pustelnik, do ktorego chatki zboyca rzuciwszy zabitego kompana ciało, y w niey do śmierci pokutował, na żelazney Górze pod Węgrami.

P. Jerzy Bernardyn z Nowego Sącza wielce świątobliwy Kapłan umarł 1490.

W. Jerzy Bernardyn gwardyan w Samborze męczeńską Koronę otrzymał od pogan r. 1498.

7) Święci Błogosł. Wieleb. i pobożni polacy w
Galicyi ob. Dunczewski Kalend. 1759.

P. Inocenty Dominikan S. Theologii Dokt. umarł
w Przemyślu 1623, przy którego grobie świa[tłość]
także widziana z anielskim śpiewaniem
S. Justyn Polak uczeń S. Barnaby, towarzysz
B. Jędrzeja Żorawka y Benedykta Kne-
arda, cudami wielkiemi sławny, umarł
1007 leży pod Nowym Sączem.
P. Katarzyna Białuszyna z Melsztyna, umarła
w Krak. 1645 leży nienaruszona.
B.B. Klemens, Rościsława żona jego, Wierna
córka, i syn Dojutrek, Hrabstwo Ruszczyńskie
fundatorstwo Konwentu Staniąteckiego z wiel
kiemi dobrami, żyli około r. 1440. cudami sławni
pochowani w Staniątkach.
B. Konstancyja córka Beli króla Węgierskiego, sio-
stra S. Salomei y Kunegundy Królowej Polskiej;
żona Lwa Xcia Ruskiego, potem Bazylianka
w Samborze, umarła 1276, leży we Lwowie
P. Konstancyja Beata z Mirowa (z Złoczowskich) zacne-
go urodzenia Pani, potem Karmelitanka Bosa
i pierwsza fundatorka w Polszcze, cudami
sławiona, umarła 1627 pochow. u S. Marcina
w Krak.

S. Kunegunda krolowa Polska zona B. Bolesława wstydliwego, w czystości panieńskiej z nim żyjąca umarła w ~~Xiążezu (czytaj~~ ... Sączu) zakonnica, 1292 cudami sławna

P. Ludwika Panna z Kętt świątobliwa i po śmierci cudowna, umarła w Grzymie 1623, leży u S. Stanisława.

P. Marcin Baryczka S. Theol. dokt. wik. Katedry Krak. w Wisle utopiony od Krola Kazim. II wyjawiony anielskimi spiewam, i pochow u S. Katarzyny w Krak 1349 cudami sławny

P. Marcin Poznanczyk, Kanonik Krak. pod Kanclerz akademij, powołany do Chrystusa przez Wigilancyusza Samboryana poszedł. 1574

P. Maria Anna z Karanowskich Jabłonowska Het. W. K. wszelkich cnót i świątobl. pełna leży we Lwowie

P. Melchior z Mościsk Dominikan. z którego raz na ambonie płomień ognisty pałał, y, swarz jaśniała, kilka tysięcy dyssydentów rożnych nawróciwszy, umarł. 1591 leży w Krakowie

W. Mikołaj z Mościsk dominikan przez lat 58, w zakonie wielce świątobliwy teolog, umarł w Krakowie 1632.

138

4.) Swięci Błogosł. Wielebni i pobożni polscy
w Galicyi ob. Dunczewski Kalend. 1759

P. N. Laiczek Bernardynski, uczestnik Korony
męczenski w Samborze 1498.

P. Piotr Bernardyn Kaznodz. wielce swiątobliwy
umarł w Przeworsku 1595.

B.B. Rościsława, z Mężem Klemensem, y Wizamna
córka ich Xieni Staniątecka, z wielą poboż
nych rożnego stanu ludźmi od Tatarów
zabici 1259, na ktorych grobie swiatłości
widziana

S. Salomea Krolowa Halicka przez lat 25 w czy-
stości z Kolomanem żyjąca, potym Fran-
ciszkanka przez lat 66 cudami w życiu
i po smierci słynąca, pochowana w
Krakowie 1268.

Stanisław z Przemyśla Gwardyan Franciszkański,
B. z wielą towarzyszami, wiary S. w
Rusi od Tatarow zabici 1241. leży we Lwo-
wie.

B. Szymon z Lipnicy, Akad. Krak. potym Bernar-
dyn, umarł 1482. Peregryn. do Rzymu, Jeruzal., Betleem.

P. Szymon Halicki z Pilzna Akademik Krak. w ży-
ciu cudowny i wielce swiątobliwy, umarł w
Krak. 1629 leży u S. Anny.

w. Wizanna, Hrabi z Kloinunkowa Kasztela
na Krakowskiego córka, pierwsza Xiężni
Stawiąszczka, po śmierci cudami sławna.

P. Wojciech Gostyński, student Jarosławski
umarł 1632, cudami sławny.

w Kolnie i Trębowli & WW. Xięży Dominikanów
Tatarzy zabili

Kruzyfixy cudowne w Galicyi.

w Lwowskiey Katedrze na Tramie stoją= 139

cy Kruzyfix między cudowne liczyć się

może

u OO. Dominikanów w Lwowie na Kruzganku

Malowany Kruzyfix w Kaplicach Arcy=

biskupich, krwawo pocił się.

Malowany w Dunajowie Arcybiskupim,

krwawym potem zalewaiący się.

w domu Dębnika

obacz Kalendarz Dunczewskiego pocz.

z roku 1759.

A. Duńczewski Kalend. r. 1764

Oświęcimskie Xtwo około r. 1446 za Kazim. IV
dostało się do Korony polskiey tym sposobem:
że Jan Xże Oświęcimski wziąwszy 50000 grzy-
wien czeskich ~~polskich~~ pruskich, i Polskom
onym całe Xstwo ustąpił, które Xtwo po
zawojowaniu przez Czechy Szląska, nazad
do polski wrócone się 1454

Zatorskie Xtwo kupił Król Jan Olbracht od Xcia
Janusza 1494 za 50000 czerwonych złotych,
Nadto Kr. Jan Olbracht deklarował się Xciu Janu-
szowi i następcom jego co roku 200 grzywien
monety polskiey, i 16 beczek soli kazać wy-
dawać. Tym sposobem Janusz został się Wazal-
lem Krol. Polskiego, gdy bezpotomnie umarł
1513 ziemia Zatorska do Krol. pol. przy-
łączona została. Xstwa Oświęcimskie i Za-
torskie wcielone i ziednoczone z Koro-
ną Polską 1564 za Zygm. Aug.

Sądy Bielskie i Ciechanowskie przypadają po
Wielkanocy, odprawiają się po przewo-
dach w Poniedziałek

Oświęcimskie pierwsze w poniedziałek
po 3 Krolach, drugie po S. Janie Chrzc.
Zatorskie zaś pierwsze w piątek
suchedniowy, drugie w poniedziałek
przed S. Michałem. Tandem sądy ziemskie
tylko w Zatorze 4 razy w Suchedni aby
odprawiane były

Wszystkie pierwsze w poniedziałek post invocavit
drugie po przewodach, trzecie po S. Małgorzacie, Kto-
re odprawiały się po S. Jdzim.

Sądy Sanockie postanowione 1588 według
Drefnera, pierwsze po S. Dorocie, drugie
po S. Wawrzyńcu, trzecie po S. Michale
we Wtorek. potym po S. Wawrzyńcu prze-
niesione 1647 po S. Trojcy.

— Lwowskie pierwsze we Czwartek po 3 Kró-
lach, potym w 3½ ~~godzinach~~ tygodnia
w Żydaczowie, druga Kadencya Lwowska
we Czwartek post Laetare. Żydaczowskie
w Poniedziałek po przewodach. trzecie
Lwowskie we Czwartek po S. Annie, Żyda-
czowskie w 3½ Tygodnia, czwarte Lwow-
skie we Czwartek po S. Michale, Żyda-
czowskie w poniedziałek po S. Jadwidze
w grodzie sądzić się mają. — 1588

— Przemyślskie naznacza kossty l. 1567 posta-
nia razem pierwsze we wtorek po
S. Agnieszce, druga we wtorek po prze-
wodach, trzecia we wtorek po S. Mał-
gorzacie, czwarta we wtorek po S. Łu-
kaszu

— pierwsze we wtorek po S. Dorocie, drugie
we wtor. post Cantate, trzecie we wtorek
po S. Piotrze w Okowach, czwarte we
wtor. po S. Marcinie 1598. — potym w

— Przeworsku wcześniej po S. Dorocie są-
dzić się we 3 tygodnie po Przemyślskich
które po S. Agacie przypadają. 1601 Prze-
myślskim naznaczono Radusz pod winą
100 grzywien — małżonkom w trybuna-
le p. repetenda 1607.

171

[...]ądy Halickie pierwsze po Gromnicach, drugie po Przewodach, trzecie po narodzeniu P. Maryi, czwarte po S. Marcinie w poniedziałek — Trębowelskie potym we 2 niedziele. Consti. 1573. potym inszy dencye po narodz. P. Maryi zkasowana, inszy dencye zaś po przewodach, przeniesiono zaś po SS Trojcy 1609. znowu te Kadencie przeniesiono na Poniedziałek 1616, a czwarta Kadencia po S. Jakubie w Haliczu naznaczono 1667. — Kołomyjskie przeniesiono do Halicza. 1567.

— Bełzkie 1565 pierwsze po 3 Krolach, drugie po S. Wojciechu ordynowane, napotem zaś 3cia Kadencya po S. Janie, czwarta po S. Jadwidze na poniedziałek naznaczono. potym Grabowieckie we 2 tygodnie, w Horodle po Grabowieckich we czwartek jednego tygodnia; Buskie zaś po Bełzkich w tydzień 1588, tandem Horodelskie do Grabowca przeniesione 1616. a potem Grabowieckie we 2 niedziele po Bełzkich po 3 Krolach inszy kadencya naznaczona jest przełożona po Gromnicach 1647.

Podkomorzy Krasnostaw swoje miejsce ma przed Horodłe 1658.

ob. Kalend. na rok 1765 Duncewskiego

142

w Wiśni odbywają się sejmiki generalne ruskiego Województwa, obiera na Sejmie 6 posłów, deputatów na trybunał Koronny 3. i Komisarzów do Radomia 3.

Halicka ziemia sejmikuje w Haliczu na tydzień przed Generałem Wiśniewskim, posłowie obrani jadą z swoją instrukcją do Wiśni a Generał Ruski obrawszy posłów na Sejm 6. deputata na trybunał 1., Komisarza do Radomia 1.

Oświęcimskie xtwo sejmiki miewa przed sejmowe w Zatorze, tygodniem przed Proszowskim, obiera posła na Sejm 2. deputata na trybunał 1. i Komisarza do Radomia 1.

Bełzkie województwo, sejmikuje w Bełzie obiera na sejm posłów 4. deputatów na trybunał Koronny 2. Komisarza do Radomia 1.

Województwo Bełzkie. Kazimierz Wielki zawojowawszy Bełzką ziemię około r. 1349, postanowił, i dał mu w Senacie miejsce. Ale Władysław Jagiełło r 1388 darował ziemię Bełzką Siemowitowi Xiu Mazowieckiemu zaczem ten Wojewoda w tych czasach musiał ustać. Dopiero r. 1462 za Kazim. III. Jagiellonowicza kiedy Siemowit i jego dzieci pomarli, szlachta ziemi Bełzkiej będąc rekwirowani od Króla Kazim. III Jagiellonowicza przez posły, owemu ziemię Bełzką oddali; i dopiero znowu wojewoda Bełzki powrócony jest, podtenczas też się postanowieniem, jak i wojewoda

Województwo Ruskie pokazuje się że Kazimierz Wielki 1340 zawojowawszy i podbiwszy całą Ruś postanowił w niej wojewody Lwowskiego który się teraz Wojewodą Ruskim zowie. Tak o tym czasie postanowieni są Kasztelanowie Lwowski Przemyślski, Halicki Sanocki. Ale potem musiała być w tej prowincyi mutacyja, kiedy dopiero 1434 szlachta Ruska prosili króla Władysława III Jagiellończyka, żeby im te dygnitarstwa i urzędy nadał, które mają inne Województwa nadane sobie; Król ich prośbę nakłoniony też dygnitarstwa i urzędy im nadał.

ob. Kalend. Duncz. 1766.

Pierwszy wojewoda Ruski: Jan Mężyk herbu Wadwicz umarł 1437.

— wojew. Bełzki: Paweł z Radzanowa herbu Prawdzic żył w r. 1436.

Kasztelan Oświęcimski, którego dawno wspomina Vol. leg. sub anno 1564 fol. 64. jednak niewiadoma kiedy nastał.

Bełzki wojewoda [i kasztelan] miał nastać około r. 1409 za Witolda Xcia W. X. Lit.

Trafiło się też, że podczas Interregnum z wielkiej potrzeby Wojewodów i Kasztelanów szlachta sobie na sejmikach obierali. Tako r. 1576 podczas Interregnum szlachta Wojew. Ruskiego z racyi że nie mieli Wodza swojego przeciw Tatarom nieprzyjacielskim, obrali na Sejmiku ~~wojewo~~ Wiszni Wojew. Ruskiego, Hieronima Sieniawskiego, ale ponieważ jego za zgodą publiczną, zaraz Andrzejowski approbował 1576.

1704 w Lwowie powietrze na 10000 różnych ludzi wymarło?
1720 pokazała się we Lwowie. 143
w Mościskach przedają, płótno liczbym kupcom po
groszy 15 które wywiozłszy, lepiej bielą, i polerują
w sztuki składają, i nierówno drożey przedają.
Gdy fundamenta kopano w Maryampolu, kniaziewska
ząb wielki na kształt trzonowego w rodzącej
skale znaleziono.
W konwencie Leżayskim OO. Bernardynów żebro
wielkie jest zawieszone, gdy zaś brano funda
menta na klasztor sztukę nie małą kości
znaleziono.
we wsi Rozwaję za Łopuszno folwarkiem, także
na Gorze S. Wojciecha blisko Krosna jest wyśmie
nity Ugier
we wsi Staniątkach wynalazł chłopiec w końcu XVI
wieku, pieniądze rzymskie srebrne z wyobra
żeniem Trajana Cesarza.
Pokucie ma loch, w którym jest kamień przezroczysty
przy wsi Sarnki, gdzie ciekawemu widzieć się
daje spektatorowi. W tym że Pokuciu wieś
Olejowa ma tkać jamę, w której więcej jak
100 ludzi zmieścić się może.
Wieś Buszcza w lochy wielkie obfituje szerokie
i długie, dla złożenia domowych sprzętów
wygodne, i dla schowania się ludzi przed
inkursią Tatarską na Wołyniu.
Skała wysoka blisko wsi Czercze, i Smotrycza
rzeki podolskiej jednym: to szczytem miejscu
przyjmuje lustrowano do siebie przychodzących
przez drabinę, lecz wewnątrz wielkiej od legowisk, w szerokie
i długie miejsca rozciąga się, wielką liczbę
chłopów przed Tatarami uciekających zachowuje.

razem z ulami, i do wiklu rzeczami po-
trzebnemi.

Przy wsi Korolowka w Czortk.) są lochy osobliwszej natury industryą zrobione, bardzo długie i szerokie, pełne zakrętłów, podobne labiryntowi. Tegdy niektory Senator lustrował z wielką assystencyą, trafił na straszną liczbę gackow czyli nedoperzów, po niemałej trudności i niebezpieczenstwie, wyszedł, bo i pochodnie tamże zagasły

Alabastrites podobny do Alabastru tylko twardszy, wszelkiego koloru, bywa formowane z niego naczynia maści nie psujące się w sobie konser-wuią

Alabaster znajduje się niedaleko wsi Wojek starostwa Przemyslskiego

Gory na Pokuciu w Alabaster obfituią. z ktorego tabli-czy posągi i Kamieniarze robią.

Iskrzyst Kamien znajduje się na rzece pieszczystej przyległy publicznemu gościńcowi i stawowi wsi Wierzchno, i w lesie wsi Narajów ku Kniechnowi leżący, jest ten Kamien bardzo czysty na wielkość nad orzech laskowy

na Rusi znajduje się Kamien palec boży

Kamienie ciekące przezroczyste lśniące się, od krzyształu nie różnią się, na kształt grona rosnące znajdują się na polach ku Pokuciu Koloru czerwono-białego, i zgoś pod Krosnem tylko kraike.

Krwawnik znajduje się na Tatrach i w podgorzu około Nowotargu.

Galmaj Mosiężny Kamień, koloru białego i czerwonawego znajduje się blisko Tatrów.

ex Duncz. Kalend. r. 1767 144 (N. 2.)

Lazur, ze stoki przyległego kamienia niebieskiego, niby lazur, znaleziono w Tatrach.
Perły. niektóry złotnik z Łucka, zwykł corocznie chodzić do jeziora pod Komornem miasteczkiem wojew. Ruskiego, gdzie znajdował perły troche mniejsze jak groch.
z wojew. Ruskiego przywieziono do Stanisławowa którymi kościoły tameczne ozdobiły, marmory mieszczące, zytki jasno białe, czerwone, zielone mające. Niesie fama, że wojew. pomienione ma Marmory koło Halicza, Bohorodczan, Olszanicy i nigdzie indziej. białe zielone, żółtawe, ale niedoskonałe.
Przeciw miasteczku Buczaczu, gora ma kamień, podobny do Marmuru, do wypolerowania zdatny
Bursztyn kawałki zawsze znajduje się niedaleko zamku Podkamienia, z ziemi wyrytej, na pieczęć obrobiony
Opal znajduje się w Tatrach
Rubin niegdzie znajduje się y na Tatrach

Szafir. znayduie się w Tatrach

Szkło Kamienne albo ziemne czy moskiewskie kamień, to jest Kamień przezroczysty, w małey połrzeczę między Krakowem i Sączem, ukrywa się w górach, na Rusi blisko zamku Podkamieniec jest liczny. przy wsi Serniki, winnice i brawarnie zdobi. Niedaleko Rohatyna i Trzupola Miasteczek, przy wsi Kurzany.

Topaz albo Topazinka, Tatry polskie mają.

Na Pokuciu jadąc z Stanisławowa do Niałyna, dają się widzieć Kamienie, wyrażające mężczyznę i niewiastę i trzy chleby, pierwsze Kamienie, zdawna tameczni obywatele zowią Kumy, powiadając, że ci Kumowie trzymając dziecię przy Chrzcie świętym za grzech popełniony lubieżności, w Kamienie zamienieni. Kamienie różne wyrażające ludzi, barany, w Krakowskim na Babiej górze, y że tamże baby starey Kamień wyrażający znaydować się mają.

No 3) ob. Kalend. Daunez. r. 1767.

Osty którémi żelazo ostrzą, twarde są, bez wszel-
kiego lśnienia się, maiące ziarnka koloru
popielatego niedaleko Trębowli. Osty wy-
śmienite, trochę czerwieniawe robią ze wsi
Daake (zapewne Dołkę w Stanisławowskiem)

1) ob. Dnncz. Kal. r. 1768.

Piaszczysty kamień bywa biały, smiady, czerwony takie kamienie biorą w ruskim wojew. z gór pobliskich Lwowa z gór także pod Piszczkami Konstantynowem y.

~~[illegible]~~ Łupny kamień za Roztnią i na Babiey górze

Marlewica czyli Dufsztyn kamień lekki pełno dziur. podobny do Pomeksu, na Podolu od Skały miasteczka o 2 mil odległe jest jezioro, które takich kamieni na brzegu ma pełno.

Dufsztyn kamień lekki gębczasty, niedaleko Trębowli

mowią niektorzy że w żupach Wielickich jest siarka złoto, na kształt różgi wynalazł Dehtup na Karpackich górach blisko Nowotarga które kupił żyd z miasta Wiśnicza. mają w sobie złoto srebro, miedź z Karpackiey góry. niedaleko wsi Lipnika ze źrodła płynąca się rzeka w ktorej pewny cudzoziemiec; złota sztuczki albo party kuty wynalazł jak powiadają.

z Karpackiej góry miedziany kruszec do Gdańska sprowadzony

Antymonium kamień do aptek i odlewania liter drukarskich zażywany, znaydują się w Tatrach.

Krzyształowa od
Sól przezroczysta zowie się oczkowa znayduje się w Bochni i w Wieliczce. Drzewa te, ktoremi w zupach stęplują, żeby się ziemia nie zawaliła, solnym humorem napojone, z czasem kamienieją, w sól się obracając, ~~jak przy~~ tą sól z drzewa najostrzejsza jest nad inszą sol, dla czego bardziej do lekarstwa służy, jak do potraw.

Kwiat soli Wielickiej jest najwyborniejszy. Sól w Wieliczce najczystsza i najbielsza, łatwo kruszącą się, która leży się w najgłębszych miejscach, jest na kształt pszczoły i metalów może bydź znaleziona, przylgnięta do ścian wyjętych z soli rosnąca grubością na tylec noża.

Kwiat soli Bocheńskiej, to jest bukiet, w miejscach bez wentylacyi zostających rodzi się, które bukiety Królom, Xiężętom różnym rozsyłają.

Gdy Merkatus Klemensa VIII papieża Krzyształowe Wieliczkie żupy lustrował, widział sól perłową bryt kilkadziesiąt łokci przezroczystą, że bydź krzyształem rozumiał. Żupy Wielickie tak są wielkie i szerokie, że ledwie przez tydzień całe mogą bydź zlustrowane. Tamże są źródła słone i inne słodkie do napoju zdatne.

Sól Tarka jest jasna biała czysta bez lakiej jest mało z niej osoby zrobione zdobią kaplice żupne.

— perłowa dzieli się na blachy, mniej gładsza jak czysta. trzecia —

— lodowata zwana dla podobieństwa z lodem z której robią bałwany, czwarta —

— szybikowa biała twarda, częścią z niej wyrabiają partyki uformowane, z częścią potłuczona w kawałki sypią w beczki. piąta

Sol zieleniawa mięszana z błotem. szołta —
— czarniawa, piaszczysta, nad trzecią i czwartą
podlejsza. ciodma —
— śnieżysta jest wyborna podobna do alabastru
podolskiego, blisko Czarnokozienic będącego;
która podobna jedna jest z solą Wielicką wyżej
wspomniona.
Klapciami zowią soli sztuki nieźmierne wycięte,
Bałwany i Patryki zowią klapce na mniejsze porą:
bane, resztę obciętej soli pakują w beczki
wody słone przelewają, w [illegible] Krzypie to jest
miejsca pokryte także w kopalni Wielicki
~~Pod~~ Bulgi są to wiadra z skór wołowych skór
zrobione, których używają w żupie Wielicki
do przelewania słony wody.
Ryby w rzekach słodkich w żupie Wielicki, powiadają
że bywają z okrągłemi głowami, na kształt
Kiełbiów.
Sople na kształt z dachów w zimie gęsto marzniących
bywają w Bochni z wód przez sól idący,
białe są mające dziury jak w piszczadkach
Sadzele, jest są to woda słona warzona, staje się
na kształt cukru, bywa koloru białego
i czerwonego.
Karpaty zowią one także Tatry, Krępak. Bieszczady, te góry
mają 4 dzielnice w wysokości; pierwsza jest
najniższa, sośniną, jedliną, świerczyną. okry[ta]
druga drzewa wysokie trzyma, jako Libany
Karpackie etc:, trzecia ma pokryte drzewa
które zowią Kosodrzewiną bezdrożną,
to jest nie mającą przeszcia, czwarta zaś

ustawicznemi śniegami i wiecznemi lodami
pokryta, tu i owdzie ma wysokie bardzo
skały, na powietrzu niby swój upadek poka-
zujące. Wszędzie jednak tak wysokie Tatry
w górę są wymierzone, iż podczas pogody Wier-
szchów z nich widać. Dziwnym natury zrzą-
dzeniem, iż Tatry wiele stawów mają bardzo
wielkich czystych i rybnych, do których trud-
ny przystęp.

Babia góra mil 10 od Krakowa, przykra i
bardzo wysoka, z jeziora, które ma w sobie, oprócz
kamieni białych i czarnych ogień krzeszących,
niekiedy Bursztyn wyrzuca, ma w sobie ryby
z czarnemi łuskami. To jezioro czasami się
burzy falami jak Morze, mówią iż ma z nim
komunikacyę, z tej góry ustawicznie wiatry
(przerwy pobocznej)
wypadają. z pomienionego jeziora przez pod-
ziemne miejsca woda płynie. Tejże Babiej
góry w Czerwonem, wyjęty ma z pomiędzy opoki
Mleczko Kamienne, jak go tameczni górale zowią
które potem zrasta się, albo przy ogniu tężeje
w kredę białą i lekką, które mleczko pomaga
na różne choroby.

(w Brzez.)
Właśnie niedaleko wsi Narajów. Jest rów kamienny
w którym petro Koreków

2) ob. Kalend. Duncz. 1768

148

Gora blisko Halicza, niespodzianie wywrociła
się, i Kościoł z 40 domami wraz z mieszkań-
cami zrujnowała i przywaliła

— Cergowska blisko Dukli wydawa niejakie brzmienie
wypuszcza fumy gdy ma bydz deszcz, mowią że
i wiatry wychodzą, dmąc z głębokiej jej przepaści

wieś Starzyska ma zrodło, które szkaty wypły-
wając Petragi wypływają z niego —
z drugiego zrodła w Białobrzegach wsi, obficie wy-
pływają Słiże czyli Sliżyki drobne rybki
na wiosnę, w lecie i w jesieni.

Zrodło palące się 1½ mil od Krosna, ten zdroj ma
w sobie wodę, jakby z deszczu długo w naczyniu
stojącą takiego koloru, przedystylowana
jeszczysta mająca jednak po wierzchu pły-
wającą materię podobną do oleju. Ta woda
w swoim zrodle zapala się, przyłożywszy
do niej wszelki płomień, przed pełnią idzie
na spod, po pełni na wierzch wypływa
z wodą który płomień wybucha na 2 albo
3 stopy, i niełatwo zgaśnie, aż wszystkę
wodę zniszczy. Kąpiąc się w tym zrodle, po-
magą na spazmy, epilepsye, apoplexye etc.

— blisko Krosna między wsiami Turaszowka
i Potok na kształt sadzawki
wodę bańkami małej ma
wynikającej, nie wypły-
wającą, na której wierzchu żadnej tłusto-
ści nie ma, ale piany zapalają się i prętko
gasną. Jeżeli w niem błoto kijem zamąci
wybiegają bańki na wodę łatwiej zapalić
się mogącą. Podczas pełni ~~[illegible]~~ woda

w tym źrodle podnosi się, na nowinę zaś opada mające zapach niby siarkowy, pijące zaś tę wodę, ciało ospę cą wrzodami, jak niektórzy powiadają.

Podobne źrodło palące się i piernujące, jadąc z Krosna do Trysztaku, znajduje się niedaleko drogi na płaszczyźnie.

Wody kleistość mające, do zapalenia sposobne, znajdują się na Potoczu, jakoby płynące ca Ropa mające, które wody do leczenia rożnych choròb sposobne, jako kurcze, paraliże, żyły, członkowo słabości i affekcye uzdrawiają.

Takież wody znajdują się niedaleko Kaluszza. Między Krosnem a Przykoniem Zamkiem, wody stojące, nieztęchłe, mają czerniawą tłustość, którą szewcy biorą do skór [illegible] ania, lecz wody do picia się szkodzą, pomagają jednak przykładające lub myjące się niemi na zbyteczne humory czyli wilgoci, jednak oczom szkodzą.

Niedaleko żup solnych Wielickich i Bocheńskich wszystkie mają zdroje siarczyste.

Ropa rzeka pod Bieczem, ma piany, z których siarkę robią, ścierając je.

Wody spowszystkie, albo w apotekę rzeczy przemieniające ku Żywcowi niedaleko wsi Makowy drzewa grabowe twardości ciężkości trwałości kamiennej w wodach nabierają, z których

osetki robią

Zrodło niedaleko od Podrażka albo Podogrodzia ma czystą wodę, która na kocieł miedziany płynie przez rury, tam zagrzana staje się jak mleko, a naspodzie zostawia masę kamienną. Boleści krzyża uśmierza, suchotnym pomaga, zepsuty apetyt naprawia i inne choroby kuruje, wzięta do użycia.

Blisko zrodła wsi Łapka na miejscu Stone nazwanym, wóle u gardła leczy, pijąc z niego wodę.

Zrodła myty oczow wzmacniające, i ciemność karuiące, wigor ciała przywracające, jest jezioro jest na trakcie Pokuckim, po rusku Wepsowo błoto nazwane, robaczne, mające w tej wodzie zatopiony, całego chorość to robactwo, potym wolny od niech zostające.

Wody kwaśne do wod Karpackich należy, przy wsi Kamionka chwalą wiele te zdroje, Łutkowskie wody kwaskowate, jak są wyborne, świadczy kaplica od Spilinego generała cesarskiego wojska wystawiona i wyrażona literami w kamieniu wyciętemi, albowiem tamże wzrok utracony otrzymał. Od tegoż miejsca na 500 do 600 kroków takież wody, bardzo chwalą. w Muszynie i Krynicy wsiach bisk. Krakowskiego, pomagają pijącym, między Krosnem i na pogranicznej ziemi pod wsią Hołtoszycie wyborne są przychodzącym.

Wody szkodzące, wole u szyi czyniące, węgorach
mieszkających, przy rzekach Łaba i Żołna te
wole u gardła mają. Jezioro wsi Przetoste
na Pokuciu, wodę ma przezroczystą, pijąc
ją ale wrzod w garle robi. Podobne wody
około miasteczka Nadwornego około Sącza
i innych miejscach na Podgórzu.

Münster i Cosmografia pisze że 1572 Wisła przez 3
dni czerwoną się stała. w Nowym Mieście (w
Krakowskim) ~~Sandomierskim~~) chleb żytny ręką ściśniony, wy
szczał z siebie sok krwawy, bułek takichże wiele
do Krakowa przyniesiono na dziwo.

Wody słone w st[illegible]tach jeziorach, studniach
wodę tę bierą, warzą przy ogniu aż się
sól z nich zrobi, którą z Rusi beczkami
rozwożą, miałka i biała jako cukier.
w Starej soli i Drohobyczu i wielu miejscach
wody słonawą wielką są napełnione, gru-
te koloru białawego, do której wody, zwy-
czajnej przylewają, jest gotująco. w Brodkim
wsi Kreczow, gdzie woda czerwieniawa
słoność mająca, gdy ją warzą bryłki
się stają, którą sól nazywają Gradów-
ką. w tejże ziemi woda czerwieniawa
sól takąż wydaje. Wyrażoną sól w eko-
nomii Samborskiej posłano do Warszawy
Torunia, Bydgoszczy, i rozdają na szlachtę.
Na spodzie naczynia w kotłu przy ogniu
sól robią, zostaje masa, którą w Kaniowie miejsko

3) ob. Kalend. Dancz. 1768.

twardnieje, co bydłu kładą do lizania, złotniey też w tym srebro ważą, dla czystości i chędożą. Znajduje się taka sól w Kałuszu i wsiach Petranka, Wierzbie, Bohorodczany, Łaszki, Potoczek od robotników zwanych po rusku Zwaryże, pochodzące.
Bez[illegible] soli kupują tamże po złotemu polskiemu jednemu, jeśli nie ma wiele kupców, po rusku Hussek Łojcze, kupują tamże po ½ grosza niemieckiego, jakoby po 3 grosze polskie, wywożą ją na Polesie, w Litwę, Wołyn i Ukrainę.
Wody słone w Jeziorach, niedaleko od Tłumacza jeziora, po Rusku zwanego Liman, w jeziorach niektórych powinnej [illegible] pomyśle zwanych Prochnoj w osobliwości Czerwonenka, Skotkowate. Rosochowate podczas gorąca w Czerwcu, Lipcu i Sierpniu w sól, po rusku Procho, Ka zowa na zsiada się, czy [illegible] się jako lód, sól ta po [illegible] wzięła białą, w środku ciemniejsza jasna, na spodzie czerniawa i piaszczysta. Waga tej soli 40 funtów, Koziecki Rudy i złp. Kosztuje. Podczas lata gorącego z soli bywa wielki proceder tylko

Bug rzeka, poczyna się w Wierzchoburzu z zrodła na młynski kamień wystarczającego niedaleko od Broneryszka miasteczka, zakrętny bardzo, płynący od Brzescia do Nowogrodka gdzie Narew w tę rzekę wchodzi, Statków młynow płynących 180 oprocz dawnych na brzegach dwudziestu kilka, przez progi na tej rzece zrobione pod Brzesciem miastem przepływają nie bez niebezpieczeństwa statki obciążone zbożem. Tamże towią węgorze

Bystrzyca rzeka prędka w ziemi Halickiej oprocz ryb zwyczajnych ma Pery, Podusty, Czopy. &c:

Pstrągów Złotych bardzo liczność wielka w ziemi Halickiej i na Pokuciu których się niesie wielka.

Dunajec rzeka wypływa z gor Karpackich północnych, z gruntu wsi Chocholowa od Jaworowej Doliny początek ma. jednak dwa ma początki, Dunaj jeden z którego płynie biały, drugi zkąd wytryskuje Dunajec czarny. Ten lewo z doliny Jaworowskiej płynąc wielkie wody zbiera z gor spadających strumieni, ten zas z Czarnego Morza płynie, obadwa przez srzedrzy wiele miejsc, porwszy Lesnicznę łyczyskie z wielką

w Pstrągi i Łososie obfituje a Wisły płynąca
mi do rzeki Łososina wchodzące

Poprad rzeka Spiska najprzedniejsza, zaczyna
się na zachodniej stronie gór Karpackich z
jeziora pochodzących. Ta rzeka zebrawszy z
gór spadające strumienie, prędkim nader
pędem leci, lecz iż w pewnym miejscu za-
marzać nie może choć największym mrozem i
koło Podoleńca, Drużbaka przechodzi, około Mu-
szyna miasteczka przeszedłszy, spodem gór
wysokich w Dunajec rzekę a z nim w Wisłę
wpływa. Oprócz innych ma Pstrągi, Węgorze,
Lipienie i Łososie które stadami pływają.

Smotrycz rzeka Podolska między skałami wykla-
na, wpada w Dniestr rzekę bystrą, chowa
Pstrągi, Mize i Głowacze, ma ślimaki na
których skorupy różnego koloru.

Sola rzeka, z gór idzie od Żywca, jest bez błotna
po kamieniach płynąca prędko mająca ryb wie-
le, biegnie koło Kent, w górach obfituje w
Pstrągi, Lipienie, Sowinki, Mize, które ryby
są i w Kosorawie i Świecy rzekach, Sola
wpada pod Oświęcimem w Wisłę.

ob. Duncz. Kalend. 1771.

Wspomina dalej Ombrones, Anatropheractos, Burgiones Arsyetas; Saboras, Piengitas, Bizsos, gdzie teraz Biez Miasto; pod Weredami bardziej na wzepod byli jesz Galindę, Sudeni, Stawani, Inghiones, Lestoboci, &c.

1252 w Bochni sol znalezione przez modlitwę Kingi czyli S. Kunegundy, ktorej pierscien rzucony w szyby solne w Węgrzech tu w Bochni znalazł się

ob. Duncz. Kalend. 1772.

1341.
BB. Marek i Błażej zakonu Franciszkańskiego w Serecie za wiarę swiętą męczenstwo podjęli umęczeni w tymże miesiącu i pochowani 14 czerwca

1362 Załozenie Arcybiskupstwa Lwowskiego, ktorego stolica przeniesiona była r. 1475. do Halicza miasta stołecznego Pokucia, i nazwali się Arcybiskupami Halickiemi, ale ztamtąd znowu do Lwowa przeniesieni, tytułu miejsca dotychczas nieodmienili

ob. Duncz. Kalend. 1773

1469 pod Trębowlą wojsko sciągnął Starosta Lwowski i Piotr Lasemi Chotowski starosta wie, z ktoremi trzykroć utarczkę mając z zwycięstwem, nadto syna najwyższego Tatarow wodza w niewolę dostali, po ktorego gdy wc sto koni posła wyprawił, wszystkich jako nieprzyjaciół traktowano, jednego tylko bez uszow, i nosa z oznajmieniem swej nieubłaganej czystości wyprawili do Tatarow

1493 Krol Xsiestwo Zatorskie Kupuje

1526 Król Xstwa Pomorskim z Siostry swojej zrodzonym oddaje lennym prawem i na potomków ich męskiej płci powiaty Lamborskie i Bytowskie

1548 Sejm nie[illegible] w Piotrkowie na którym się stany domagały powtórnie, aby Xstwo Zatorskie wraz z innemi tak ściśle do Korony przyłączyć, iż by te wszystkie kraje jeden kształt rządów i jedneż prawa miały. Lecz te żądanie niczego sprawiły w prusakach, upatrując w tym skrócenie swych swobód i przeciwko paktom z Władysławem Królem zawartym.

x. Jordan Mickiewicz przez lat 40 prokurator ruskiego kościoła w Rzymie + 1826 mając 84 lat był przedostatni
ostatni Anatol Wilczyński + 1829
kościół zabrany przez rząd rossyjski i r. 1832 oddany Propagandzie

R. 1771 liczono w Polsce unitow 13000 parafii 17000 cerkwi filij 250 klasztorow, dusz 12 milionow

R. 1804 liczono 1398 paraf. 91 klasztor i 1,400,000 ludzi (bez dyecezyi chełmsk. i Galicyi

R. 1825 parafii 1466, 78 klaszt. dusz 1,428,000

Nakładowe.

Świtkowski August.

Ex. 19. Główniejsze zasady języka francuzkiego ze stosownemi ćwiczeniami połączone. Kraków, 1850. in-16.

porzp. 3.

#

Starostwa w Galicyi były ob. Danoz. Kol. 1763

154

Barwatzkie seu Berwałdzkie
Bełzkie
Bieckie
Biało Kamienskie
Bolehowskie
Buskie
Bustrzyckie
Czchowskie
Czorsztyńskie
Czerwonogrodzkie
Dembowieckie
Dobczyckie
Dolinskie
Drohobyckie
Dzwinogrodzkie
Grodeckie seu Grodzieckie
Grybowskie
Grzybowskie
Halickie
Jasielskie
Jaworowskie
Jaśliskie
Jabłonowskie
Janowskie

Jazierzynskie
Kałuskie
Kołomyjskie
Krosnienskie
Lackorońskie
Leżajskie
Lipnickie a Lipnik
Lubaczowskie
Lwowskie
Medyckie
Mościckie seu Mościńskie
Niepołomickie
Nowotargskie
Piltniowskie seu Pilzneńskie
Przemyskie
Robczyckie
Rohatyńskie
Samborskie
Sanockie
Sądeckie
Śniatyńskie
Sokalskie
Stołowińskie
Stryjskie
Stanisławczykie seu Stanisławowskie

Szczurowieckie ✓
Tłumackie ✓
Trębowelskie ✓
Tyśmienickie ✓
Ułanowskie ✓
Wilkowskie ✓
Winnickie ✓
Wiśniowskie ✓
Wojniakie ✓
Wołkowskie
Zalorskie ✓
Żurawskie ✓
Zwinogrodzkie ✓
Żydaczewskie ✓
Żytorskie

Galicya: Dzieje: Ostateczna unia Kościoła ruskiego
w Zamościu 1720 – Zawiązanie Konfederacyi (barskiej) w
Haliczu 1768 – Zawiązanie generalności Konfederackiej w
Białej 1769 – Zajęcie starostwa spiskiego (i doliny nowo:
targskiej) 1770 – Konfederaci bronią Lanckorony, Tyniec
i Bobrek 1771 – Austriacy zajmują Tyniec 1772 – Połącze:
nie Galicyi wschodniej z Monarchią austryacką 1772 –
Porównanie miar i wag w Galicyi, z lwowską 1772 – Zapro:
wadzenie Sądu wekslowego we Lwowie – Urządzenie poczt
1775 – Rozpoczęcie budowy gościńców żwirowych 1775. – Re:
gulacya poboru myta 1777 – Zaprowadzenie tabuli krajo:
wej 1780 – Ustanowienie Stanów krajowych 1782 –
Wydanie: Lemberger wöchentliche Anzeiger 1786 (od r.
1799: Lemberger k.k. priv. Intelligenzblatt, przestaje
1811) – Założenie biblioteki publicznej Uniwersytetu lwow:
1786. – Zaprowadzenie powszechnej Ustawy sądowej 1795,
Kodeksu karnego 1803 – Zaprowadzenie stałej sceny
polskiej we Lwowie pod dyrek. J. N. Kamińskiego 1810 –
Zaprowadzenie Księgi ustaw cywilnych 1811 – Zaprowa:
dzenie Gazety lwowskiej polskiej 1811 (dodatek literacki
Rozmaitości od 1817) – Zaprowadzenie niemieckiej
Lemberger Zeitung 1812 (dodatki literackie: Miszellen
od 1821-1822; Mnemosyne od 1824-1840; Leseblätter
od 1841) – Założenie Akademii cesarza Franciszka
we Lwowie 1817 – Erekcya dyecezyi tarnowskiej 1817
– Reorganizacya Stanów Galicyi i Bukowiny 1817 –
Założenie Zakładu naukow. im. Ossolińskich 1817 (biblio
teka sprowadzona do Lwowa 1826) – Założenie instytu:
tu dla wdów i sierot 1824 – Założenie instytutu głucho:
niemych 1830 – Zaprowadzenie Galicyj. k. towarzystwa
muzycznego 1839, galic. stanowego instytutu kredytowe:
go 1842, c.k. Akademii technicznej 1844, galic. Kasy
oszczędności 1844, towarzystwa galic. gospodarskiego 1845,
towarzystwa lekarzy praktycznych we Lwowie 1846.

R. 1771

Koktury na Rusi dzierżawcy wraz z Ekonomią Samborską Piotr Mikołaj baron de Sadogórski Gartenberg

Starosta Sandecki Stanisław Małachowski
- brecki Stanisł. Siemiński
- Lwowski " Jan Kicki
- Sanocki " Józef Mniszech
- Żydaczewski " Kazimierz Rzewuski
- halicki – Józef Potocki
- Trembowelski – Joachim Potocki
- Bełski – Franc. Sal. Potocki
- Buski – Józef Mier

Galicyja. Stany galicyjskie. Od r. 1772 sam cesarz zatwier=
dzał tytuły xiążęce, tytuły hrabskie tym których przodkowie
posiadali dostojeństwa koronne, baronowskie jeżeli posiadali
urzęda powiatowe; dla rozpoznania stanu rycerskiego wy=
znaczono Komissyją Magnatów z 5 obywateli, a od r. 1782 przed
sądami grodzkiemi i ziemskiemi. Ostatni termin legitymacyj=
ny był r. 1788. Prócz rycerskiego stanu przybyła szlachta
nowego nadania z przydomkiem: de. R. 1787 szlachtę bu=
kowińską wcielono do galicyjskiej. Na mocy patentu z r. 1775
utworzono 1782 stany galicyjskie, które r. 1817 zreorga=
nizowane zostały.
Gubernatorowie galicyjscy: Józef hr. z Brezowic Brigi=
do 1783. Józef hr. Mailath a Szekhely od 1794. Jan hr.
Gaisruck od 1795. Józef Urmeny od 1801. Krystyn hr.
Wurmser od 1806. Piotr hr. Goess od 1810. Ferdynand
xiążę Würtemberski jenerał od 1815. Franciszek baron
Hauer od 1817 + 1822 Ludwik hr. Taaffe od 1823. August
Longin xiążę Lobkowicz od 1826, Ferdynand xiążę Au=
striacko-Esteński od 1832–1847 (Prezes rządu krajowego:
Franciszek baron Krieg z Hochfelden od 1832–1847)
Franciszek hr. Stadion z Warthausen i Tannhausen
od 1847. Wacław Zaleski od 1848. Agenor hr. Gołuchow=
ski od 1849.
Sejmy galicyjskie (pod prezydencyją z ~~[illegible]~~ c. k. ko=
misarzy sejmowych): 1782, 1784, 1786, 1788. 1817. 1818.
1819. 1820–1830. 1833–1845.
Dostojności: Arcybiskupi i biskupi (Biskupi bukowin=
scy: Daniel Wlachowicz 1817–1822, Izaiasz Baloszeskul
1824–1835, Eugeniusz Hackmann 1836) Opaci (Onufry
Grymałowski opat szczyrzycki 1782–1786) Ochmistrz w. Kor.
(Obersthofmeister: Stanisław hr. Siemieński komandor ord.
s. Leopol. 1798 + 1824 Józef Antoni hr. Lanckoroński kaw.
ord. złotego runa 1830 + 1834) marszałek w. Kor. (Obersthof=
marschall:) Podkomorzy w. Kor. (Obersthofkämmerer

Kuchmistrz w. Kor. (Oberlandküchenmeister) Łowczy w. Kor.
(Oberstlandjägermeister Ignacy hr. Skarbek 1834+ 1843)
Koniuszy w Kor. (Oberstlandstallmeister: Michał hr. Wiel-
horski 1787 Józef hr. Dwicki 1834+1846) Sokolnik w. Kor.
(Oberlandfalkenmeister Xawery hr. Chołoniewski kawa-
ler ord. s. Szczepana, Orła biał. i s. Stanisł. 1817-1834) Straż-
nik wielki sreber Kor. (Oberstlandsilberkämmerer 1825-
1830 Andrzej hr. Cetner 1834-1841) Arcystolnik Kor. (Landes-
erbtruchsess Maciej Kazimierz Skorupka 1783-1798 Lud-
wik Kalinowski 1817-1836) Marszałek Kor: (Landesunter-
marschall) Podkomorzy Kor. (Landesunterkämmerer) Miecz-
nik Kor. (Landesschwertträger Kajetan Urski 1817-1830)
Podskarbi kor. (Landesschatzmeister Antoni Kownacki 1817-
1821 Michał Mitkowski 1825-1830 Jan Urski 1836-1837.)
Strażnik sreber kor. (Landessilberunterkämmerer Jan
Batowski 1817-1834 Wincenty Korytyński 1836-1841.)
Krajczy Kor. ~~(Lo~~ Landesvorschneider: Tomasz Dąbski
1817-1834 Piotr Pietruski 1834-1836) Chorąży Kor.
(Landesbannerherr) Deputaci wydziału stanów:
(Ignacy Poniatowski kanonik lwow 1817-1823 Antoni hr.
Krasicki do 1785 Jan hr. Bąkowski do 1796 Ignacy hr. Cet-
ner do 1787 Piotr hr. Wodzicki do 1823, Xawery hr. Zamojs-
ki +1821 Józef hr. Kuropatnicki do 1826 Roman baron
Karnicki do 1826 Jan hr. Bąkowski +1826 Michał Wiel-
horski do 1786)
(Ob: Poczet Szlachty galicyjskiej i bukowińskiej
w Lwowie w druk. Instytutu Stauropig. 1857. 4o
St. XVI. 335. 1.)

Wyszkowski z Wyszek i Tworek herbu Ślepowron
Starosta pustkowski

158

1772 d. 26 Octobra pozwolono Kontrakty lwowskie i d. 30 Octobr: 1773

1773 d. 4 Aprilu zaraza na bydło

1773 d. 29 Decembra złożyli Homagium mieszkańce Galicyi ci, którzy się nie zgłosili dano im termin na 3 miesiące

1774 otworzył Andrea Bazatta uprzywilejowaną loteryję w Lwowie Lotto di Genova

1776 kazano 30 Apryla wydać wszystkie wojenne znaczniejsze zbroje rządowi

1776 d. 30 Septembra zamyślano otworzyć Collegium Nobilium

1778 d. 9 Maja [illegible]zunftordnung

1780 szarańcza w Galicyi

1782 utworzono krejsamty d. 22 Marca.

1782 d. 15 Aprila Patent Aufhebung der Leibeigenschaft

1782 d. 5 Aprila seine Errichtung der Schriftgießereien

1782 d. 26 Aprila we Lwowie zaprowadzono Leih- Anstalt – u. Zins = Depositorium

1782 d. 31 Maja Feuerlöschordnung in Lemberg

1782 d. 14 Czerwca Nachdruck ausländischer Bücher u. Kupferstiche ist verbothen

1782 d. 21 Czerwca den Buchdruckern wird freier Buchhandel gestattet

1782 d. 26 Lipca szarańcza

1782 d. 11 Septembra uroczyste zaprowadzenie Stanów

1783 pozwolono Wochenmärkte in Dembice, Żabno, Dombrowa.

1783 Patent daß königliche Starosteien & wegen einjährigen Steuerrückstands konfiscirt werden sollen.

1783 d. 29 August. Patent wegen Ausrottung der Bären Wölfe, u. Füchse.

1783 d. 12 Septembra stary zamek niższy puszczono Stanom krajowym

1783 d. 25 Novembr: Arrondirung der Kreisämter

1784 d. 23 Lutego Gymnazia w 6 miastach cyrkularnych Lwowie, Zamościu & otworzono.

1784 d. 26 Lutego Podgórze ogłoszono za wolne miasto a osadnikom dano wolności

1784 d. 29 April Nachdruck ausländischer Bücher erlaubt

1784 d. 6 Maja [illegible]

1784 d. 17 Maja zaraza na bydło

1784 d. 1 Septembra Grenzberichtigung der Bukovine

1784. 1 Novembra początek podatku koszernego

1784 d. 6 Decembr Handrobott ist jährlich nur 13 Tage zu leisten

1784 d. 9 Decembra pozwala się każdemu sprzedawać świece łojowe, smarowidło do wozów i [illegible]

1785 pozwolono kontrakty lwowskie

1785 od Xcia Lubomirskiego w Przeworsku założone miłosierne panny

1785 d. 11 Aprila na gruncie niskiego zamku Lwowskiego pozwolono wybudować teatr salę redutową i dom zajezdny

1785 d. 15 Lipca zakład naukowy u Sakramentek
1785 d. 1 Grudnia mowę niemiecką za urzędową ogłoszono
1786 d. 3 Lutego Handlowy traktat między Austryja i Rosyja
1786 d. 13 Kwietnia zakazano Privaterzeugung des Salpeters in Galizien
1786 13 Kwietnia Judenordnung
1786 d. 31 Augusta ogłoszono Suczawę za wolne handlowe miasto
1786 d. 27 Nowembra prywatne warzelnie i kopalnie soli rząd zagarnął
1787 d. 14 Marca wcielono Bukowinę do Galicyi i zaprowadzono w niej Konskrypcyę
1787 d. 14 Aprila ogłoszenie swobód wolnego handlowego miasta Brodów
1788 d. 16 Octobra pozwolił cesarz dla Lwowa [illegible]
1788 rozkazano aby na każde 1400 dusz ruskich był i Kooperator
1789 d. 10 Juny Biala wird zu einer Freistadt erhoben
1790 d. 20 Januar Verbot des Hausierens [illegible] mit Büchern.

W Polsce dopiero ustawą sejmu warszawsk. r. 1775
wzbroniono bez pozwolenia właścicieli polować
na cudzych gruntach i ograniczono termin łowów
od 1 wrześn. do 1 marca.
W Świętokrzyskich lasach były jeszcze do r. 1830 niedź-
wiedzie teraz ich w gubernii radomskiej nie widać.
W najdawniejszych czasach w Polsce polowanie na grubego
zwierza należało wyłącznie do księcia panującego
dopiero za Króla Ludwika przeszło na właścicieli
lasów.
Dziś w całem Królestwie Polskiem nie ma niedźwiedzi
do gubernii Augustowskiej czasami tylko z Litwy
się dostają.

(Potyjański Opisanie lasów. 1854)

W Białowieskiej puszczy są jeszcze dziś dwa gatunki
niedźwiedzi: 1) zwyczajny (Ursus arctos) burej sierści
srebrzystej 2) niedźwiedź rudka zwany, mniejszy
ciemno kawowej barwy

(Bobrowski: Opis Grodzieńskiej gubernii 1863)

O niedźwiedziach zwanych mrownikami lub bartni=kami wyjadających miód z barci (w gubernii mińskiej), o sposobie odganiania ich za pomocą samobitnej czyli tak zwanego dzwonu, ~~...~~ i kolebki (obacz Połu=jański opisanie lasów królestwa Polsk. Tom II str. 263.)

Barłog, Budowisko, Gawra = ~~...~~ łożysko niedźwiedzia.

O niedźwiedziach w Polsce: Rzączyński Historia naturalis pag. 225.

R. 1778 Spaliło się w Lwowie na kilkadziesiąt domow w ulicy ormiańskiey

1778 Stecki bisk. ruski Łucki

~~1778 Karol Małachowski starosta Oświecimski~~

1778 d. 15 Październiku + Mniszech kaszt. krak. w Dukli

~~1776 Jaklinski Kasztel. Oświecimski~~

~~Adam Małachowski Krajczy kor. Starosta Oświecimski~~

Józef

1778. Ankwicz Kasztel. Sandecki po nim 1782 Podoski Kasztelan dobrzyński

~~1779 Stanisław Grodzicki Kasztelan Oświecimski~~

1780 w Lwowie była Xięgarnia Groella

1780 Marchocki Kasztelan Sanocki

1780 Wandalin Mniszech Starosta d-o

Sołtyk bisk. krak. mecenas sztuk pięknych

1783 Xdz Konopka professor w Białej

161

1780 Konopka Towczy Janocki ożenił się z Skotnicka Towczanka inflantską.

1780 umarł Jozef Kanty Ossolinski wojewoda Wołyński mając lat 73. wychowany w Lotaryngii; syn Xiecia ~~Jozefa~~ Maxymiliana podskarbiego W. Kor. pojął on Teressa Stadnicka starościankę Libuska wybudował Kościoły w Rudce, ~~[illegible]~~ Turzysku i Rymanowie.

1781 Lugnani i Votti dawali Koncert przed Krolem Stan. Aug. w Wiśniowcu.

1782 d. 10 Stycznia † Franciszek Junosza Rostworowski Kasztelan ciechański mając lat 72 był naprzod podstolim potym pisarzem i sędzią ziemskim blisko przez lat 20 posłował i był deputatem Kasztelanem lat 5 zasłużył na pamięć wszystkich.

I

Nr 7700/1

Treść z Relacyi od deputacyi examinuiącey oskarżonych o bunty Stanom Seymuiącym na sessyi semotis Arbitris dnia 26 Marca r. 1790 uczynioney za rozkazaniem Deputacyi Interessów Zagranicznych wyciągniona (in 8o str: 94. od str. 75 do końca idą Annexy (t.j. rządowe allegata tyczące się Konińskiego.

Bunty Ukraińskie były sprawą Rossyi mianowicie Jerzego Konińskiego biskupa dyzunickiego mohilewskiego, jego ucznia Wiktora Sadkowskiego biskup dyzunicki perejasławski. Już r. 1765 Harko setnik żabotyński zaczął podniecać bunty lecz przez Księcia Augusta Alexandra Czartoryskiego wojew. ruskiego (na ten czas Regimentarza partyi Ukraińskiej herszt został pojmany, stracony i bunt uśmierzony. — R. 1768. Żeliźniak, Tymeńko, Bondareńko herszłowie z Zaporoża do Motraneńskiego monasteru przybyli burząc pospólstwo chlubni protekcyją carowej, brali od czerców i popów uroczyste poświęcenie do rzezi 30,000 uzbrojonych liczono; bunt rozlał się z Ukrainy na Wołyń i Podole. Branicki hetman wielki koronny na ten czas łowczy koronny i generał artyleryi bunt ten rozproszył, Szydło, Gonta herszłowie rzezi humańskiej zostali tracenie po różnych miejscach Ukrainy, Województw Ruskiego, Wołyńskiego i Podolskiego Zaporożanie na miejscu zbrodni od kary uwolnieni zabrani do Moskwy gdzie Żeliźniak puszczony na wolność w Moskwie a Melchizedech Jaworski dyzunita mnich motrynieckiego monasteru który dowodził rzezi wyniesiony od Moskwy na godności. — Roku następnym Zaporożanie: Tymeńko, Paczeńko i Żurba trzema partyjami w 1000 blisko ludzi wkroczyli do Polski pierwszy pod Zwinogródką drugi między Zwinogródką i Lisianką trzeci pod wsią Olchowcem przez Kommendy Stempkowskiego regimentarza partyi ukraińskiej zbici i rozproszeni.

w Szamrajowce

R. 1768 gdy regimentarz Ukraiński Woronicz wzięty w areszt i gdy wojsko wyciągnięto z Ukrainy na ten czas wszczął się bunt Żeliźniaka i Gonty,

pod wsią Serbami zadekretem wojskowym i inni jego pomocnicy

Pożar rzezi humańskiej zaczął się przedzierać do Podola i Wołynia

7700/2

II

Relacya Deputacyi do Examinowania Sprawy o Bunty oskarżonych Na Seymie 1790. Roku uczyniona Część pierwsza w Warszawie w drukarni JKM. i Rzpltey, Piotra Zawadzkiego (Kommissyja ta była pod prezydencyją 1) Stanisława Nałęcz Małachowskiego referendarza wiel. kor. seymowej i Konfederacyi Koron. marszałek, 2) Kazimierz Nestor Xże Sapieha generał artyleryi z senatu 3) Felix Turski biskup łucki — 4) F. Prazmowski Kasztelan Zakroczymski 5) Adam Tekkerzamb Kasztelan Witebski (oraz 12 członków innych z stanu rycerskiego — Księgę tę układał Ignacy Tański Sekretarz. (Kart 6 wstęp do Relacyi kart 9 zawiera głosy komisarzy — Relacya przez JW. Michała Zaleskiego wojskiego W. X. Lit posła trockiego pióro trzymającego w Deputacyi karta 1 str ~~II~~ 209. ~~str~~ in 8o.

III

7700/3

Głosy przy Relacyi (in 8o str LXXIII)

IV

7700/4

Annexa do Części pierwszey Relacyi w materyi o Buntach na Seymie 1790 roku uczynioney w Warszawie w drukarni Nowey JK. Mci Piotra Zawadzkiego. (8o str 440)

V

Bunty Ukraińskie czyli Ukrainca nad Ukrainą uwagi z przydanem Kazaniem w czasie klnącego się Buntu. W drukarni Wolney nakładem i Kosztem Autora Roku 1790 (autor Franciszek Jakulski dedykowane Sewerynowi Potockiemu Krajczycowi W. Koronnemu str. 106 in 8o są to zdrowe rady.

Szlachcic jeden pokumawszy się z chłopem w czasie rzezi humańskiej skrył się do niego. Chłop ów przyszedłszy w nocy do miejsca w którym go był ukrył rzekł: Kumie! Kocham cię i dla tego bojąc się aby kto cudzy krwi ~~[illegible]~~ nie przelewał twojej ja cię leciutko zarżnę tak iż i słyszeć nie będziesz: zarżnął go (str. 49.)

W Lisiance podczas rzezi humańskiej powieszono razem xiędza żyda: Lsa Lach Jud, Jobaka wira jednaka Uniat wse Lsu brat. Luszter kościelna pito gorzałkę za zdrowie prawosławnej wiry.

Nowy Kalendarzyk polityczny na rok 1822 rok czwarty w Warszawie nakładem J. Netto 12º Nr 7983. litografia Janiszewski s. Alexandra Fedorowna małżonka W. Xia Mikołaja Pawłowicza. str: 15 – „Rok 1074 Panowanie Bolesława Śmiałego – Wskrzeszenie Piotrowina przez Stanisława Biskupa Krakowskiego dla dania świadectwa. –

str 17. „Rok 1078 Panowanie Bolesława Śmiałego – Śmierć Śtgo Stanisława biskupa Krakowskiego zadana ręką Bolesława Śmiałego – Geret inv. Hock. delin et sc. Żadne sztychy.

Nowy Kalendarzyk polityczny na r. 1824. Rok szósty w Warszawie nakładem J. Netto. 12º Nr 7984 – Krótki Rys historyczno statystyczny Województwa Kaliskiego str. 367 – 406. na str. 387. Widok domu mieszkalnego w Opatówku pod Kaliszem (litogr) Sonntag fec.) in 8º.

Kalendarzyk z r. 1827 rok dziewiąty jest Gołębiowskiego opis.

Cudowny Pan Jezus w Kościele w nowym Sądzu.

Gosprzydow w Kościele parafialnym cudowna matka boża.

Biecz podczas Wojen Kozackich był oblegany lecz nie zdobyty (przez Szwedów?)

Kro

~~Adamus~~ a Lubowcie in ~~Wierusz~~ ~~ycze~~ Lubowie~~cki~~ ducatuum Zatoriensis et Oświe~~cimen~~sis Capitane~~us~~ 1718.

Fr. Antonius Nowakowski O. S. P. P. Er. S. obrazy matki boskiej koronowany przez 2 aniołów za dolę orzeł polski: Splendor Korony – Najchwalebniejszej Maryey Panny – Przy tryumfalnej Cudownego obrazu tejże na Jasney Gorze Częstochowskiey Koronacyey wierszem polskim odkryty (do druku podany od Konwentu nowicyackiego S. Barbary zakonu S. Pawła Pierwszego Pustelnika ~~[illegible]~~ R.P. 1717 w drukarni Jasney Gory Częstochowskiey (fol: 23 kart poezyja autor anonim: Dionizy Chełstowski.

1586
28
1558

15
7
105

Powietrze morowe zaczęło się w Auguście 1797 w Tarnopolu potem w Zaleszczykach i Bukowince z których skończyło się 20 Marca [roku] 1798

	Zachor	Umarło
W Tarnopolsk.	156	120
Zaleszczyki	93	82
Bukow	299	248

w Jesieni 1798 w Zaleszczykach zachorowało 43 umarło 34.

Osadnikami Magierowa mają być Węgry (Madiary)

w [illegible]

Winnice

Trębowla, Brzuchnik, Medyka Dynow „ 19.

Rzeszów — — — p 7[illegible]

Duchowieństwo lwowskie Dyecezyi 125

Kamfank rozbóynik p 166.

Delyngowka rzeszowsk. p 267.

Lwów — — — p 268.

Łańcut, Łysnik Lezajsk p 272.

Przemyskie duchowieństwo p. 343. – 350

Flora Galicyi p 347 – 355 – 35[illegible]

Funnel w Przemyślu p. 296. —

Kameralne dobra w Galicyi sprzedane

Łąka nizna (cyrk. jasielski) do klucza Zręczyńskiego 65 morg. 296 sążni □ roli 79 morg. 1463 lasu cena szacunk. 5895 Zł. 27 Kr. na fundusz religijny r. 1799.

Zborowice (cyrk. jasiel.) 255 morg. 1816 sążni □ rol i pastwisk. cena szacun. 15,246 zł. 7 Kr. na fundusz religijny 1799

Bobrka (" ") 117 morg 1172 sążni □ rol 522 morg. 258 sążni lasu za cenę szac. 15,427 f 24 Kr. na fundusz religijny 1799.

Sowliny i Szachorczyzna (w cyrk. sandec.) 209 morg. 2400 sążni □ pola, 102 □ lasu i 1400 sążni cena szacunk. 22656 f. 4 Kr. na fundusz religijny 1799.

Zabrzeż i Mętrznica (" ") 173 morg 2600 sążni kw. pola cena szacunk. 10,341 fl 34 Kr. na fundusz religijny 1799.

Siedlec i Słowikowa (" ") 284 morg 1200 sążni kw. pola, 317 morg 1061 sążni lasu, cena szacunkowa 21582 f. 52 Kr. na fundusz religijny 1799.

Kasina (" ") 182 morg 2700 sążni kw. pola 412 morg. 988 sążni lasu cena szacunkowa 28663 f. 15 Kr. na fundusz religijny 1799

Rupniów dwie części (" ") 238 morg 3000 sążni pola, cena szac. 11025 f 5 Kr. na fundusz religijny 1799

Ludwinow, Zabłocie, Błażowskie pola i łąki, Pogwizdów (w bocheńskim) na fundusz religijny –

Jurczyce, Koło tynieckie (w wadowickim) na fundusz religijny –

Żabno (w cyrk. rzeszowsk.) 778 morg. 2600 sążni kw. pola 37 morg. lasu za cenę szacunk. 31252 fl 53 Kr. na fundusz religijny 1799

Stroża z częścią Porąbki (w cyrkule sandeck.) 229 morg. pola 2900 sążni pola, 66 morg. 256 sążni lasu za cenę szacunkową 13390 fl 44 Kr. na fundusz religijny 1799.

Redłow (na fundusz religijny)

Skrzowice wójtostwo król. (w cyrk. wadowickim)

Zebrzydowice (w cyrk wadowic.) na fundusz religijny

Jurczyce, Koło tynieckie, Zabłocie (w cyrk. wadowick. i bocheń.) na fundusz religijny.

Pilzno starostwo złożone z miasta wsi Dulczowskiej i wójtostwa, Strzegocice, Złotowa, Bielawa i części Dzwonowa (w cyrk. tarnow.)

Jedłownik, Dąbrowka, Lipie, Rzeczki i Sadek, Laskczyce, Krasne, Kostrza i Ryje (w cyrk. sandec)

Szczyrzyc, Wilkowisko, Ludzimierz, Krauzow (w sandeck) na fundusz religijny

Tymbark wójtostwo (w sandeck)

Lubla (w jasielsk.) za cenę szacunk. 31,221 f. 23 kr. na fundusz religijny. 1798

Młyn papierski o 6 kamieniach i Stuczarnia prosa nad Popradem przy Starym Sączu w sandeckim na fundusz religijny.

Okonin (w tarnowsk.) 167 morg 3000 sążni pola za cenę szac. 16892 f. 35 kr. na fundusz relig. 1798

Niewiarow ze Swidowką, Zieloną i Lodegrodziem (w bocheń) za cenę szac 19,934 zł. 22. kr. na fund. relig. 1798.

Sidzina, (~~...~~ Borek), Jugowice, Lichowice, Mucharz, Lipowiecz, Koło lipowieckie, Wielkie drogi, Krzecin (w wadowick) sprzedano 1798

Szynwald, Zawada, Okonin (w tarnow) sprzedano 1798.

Demborzyn, Turza, Umieść, Zawadka, Lubla, Kopytowa (w jasielsk) sprzedano 1798.

Zbydniów, Tyczyn, Wolice duch. Popowice (w Rzeszowsk.) sprzedano 1798.

Cieszanow (w żółk) sprzedano 1798.

Lipnik, Skawczna, Zakrzowek, Wola duchacka, Łysagóra, Olszowice, Dobczyce, Zegartowice, Wrząsowice, Biskupice, Krzyszkowice, Wróblowice, Jasień, Niewiarow, Uszew (w bocheń) sprzedano 1798.

Ptaszkowa (w sandeck) sprzedan. 1798

Plaskowice (Sapahow) (w zaleszczyck.) sprzed. 1798.

Wola Dobrowlańska pod Buskiem (złoczow.) sprzed. 1802.

Szczyrzec (w sandec) sprzed 1802 na fundusz religii

Łukowa (w tarnowsk.) funduszu religijn.

Łobzow, Grammatyka, Szczodrkowice (w Krakowsk) dobra akademickie wydzierżawiane.

Dobra Kameralne które r. 1818 sprzedane były 1) Państwo Bratkowickie w 4 oddziałach (w Rzeszow) 2) Państwo leżajskie (w Rzesz) 3) Państwo Czorsztyńskie w 4 oddziałach 4) Państwo Sta=rosandeckie i 5) Państwo Nowotarskie 6) w Bocheńskim: dobra Wiśniowa, Trzciana z wojtostwem, Kobylnik z wojtostwem, Dobczyce, Skrzynka, Kornatka z wojtów, Butelka, Brzezowa, Targoszyna z wojt, Leszczyna Czechawka, Lipnica murowana 7) w cyrk. Janockim: Ustrzyki górne, Wołosate i Kulaszne (8) w Wadowick: Państwo Lipnik 10) w obw. Żołkiewskim realności bełzkie, wieś Gora i państwo Lubaczow 11) w złoczowskim włość Dmitrow 12) w Żołkowskim włość Biała 13) w Stanisła=wowskim: Bryń i Majdan. oraz

Niedary i Podstolice (w boch) Trzciniewina (sand)

Kamienica dolna (w Jasiel) Baranie Zerełoki w (Żołk)

Lisiatycze (w Stryjsk) Wolica Dębowelska (w Czortkow)

Szczawnica, Krościenko z wojtostwami Grywałd i Tylka (należące do starostwa czorsztyńsk) oraz ~~[illegible]~~ Czorsztyn, Krośnica, Kluszkowce Sromowce wyżne i niżne (należące do starostwa czorsztyn. z 4 wojtostwami)

Biała tu szkoła ewangelicka

166

Stanisław z Skrzynna Dunin Borkowski ~~chorąży ser.~~
~~domirski potem kasztelan lubaczowski~~ Kasztelan Połaniecki
Deputat do Kwarty na sejmie r. 1670 w r. 1674 na trybunał
radomski wielki Poseł do Wiednia a potym marszałek trybu:
nału Koronnego w r. 1683 znakomity z Anną Zamojskiej Kasztelanki
Kijowskiej miał z córek Dorota poszła za Adama Tarłę wojewodę
lubelskiego druga poszła za Godzkiego starostę Korytnickiego.

Nr. 6 Bromirski Adwo-
kat krajowi Dr. Praw Lito
nek : Deputat Starow
Starożytności 167

Zindulińska.

Surowiecki. O rzekach. wodach
spławnych.

Romanow

Anna córka Henryka Fredra Podkomorzyca ~~[illegible]~~ Kamienieckiego
poszła za Henryka Herburta; miała następne z nim potomstwo
1) ~~[illegible]~~: ~~[illegible]~~ córka ~~[illegible]~~ (Dorota ?) zaślubiona
Mikołajowi Zebrzydowskiemu 2) córka (Regina ?) zaślubiona
Stan: Żółkiewskiemu hetmanowi ~~[illegible]~~ 3) syn: Jakób Herburt,
ten miał 2 córki a) pierwsza za Stanisławem Zamojskim kasztelanem
chełmskim hetmanem poln. Kor: starostą bełskim z niej się urodził sławny
Jan Zamojski. b) druga córka za Snopkowskim z tej została się
córka która poszła za Marka Sobieskiego wojew. Lubelskiego.

1) Potomstwo Mikołaja Zebrzydowskiego: syn (Jan ?) miecznik koronny
wojewoda Krak. dostał działem Kalwaryj i Pieskowej skały synem tego był
Franciszek wojew. lubelski.

2) Potomstwo Stan: Żółkiewskiego: syn starosta rubieszowski
i córka która najprzód była za Daniłowiczem a potem za Jakubem
Sobieskim Kasztel. Krak.

b) Potomstwo Marka Sobieskiego córki α) pierwsza za Wesołowskim marszałk. litewsk.
β) druga za Wodyńskim wojewod. podlaskim γ) trzecia za Radziejowskim wojew.
rawskim który z nią miał dwu synów Mikołaja Kasztelana Łęczyckiego i Hieronima podkanclerzego wielk. Koronn. ojca Michała Radziejowskiego Kardynała δ) syn
Jakob Sobieski Kasztelan Krakowski miał za żonę córkę Stanisława Żółkiewskiego wdowę
po Daniłowiczu z nią zostawił potomstwo dwu synów: Marka i Jana Króla polskiego
oraz jedną córkę która najprzód była za Xięciem Ostrogskim a potem za Xięciem Michałem
Radziwiłłem podkanclerzem i hetmanem polnym litewskim

Michał hrab. Ostroróg podczaszy Koronny dziedzic Komarna tamże kościół z fundamentów 1657 wybudował.

Michał hrab. Ogiński hetman W. X. Lit. dziedzic Komarna 1783.

Jan Januszowski Archidyakon Sądecki tłomaczył 1613 nieco z Plutarcha 169

Trajan polski czyli Panegiryk Pliniusza II Nerwie Trajanowi ce:sarowi rzym. z wyroku Senatu poświecony, a z okazyi Ustawy

Rządowej 3 Maja 1791 zapadłej — — na język ojczysty przeniesiony

przez Wincent. Bokowskiego 1792. 8o. XLVIII i 232

b) w Warszawie 1799 8o. 132 str.

Laurentius Corvinus Neoforensis poeta sławny w XVI wieku

Sebastian z Felsztina Artium baccalaur. i proboszcz Sanocki wydał dzieło Augustyna de Musica w Krak 1536.

Jan Karcan z Wieliczki druk w Wilnie 1583.

Za neluba iduczy
swoje tycho czujuczy. ~~[illegible]~~ Argum

2?4

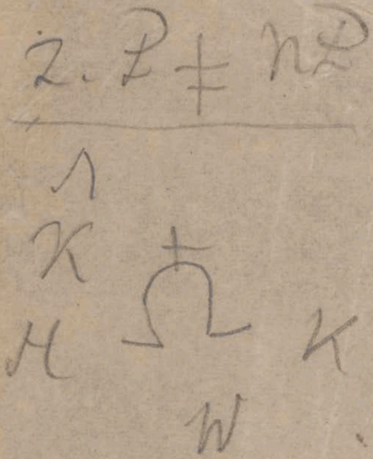
b) Kukułka dawne polskie gżegżółka dawne ruskie żehzyca dawne czeskie żezhulice serbskie kukawica rossyjskie kokuszka sanskryckie kokila ptak wieszczy wszystkich Sławian. Podług podania gminnego na Rusi była dziewica ko-chająca czule brata swego. Po śmierci brata płakała zawsze na grobie tegoż, bratu łzy ciężyły, wstał z grobu, i przeklął siostrę aby tylko płakała; a ona została przeto kukułką. Serbowie toż samo o kukułce [illegible] Boga [illegible]wany dla tego że zawsze po bra=

Klaczko Julian (właściwie Judel Klaczko) wychrzczony Żyd z Wilna, który najprzód po hebrejsku i niemiecku swe wyroby drukował, uwiesiwszy się klamki Czartoryskich w Paryżu wydał polityczną broszurkę przeciw Austryi pod tytułem: „Nie Żydzi Chrystusa ukrzyżowali, napisał Leon Kreska. Paryż (po r. 1850)" 8vo; później wynajęty przez Beusta, został gorliwym Austryakiem, a nawet Hofrathem z pensyą; – podobnie jak jego kollega Walery Kalinka, po burzliwem i awanturniczem życiu, ożeniwszy się w Paryżu z panną Olszewską lektorką Czartoryskich, po jej śmierci czyli rozwodzie z nią, wstąpił do Zakonu Zmartwychwstańców (odnoga Jezuitów). Bawiąc w Paryżu wydał bezimiennie: „Galicya i Kraków pod panowaniem austryackiem. Paryż 1853." – Książkę najzajadliwiej chłoszczącą Austryę. Dziś x. Kalinka jest najpotulniejszym i najprzywiązańszym Austryakiem we Lwowie, chłoszczącym naród polski.

Dwaj apostaci.

Skarb Koronny uwieziony 1735. Teodor Lubomirski
krakowski, Jerzy Lubomirski sandomir., Józef Ogiński
trocki wojewodzi podali do Akt Metryki Koronnej
w Warszawie d. 21 Marca (fer. 2a post dom. Laetare)
1735 protestacyą przeciw Maxymilianowi Ossolins:
kiemu podskarbiemu w. Kor. i Wacławowi Sierakows:
kiemu kustoszowi Koron. iż podczas bezkrólewia
po śmierci Augusta II otworzywszy bezprawnie i
bez zawiadomienia innych wojewodów, skarb koronny
mianowicie Koronę Bolesława Chrobrego i inne
z niego zabrali i niewiedzieć gdzie ukryli. – Skarb
koronny przez Władysława Łokietka r. 1320 z Gniez:
na do Krakowa sprowadzony, wywieziony przez r. 1386
Króla Ludwika do Węgier (Jagiełło nową koroną koronowany)
i przez cesarza Zygmunta r. 1412 Jagielle oddany.
Podczas wojny szwedzkiej za Jana Kazmierza wywieziony
do Lubowli w Ziemi Spiskiej; r. 1661 znowu do Krakowa
powrócił. Podczas wojny Szwedzkiej za Augusta II wywiózł
insygnia Koronne za granicę i podobno do Częstochowy
Szembek bisk. Kujaw.; r. 1726 powrócił ten Skarb do Kra:
kowa. Podczas bezkrólewia 1733 potajemnie insygnia Ko:
ronne ukryto, i dopiero 1736 oddano.

171

Kossek Adalbert iode
z Szymwaldyno
zamożt 1630

12. X. 12

Dnia 9 Października r. 1812 mieliśmy tu fenomen. [praesentis]
Wieczorem dano mi znać z poczty, że Książe Caulaincourt Wielki Koniuszy Państwa Francuskiego kazał mi natychmiast stanąć przed sobą, i że chce mieć dwie butelki dobrego wina. Miałem to za żart, i kazałem powiedzieć że mię nie zastano. Za powtórnym tak zuchwałym rozkazem posłałem na pocztę Szyszkowskiego, ażeby się dowiedział, co to za sztuka. Ten w drodze spotkał oficera Wąsowicza będącego przy Cesarzu tłómaczem, zadyszanego mnie szukając, który dowiedziawszy się gdzie jestem, przyszedł do mnie i ciągnął mię do Wielkiego Koniuszego; lecz gdym mu jako dawnemu znajomemu wyznał, iż Wielki Koniuszy nie ma nic do mnie, wyznał mi pod sekretem, że to był Cesarz pod jego imieniem, że mię od pół godziny szukają, że tak jak jestem iść muszę, urządziwszy

eskortę i wysławszy kuryera do Warszawy, aby po 38 koni na pocztach stało gotowe. Sam pobiegł uwiadomić Cesarza. Zrobiwszy rozporządzenie, w surducie i fraku pobiegłem na pocztę. Wąsowicz pokazał mię prawdziwemu Księciu Caulaincourt, który kiwnąwszy głową wszedł do drugiego pokoju do Cesarza, gdzie byli komendant placu i komisarz wojenny, których niemogąc mnie się doczekać zawołał. Bawiłem przez ten czas z Jenerałem dywizyi Lefevre, Mamelukiem Rustan i dwoma Adjutantami w pierwszym pokoju. Wtém zawołał mię Książe Caulaincourt do Cesarza: gdym wchodził, kiwnął aby wszyscy wyszli. Zostałem się z nim sam o trzy kroki. Był w nowym mundurze szaserskim, z gwiazdą bez krzyża, świeżo ogolony i od stóp do głów świeżo ubrany. Cały strój i bieliznę, prócz munduru, który od Wilna nieodmieniał, Rustan zostawił dyrektorowej poczty: jest to powszechny zwyczaj. Mówiłem z nim półgodziny. Mieszczę tu krótko co pamiętam z tego dyskursu, jak następuje:

P. Jesteś tutejszym Prefektem?
O. Tak.
P. Jak się zowiesz?
O. L
P. Dawno urzędujesz?
O. Pięć lat.

P. Czy z tutejszej okolicy rodem?
O. Nie; z Departamentu Płockiego, gdzie mam familią i majątek.
P. Gdzie cię zastano?
O. Na biurze Prefektury, gdzie w ten moment urządzałem eskortę dla Waszej Cesarskiej Mości, i wysłałem kuriera, aby konie po pocztach były gotowe.
P. Jak to, anonsowałeś mię jak Cesarza?
O. Nie, jak Wielkiego Koniuszego, bom się w ten moment dopiero dowiedział, że Wasza Cesarska Mość pod tem jedziesz imieniem; dla tego jestem zmieszany, że się tak prezentuję nie ubrany.
P. Któż ci o mnie powiedział?
O. Wszyscy, co się tak cisną widzieć Waszą Cesarską Mość, poznali Go. Słyszałem głosy cieszące się z widoku Pańskiego. Ja sam, choć nie miałem szczęścia widzieć kiedy Waszą Cesarską Mość, poznałbym Go łatwo po opisaniu i portretach, których mamy pełno podobnych. —

Uśmiechnął się i cały czas był w najprzedniejszym humorze. Mówił dalej: Jadę incognito; nie rad się daję poznać. — Dalej pytał: wiele jest ludności w tym departamencie, wiele w Łomży, ile Gwardyi narodowej, jakie zapasy w magazynach, czy Gwardyja już zebrana, wiele mam broni? Gdym powiedział, że mi dwie trzecie części brakuje, rzekł: Dam ci Bon do Grodna na tyle broni ile potrzeba; dalej o żandarmów, o drogę do Warszawy, [redacted] [redacted] o dom pocztowy w Warszawie, czy tam można stanąć

wygodnie i t. d. o pozycyą w jakiej byli i są teraz Moskale, Książe Szwartenberg i Reigner. Uśmiechnąłem się i gadałem mu podług ostatnich rapportów to, co on lepiej zapewne wiedział.

P. Cóżeście robili, gdy Moskale o trzy mile tylko byli od was?

O. Wynieśliśmy akta i sprzęty ważniejsze, rejterując się w Prusy.

P. Czemużeście się nie bronili?

O. Gwardya nasza wyciągnęła z rozkazu Wyższego Rządu. Nie mieliśmy ani amunicyi; Kozaków było trzy tysiące, nie moglibyśmy się byli oprzeć, i miasto i okolicę narazilibyśmy na spalenie i mordy.

P. Czemu tak małe zapasy w magazynie, a w mieście chleba nawet ani jaj nie dostanie: od półgodziny kręcą się i obiecują chleb i omlet, i słyszę że nic dostać nie można.

O. Łatwo jest to wytłumaczyć. Oberzyści i piekarze w ubogiem tutejszem miasteczku nie są bogaci, nie mogą mieć zapasów; na targach zaś trudno co dostać dla ustawicznych przechodów wojsk, które podwody zabierają bez powrotu. Straciliśmy prawie wszystkie konie i większą połowę bydła, dla tego i furaż jest trudno ściągnąć do magazynów.

P. Koniecznie jednak trzeba uprowidować magazyny. Ruch wojska może być nieprzewidziany; nieszczęścia przechodu tylko pełne magazyny zmniejszyć mogą. Macie Komendanta placu: czemu nie zapobiega nadużyciom wojskowym?

O. Cóż on zrobi bez garnizonów! Niepodobna zaś skarżyć się w moment tam, gdzie do uzyskania sprawiedliwości długa droga.

Wtém Wąsowicz postawił dwie butelki wina starego Madery, które odemnie przyniesiono; rzekł: To wino od Pana Prefekta. – Spytał mnie: Czy to od ciebie?

O. Tak.

Wąsowicz wyszedł, kazał odpakować butelkę, nadstawił szklanki, nalałem; połowę wypił, chwalił i pytał: zkąd sprowadzone? Porwał się potém wołając na Caulaincourta, aby dano jeść i zaprzęgano. Powiedziałem, że gdy nic gotowego w oberży nie znaleziono, kazałem u mnie gotować, lecz ptactwo i mięso zmarzłe tak prędko sporządzić nie można. – Soupe à ~~l'oignon~~ l'oignon et une omelette, voilà tout ce qu'il me faut! – Przyniesiono potém obwarzanki podane odemnie, jadł suche, maczał w winie i chwalił; podano mu potém jaja miękkie, jadł smaczno. Jak na złość wszyscy tak byli odurzeni, że nic dobrego w moment niedostano; moja kolacyja nie rychło zgotowana choć z wielkim pośpiechem, na nic się nie przydała. Ustawicznie się mnie pytał: czy prędko ją przyniosą? Słałem co moment posłańców: przecież od Wierzbickiego (S.J.) przyniesiono półmisek narogów wołowych. Maczał w winie obwarzanki, zawołał potém Caulaincourta i Lefevra, kazał im siąść, i jedli smaczno. – Przecież przynieśli zupę z cybulą,

bifsztyk z kiełbasą i parę kapłonów; Rustan połowę sobie wszystkiego ubrawszy podawał bufonując: C'est pour le Prince et c'est pour son favorit. – Przyniosłem potém bułki montowe Cesarzowi, kazał na drogę schować Rustanowi, który i pieczonego indyka wziął w areszt, jak mówił. Drugą butelkę mojego wina sprzątnął; a gdy mu mówiono, że to stare dla Cesarza, rzekł: Jako młodszy od swego Księcia, potrzebuję starego wina. – Jam go zatém zagadł: Co też Mahomet mówi, kiedy WPan pijesz wino! On musi zmrużyć oczy, odpowiedział wielki bufon i żart za czterech.

Kończyć muszę tę relacyę, bo piszę na radzie popisowéj wśród hałasu i roztargnienia, a poczta odchodzi: to tylko dodam, że Cesarz z Wilna pierwszy raz w życiu jechał prostemi niekrytemi saniami z Wąsowiczem; w Grajewie Wilczewski darował mu starą karetę na saniach, dał mu 60 luidorów sam na pocztach postylionom każe dawać po luidorze, ale im płacący kuryer tylko po dwa talary daje, a czasem nic dla pośpiechu. Tu na poczcie zostawiono na stole 30 luidorów jako fraix de table. Bawił tu ze trzy godziny, wsiadł potém do karety na saniach ukłoniwszy mi się, wdziawszy delią z aksamitu zielonego pięknemi sobolami podszytą, u któréj na kształt bekieszy były srebrne haftowane potrzeby, nawet trzy na tyle. Czapkę miał sobolą z popielatym wierzchem. W karecie

wziął na wierzch płaszcz okrągły ponsowy, otulonego, nogi miał w worku z futrem. Caulaincourt siadł po lewej. Dziewięciu moich żandarmów eskortowali go aż do Rożany, bo w Ostrołęce nic nie zastał: Podprefekt i poczt=mistrz tamtejsi będą nieszczęśliwi. W drugich prostych saniach jechał i mijał wszystkie powozy Wąsowicz bardzo dobrze od Cesarza widziany; w trzecich prostych jenerał Lefevre z Mamelukiem, którzy leżąc na wznak zagrzebani w słomie, zdawało się, że całą drogę przez sen krzyczeli: Allons, foutre, partez donc etc. Za sankami z Wyszkowskim odprowadziłem Cesarza dwie mile do Miastkowa. Tam przy przeprzęgu koni chciałem go pożegnać jako na granicy mego Departamentu, ale spał, a nikt go obudzić nie śmiał: Wąsowicz tylko przy=rzekł mi o tej attencyi uwiadomić Cesarza. Mróz był nieznośny, jechaliśmy jak djabły tam i nazad tylko pięć kwadransów dwie wielkie mile: powróciłem o dwu=nastej w nocy. Cesarz nazajutrz musiał stanąć w War=szawie. Powróciwszy ukląkłem i dziękowałem Bogu, że mi się wszystko nie źle udało: bo rozumiem, że Cesarz ze mnie był kontent.

Powrót Cesarza, wielu naszych Jenerałów a nawet Księ=cia naszego Ministra wojny dziś spodziewany, trudno zgad=nąc co znaczy. Stracili wszyscy bagaże pod Boryszewem, lecz nazajutrz pod Berezyną zbili Moskalów i 28 , jeszcze

9000 niewolników, 12 armat dużych, 6 sztandarów są skutkiem tej batalii odniesionej nad Czyczakowem. Po tej batalii zaraz Cesarz wyjechał tu na Wilno.

Sylabizujcie co możecie, piszę pocztę prędko i nie wiem czy sensu dojdziecie. Winienembył jednak taką szczególność Wam donieść. Nie rozgadujcie tego bardzo, ale braciom i poufałym w sekrecie można powiedzieć.

Mówią, że Cesarz na Wiedeń (gdzie jest żona) do Paryża przyjedzie.

Lasocki Jan prezes Izby administracyjnej płoc=kiej później prefekt departamentu Łomżyńskiego (+ przed 1830) z Julii Oborskiej (+ przed 1830) zostawił córkę 1) Józefę + 1830 w 23 roku życia 2) Zygmunta

177

Lasocki Jan Prezes Izby Administracyjnej płoc-
kiej, Prefekt departamentu Łomżyńskiego
ożeniony z Julią Oborską, zmarł przed 1830.
1) córka Józefa Panna † 1830 mając 23 lat
2) syn Zygmunt

ły z czasem jej sławę. Razem zebrane podał do druku
Józef Załuski na owczas referendarz koronny w War=
szawie 1752. W sędziwym wieku dokonała życia w Tar=
nowskim klasztorze panien Bernardynek.

Jerzy Karol Skop.

Urodził się w Podhorcach w stanie wieśniaczym. W młodości
przypadkiem dostał się do Anglii gdzie w naukach był ćwi=
czony. Udał się potym do Szwecyi, gdzie po długich wojskowych usłu=
gach został rotmistrzem jazdy. Nakoniec po różnych
życia przypadkach wrócił się do swego gniazda. Znowu zos=
tał rolnikiem i zatrudniał się dobrowolnie robotami wiej=
skiemi w Podhorcach dobrach xiążąt Jabłonowskich. Doz=
nając w starości swojej łaskawego na siebie dziedzica xięcia
Józefa Al. Jabłonowskiego, stolnika W. X. Litewskiego jemu
pisane od siebie w rozmaitych materyach rytmy, przez wdzięcz=
ność i przychylność ofiarował. ~~Te~~ Te pod tytułem Pod=
horecensia wydrukowane były in 4to we Lwowie 1754
Żył lat 84.

Wacław Rzewuski.

Wojewoda Podolski potem hetman wielki koronny na ostatek
Kasztelan Krakowski, mąż patryotyzmem nauką i cnotą
znakomity prócz wielu innych rytmów polskich i łaciń=
skich napisał pierwszy z Polaków 2 tragedye z dziejów
ojczystych: Żółkiewski i Władysław pod Warną:
Te pod imieniem Józefa Rzewuskiego wyszły w Warszawie
1758 z pod prasy. Umarł Wacław Rzewuski r: 1779. 28 Paź=
dziernika mając lat 74. Opisał krótko jego życie Lara=
cioli półkownik które w języku francuskim wydru=
kowane było w ~~Leodz~~ Leodium 1783.

J. Epif. Minasowicz.

Pracowity ten rymotwórca kanonik kat: Kijowski przymnożył zbiór Załuskiego we 2 tomach in 4to Umarł w Warszawie 1796 – 15 Listopada żył lat 78

Korytyński Onufry.

ze wszystkich tłomaczow Horacyusza ten był najszczęśliwszym. Pisma jego razem z druku nie wyszły, są jednak po części do innych przyłączone

Adam Naruszewicz.

Niemoże się zbiór rymotworców Polskich poważniej zakończyć jak tym pisarzem. Dzieło jego z druku wyszłe oznaczają duch wzniosły, żywe uczucie i wiadomość rzeczy niepospolitą. Umarł w Janowie roku 1796, mając lat 63. Zbyt są znajome dzieła jego żeby je tu umieszczać. –

Rymotwórca najdzielniejszego geniuszu wielorakiemi dzieły się wsławił. Wydanie Petersburskie jest najlepsze.

z roku 1842.

Konstancyja Poniatowska matka Stan. Augusta kasztelanowa krak: + d 27 pazdziernika 1759. 179

Stanisław August urodzony w Wołczynie 17 stycznia 1732 + w Petersburgu 12 lutego 1798 urodził się z ojca Stanisława Ciołek-Poniatowskiego wojewody mazowieckiego, kasztelana Krak. i matki Konstancyi która była córką Kazimierza xięcia Czartoryjskiego (kaszt. wileń.) i Izabelli Morsztynowny. F — Familia Poniatowskich pochodzi od Józefa Salinguerra Torelli hrabiego de Montechiangelo który r. 1620 za namową Poniatowskich przybył do Polski i ożeniwszy się z dziedziczką części Poniatowa Zofiją nazwał się Poniatowskim.

Andrzej Timpen bił tymfy po Boratynim.

Piotr Mikołaj
Baron de Gartenberg zwany Sadogórski sprowadzony został do służby Królewskiej do bicia monety: kopania kruszców i dozór dóbr stołu królewskiego r. 1765. — założył on Sadagórę. był radzcą Krola Augusta III. W Sadogórze 1771 wybił milion rubli miedzią dla wojska rossyjsk.

F była to druga żona Stan. Poniatowskiego pierwszą była Wojnianka Jasienicka ~~wdowa~~ kasztelanka nowogrodzka wdowa po Ogińskim miecznika litewskim.

Dzieło Józefa Alexandra xięcia Jabłonowskiego: Podhorocensia quibus castrum quoddam ~~[illegible]~~ auctoris, nomen ortumque dedit. 4º Leopoli typis cathedralis. Addidit iis nobilissimus Britannus D. Georgius Scopius varia lectu digna.

181

Teofila z Hrabiów Krasins
kich Xiężna Radziwiłłowa
2-o Chobrzyńska —

Andreas in Czekanowice Bobrowniki Podohajce Zaklika Tarto vexillifer Leopol. Barbara in Czaple et Humienice Raphaelis Pruchnicki 1468 mortuus 1514 Barbara Venceslai Herburt filius neptis

Paulus Sędzia ruski 1548

Andreas in Laski, Hyrow Grodowice Czyzowice Humieniec Łazow Vexillifer Leopol. 1530. Catharina de Michow

Stanislaus episcopus premisliensis

Nicolaus in Laski et Boniowice vexillif. Leop. 1550.

Joannes in Hyrow vexilifer leopol. 1541.

Nicolaus in Laski vexilifer ~~leopol~~ premisl. Ursula de Fliznik 1573.

Paulus archiep. leopol. 1565

Andreas in Szczekarowice vexillifer Sandom 1579

Samuel Koniecpolski wydał córkę Zuzannę za Alberta Krasińskiego Wojew. Mazowieckiego po której Dobromil na Krasińskich przeszedł

Mikołaja ~~Herbu~~ Zebrzydowskiego żona była Dorota Jana Herburta córka

Piotr na Korczynnie Firlej Kasztelan Kamieniecki

Mikołaj na Wiszniowy, Kamieńcu i Odrzykoniu Firlej w XVII w.

~~Ten~~ miał za ~~żonę Zof~~ ~~matkę~~ miał za żonę Zofię Skotnicką

Żołkiewscy posiadali Brody, Lubicz, Żołkiew, Olesko

Koniecpolscy Podhorce Leśniów Brody

r. 1553. Mniszchowie posiadali Samoklenski

r. 1553. Kamienieccy posiadali Biały Kamień Załoźce, Olesko.

Jan Karol Sokalski Jasielski medycki Starosta 1749 + 1750. 183

Z Oswiecimia pochodził Jan Sakranus Kanonik Krakowski, pro- + 1527 d. 15 No-
fesor teologij i kilkakrotnie między r. 1493 – 1512 rektor Akademii vembris aetatis
Krakowskiej; teolog nadworny Królów Jana Olbrachta, Alexandra 33 mense vero die
i Zygmunta I, poseł do Moskwy i autor sławnego teologicznego sextilis undecima.
dzieła: Elucidarius errorum ritus ruthenici r. 1500 wydanego. autor dzieła: Modus
epistolandi r. 1520
w Krak. wydanego.

Z Zatora pochodził sławny teolog Paweł z Zatora za czasów Jagiełły
w Krakowie w księgozbiorze akademickim były jego kazania w ręko-
pismie, prócz tego pamiętny jest z swej mowy która w obec zgroma-
dzonych stanów czytał na pochwałę zmarłego Władysława Jagiełły r. 1434 –

Pilzno wydało 1) Szymona Maryckiego słynął tenże w XVI (1540) wieku prawa
wysłany kosztem Piotra Kmity
i teologij umiejętnością za młodu ćwiczył się w Padwie gdzie się pod
sławnym Lazarzem Buonamico w języku greckim wydoskonalił. Po Trzymie otrzymał sto-
pień doktora teologij
Za powrotem do ojczyzny został w akademii Krakowskiej publicznym
literatury i krasomowstwa nauczycielem, a poźniej praw obojga. Umarł żył w przyjaźni z
w Prusiech jako kanclerz katedry chełmińskiej Tłomaczył piękną łacińską mowy Walentem Herbur-
tem
Demosthenesa greckie 2) Marcina Glickiego pospolicie Marcin z Pilzna czyli Glicza
zwany urodzonego r. 1528 w Pilznie. Za młodu kształcił się w Akademii Kra-
kowskiej gdzie otrzymał stopień doktora filozofij i teologij a potem profesora medyki i filozofij
w tymże wydziale. Był zarazem kanonikiem Krakowskim, będąc blisko
przez lat 40 nauczycielem piastował 16 razy urząd Rektora. Umarł 1591. pisał wiele homilij
mów które w rękopismach
pozostały

3) Sebastyan Petrycy. Najprzód kształcił się w Akademii Krakowskiej
gdzie otrzymawszy stopień doktora filozofij też nauki przez kilkanaście
lat udzielał. Udoskonalony w naukach lekarskich udał się dla wydoskonale- 4) Szymon Gorycki
nia najprzód do Belgium a potem do Padwy gdzie został Doktorem Medy- poeta łaciński 1567. –
cyny. Powróciwszy do Krakowa wykładał nauki lekarskie w Akademij. R. 1603
był nadwornym lekarzem kardynała Bernarda Maciejowskiego a potem Dymitra
Cara Żołkiewskiego. Umarł po r. 1616 Tłomaczył po polsku Arystotelesa i
Horacego naśladować. Nawiat: Bogaty dziesięcin Petrycych mieć może ubogi żadnego
pisał 1) Instrukcya albo nauka jak się sprawować czasu moru Kraków 1613.

W Brzeżanach urodził się Adam Burski (Bursius) początkowe nauki
pobierał w szkołach akademickich lwowskich a później w Akademii krakowskiej
gdzie otrzymał zaszczyt mistrza nauk wyzwolonych i Doktora filozofii. Był po-
tem profesorem w gimnazyum lwowskim, a następnie w Akademii Krakow-
skiej, skąd go Jan Zamojski około 1600 do Akademii Zamojskiej ściągnął. Żył
jeszcze około 1627 wydał po łacinie dyalektykę Cycerona prócz tego pisał mowy
i elegie łacińskie.
Sambor wydał 1) Jana Herbesta nadwornego teologa Katarzyny Jagiellonki
kanonika i kaznodziei lwowskiego zmarłego r. 1601 2) Stanisław
Herbest mieszczanin Samborski umarł także tam brat przeszłego sławny
Akademik krakowski i poeta łaciński 3) Benedykt Herbest z brat w młodości pobierał
nauki w Akademii Krakowskiej gdzie dostał stopień doktorski r. 1550 był pro-
fesorem gimnazyum lwowskiego skąd do Krakowa powołany objął rząd szkoły
P. Maryi; Jan Przerębski zrobił go rządcą i nauczycielem nowo przez się założonej
szkoły w Skierniewicach R. 1562 przeniósł się do liceum poznańskiego gdzie r.
1571 został Jezuitą. Umarł r. 1593 w Jarosławiu mając lat 63. Pisał po
łacinie różne dzieła elementarne i filologiczne które w XVI wieku w Krako-
wie wychodziły – Rodzina Herbestów pochodziła z Neapolu 4) dziekan ~~kaliski proboszcz~~ Samborski
Andrzej Bargiel sławny w XVI wieku nauczyciel w gimnazyum lwowskim
5) Grzegorz Wigilancyusz pospolicie Samborczyk zwany sławny poeta
łaciński zmarły r. 1573 ten umierając miastu Samborowi wszystkie swe książki zę-
kopisma zapisał. 6) Marcin Radymiński urodził się w Samborze r. 1610
r. 1634 został doktorem filozofii w Akademii Krakowskiej podróżował po-
tem po Europie. Będąc nauczycielem w Akademii Krakowskiej opisał r.
1658 po łacinie dzieje Akademii Krakowskiej. Tenże Radymiński pisząc
o Grzegorzu Wigilancyuszu 50 Samborzanów, którzy wszyscy różnemi
cnoty łatwością i mocą dowcipu i pełnością nauki w kraju i w Akademii
Krakowskiej celowali wymienia.
Fulsztyn wydał sławnego Sebastyana z Fulsztyna poetę łacińskie-
go w XVI wieku był Bakałarzem w Akademii Krakowskiej i proboszczem
Sanockim wydał w Krakowie 1536 dzieło Augustina de Musica. pisał i greckie wiersze
Lwów. Tu się urodził Stanisław Bieżanowski zmarły r. 1693 sław-
ny poeta łaciński i nauczyciel w Akademii Krakowskiej
Sambor z tąd rodem Stanisław Górski kanonik Krakowski w XVI wieku zebrał Kosztem
w 19 tomach listy sławnych Polaków
Siekluka czyli Sieklucka w Jasielskim z tąd był w XVI wieku rodem Jan Se-
klucyan był najprzód introligatorem dalej zakonnikiem, odszczepieńcem i typografem na-
koniec teologiem heretyckim

Tuchów z tąd był rodem Jakób przez Bandtkiego mylnie ~~[illegible]~~ Tucholczyk zwany autor dzieła Jacobi Tuchovigenæ fructifera innovatio canonis omnis utriusque sexus r. 1537 w Krakowie wydanego

Zakliczyn ojczyzna Stanisława z Zakliczyna który po śmierci drukarza Floryana Unglera od r. 1537 zarządzał jego drukarnią w Krakowie

Sącz. Tu był Archidyakonem od r. 1588 sławny pisarz i drukarz Jan Januszowski Lazarzowicz. Umarł w Sączu r. 1613 Wydał ortografię polską r. 1594 przełożył Okso Orzechowskiego, Mowy Germanika Malaspiny z łacińskiego oraz inne. Jest autorem kilku dzieł jurydycznej i teologicznej treści w języku polskim i łacińskim. Starowolski twierdzi że u S. Małgorzaty w Sączu pozostały po nim rękopisma 1) Archidiakonia przełożona na polskie 2) Thronus regius; constitutiones provinciales 3) Concionum fasciculus 4) Przekład Orzechowskiego fidelis subditus: Turcica 5) Sejm Warszawski r. 1612 6) Historya swego czasu.

Lwów z tąd rodem Jan Wuchalisz Leopolita Kapłan Soc. Jesu autor dzieła: Żywot Pana Jezusowego W Krakowie 1592 u Janci Siebeneychera

Orzechowce pod Przemyślem stąd pochodził sławny Stanisł. Orzechowski

~~Wilkowisko stąd rodem Ksiądz Mikołaj z Wilkowiecka Paulin zakonnik[illegible]~~

Piatowice (w Bocheńsk.) i Jodłow (pewnie Jedłowa w Jasielskim lub Jeolownik w Sandeckim tu był kaznodzieją sławny pastor wyznania helweckiego Daniel Klementynus + 1644 autor teologiczno polemicznego pisma Antapologia t.j. odpowiedź X. Dan. Clementynusa na odpowiedź X. Jonasza Szlichtinka. W Baranowie 1630.

Przeworsk stąd pochodził Gregorz Przeworszczyk drukarz w officynie Flor. Unglerianæ Oficinæ Profectus Typographus r. 1546

Wiśnicz z tąd pochodził Eliasz Ben Jehuda Lew wydał w Amsterdamie r. 1710 Isty tom Talmudu Jerozalimskiego najstarszego

Krosno Tu żył Martin Woynar Pravorscen: Art Lib et Philosoph. Baccalaureus Scholæ Crosnen. Præceptor autor dzieła: Carmen nuptiale novis conjugibus D. Joanni Kilarovicio Crosnensi et D. Annæ Praisnerovicia virgini pudi cissimæ D. Lucæ Praisnerowic Civis opt et Consulis vigilantiss. filiæ sponsæ A. D. VI Non Oct. Cracoviæ 1611. 4to

Wieliczka z tąd rodem Jan Karcan który od r. 1572 miał drukarnię Aryańską w Łosku miasteczku na Litwie ~~a od r. 1580~~ a od r. 1580 do 1611 w Wilnie

W Przemyślu był dziekanem katedralnym Nicolaus Vigandi filius sławny kaznodzieja R. 1407 sądził wraz z Mikołajem Peiler Professorem teologij w Krakowie z polecenia papiezkiego sprawę o dziesięciny między plebanem i mieszczanami lwowskiemi z jednej a Arcybiskupem halickim z drugiej strony. Na rozkaz Macieja I bisk. przemyskiego zebrał swe tanirskie kazania których rękopism jest w księgozbiorze jagiellońskim w Krakowie

Dobra w Sądeckim stąd rodem Joannes de Dobra lekarz sławny z r. 1427.

Sądecz Jan z Sącza drukował najprzód w r. 1533–1540 Pułtusku najprzód miał w Krakowie księgarnię od r. 1523 wiele dzieł nakładał od r. 1539 miał handel i drukarnię w Poznaniu

Brzozow stąd rodem Xiądz Walenty z Brzozowa który z czeskiego (ewangelik:) kancyonał przełożył i r. 1554 wydał w Krolewcu był pastorem Ewangelików braci czeskich.

Dubiecko tu przeniosł się do Stanisł. Stadnickiego Franciszek Stankar którego r. 1550. Samuel Maciejowski bisk. Krak. z Villacum powołał za nauczyciela języka hebrajsk do akad. Krak. lecz rozsiewając naukę Ewanielików musiał się umknąć do Dubiecka gdzie otworzył szkołę ewangelicką bonarum artium w której się 300 młodzieży najwiecej urodzenia szlacheckiego pod 5 nauczycielami uczyło trwało to aż do śmierci Stan. Stadnickiego Regenvolsc. 126. pag. Tu urodz. Ign. Krasicki 1735. uczył się w szkołach lwowskich

Łancut tu w XVI wieku była szkoła Ewangelików sub Perotenio. Pastorem był tu sławny autor postylli Paweł Gilowski + 1595 ~~Jan Zygrowski urodzony 1594 w Krakowie~~

Bełżec (Beloicensis) tu w r. 1612 otworzono szkołę Ewangelików pod Rektorstwem Alberta Mysłowskiego. Dr. Józefa Biskupskiego M. Jakobem Milinsem z dwiema Czechami – Andrzej Żurowski + mostów Stefanem Swiethickim Janem Borowskim R. 1646.

Baranow Tu był przez lat 13 aże do r. 1608 pastorem ewangelickiego kościoła Maciej Rybinski Tomasz pasterza Dawidowego wierszem. po nim Samuel Orlicki + 1626. po nim Tomasz Węgierski + 1626 (wtedy Baranow należał Andrzejowi hrab. Leszczyńskiemu wojewodzie derptskiemu) – Jan Stasowski w XVII w. – Jakób Włostowski w XVII w.

Buracz tu był pastorem ewanielickiego kościoła Andreas Colensis doskonały kaznodzieja który r. 1603 zaraz po kazaniu apoplexią tknięty umarł. – Andrzej Dobrzański + 1640. Był tu pastorem Jacob Bentnerus

Sylva-Buracz sive Gajew:

Gorlice Tu był zbór Ewangelików około 1614

(~~Regenv.~~ p. 416.)

Jazłowiec Tu w Kościele Ewangelików r. 1560 był pastorem Stanisław Chrząstowski.

Pomorzany Tu pod opieką Krzysztofa Sienieńskiego Wojewodzica podolskiego był pastorem Ewangelickiego Kościoła nawrócony do Luteranizmu w Łańcucie przez Pawła Gilowskiego Jakob Bochnicki był on także pastorem w Leuden, Pucznaczu Nowotańcu a nakoniec w Średniej-wsi gdzie + 1639.

Średnia-wieś tu był w XVII wieku pastorem Kościoła Ewangelickiego Paweł Bochnicki urodzony 1604 wprzód pastor Siennovierski. — także Jakób Milius z Dwoch mostow r. 1594 urodzony poeta laureat. Cesar. poźniej był pastorem w Betzen.

Jodłowa tu był zbór Ewangelikow przy którym byli pastorami Jan Malkolmus + 1646. — Andrzej Szinlerus — Jakob Wartensius

Chorzew tu był zbór Ewangelików przy którym r. 1580 był pastorem Tyburcy Boryszowski

Żołkiew tu był zbór Ewangelików przy którym r. 1587 był pastorem Stanisław Biernacki

Wieliczka tu był zbór Ewangelikow przy którym był w XVII wieku pastorem Piotr Wilicki Szlązak poźniej był w Łańcucie

Dublany koło Lwowa zbór Ewangelikow pastor Wacław Simonides Chrapkowski od Tatarów w XVII wieku zabity

Żołynia tu w majętności Stanisław. Stadnickiego hrab. na Żmigrodzie był zbor Ewangelików pastor Stanisław Ranizowski autor dzieła Katolik przeciw Ewangelikowi Stanisława Grodzickiego Theol. D. Soc. Jesu 1606.

Łużna zbór Ewangelikow pastor Andrzej Sudrowski + 1639.

Pobiedna, Jasionow, Kobylany, Nowotaniec, Witkowice, Maraporemba, Willamowice, Kursinice, Jedlisk, Kurow, Gliniany, Duliby, Jodłowa, Wiatowice, Jasionow, Niebieszczany, Nowosiolce, Walice (w Sądomirsk) Kielec (w Sandomirsk) Łapczyn (w Krakowsk) Romanow (dziedzictwo Andrzeja hrab. Lesznyńskiego Wojewod. Dorpatsk) tu były w XVII wieku zbory Ewangelickie.

Jedlinok Tu był (w małej Polsce) pastorem zboru Ewangelików Jan Bis-
kupski pisał: Ratio summarii seu compendii veritatis Catholicae a Słupsci archi
diacono Vladisl. editi Laszcovia 1610 i 1638.

Tyniec z tąd pochodził Jan Tyniecki autor pism ewangelickich: Assertiones
consensus evangelii ut in omnibus aliis articulis fidei Catholicae ita etiam de
sacramento corporis et Sanguinis Domini 1613. Apologia Concordiae Ewangelicae
1618.

Oświęcim tu się r. 1540 urodził sławny Szymon Syrenius sławny
botanik polski i autor Zielnika r. 1613 w Krakowie wydanego.

był professorem publicznym przy akademii Krak.

Janidłówek wieś niegdyś własność Dominikanów Krakowskich tu r.
1726 umarł Kazmierz Lisowski Dominikan Krakowski sławny malarz
swego czasu

Siemichow wieś w Szczyrzyckim tu r. 1743 urodził się O. Józef Me-
ciński Reformat sławny kaznodzieja autor wielu dzieł dobrych
kaznodziejskich.

Zator z tąd pochodził kaznodzieja sławny i przepisywacz rękopisów
1430 magister Paulus de Zator benedyktyn Łysogórski

Rzeszow z tąd pochodził Nicolaus de Rzeszow r. 1436 przepisywacz
rękopisów u benedyktynów Łysogórskich

Przeworsk stąd pochodził przepisywacz rękopisów 1459 Julian Mecho-
wita

Odrzykoń stąd pochodził przepisywacz rękopisów 1470 Johannes de
Odrzykon in Gora

Bochnia z tąd pochodził Jacobus Zeglar de Bochna magister i doktor
medycyny 1438 autor wykładu do dzieł medycznych Almansora którego
rękopis był w bibl. uniwers. Warszawsk.

Zmigrod tu jest wielka biblioteka Antoniego Stadnickiego a w
Lipinkach zaś Józefa Kuropatnickiego.

Tarnopol z tąd pochodził Łukasz z Tarnopola który przepisał
ruską biblię 1569 ta była w bibliotece uniwersyt. Warszawsk.

Tarnow tu r. 1558 drukował Łazarz Andryszowicz dzieło Jana Tar-
nowskiego: Consilium rationis bellicae

Dąbrowa tu nieg. Spytek Ligęza de Bobrek r. 1618 kazał drukować
swe dzieło Schola Jesu Christi Meditationum mentalium

Dobromil tu Jan Lew Herbult Dobromilski syn Szczesnego r. 1613 kazał dru:
kować swe dzieło Artes Dobromilenses. jest to mały herbarz z sententiami
Jaworów tu była drukarnia w klasztorze Dominikanów w której widziałem
Capituły Dominikanów drukowane; r. 1619 drukował tu raz Szeliga. Kościół
i klasztor Dominikanów S. Mikołaja tamże wspierał i założył Rykowski.
Przemyśl tu pochowany Mikołaj ~~[illegible]~~ Sęp Szarzyński + 1581
Autor dzieła Rytmy albo wiersze polskie 1601 wydanego – Bielski zaś
o nim mówi że leży w Przeworsku.
Dobra. Jan z Dobry darował bibl: krakowskiej zbiór rozmaitych pism medycznych r. 1427.
Koło Sącza urodził się Michał Sędziwoj alchemik 1566.
Bochnia ztąd pochodził Adam z Bochni Dr medycyny professor przy akademij kra:
kowskiej rektor po Maciejn z Miechowa: lekarz nadworny króla Zygmunta I
Jakob z Biskupic Dr med: i filozofij Kanonik Krakowski i płocki sławny lekarz +
1553 przeżywszy 57 lat
~~Pilzno~~ Lwów ~~tez~~ był sławny chemik Lwowski Hieronim Reisner który wydał: Uri:
narum probationes Jodoci Willichii cum scholiis. Basileae 1582. 8o. – Diex odicarum exer:
citationum I de scorbuto. Francof. 1600. 8o. – Curationes et observationes medicae Aug. Vind.
1668. 4o. – Experimenta et observationes. Ulm. 1676. 4o
Z Pilzna pochodzi + Andrzej Grutyński (Grutinius, Cruci nius którego Szarczyński mylnie
zwie Krzyżanowskim) Dr med. i filozofij uczył się w Padwie sztuki lekarskiej tam został doktorem
medycyny, był professorem w akademij Krakow. nadwornym lekarzem Alexandra Tęczyńskiego
woj. Krak. Jana Tarnowskiego, Mikołaja Radziwiłła i Leona Sapiehy pisał 1) Consilium in febri:
bus pestilentialibus. Cracoviae 1592. 4o. 2) Przymiot czyli o chorobie zaraźliwej 1594. 3) Melancho:
liae compendiosa descriptio. Cracoviae 1594. 4) Medicus dogmaticus. Cracov. 1598.
Kenty tu się urodziła Ludwika Mathia 30 lat żyła w Rzymie jako zakonnica + 1633
mając lat 60.
Lwów tu był Konzulem uczony Szymon mistrz z Brzezin (Simon Magister Bresinen:
sis) kto̓ reimi Jan Ursyn swą gramatykę przypisał miał bibliotekę ładną i syna sławnego
Pindara Polskiego Szymona Szymonowicza. 2) Tomasz Dresner sławny prawnik professorów akad.
zamojskiej 1601.
Krosno stąd Paulus Crosnensis poeta łaciński professor w akadem. krak. 1518.
Pierzchowiec w Bocheńskim tu się r. 1755 z ojca Jana Fryderyka Dąbrowskiego
dziedzica tej wioski i Zofii Maryi Lettowny urodził sławny jenerał (jazdy wojsk) polski
Henryk Jan Dąbrowski ochrzczony w Niegowicach + ~~[illegible]~~ 1818 d. 6 czerwca.
Lwów tu się za Zygmunta I urodził Jaskier Mikołaj wydawca prawa saskiego
w języku łacińskim 1535; chodził we Lwowie do szkół i był senatorem w Krakowie
Hołosko w Kołomyjskim tu się 1741 d. 4 paździer. urodził sławny poeta Franciszek
Karpiński + 1825 chodził do szkół jezuickich w Lwowie.

Krośnianin Paweł poeta łaciński urodził się w Krośnie był professorem w Akademii Krak. sztuki rymotworczej r. 1508 podczas zarazy morowej przeniosł się do Węgier skąd nazad do Krakowa wrócił. (Umarł pono w Sądczu obacz w mych notatkach) Pisał 1) Panegyrici ad D. Ladislaum et S. Stanislaum et alia carmina. Viennae 1509. 4° 2) Epithalamion in nuptias Sigismundi regis Polon. et Barbarae Crac. 1512 3) Saphicon de infesorum vastatione et triumpho Christi Crac. 1514. 4) In reditum Sigismundi regis. Crac. 1514. 5) De nuptiis Sigismundi regis Pol. et Bonae 1518. oraz inne wiersze na patronów węgierskich i polskich.

Fulsztyn z tąd rodem Sebastyjan Fulsztyński sławny kompozytor i muzyk za Zygmunta I; kosztem Andrzeja Herburta wojskiego samborskiego w r. 1514 odbył nauki w akademii krak. gdzie został bakałarzem ucząc muzyki. W połowie swego życia został kapłanem za protekcyja Mikołaja Herburta kasztel. przemyskiego został proboszczem samborskim, potem Dziekanem kaliskim nakoniec proboszczem w Sanoku. Uczniem w muzyce jego był sławny Marcin Lwowczyk. Dzieła Sebastyjana są:
1) Opusculum utriusque musicae tam choralis quam etiam mensuralis. Cracov. 1519. 4° 2) Aliquot hymni ecclesiastici vario melodiorum genere editi Crac. 1522. 8. — 3) Opusculum musices noviter congestum pro institutione adolescentum in cantu simplici seu Gregoriano. Crac. 1534. 4° — 4) Directiones musicae ad cathedralis ecclesiae Premisliensis usum. Crac. 1544. 4° — Przy tego 6 dyjalogów S. Augustyna o muzyce wydał w Krak 1536. 4°

w Brzeżanach pochowani:

Adam Hieronim Sieniawski, podczaszy W. Kor. zmar. 1619 3. nonas Czerwca w wieku swego 43.

Alexander Sieniawski zmar. 7 Lutego 1622 w wieku 23. syn powyższego.

Prokop Sieniawski magn. regni. polon. Signifer 1626. nono Januarij.

Mikołaj Sieniawski palatinus Russiae w 80 wieku zmarł 21 Lutego o 2 godzinie w nocy 1569.

Hieronim Sieniawski palat. russiae, Halicie, Kołomien, capitaneus. zmarł 1579 wieku swego 63.

Alberto Strzedzinski a scythis occiso 1623 ad Bavoroviam

Mikołaj Sieniawski syn Mikołaja Kasztel. Kamienieckiego

Mikolai in Granow Sieniawski podczaszy W. Kor. Rabnensem prefectum. 1636 w wiek. 17.

Slamiotaw Domaniewski.

Adam Hieronim Sieniawski umarł w 40 roku wieku swego.

ob. Monum. Sarm. 480 – 486.

w Buczaczu pochowani:

Jan Tworowski palat. Podoliae. ~~umarł~~ 1547.

Jakob Buczacki bisk. Płocki ostatni syn tej familij w ziemi Podolski i Rusi.

Jan Krzysztof Buczacki in Buczacz ~~ex~~ Nicol Buczacki succamer. terr. Podoliae, vixit annos 30 obiit. 1602.

Bernardus Potocki a Potok

Jakob Potocki succam. Halic. obiit 1551. (vixit anni 40 obiit 1572. febr 12)

Andr. Potocki de Potok filius, vexillifer camerae.

Mikol. a Potok Potocki, Rotmagister. S. R. M. ~~&c.~~

ob. Mon. Sarm. 491–493.

189

w Czepowie pochowani: ob. monum. sarm. 534. 536.

Petrus de Janowice Chwalibog obiit 1635. Okt. 11. wieku 52.

Georgius Wielogłowski de Wielogłowy in Drużkow Haeres generis antiqui nobilis. S. cum annum 76. Marca 14. 1624.

Sebast. Laskowski de Laskowa ex palatin. Cracov. districtu Czepoviensi. wieku 67. Stycz. 8. 1609.

Stanisł. Wielogłowski 1599.

Stanisław Wierski de Vierce umar. 26 Stycz. 1631. wieku 74.

w Krośnie. ob. Monum. sarm. 425–437.

Jan Farurej de Garbow Suliniens 1644 Lutego 16.

Jadwiga Firlejowa antiqua domo prognata 1609 Maja 2. wieku 30.

Jan Kamieniecki w kościele Krośnieńskim spoczywa

Samuel a Sierno Sieniński camerar. ter. Sandom. r. 1643 wieku 46.

Anna de Kunowa Oświecimowna corka Stan. z Kunowej Oświecima 1647.

Rot. de Dąbrowica Firlej Kasztel. Kamien. capit. Tremb. sua morte Jaśienicie 3. Non. August. 1650 wieku 49.

Mikoł. a Dąbrow. Firlej 1 Marca 1640 wieku 35.

Adamus Victorianus 1646. w Marcu.

Mikołaj Farurej, syn Jana Farurej 11. Sept. 1638 wieku 22

Adam Chrząszczowski de Chrząszczow ex palat. Radom. wieku 61. Grudn. 4. 1631.

Robert. Portius Scotus civ. Crosn. fund. templu probrio. 1648.

dto dto dto de Lempel civ. Crac. dto dto 1648.

Matth. Vaisglicius atr. & phil. doct. Bacal. Mansion. Cros. Senior 1642. 9. Aug. etat. sua 45.

Simon Nowakowicz ad aedes S. Spirit. hospit. praepos. 28 Febr. 1648. wieku 45. — Zofia parent. famil. antiq. Francisco Kiełbas cons. Crosn. in luce ista annis 38. in quibus an. 13. Kwietn. 8. 1640.

Joannes de pierva Skolnicki Skolnicki Castel. 10 Julii r. 1621 wieku 59.

18

1 – 2
1 – 6
4

~~3 –~~
3 – 8
3 – 1
3 1

x9 11

1 – 6
1 – 10
4

3 – 8

1 – 6
1 – 3
4

3 – 1

1 – 40
36
1 . 30

3 . 46
~~48~~

3 – 8
8

4 . 4

1 . 12
6
30

w Baranowie pochowany Habia Jędrzej Leszczynski, wojew. Brzeski i Kujawski, zmarły w Berestetzku 24 Lipca 1606 wieku 47. Starowolski monum. Sarmat. 322.

180

w Bieczu pochowani:

Mikołaj Ligęza de Bobrek Kastell. Wislicki, Starosta Biecki zmarły w 70 wieku, syn Kasztelan Czechowski r. 1603. 2 Maja. Starow. Mon. Sarm. 660.

Ten z Wielopola Wielopolski. 1640. Mon. Sarm. 661.

Nobilis Andreæ Tennielnicki de Tennielnik, in Libusa 23 Marca 1638. mon. sarm. 622.

Petrus Cieklinski de Cieklin, procillator terræ Cracov. Secretar. regius, decessit anno 1604 Maja 14 wieku swego 46. mon. sarmat. 622.

Andreas Morawiec de Myslow, ætatis suæ 40. Czerwca 14. r. 1616. mon. sarm. 622.

Erasmus Wolski, artium & medic. doct. prepos. ac offic. Biecensis. 1553. mon. sarm. 663.

Jacobi Pinderowic. scholæ Biecensis studiorum spectabili, Joannes Jannuschowic. Opatovius, artium & philos. bacalarius, civ. not. ac consul Biecensis. ætatis suæ 37 hoc monum. posuit. mon. sarm. 663, 664.

Juvenis Stanislai a Stęzyca M. D. Spideonis Jordan, Crac. Succamerarij. mon. sarm. 664.

Paulo Sliwowski civ. & consul Biecensis (quorum alter. a. 1563. altera 1562. obdormivit.) mon. sarm. 664.

Alexii Glambovii altaristæ & vicarij Biecensis zmar. 21. Maja 1560. mon. sarm. 664.

~~in~~ w Kościele wsi Ryglice w obw. Tarnowskim.

~~Stanisław Zyczko~~ de Ryglice 1610. Stycz. 20. wieku ~~swego~~ 45. ~~w~~ ~~monum. sa~~ Stanisł. Pawłowski de Sobowice, notar. castr. Biecen. umarł 29. Grud. 1640 wieku swego 45. pochow. tego r. 7. Lutego. Samuel Kielanowski de Burzyn & Kielanowice ostatni z tej familii w ~~S~~ wieku 9 lutego 1639 umarł. ob. monum. Sarm. 665.

w Dynowie pochowani mon. sarm. 434–435.

Petrus Wapowski de Radochowice tria Denowo haredi, Dapifero Sanocensis 1547. 190

Stanisław Wapowski de Radochowice Succamer. Sanoc.

Lucas jacel Leopolita ex prædicatorum famil. doctor 1583 wieku 60.

w Jarosławiu pochowani. monum. sarm. 436.

Albert a Mucharz Mucharski, qui post conflagrationem Jarosławiae 1600 Maii 7

Jakob Mucharski colleg. Jarosl. custos. 15 Junii 1614.

Lucas Raffałowic præpositi Jarosl. & Wielopolien. 19 Febr. 1639.

Joanne Zamojski comite in Tarnów & Jarosław, pin. arme regni.

Joannes a Grzebin Grzebinski scol colleg. Jarosl. prepos. umart. 28 Juni 1644.

Jakób a Grebin Grebinski

Paweł Łaszczołowski philos & J. U. doctori, archidiacon Premisl. Jarosl. & Radymn. ætat. 80.

Melchior Petricovius prepos. Jarosl. 7 Maja 1600

Erasm Kupinski consul Jarosl. 1649

w Kołomyi pochowani monum. sarm. 533.

Mattias Jabłonowski 1619.

w Samborze pochowany. monum. sarm. 533

Stanisław de Wybranow Wybranowski 1621.

w Sanoku pochowani monum. sarm. 532.

Sebastian Lubomirski de Lubomierz, dapiferi terræ Cracov. Capit. Sanocen. 18 Kwiet. 1558.

w Końskiem pochowani monum. sarm. 678–679.

Hieronim Konieczki in Konskie hæres umarł 1564. Kwiet. 28 wieku 57.

Andrea Modliszewski de Krajów.

Hist. de polon 4T. 1807.
Revolut polon. 1830.
Ambassad a Varsov. 1812.
Tabl. hist. de la vie de Roi Pol. 1807 2T.
Camp. des Armes en Pol. 1807. 4T.
Voyage en Pol. 1806.

Gałdynski geografia historyczna w Krzemieńcu.
Preces quotidianae pro scholis piis Varsaviae 828.

6-10 1-42
1
2.42

1.48
2.42
4.20

w Lezaisku pochow. mon. sarm. 434–435.

Floryan Vieszkowic, obywatel i adwokat Lezajski i Maryja
1625 w Maju.

Woic z Prosteyna Prostynski z żoną Margar. ojca
nro 25. Listop. 1616.

Jan Srzedzinski w 29 Roku 1612 Kwiet. 18.

Łukasz de Bnin Opalinski supr. reg. polon.

Pochow. we Lwowie. mon. sarm. 275 – 305.

~~1613 74~~

w Limanowie pochow. mon. sarm. 795.

Stanisł. z Zakliczyna Jordan ~~wr~~ w 57 wieku
1 Sierpnia 1617

Jan z Zakliczyna Jordan. ~~w~~ 1629

~~[illegible]~~

Andrzej Niewiarowski pisał się z Niewiarowa

Pochow. w	Kalwaryi. ob.	mon.	sarm.	654.
"	w Niepołomicach	"	"	658.
"	" Plińczach	"	"	522.
"	" Pilźnie	"	"	416
"	" Potokach	"	"	493.
"	" Przemyślu	"	"	565.
"	" Rzeszowie	"	"	439.
"	" Staniątkach	"	"	659.
"	" Tarnowie	"	"	644.
"	" Trzcianach	"	"	440.
"	" Wieliczce	"	"	411
"	" Wiśniczu	"	"	652.
w	" Żółkwi	"	"	476.

Ainsingen zum Dorf Dziewięcirz bei Potylicz (Żółkiew)

Albigowa (Heilige Brun) Rzeszów najprzód w XV w. dziedzictwo Pileckich potem Koniecpolskich

Andrichau (dawniej Andris hoff) w Wadowickim

Babice była to własność książęca potem wybraniectwo królewskie

Babice pod Przemyślem miasto kościół fundacji Stanisława Kmity wojewody rusk. dziedzica r. 1507, posiadali je Grabińscy w 18 wieku najprzód byli Babińscy. r. 1643 stąd winny

Niezława rzeczka blisko Kryszcze w Czortkowskim

Babiniec nad Bugiem pod Sokalem r. 1611 rzeczpospolita Felińskiemu w nadgrodzie na lat 60 puściła.

Bachorz bl. Dynowa nad Sanem Katarzyna z Maniejowic Wapowska kaszt. prem. z cerkwi ~~Ka~~ kościół zrobiła i 1593 do Starty przyłączyła.

Bączal w XV w. należał do opactwa Tynieckiego w Jasielskim

Königsau koło Medenic (Sambor) tu akatolicy mają kościół pastorat

Konina (sąd.) z zdrojami kwaśnemi czyli żelaznemi

Kąty nad Łososiną (sąd.) z tąd ~~Kąt~~ Kącky herbu Brochwicz

Kopki w Rzeszowsk. z szpichlerzami na zboże z tąd galary ładowne idą

Kopysno stąd Kopestyńscy herbu Topacz

Korczmin w żółk. gniazdo Korczmińskich herb. Korczak.

Korczyna pod Bieczem gdzie do Ropy Libuszanka wpada.

Korczyna lub Kotczyna nad Wisłokiem ~~dostało~~ dostało r. 1720 przywilej na jarmarki

Kormanice w XVII w. Fredrów stąd Kormanicky h. Junosza 1427 grunta wyborne obszerne

Kornalowice w Samborskim wieś najlepsza nad Dniestrem

Kornie w Żółkiewskim mile od Rawy grunt lorkowaty

Kozłówka nad rzeką Ducyką 1/2 m. od Jabłonowa

Korolówka w Czortkow. nad rzeka Niezławą dawniej Markowskich teraz Borkowskich

Koropiec (Stanisław) tu tytuń się rodzi piękny zamek

Korostów przy ujściu Orławy do Oporu z kopalnią żelaza blisko Skolego

Korytniki koło Krasiczyna 1676 Szym tu przez las nieprzebyty uprawić kazał

Korzeniec przy potoku tegoż imienia który pod miast Bircza do Stupnicy wchodzi

Korzeniecka Wola (koło Birczy Sanoc) dawniej zwała się Izdziebna

Korzenna 1/2 od Bobowy w Sandeck. gniazdo Korzeńskich w XVI w dziedz. Ogcerelskich

Jarczyzówka rzeczka

Kośielniki przy Gródku w cyplu Oblężym od Dniestru w Czortków

Kossow nad rzeka Rybnicą dzied. Dziedufzyckich z banią solną Ko

Kostrzei pod Tyńcem było opactwa (Tynsleckie)

Koszyce male czyli Koszyczki dziedzictwo Łętowskich piękny dom i ogrod nad rzeka Biała na ktorej tu most murowany przykryty pod Tarnowem Ko

Kotow blisko Brzozy w Sanockim tam robią gonty

Kowalowa blisko Ryglic (tarn) w XVI w dzied. Gładyszow

Koyszowka koło Makowa tu potok Wieprzka do Skawy w Pada

Kozaczowka ujście Zbrucza do Dniestru na samym cyplu

Koziniec koło Mucharza dzied. Rusockich w XVI wieku

Koźmice mile od Wieliczki dzied. Wrzesowicz w XVI w.

Kozowa w Brzezań skim Potockich potem hrab. Mosczyńskich nad reką Koropiec tu stada dobrych koni

Kozuchow w XVI w. Dzieciejskich 1/2 mili od Frysztaka

Krewna koło Trójcy: Łumny mile od Brzozy w Sanockim stąd Krasińscy.

Krajowice r. 1456 koło Kołaczyc należało do Opactwa Tynieck. [illegible] mili od Jasła nad Wisłoka

Krasne mile od Nowego Sącza dzied. Marcin Kossinski w XVI w. blisko Chomranic.

Krakuszowice bl. Wiatowic (w bochen.) w XVI w. dzied. Niewiarowskich

Krasne do Łososic mile od Tymbarka do Skrzydlny wieś Dominikanów Krak.

Kraussow pod samym Nowym Targiem

Krępna koło Żmigroda z Łotowem jest rogow w XVI w. dzied. Stadnickich

Krolik polski Krolik Wołoski koło Jaśliśk.

Królowka w bocheń skim koło Lipnicy Murowanej w wieku XVII dzied. Bonarów

Kropiwnik dzied. Kropiwnickich

~~Kro~~ Krosno ma 600 domów był tu cyrkuł do Żółkwi przeniesiony.

Krowica lasowa blisko Potoku Nedwiszna w żołkiewskim stąd był kacerz Krowicki Marcin naprzod pisarz w Kruty wojew Krak potem pastor

Kruhel pod Przemyslem należał do Dominikanów w Przemyślu

Kruzlowa w Sandeck. w XVI w dzied. Pieniążków dzied. z Rzeszowskich

Krusielnica w Stryjsk. dziedzictwo Krusielnickich herb. Las.

Kamionka Wołoska w Żołkiewskim

Kryłos pod Haliczem klasztor. bazylianow

Krzęcin w myśleniczkim tu Hieronim Filipowski gorliwy Ewangelik wystawił Kościół dla swego wyznania tu był Sobor ewangelikow

Krowicki

Krechow koło Juchy Laszy wielkie w XVI w. dziedz. Komorowskich

Kryczka koło Sołotwiny w Stanisławow. tu były zdroje solne

Krywe koło 2½ mili Boryni i Krasnego w Samborskim tu rzeka Stnik początek bierze

Kryworzeki blisko Dobczyc dziedz. Lubomierskich

Krzywotuły nowe (Stanisł.) warsztaty sukiennicze na których do 250 sztuk sukni sieraków postawów 20 wyrabiano.

Krzyszkowice w Myślenick. koło Sieprawia należało do probostwa Bożego Ciała w Krakow.

Kudryńce (Czortków) marmur tu czarny i popielaty

Kulczyce (Sambor) liczna osada szlachty Kulczyckich

Kulików robią tu wiele sieraków

Kunice koło Dziekanowic w bocheńsk. należało do prob. Bożego Ciała w Krakowie

Kunin koło Krechowa (Żołkiew) w gruntach Kreda.

Kunów 3 Jamnica koło nowego Sącza marmur tu się znajduje blisko rzeki Kamienicy.

Kunowa blisko Biecza należy do Skołyszyna nad Ropą dziedz. Oświęcimow herbu Radwan

Kupnowice mil 2 od Sambora st. z. d. r. 1460 dziedzica Odrowążów

Kurdwanow w bocheńsk. gniazdo Kurdwanowskich należało do prob. S. Ducha w Krakowie

Kuropatniki (brzez) gniazdo Kuropatnickich dziedz. Sieniawskich.

Kurów (nowy Sandec) dobra biskupów Krakowskich

Kurzany 1½ mil od Brzeżan gniazdo domu Kurzańskich tu się urodził Szymon Wysocki pisarz Jezuita za Zygm III

Kuśienice nad potokiem Rokietnica bl. Przemyśla

Kutkowice w tarnopol. dzierżawa król.

Kwiatonowice bl. Biecza dziedz. Rajmanowiczów r. 1456 należało do opactwa tynieckiego

Kwiatoń nad Ropą

Kwieciszowa nowy Sandec ½ mili od Sącza do Zamien Sandeckich

~~Kiprzynia~~ Kiprznia blisko Ligęszkowic bl. rzeki Białej w Sądeckim

Przed niedołęgą tłuszczą prorokiem się mieni,
Oko ma w niebie, rękę w bliźniego kieszeni
Trębecki

Mogiły na Ukrainie Podług Autora (Podróży w Górach Miodoborskich przez X. G) 194

są na Ukrainie 1) Mogiły przechodowe w wymiarze prostym mało od siebie odległe i tak sypane że jedne z drugich mogą być widziane służyły przechodnim narodom za skazówkę w stepach 2) Mogiły pomnikowe największe sypane na placu stanowisk lub na pamiątkę wygranej bitwy 3) Mogiły pobojowe z mnogich kości poległych w bitwie ludów przysypanych ziemią ułożone między któremi wzrosi się czasem znakomitszy wyniosłością ziemi jakiego wodza sławnego grobowiec

5368 t. 1.

2. Notatki bibliograficzne

k. 195 - 220

(Bollandistae): Acta Sanctorum quotquot toto orbe coluntur, collegit, digessit, notis illustravit Joh. Bollandus (+1665), oper. et stud. contulit Godofr. Henschen (+1681). Antverpiae 1643–1794. — item Bruxellis 1845–1861. fol. 56 respective 57 Volum. (Cena 960–1100 Thal. = 3600–4000 Francs) — Obejmują miesiące Tomów:
Jannarius (Antverpiae 1643) 2 Vol.
Februarius (ibid. 1648) 3 Vol.
Martius (ibid 1668 ed. Daniel Papebroch +1714) ~~[illegible]~~ 3 Vol.
Aprilis (ibid 1675) 3 Vol.
Mai (ibid. 1680 ed. Fr. Baertius +1719 et Cr. Janning +1720.
7 Vol. et Propylaeum ad Acta Maii. 1 Vol.
Junius (ibid. 1695, ed. J. B. Soller + 1746) 7 Vol.
Julius (ibid 1719, ed. J. Pinius +1749, Guil. Cuper +1741, J. Boschius +1736) 7 Vol.
Augustus (ibid. 1733, ed. J. Stilting +1762) 6 Vol.
September (ibid. 1746) 8 Vol.
October (ibid. 1765 – 1861 Bruxellis) 10 Vol. (Videlicet: Tom 1–3 (Antverpiae 1765–1780) 4. 5 (Bruxellis 1780–1786). 6 (Tongerloae 1794). 7 (Pars 1 et 2 – Bruxellis 1845). 8 (Bruxellis 1853). 9 (Bruxellis 1858). 10 (Bruxellis 1861). (Kończy się na 24 Octobr.)
Rejestr Świętych jest w Junius Tom VII i October T. I.
Przedruk Acta Sanctorum. Venetiis 1734. fol. 42 Vol. (do 14 Septembr. — i) Praefationes, tractatus, diatribae et exegeses praeliminares Actis SS. praefixae. Venetiis 1749. fol. 3 Vol.
Prócz tego są rozprawy w pojedynczych tomach: Propylaeum antiquarium circa discrimen in vetustis membranis (dyplomatyka – Aprilis T. II) – Ephemerides Graecorum et Moscorum, cum figur. (Maii Tom I) – De patriarchis Hierosolymitanae ecclesiae (Maii Tom III et Tom VII pag. 696 Appendix) – De patriarchis Alexandrinis (Junius Tom V.) – De patriarchis Constantinopolitanis (August Tom I) – De conversione et fide Russorum (September Tom II.)

Acta Sanctorum quotquot toto orbe coluntur vel a Catholicis Scriptoribus celebrantur, quae ex Latinis et Graecis aliarumque gentium antiquis monumentis collegit, digessit, notis illustravit Johannes Bollandus Theologus S. J. Operam et studium contulit Godefredus Henschenius. etc. Antverpiae, Bruxellae et Tongerloae. fol. Tom 1-54. Januarius (1643) 2 Volum. (1-2) — Februarius (1658) 3 Volum. (3-5) — Martius (1668) 3 Vol. (6-8) — Aprilis (1675) 3 Vol. (9-11) — Majus (1680-1688) 7 Vol. (12-18) — Propylaeum ad Acta Sanctorum Maii, Auctoribus G. Henschen. et Dan. Papebroch. operam et stud. conf. F. Baert. et C. Janning (s.a.) 1 Vol. (19). — Junius (1695-1717) 7 Vol. (20-26) — Julius (1719-1731) 7 Vol. (27-33) — Augustus (1733-1743) 6 Vol. (34-39) — September (1746-1762) 8 Vol. (40-47). — October (Antverpiae 1765-1770) Vol. I-III (48-50) + (Bruxellis 1780) Vol. IV^tum dies 8-9 Octobr. (51) + (Bruxellis 1786) Vol. V^tum dies 10-11 (52). Editio altera cum auctuario (Bruxellis 1752) Vol. V^tum + (Tongerloae 1794) Vol. VI^tum dies 12-14 Octobr. (53). Editio 2da cum auctuario (Bruxellis 1853) Vol. VI^tum. + (Bruxellis 1845) Vol. VII. dies 15-16 Octobris (54) + (Bruxellis 1853) Vol. VIII dies 17-20 Octobris (55) + (Parisiis 1869) Vol. IX^tum dies 21-22 Octobr. (57) + (Parisiis 1869) Vol. X^um dies 23-24 Octobris (58) + Parisiis (1870) Vol. XI dies 25-26 Octobris (59) + Parisiis (1867) Vol. XII dies 27-29 Octobris (60).

2ª Editio: Venetiis, typ. Seb. Coleti et J. B. Albrizzi, 1734-1749. fol. Volum 1-42 (Kończy się na 15 Septembr.) (1-42)
Z tego zbioru wyszło także: Praefationes, tractatus, diatribae et exegeses praeliminares Actis SS. praefixae. Venetiis 1749. fol. 3 Vol.

Ob. Historię publikacji Bollandystów - w Serapeum 1846 Nr. 20.

w Bibl. univ. Krak. są tejedyji dublety 15 Vol. jako to: 1.2.3.4.5.6.7.8. 14.16.17.18.19.20. 48. (tom po 75 frs)

3a Editio novissima, cum animadversionibus ex temporalibus D. Papebrochii nunc primum ex MSS editis curante Joanne Carnandet, Friburgi Brisgoviae (Herder), Parisiis (Victor Palmé) Bruxellis, Romae 1863–1870. fol. Tom 1–60.

Vol. 1–3 Januarius: Vol. I (dies d. 1–11) – Vol. II (dies d. 12–21) – Vol III (dies d. 22–31).

4–6 Februarius: Vol. I (d. 1–6) – Vol. II (d. d. 7–17) – Vol. III (d. 17 ad finem)

7–9 Martius: Vol I (d. d. 1–8) – Vol. II (d. d. 9–19) – Vol. III (d. 19–31)

10–12. Aprilis: Vol. I (d. 1–10) – Vol. II (d. 11–19). – Vol. III (d. 20–30)

13. Propylaeum ad septem tomos Maji. (1868) 1 Vol.

14–20. Majus: Vol. I. (d. 1–4 et Ephemerides Graecorum) – Vol. II. (d. 5–11) – Vol. III (d. 12–16 et Patriarchae Jerosolymitani) – Vol. IV (d. 17–19) – Vol. V (d. 20–24) – Vol. VI (d. 25–28) – Vol. VII (d. 29–31)

21–27 Junius: Vol. I (d. 1–6) – Vol. II (d. 7–11) – Vol. III (d. 12–15) – Vol. IV. (d. 16–20) – Vol. V. (d. 20–24) – Vol. VI (Martyrologia et Calendaria) – Vol. VII (d. 25–30 et Patriarchae Alexandrin.)

28–34. Julius: Vol. I (d. 1–3) – Vol. II (d. 4–9) – Vol. III (d. 10–14) – Vol. IV. (d. 15–19 et Patriarchi Antiochiae) – Vol. V (d. 20–24) – Vol. VI (d. 25–28) – Vol. VII (d. 29–31).

35–40 Augustus: Vol. I (d. 1–4 et Patriarchae Constantinopolitani) – ~~Vol.~~ Vol. II (d. 5–12) – Vol. III (d. 13–19) – Vol. IV (d. 20–24) – Vol. V (d. 25–31) – Vol. VI

41–48 September: Vol. I (d. 1–3) – Vol. II (d. 4–6 et De conversione et fide Russorum) – Vol. III (d. 7–11) – Vol. IV (d. 12–14) Vol. V (d. 15–18) – Vol. VI (d. 19–24) – Vol. VII (d. 25–28) – Vol. VIII (d. 29–30 cum Appendice Augusti)

49–60. October: Vol. I (d. 1–2) – Vol. II (d. 2–4) – Vol. III (d. 5–7) – Vol. IV (d. 8–9) – Vol. V. (d. 10–11) – Vol. VI (d. 12–14) – Vol VII Pars prior et posterior (d. 15–16) – Vol. VIII (d. 17–20) – Vol. IX (d. 21–22) – Vol. X (d. 23–24) – Vol. XI (d. 25–26) – Vol. XII (d. 27–29)

Supplement: Tables generales des Bollandistes des 60 Volumes des Acta Sanctorum. Paris 1875. fol. 75 Frcs.

Mistyczny wielkich skrzydeł orzeł, cudotworny Swięty Antoni Padewski strzelistym na horyzont chrześcian: ski z empiriyskiego Nieba spuszczaiący się lotem, Patronem znacznym sławą, do wysłuchania Synopsim albo Krótkiego Zebrania z różnych tak włoskich iako też łacinskich i polskich nabożnych supplik aprobowa: nych, Z druku WW. OO. Franciszkanow podanego, w Wilnie 1718 d. 21 m. Marca. 4to K. i. 24 i str. 152. K. i. ded. Antoninie grafownie de Valdstein Kazi: mierzowej Janowej Sapieżynie wojewodzinie wileń. .... x. Thomasz Kozan gwardyan wileński Za: konu Minorum Conventual. (autor). – /: Jest to książka do modlenia. :/

Prawdziwe Zwierciadło niewinności, to iest Życie czyste, niewinne anielskie Błogosławionego Aloyzego Gonza: gi kiedyś Xiążęcia Imperyi, Margrabica Kasztylionu, a potym zakonnika S. J., w obrazach cnot iego wyrażone, Konceptem poetickim opisane i chrześciańskiemi reflexia: mi ozdobione, wszystkim na przeglądanie się codzienne i poprawę życia wystawione przez X. Karola Sawickiego S. J. W Poznaniu, w druk S. J. 1725. 8vo str. 22 i liczb. 384, oraz 48 rycin i 1 kolor. sztych. przedstawiających popiersi i sceny z życia Aloyzego: Speculum innocentiae. Effigies B. Aloysii Gonzagae S. J. Michael Niedbalowicz – sculp. posit A. 1707. ded. Janowi Lubartowiczowi Sanguszce Marszałkowicowi lit. (z jego herbem sztych.) /: połowa dzieła jest wierszem – druga połowa prozą reflexie. :/ Approbata: Posnaniae i Octobr. 1723. (2a ed. skrócona): Prawdziwe Zwierciadło niewinności to jest Życie czyste, niewinne anjelskie S. Aloyzego Gonzagi

Kiedyś Xiążęcia Imperij, Margrabica Kasztylionu, a potym Zakonnika Societatis Jezu, przy solennym od Oyca S. Benedykta XIII w Regestr Świętych Bożych w dobrey S. Stanisława Kostki Kompanij popisie w obrazach cnot iego wyrażone, w Koncept i wiersz poetycki zkoncentrowane; powtore wszytkim na przeglądanie się codzienne y poprawę życia wystawione przez X. Karola Sawickiego Soc. Jes. W Krak: drukarni Jakoba Matyaszkiewicza J. K. M. Typ. b. r. {około 1727} 8vo K. 8 i str. 95. z 48 rycinami w tekście świętych – (z pierwszej edycyi) Ded. Xiężnie Helenie Konstancyi z Czartoryskich Myszkowskiej kasztelanowej sandomir.... K. S. S. J. (z stychem herbem Jastrzębiec) – approbata taż sama co w 1ej edycyi: Zofraniae 1723 r. 1 Octobr. ta druga edycyja rożni się od pierwszej, tem iż ma opuszczone reflexie prozą, inną dedykacyią, i na tytule S. – podczas gdy w pierwszej tylko Błogosławiony. – zresztą ta 2ga edycya zawiera tylko poezyą.

Analysis theologicarum difficultatum ex Tertia Parte D. Thomae Doctoris Angelici De virtute et Sacramento poenitentiae, paucis theorematibus Cracoviae ad Pedes D. Stanislai Ep. summatim distincta: et ibidem a Rel. Fratre Rudolpho Pollacz Ordinis S. Pauli primi Eremitae Professo, sub praesentia R. P. Nicolai Szotarewicz S. Th. Prof. ord. propugnata A. D. 1687 m. Octobr. die 9. Cracoviae, ex offic. Francisci Cezary. 4to kart 9 ded. Tobiae Czechowic ord. S. Pauli Priori provinciali per Utramque Poloniam et Silesiam.... fr. Rud. Pollacz S. Th. Audit.

Tenże Pollacz wydał: 1) Manuale pietatis. Częstochoviae 1727. 12mo str. 233. 2) Heroina chrześciańska. 1709. 1743. 1767. Częstochowa. 4to 3) Compendium medium. Częstochowa 8vo 1719. 1725. 1752. 1767. 1789. – Lublin 1704. 8vo 4) Vade meum medium. Częstochowa 1721. 8vo

Listy Aeneasa Sylviusa Polski dotyczące. Najzupełniejszy spis wszystkich listów Aeneasza Sylviusa (Nr. 1–559) podał Voigt Georg: Die Briefe des Aeneas Sylvius vor seiner Erhebung auf den päbstlichen Stuhl (w Archiv für Kunde österreichischer Geschichts-Quellen herausgegeben von der Commission der kais. Akademie der Wissenschaften Wien 1856. XVI-er Band, str. 321–424) oraz Lauff Franc.: Dissertatio historica de Aenea Sylvio. Bonnae 1853. – Pomiędzy licznemi edycyami, obejmuje Edit. Norimbergen. 1481, 1486, 1496 listów 433; Aeneae Sylvii Opera omnia. Basileae 1551 i 1571; Edit Colonien. 1478 ma 329 listów; Codex epistolaris saeculi XV collectus opera A. Sokołowski et Jos. Szujski (w Monumenta medii aevi historica Tomus II. Cracoviae 1876) ma niektóre listy z rękopisów między temi jeden Zbigniewa Olesnickiego do Aeneasa: Cracoviae 10 Septembr. 1453 (Pars II pag. 315) i drugi, Aeneasa do Zbigniewa: Ex Nova Civitate Austriae 1453 (p. 320); trzeci Aeneasa do Zbigniewa: Viennae 1450 (pag. 335) wszystkie trzy nieznane Voigtowi i innym z rękopisów wyjęte. – Listy Polski dotyczące podług Voigta, są:

26) Aeneas Sylvius ad Sbigneum Cardinalem Cracov. Viennae, April-Maii 1443 druk w Edit Colon. Sign. K.; Edit. Norimb. 31; Edit. Basil. 31) (niema go w Monumentach)!

27) Tractatus de Conciliorum et Pontificum Romanorum autoritate, 1443 missus Sbigneo (druk. w Kollar: Analecta Monum. Vindob. T. II p. 789–810.) (niema go w Monumentach)

138) Aeneas Sylvius ad Johannem Campisium. Vienna d. 21 Maii 1445 (druk. w Voigt p. 362 – nie ma w Monumentach). – Nazywa Polaków i Węgrów łgarzami którzy bajki rozsiewają. Jedni głoszą iż Król Polski poległ i całe jego wojsko zostało pobite – drudzy że pobito Tureckie wojsko, że Sułtan turecki zginął i że Adrianopol zajęło wojsko chrześciańskie – inni że Król polski zginął walcząc – inni, że ranny uszedł i zmarł w Bulgaryi – inni że pojmanego ścięto i głowę posłano Karamanowi Księciu

tatarskiemu siostrzeńcowi Cesarza tureckiego - inni że król polski
uciekł do Konstantynopola i tam się ożenił z ~~[illegible]~~ siostrą cesarza
greckiego. Bajki te rozsiewali Polacy; a nawet Laurentius palatinus
Hungariae pokazywał list (fałszywy) pisany z Polski do niego od
Władysława Warneńczyka z pieczęcią, w którym donosi iż po wielu
trudnościach przybył do Polski i znowu do Węgier z wojskiem
przybędzie: w skutek czego Węgrzy wysłali do Polski wywiadując się.
142) Aeneas Sylvius Guiniforto Barzizio d. Viennae d. 1 Junii
1445 (druk w Voigt p. 368 - Niema go w Monumentach). Książę Me-
dyolański dowiedziawszy się o porażce Warneńczyka i śmierci Julia-
na Kardynała, wysłał posłów do Węgier i Grecji aby mu coś pewnego
donieśli. Tyle dowiedziałem się iż obaj to jest Król i Kardynał zginęli:
Król zginął w bitwie, to pewne że Dunaju nie przekroczył i że do Polski
ani przez Tatarię i Litwę nie wrócił; Juliana zaś rannego ~~[illegible]~~ i unie-
sającego zabił zdradziecko Węgrzyn. Posłowie Księcia Burgundzkiego i
Cesarza Konstantynopolitańskiego, którzy przybyli do Budy, mniemali
że Król bawi w Węgrzech. To też było przyczyną iż znaczniejsza część
Węgrów w Budzie w dzień S. Jerzego Władysława pogrobowca syna
Alberta króla rzymskiego okrzyknięto Królem węgierskim. Polacy
bajki rozgłaszają, „nam et Polonorum genus mendax est."
147) Aeneas Sylvius Cancellario Sophiae Reginae Poloniae d. Vi-
ennae in Septembri 1445 (druk cały w Voigt p. 374-382; Sam list Kró-
lowej Zofii do Stanów Węgierskich, z opuszczeniem krytyki Aeneasza
druk. w Monumenta Pars II pag. 4. Królowa pisze przez przysłanego
nobil. de Thar. marszałka królewskiego, iż syn jej Kazimierz Królewicz
dał jej znać że Władysław Warneńczyk żyje że się o tem dowiedział od Kup-
ca, którego znowu ze zleceniami wysłał do Władysława, aby wrócił na dzień
S. Jana Chrzciciela do Sieradza i tam dał sprawę panom ze swej niewoli.
List sam Aeneasa pełen ohydnych inwektyw przeciw Polakom.
148) Aeneas Sylvius ad Sbigneum Cardinalem Cracov. d. Viennae d. 13
Septembr. 1445 (druk. w Edit Norimb. 101; Edit. Basil. 101; Monumenta Pars II p. 6.)
153) Aeneas Sylvius ad quendam Cardinalem d. Viennae d. 13 Septembr. 1445
(druk. tylko w Voigt p. 384 z rs kopiów). Julian Kardynał i Król polski
zginęli od nieprzyjaciół. Turcy w bitwie ponieśli także znaczne straty, co
było przyczyną iż z zwycięztwa dalej nie korzystali

273) Sbigneus tit. S. Priscae Presbyter Cardinalis ad Aeneam Sylvium d. Cracoviae d. 10 Septembr. (tylko treść w Dudik: Iter Stalicum – druk. w Monumenta Pars II pag. 315 z rękopisu)
305) Aeneas Sylvius Sbigneo Cardinali Cracov. d. ex Nova Civitate d. 27 Octobr. 1453 (druk. w Edit. Colon. Sign. [illegible] bb. 4; Ed. Norimberg. 417; Ed. Basil. 402) (druk w Monumenta Pars II, p. 320)
321) Aeneas Sylvius Sbigneo Cardinali Cracoviensi, d. ex Nova Civitate d. 16 Decembr. 1453 (w rękopisie publicznej bibliotek. w Bambergu, fol. 193) niedrukowany – niema go w Monumenta)
481) Aeneas Sylvius Casimiro Regi Poloniae d. Romae, 31 Augusti 1457 (druk w Edit. Colon. Sign. O. 1; Edit Norimberg. 288; Edit. Basil. 290 – niema go w Monumenta.)

(Obacz: Voigt Georg Dr.: Enea Silvio de Piccolomini als Papst Pius der II und sein Zeitalter. Berlin (Georg Reimer) 1856–1863. 8vo 3 Bände)

Sigismundi Titii Historiarum Senensium ab Senarum Origine ad a. 1528. Volumina IX. Codd. Chis. G. I. 31–35. G. II 36–40. Tomus IV.

Titii Chronica Tom IV. ad a. 1463 „Senae...

in processione... Cardinalis vero quidam Divi Johannis baptiste bracchium ~~...~~ venerandum gestabat, quod supplicationibus peractis, Pius ipse in Senensi aede collocavit! ....

.... In eiusdem brachii cubito aurata cuppa circumscripta, in cuius medio divi Johannis Baptistae tenus medio insculpta erat, huiusmodi litteras aliquando notavimus a nemine plene interpretatas:

+ пр҃дтечева дєснꙿца Иωанова.

+ пꙋєзнмє савꙋ архиєпископа сръбьскога

Sawu archiepiskopa Srbskoga

„Effigiem praeterea in cubitu divi Johannis Baptistae a dextris hae litterae comitabantur: СТЬ; a sinistra vero hae IW, quae Sancti Johannis imaginem videntur exprimere." (Illyrico idiomate et litteris hoc est: Pura dextera Johannis Baptistae propter servum Archiepiscopum)

(Ed. Cugnoni pag. 363.

~~Classe di Scienze morali ecc. — Memorie — Vol. VIII.~~

Aeneae Silvii Piccolomini Senensis qui postea fuit Pius II Pont. Max. Opera inedita descripsit ex Codicibus Chisianis vulgavit notisque illustravit Josephus Cugnoni Chisianus Bibliothecae Praefatus Atti della Accademia del 19 Marzo 1882. (Atti dei Lincei. Mem. Classe di Scienze morali. Ser. 3a. Vol. VIII.)

1462 (Titii Sigismundi Historiarum Senensium Libri.)

„Senam interea princeps quidem a Turchis occupata ditione se eripiens necnon Martho cum 150 equis despotus Moreae nuncupatus applicuit, fuerat enim Imperatoris Constantinopolitani germanus. Is enim divi Johannis Baptistae brachium dextrum, divi quoque Andreae caput; nec non Pluviale nobilissimum figuris et arte mira elaboratum et margaritis adopertum, secum detulit et a Turchorum rapinis atque foedis manibus una secum subtraxit. Romam profectus Pontifici est largitus."

pag. 653 Instrumentum donationis brachii S. Johannis Bapt. a Pio II ecclesiae cathedrali Senensi An. 1464 d. 6 Maji: (Papież kupił tę relikwię w Siennie a Magno Principe Graeciae Despota, który ją przywiózł z Konstantynopolu) Napis na niej taki: (graece): Regios Joannes (illirice:) Predice Savoia Desza Johannova Christoleva Poerime Savu Archiepiscopa - Łacińskie: Pura dextera Joannis Baptistae protegeret vum Archiepiscopum. Relikwię tę córka Principis Thomae Paleologi Despotae ac Regis Peloponesos sive Moreae widząc że kraj Turcy zajęli darowała Principi Thomae parenti suo (sic) który ją przywiózł do Włoch i darował Piusowi II.

(Obacz: Voigt: Eneas Sylvius III p. 562 - Gigli: Diario Sanese II p. 497 - Malavolti: Hist di Siena: Parte III lib. IV. pag 69. - Titii Sigismundi Historiarum Senensium Tom IV. Mscpt.)

202

Hermanopuli Constantini: Epitome juris civilis quae legum Prochiron et Hexabiblos inscribitur. Parisiis 1540. 4o Prawo 5932.

" " Promptuarium juris civilis latine redditum a Joan. Mercero Genevae 1580. 8o Prawo 447.

" " toż 1587. 4to Prawo 5938.

Const. Hermanopuli Manuale legum sive Hexabiblos cum appendicibus et legibus agrariis, illustravit G. E. Heimbach Lipsiae 1851. 8o Prawo 456.

Zubrzyckiego historya Rusi Czerwonej:

~~[illegible]~~

Dokumenta do Harasiewicza

Spis dokumentów u Jura

Lewickiego Series Episcop

~~Zubrzyckiego~~ II tom historyi

Stebelski

Lewickiego Folnukönig &

inne drobne wiersze.

Schematismus Premisliens

Catalogus privileg dominikanów t. II i III

d. d. rusk. metropolii

rękopism Unii Brzeskiej

~~[illegible] Szczytuskiego~~

Rękopism Kroniki ruskiej

~~Donacya Ziemowita~~

~~ołówkiem~~ pisana

Bulla Gregora

Dyplom Bolesława } histor.

Dyplom ruski

~~[illegible]~~

~~Vita Episcopor Premisl~~

Bitwa Zborowska

Odpowiedź katedry na Bazylianów

{ Dokumenta stare
O najazdach na Winnickiego
O otruciu Batabana.

15 Blaty 1839 Millik i Escarpl

Harasiewicz

Medyka p. 124
Iwonicz p. 135 136, 143, 145
Wieliczka kąpiele p. 284
Ptaki p. 380.
[illegible]iatowice bocheński
Jedłowa Jasło.
Jedłownik Sandec.

(około 1613)
(Wizerunk Łaźnie Pinczewskiey) 4to (Kart niel. 29 (Sign A2 – I2) brak karty tytułowej – wierszem – satyra – ded. Mikołajowi Korycinskiemu z Korytnice Sekretarzowi Krol. (po śmierci jego żony) (miał lat 70, był ziemnikiem) (autor był świeckim) – Jedyny nieznany exemplarz defektowy tego rzadkiego dziełka w bibliotece Czartoryskich. Opis tej książki w Dziennik wileński r. 1829 Historya i literatura Tom VIII str. 371 – 387. a wyjątki w Gołębiowski Łuk: Domy i dwory. Warszawa 1830. str. 131 – 135.

(Charleski Christophorus: Epithalamium ad illustres sponsos Joannem Gostomski ~~Nicolaum Firlej~~ et Sophiam Firlejowna ~~Gostomska~~ Studiosorum eloquentiae Carmen gratulatorium) 4to. (około 1589 – 1598) brak karty tytułowej; kart 23 (Sign. A 2 – F 4) właściwie wiersze łacińskie na ślub Jana Gostomskiego z Zofią Firlejowną córką Mikołaja – ded. Nicolao Firlej palatino Cracov. et Sophiae ejus ~~filiae~~ Firleiae ejus filiae, sorori suae ... Nicolaus Firlej – ded. Hieronymo Gostomski palatino posnan. capitaneo srzeden. avunculo suo et Joanni Gostomski capitaneo Walcensi ejus filio fratri suo.... Stanislaus Paris.. – dalsze wiersze pisali: Remigianus Samborzecki, Adamus Dzierzek, Christophorus Charleski, Mathias Wszołkowski Tarcinas, Thomas Brasnensis, Nicolaus Camerecius, Simon Kaczorowski; Joannes Sikorski, Stanislaus Ricius, Joannes Clobocensis – Petrus Pawlocius, Martinus Pekalicius, Valentinus Bochnensis, Joannes Zemboriensis, Alexander Kraczkowicz, Alexander Mruczyński; Martinus Jezewicz, Paulus Bialecki.

Wtargnienie w Moskiewski kray Jego Książę=
cey miłości y pana, Pana Mikołaia Radziwiła,
z łaski Bożey Książęcia na Bierżach y Dubinkach,
Woiewody Nowogrodzkiego, Starosty Mozyrskiego,
Mereckiego &c &c &c które było w roku 1568.
(tytułu brak) 4to Kart nieł. 15 (Sign Aij – Diiij)
na końcu: I. G. (autor) (wierszem – wyszło około
r. 1580 bo wspomina czyny wojownicze tegoż Radzi=
wiłła pod Połockiem, Wielkołukami, Pskowem)
(Jest to zupełnie odmienne od Jana Kochanowskiego
Wtargnienie do Moskwy Krzysztofa Radziwiłła
polnego hetmana W. X. Lit. r. 1581)
(autorem zdaje się być Jan Gruszczyński z Lipna)

Sigismundi III. Poloniae et Sveciae regis, duce Ioanne
Zamoiscio, ex Michaele utrinsque Valachiae et
Transiluaniae Tyranno insignis Victoria, per
Stanislaum Bartholanum in bello descripta. Ad illus=
trem Hieronymum Gostomski de Lezenice, Palatinum
Posnaniensem, Capitaneum Sandomiriensem etc. Cra=
coviae, ex officina Andreae Petricovij, A. D. 1601. 4to
Kart 13. (Sign A–D.) (wierszem)

Bartholan Sta=
nisław rotmistrz, se=
kretarz król. syn medyka
sandomirsk. nobilito=
wany 1589 † 1618.

2) Sigismundi III Pol. et Suet. regis insignis ex Carolo Victo=
ria A authore Stanislao Barthclano S. R. M. R. Huic accessit
Situs et expugnationis Volmariae planta ab eodem autore geomet=
rice confecta et typis publicata. (s. l. – 1606). 4to K. 8 ded. Leoni Sa=
pieha (z sztychow. planem) (Ossolinsk. Bibl.)
3) In obitum illustriss. principis Alberti Radzivili Ducis in Olica ... Magni
Marsalci Litvaniae, Coronensisque Capitanei Stanislai Bartholani
equitis Poloni funebris Oratio. Cracoviae typis Andreae Petricovii 1593.
4to Kart 19. ded. Nicolao Liberacki abbati coprziwnicen.
4) In obitum illustriss. Joannis Zamoscii Magni Regni Polon. Cancellarii
Supremique exercitum generalis patroni sui amplissimi Lacrymae
Stanislai Bartholani rothmagistri. Zamoscii 1605. 4o K. 4.

Komedye Plauta: Aulularia – Mostellaria – Trinummus – Capteivei, przełożył Dr. Jan Wolfram prof. Uniw. Warsz. – Dodano przedruk Komedyi: Potrójny z Plauta Piotra Cieklińskiego w Zamościu 1597. Poznań, nakładem Biblioteki Kórnickiej 1873. (Dr. W. Łebiński w Poznaniu) 8-vo (Wolfram Jan ur. 24 grud. 1824 w Poznaniu, profesor w gimn. w Poznaniu, od 1857 w Inowrocławiu, od 1863 Prof. Uniw. Warsz. + 15 Październ. 1870.) Tu zajmuje przedruk: Potrójny. (Trinummus.) Przekład Piotra Cieklińskiego. (Przedruk książki wydanej w Zamościu roku 1597.) str. 377–483. Znane exemplarze Potrójnego: 1) W bibl. Uniw. lwow. spalił się r. 1848 2) prof. Rymarkiewicza w Poznaniu. 3) Biblioteki głównej Uniwersyt. w Warszawie.

Magazin für die neue Historie und Geographie angelegt von D. Anton Friedrich Büsching. Hamburg, verlegt von Friedrich Christian Ritter, 1767 – und Halle 1793. 4°. XXIII Theile.

Privilegien der Stadt Wenden in Liefland (vom J. 1561, 1582, 1616, 1622, 1626, 1627, 1637 von poln. und schwed. Königen – Innhalt) I Theil p. 253.

Belehnungsacten des Prinzen Carl mit den Herzogthümern Curland und Semgallen durch König August III (im J. 1758) III Theil p. 45–70.

Ritterschaftliche Matrikel des Herzogthums Liefland (z r. 1765 spis imienny szlachty z czasów krzyżackich, polskich, szwedzkich i rossyjskich) III Theil p. 231–240

Beschreibung der Moldau von Demetrio Kantemir. III Theil p. 537–574. – IV Theil p. 1–120.
(Zabytki mitologiczne na Wołoszczyźnie: Lado & Mano (w pieśniach), Dzina lub Dzinele (piękna panna), Dragaica (nosząca koronę z zboża podczas wyżynaku), Doina (w dumach rycerskich refrain), Heoile (w pieśniach pogrzebowych refrain), Stachia (niewiasta duch olbrzymiego wzrostu, siedzi w ruinach na skarbach), Dracul (zły duch w wodzie), Urbitelle (widmy przy porodach), Frumoasele (Rusałki), Symdzelene (tańcowanie wschodzącego słońca na S. Jana Chrzciciela), Dzoimaricele (widmy chodzące po domach w wielki Czwartek), Papaluga (dziewczyna którą w czasie posuchy nago ubraną w liście obwodzą) Kyraleisa (obchód z krzyżem w święto Oczyszczenia P. Marji w lutym) Colinda (Kolada), Turca (chodzenie z Turem w Boże narodzenie), Zburatorull (Incubus, Zmora), Miaza nopte (duch co straszy o północy)

Striga (strzyga стригля), Tricolicz (wilkołak)
Begatura (odebranie męstwa), Dislegatura (odczarowanie),
Farmek (oczarowanie miłosne), Des Kyntek (zamawianie)
Verdschelat (wyrocznia)

Abilfedae opus geographicum ex arabico latinum
fecit J. Jac. Reiske IV Theil p. 120-298.; V Theil
pag. 299-366;

Landrolle des Herzogthums Liefland im J. 1765 (Spis
parafii i wsi w obwodach: Riga, Wenden, Dörpt, Pernau)
VII Theil p. 361-392.

Landrolle des Herzogthums Estland im J. 1765 (Spis
parafii i wsi w obwodach: Harrien, Wierland, Jerwen,
Wieck (Leall), i Wyspy) VII Theil p. 393-416.

Historisches Mancherley. 8) Liebes-Eckel (Anegdota
o hrabinie Kosel metressie Augusta II, z którą miał 3 dzieci.
Oficerowie gwardyi konnej, gdy August II wydawał wiele pie-
niędzy na zakupno klejnotów dla tej metressy, a gdy niebyło
pieniędzy na ich pensyje, podszepnęli królowi, iż hr. Kosel
ma białe uptawy, wskutek czego król sobie ją obrzydził.)
VIII Theil. p. 479. 10) Neue Maitresse (wiadomości o
hr. Orzelskiej metressie Augusta II.) VIII Theil pag. 481-
484. 12) Des Gen. Patkul Geschicht. VIII Theil pag. 942-
496.

Kurze geograph. polit. und historische Nachrichten
von Klein-Rußland gesammelt von Wasili Rubenow
gedruckt 1773, aus dem russ. übersetzt. IX Theil. pag.
415-462.

Verzeichniss der Domänen, Städte, (protestant.) Kirchspiele in Ost-Preußen
(Prussy i Warmia) und in West-Preußen (Brunsberg, Malborg,
Chełmno, Tczew, Stargard, Chojnice) IX Theil pag. 469-518.

Brief des Königs Stanislaus Leszczyński an den Grafen von
Bassevitz geschrieben zu Chambord. 19 Febr. 1726 (französisch
- Polen und den Fürst Holstein-Gottorp betreffend) XI Theil pag. 308-310.

Correspondence sur les affaires politiques du Royaume de Pologne de l'année 1763 jusqu'a 1766. (XIII Theil (Halle 1779) pag. 1–76. (55 listów jakiegoś ajenta dworu saskiego dotyczące elekcyi Stanisława Augusta - niektóre z nich były tłomaczone w tygodniku literackim poznań. - wszystkie wyszły w tłomaczeniu: Listy nad wypadkami politycznemi w Polsce pisane w latach 1763 i 1764. Poznań nakładem i drukiem N. Kamieńskiego i społki 1846. 8º str. 126.)

Verzeichniss aller adeligen Güter in Ost-Preussen 1776 (Angerburg, Neuhaus, Memel etc.) XIII Theil p. 221–236.

Preussisch-Schlesien 1775 (Verzeichniss aller Ortschaften) und Oestreichisch Schlesien (Verzeichniss) XIII Theil p. 237–340 (Biskup krakowski posiadał w obwodzie pszczyńskim: Chelm, Jemelin, Koschitau)

Beschreibung der aus Messing im J. 1440 gegossenen Tauffe in der neustädtischen Hauptkirche zu St. Catharina in der Stadt Brandenburg mit der Innschrift: „Na Gods „verteyn hundert in deme virtigiste Jahr - is gema= „ket desse Dope by der | Borgermeistere tyden - „Hermen Dames: Claus | Kopernick: Wilke Mutze= „litz: | Hans Monnik: Andreas Palm | dach vnde „Claus Fricke. - (wgórze:) Dit sin dy Godeshus | lude gewest in den tyden als - desse dope gemaket is. Clas | Fricke Borgermeister vnde - obergodes Hus man Laurentz rogewitz vnde Hen - ning rogen= wolde. Gott geue em dat ewige leuen. Amen - (u spodu:) Meister Frierich Morner von Cerpst der Hot - ge= gossen desse touffe." (Daniel Finke Rector der Schule zu Neustadt Brandenburg: Nachrichten von Alterthümern Urkunden der Chur- und Hauptstadt Brandenburg. Dritte Einladungsschrift 1751 - przedrukowane w Büschings Magazin Halle 1779. XIII Theil pag. 454)

Kopernik

Nachrichten von den weissen und schwarzen Juden zu Cochin auf der malabarischen Küste, von A. Moens XIV Theil p. 123–152.

Patkuls Anschläge und Begebenheiten (akta i pisma Patkula do Augusta II z r. 1698–1703) XV Theil p. 279–302.

Extract der seit Einrichtung der Kön. poln. u. sächs. Münze zu Leipzig nemlich vom 1 Octob. 1752 bis letzten Dezember 1756 ausgemünzten Gold- und Silbersorten (to jest ze złota: dukaty pojedyncze, August-d'or (po 10 Taler.), pół August d'or, ćwierć August d'or = ze srebra: Tynfy, Szóstaki, pół Szóstaki, Półtoraki; Species Talary, Złote, Półzłotki, Grosze) = Münzmeister Kroll, Guardeine: Knause, Fronecke) XV Theil p. 543–555 (oraz tabella menniczej wartości – ciekawe do numizmatyki)

Polen (Statystyczne daty dotyczące odpadłych do Austryi prowincyj w r. 1776 – Spis miast i ich ludności w Królestwie polsk. r. 1780. – Spis ludności Krakowa r. 1778 – Wykaz wszystkich posiadłości w Królestwie r. 1775 i wiele podatków płaco... – Stan majątkowy w Polsce – Wykaz importu i exportu 1776 – Wykaz dochodów stemplowych 1778 – Budżet wojskowy 1775 – Pensyje – Budżet Królestwa z r. 1778. – Długi państwa – Dochody z salin i warzelni soli r. 1767 i 1772 – Budżet Komisyi edukacyjnej 1778–1780 – Budżet Armii 1778 – Opis herbów województw w izbie poselskiej w Warszawie – Spis srebr jezuickich kościelnych po kassacie) XVI Theil (Halle 1782) p. 1–120.

Polen (Statystyczne daty: Nachricht von Kön. poln. neuen Münzsorten 1766 (wartość mennicza) – Papier stemplowy polski i dochody stemplowe 1781. – Budżet państwa i Edukacyjnej Komissyi 1782. – Wiadomość o Kawalerach maltańskich w Polsce 1775.) XVII Theil p. 533–580.

D. Anton Friedrich Büschings Neueste Geschichte der Evangelischen beyder Confessionen im Königreich Polen u. Grossherzogthum Litauen von 1768 bis 1783. (XVIII Theil 1784 p. 111–650. – XIX Theil 1785 p. 463–592 (wyszło także w osobnej odbitce w Halle 1784 i 1785. 4to 3 Części)

F XXI Theil (1787) p. 489–644.

Polen (Statystyczne daty: Spis pieców do lania żelaza i fryszerek oraz produkcya żelaza – Budżet Komissyi Skarbowej r. 1784) XIX Theil p. 449–462.

Polen (Statystyczne daty: Budżet 1784 – Liczba żydow 1781 – Observations sur le commerce de Cherson avec l'Ukraine Polonoise faites au mois de Mai 1784) XX Theil p. 305–326.

Nachrichten von dem in Warschau am 2 Octob. 1786 eröffneten Reichstage XXI Theil p. 475–488.

Verzeichniss aller Oerter in Polen. XXII Theil p. 41–414.

Register zu den XXIII Theilen des Magazins XXIII Theil pag. 177–204.

Olszewski K. i Trochanowski K. Chemiczny rozbiór wód studziennych miasta Krakowa (Odb. z XXIII T. Spr. fiz.) Kraków 1888. 8° str. 43.
(Ob. Olszewski Spraw. fiz. 1871 Tom V str. 131-162) przyrod

Wołoszczak Eustach: Drugi przyczynek do Flory Pokucia. (Fizyogr. T. XXII). Kraków 1888. 8° str. 37

Boberski Wł.: Trzeci przyczynek do Lichenologii Galicyi (Fizyogr. T. XXIII) Kraków 1888. 8° str. 14.

Branicki hr. Julian: Ptaki spostrzegane w okolicy Stryja (Fizyogr. T. XXIII) Kraków 1888. 8° str. 10.

Zaręczny St.: Studia geologiczne w Krakowskim okręgu. I. Dewon. (Fizyogr. Tom XXIII) Kraków 1888. 8° str. 35

(Dębnik)
Ossowski G. Sprawozdanie z badań paleo-etnologicznych w jaskiniach okolic Ojcowa (Zbiór antropolog. Tom IX Dział I) Kraków 1885. 8° str. 11 z 1 tabl.

Wiśniowski Tadeusz: Wiadomość o krzemieniach jurajskich okolicy Krakowa (Odb. z Kosmos Rocz. XIII Zesz. V-VI). Lwów 1888. 8° str. 10.

Compendium ferculorum albo zebranie potraw przez urodz. Stanisława Czernieckiego J. K. M. Sekretarza a J. W. J. M. P. Alexandra Michała hrab. Lubomirskiego wojewody krak. kuchmistrza napisane. W Krakowie w drukarni Jana Matyaszkiewicza 1730. 4to k. 4, str. 96 k. 4. rejestr ded. Helenie Tekli Lubomirskiej wojewodzinie krak. zatorskiej, neopolom. starościnie ... St. Czerniecki (gdzie pisze że 32 lat w służbie zostawał.)
(300 potraw i 30 addytamentów)

Przyjaciel dzieci i młodzieży. Redaktor Józef Chociszewski. Poznań nakładem Józefa Chociszewskiego. 1869 – (Druk Ign. Danielewskiego w Chełmnie i Schmaedickego w Poznaniu)

Rok I 1869.

Kopalnie soli w Wieliczce pod Krakowem. Nr 16 str. 61–64 (z 1 illustr. na str. 68 kopia z Stachowicza 3 piętra)

Kaplica S. Antoniego w Kopalni soli w Wieliczce. No 17 str. 68 (z 1 illustr.)

Rok II 1870.

Kościół farny w Chełmnie. Nr 5. str. 38–39 (z 1 illustr na str. 37) (niegdyś Katedra do r. 1317, od r. 1676 Misjonarzy – w Kaplicy po lewej stronie cudowny obraz N. P. Maryi bolesnej – kościół fundowany r. 965)

Kopalnie soli w Wieliczce pod Krakowem. Nr 9 str. 68–69 (z 2 illustr. Komora Rosetti Komora Steinhauser) – i Nr 11 str 84–86 (z 2 illustr. Staw Przykos z 2 stron.)

Rok III 1871.

Dolina Kościelisko w Tatrach. Nr 11 str. 81–82 (z 1 illustr. z Eliasza Przewodnika)

Rok IV. 1872

Cudowny obraz Matki Boskiej Chełmińskiej. Nr 17 str. 132–133 (z 1 illustr.) (żadnych szczegółów)

Góra Łomnica. Nr 24 str. 187–189 (z 1 illustr. in 4to)

Cudowny obraz Matki Boskiej w Rywałdzie Nr 25 i 26 (razem) str. 201. (z illustr. na str. 203)

w Prusach zachodnich obrazy cudowne: (z marm.) w Łąkach, w Piaseczne pod Gniewem, w Chełmnie w Nowej Cerkwi przy Pelplinie, w Rywałdzie pod [illegible]yniem)

Rok V. 1873. Nr 1-13.

Zwierzęta w górach karpackich Nr 6. str. 42-43 (z 6 illustr. na str. 44.)

Katolik, pismo religijno-obrazkowe dla oświaty ludu. Redaktor Józef Chociszewski. ~~[illegible]~~
Rok I 1868 Tom I. Chełmno nakł. J. Chociszewskiego, drukiem Ign. Danielewskiego 1868. 4to
Nr 1-18 (1868) i Nr 1-9 1869 Rok II. (ciąg dalszy wydawał 1869 Miarka w Królewskiej Hucie)

3 razy na miesiąc
ćwierćrocznie 6 sgr. 9 fen.

Kościół farny w Chełmnie. Nr 1 (1868) p. 3-7. Nr 2 p. 9-10 (z 1 illustr. widok - obszerniejszy artykuł)

Kościół w Piaseczynie. Nr 12 (1868) p. 86. Nr 13 p. 92-93.

Chełmno Nr 1 (1869) (p. 4-5.) Nr 2 (p. 12-13). Nr 3. (illustr. Matka Boska Chełmińska p. Józefa Chmielewskiego). Nr 4 (p. 26-27

Wieliczka (Nr 5 (1869) p. 32-35 (z illustr: Żupy solne wielickie (kopia z Stachowicza), Kaplica S. Antoniego) Nr 6 p. 39-43 (z illustr: Staw Przykos z razy

Wiśnicz (zamek) Tygodn. illustr. 1859 T. I No. 8.
Wnętrze fary w Bieczu " " 1859 T. I No. 10.
Olesko (zamek) " " 1860 T. I No. 16 (z Pillera)
Kilka rysów fotograficznych z Tatrów z drzeworyt: 1) Twóz lnu w Zakopanem – 2) Widok Tatrów ze strony południowowschodniej pod Kesmarkiem – 3) Mała Łąka i Czerwony Wirch w Tatrach " " 1860 T. II No. 50. p. 464 i 465
(opis Nowego Targu – Kościelisk)
5) Opowiadanie starego Bacy 6) Taniec weselny Górali. 7) Czytanie niedzielne 8) Kuźnice w Zakopanem, widok od stópo Kosala - - " " 1860. T. II No. 51 p. 484–486.
(opis Zakopanego, Pięciostawy, Morskie oko – artykuł liczy przez J. K. T(urskiego)
Stary Sącz w Podgórzu Karpackiem (z 2 illustr.) przez A. Gorczyńskiego - - - " " 1860 T. II No. 56.
Zamek Odrzykoński (p. L. Siemieńskiego) " 1861. T. III No. 82
Kalwarya Zebrzydowska (p. L. Siemieńskiego) " 1861. T. III No. 82.
Wody lekarskie w Galicyi: Krynica p. J. Zieleniewskiego (z 1 illustr.) " 1861. T. IV. No. 93
Podkamień (z widokiem klasztoru podł. litograf.) p. A. Wieniarskiego " 1861. T. IV. No. 94.
Róg obrzędowy górników wielickich (p. K. Bayera) " 1861. T. IV. No. 95.
Zamek w Nowym-Sączu (z fotogr.) " 1861. T. IV No. 103.
Kościół S. Jura we Lwowie " 1861. T. IV No. 116.
Czorsztyn (podł. litogr. Piller. Okolic) " 1862. T. V No. 119.
Dom Kromera w Bieczu i portret Marcina Kromera (p. L. Siemieńskiego) " 1862. T. V. No. 126.
Kaplica w Podhorcach (podł. litogr.) " 1862 T. V. No. 127.

Zegestow p. W. L. Anczyca (2 illustr.) „ 1862 T. V No. 134.

Ratusz dawny i nowy we Lwowie (2) „ 1862 T. VI. No. 148.

Swoszowice (2 litograf.) przez W. Anczyca „ 1862 T. VI. No. 154.

(11 Numerów) No. 157 – 167.

Obrazy tatrzańskie: Lato pod Pieninami i w Tatrach przez
Kazimierza Łapczyńskiego „ 1862. T. VI No. 157 (Mogilany,
Stróża, Pcim – bez illustr.). – No 158 (Lubień, Krzczonów, Nowytarg
– bez illustr.) – No. 159 (Waxmund, Krościenko, Szczawnica, Pieniny,
Szlachtowa, Janoszczyk – z 3 illustr: Czerwony klasztor, Skała
Grabczychy, Faćmiechowska skała.) – No. 160 (Pieniny, zbójcy
– z 3 illustr: Skała S. Kunegundy, Zamek Niedzica, Sokolica
skała) – No 161 (Czerwony klasztor, Szaflary, Zakopane, Gubałówka,
Giewont, Kalatówka, Małołączka, Kondracka Kopa – z 2 illustr:
Krzeptowski góral z żoną (z fotograf.) Szałasy na Gubałówce) –
No 162 (Kościelisko, Pyszna, Zakos – z 4 illustr: Dolina Strążyska
(podł. fotogr.), Zburzony Tartak pod Giewontem, Żelazna brama
w Tatrach (z fotogr.) Dolina Kościeliska z widokiem na Pyszną)
– No. 163 (Pyszna, Dzianisz, Chochołów, Juhasy, Czerwony Wirch,
Hruby wirch czyli Wołowiec – z 2 illustr: Pisana w dolinie Koś-
cieliskiej podł. fotogr., Widok Zawratu podług fotogr. – No. 164
(Salatin, Zuberec – bez illustr.) – No. 165 (Hlabówka, Orawica,
Zakopane, Gąsienicowe stawy, Pięć stawy, Morskie oko, Czarny staw
– bez illustr.) – No. 166 (Goryczkowa Czuba, Dolina Koprowa,
Hruby wierch, Krywań, Wychodna, Ważec, Sztyrba – bez illustr.)
– No. 167 (Męguszowce, Batyszowce, Gierlachowa, Królewski
nos, Szmeks, Łomnica, Lodowa turnia czyli Mały Kolbach,
Wielki Kolbach, Gerlachowski szczyt, Koperszady, Dolina Ró-
wienek, Białka, Zakopane, Szczawnica, Starysącz – bez illustr)

Złoczów (podł. litograf.) „ 1862 T. VI No. 168

212

Historia – Hist. Poloniae –

Lipiński (Gratiani Severini) ad Vincentium Constantinum Starodobrski Epistola, sicilimenta quaedam in celsiss. olim Principis Andreae Chrysostomi Załuski Episc. Varm. Epistolarum historico-familiarium loca nonnulla, terras Prussiae, speciatim Civitatem Gedanensem concernentia exhibens. s. l. 1711

Katski

Lubomirska

Pociej

Potocki

Sieniawski

Sanguszko

Wołłowiczowie

Zamoyski

Listy galicyjskie czyli rozbiór krytyczny ustawy zaprowadzającej w Galicyi wschodniej galicyjski stanowy instytut kredytowy odnośnie do Patentu Cesarskiego z d. 3 Listopada 1841. W Supraślu 1843. nakładem Autora. Poszyt I str. 191. chwali Skarbka

Berwiński R. W: Studia o literaturze ludowéj ze stanowiska historycznej i naukowej Krytyki. Poznań nakładem autora 1854 (w komissie księgarni J. K. Żu=pańskiego, czcionkami L. Merzbacha.) 8° Tom I st XIX. 207. T. II st. IV. 226. (3 Tal) (O gusłach, zabobonach i czarach) 214

Pieśni ludu nadniemeńskiego z okolic Alexoty (zebrał i przełożył K. Brzozowski.) Poznań 1844.

Zienkiewicz Romuald: O uroczyskach i zwy=czajach ludu pińskiego, oraz o charakterze jego pieśni. Warszawa 1853.

Gliński: Bajarz polski 1852. Tom II str. 256
(II powieści)

215

Sartori Übersicht der russischen Cultur 1820

G. Münnich Geschichte der poln. Litteratur 1823
2 Bde

J. Bowring Specimens of the Russian
poets. Lond. 1821

C. F. v. d. Borg Poetische Erzeug-
nisse der ~~Ru~~ssen. Dorpat u.
Leipzig 1820 u 1823 —

Grammat. Sanscritt.

Colebrooke grammar of the Sanscrit lan-
guage Vol. I Calc. 1805. fol. — Carey,
Forster — Wilkins — Houghton
Wilson

Promienie słońca złocąc wieże Wawelu gdym głowę skłonił snem zmożona na murawie tu sen allegoryczny

Kalwarya opis różnych narodów przesuwających zniżane paciorki

Opis obrzynków

Upiory

Opis życia szlacheckiego

Powieść zakonna w Cystrzyn

Inne powieści. —

19

217

Ocko: Cieplice Krak. 1578. 4°		24 D. 23.
~~Petricii de natura morbi 1591. 4°~~		25 E. 71.
Wolf: Stephani I expeditio 4°		21. D. 6.
Solikowski: Poemata. 1562. 4°		22. G. 37.
Mądrowic: Cicada rythmica 8°		26. F. 73.
Synodus Leopoliensis folio		24 A. 14.
Ubaldin: Wesele. 4°		24. E. 52.

Chrzczewski Stan. Physica expe
rimentalis Lublini 1767. 8o

Avernus Fab. Seb. Grammaticae me
thodus. Crac in off. Fran. Cezary
1691. 8o

218

r. 1796 i — prenum. na

W. Hann Dr. fil. 1802 oglosił poetische u. prosaische versuche w 8 tomach. Xenokrat 2a ed. 1787.
Albert der Abentheurer. Wien und Leipzig (Doll) 1794
Klom. Wojciech Zdanowski życie i przypadki opisujący
profesoor. lit. klasi. były rektor

…tium;

…2.)

Catalogue d'objets d'art et de haute curiosité provenant de la Collection de feu François Potocki Senateur du royaume de Pologne décédé en 1852. 4º. k. 11 (wydanie autografowane w litografii mająca także tytuł): Cathalogue succint d'une immense quantité d'Objets d'art et de haute curiosité de la plus grande beauté de toutes les époques et de tous les pays, et d'un Mobilier du plus beau choix, qui se vend actuellement à Varsovie. (z cenami)

I) Tableaux: 35 obrazów olejnych jako to: Tytiana portret hrabiego Morenigo (1800 Rubl.), Teniersa dwa obrazki flamandzkie (600 Rubl.), Gerarda Dow: Drób i jarzyny kuchenne (900 Rub), Canaletti Plac S. Marka (240 Rub), Caracci: Niewiasta z laską (240 Rubl.), Tintoretto Głowa Chrystusa (90 rubl), Rembrandt dwa obrazy głowy starców (900 Rubl.), Carlo Maratti Matka Boska z dzieciątkiem (350 Rub), Domenikino: dziewica z maską w ręce (200 Rub), Murillo: Trzech chłopców 450 (Rubl), Parmegiano Głowa (100 Rubl), Ostade: Scena karczemna (600 Rubl.), Bodeling Targ owoców i ryb dwa obrazy (400 Rubl.), Hejden widok kościoła, Janson Widok fortecy, Dieppenbrok: Bachanki (300 Rub), Bauts C. Kobieta modląca się, Teniers Zachód słońca (100 Rub), Van Dyk Portret (300 Rub), Vernet Widok morski, Zygmunt August kopia (150 Rub), Jan III szkoły włoskiej 400 Rubl. „Portrait de la Reine Bone fait sur zinc, souvenir fort curieux offert par Elle à la ville de Zgierz" (300 Rubl.), Zaleski Wnętrze kościoła S. Jana w Warszawie (300 Rub), Wnętrze kościoła wspaniałe tegoż, Vogel Zygmunt: Widok przedmieścia Krakow. w Warszawie r. 1795. (300 Rubl.)

(portret mały na blasze jakiejś kobiety z XVII w. w czapce futrzanej)

II Ciselures sur ivoire: Rzeźby na słoniowej kości: 20 pucharów i innych przedmiotów (po 300 Rubl. sztuka), Statuetka Matki Boskiej z dzieciątkiem z X wieku byzantyńsk. 1½ stopy wysoka (600 Rubl.), Dyptyk z 29º wieku (1350 Rubl.), Kielich słoniowej kości osadzany złotem i emalią (600 Rubl.)

III) Travaux sur bois, Rzeźby z drzewa: 3 Krzyże z drzewa cedrowego oprawne w srebro z XII wieku (300 Rubl.), Puhar z 1290 wieku (300 Rubl.) i. t. d.

IV) Porcelaine: 3 talerze sewrejskie (100 Rubl.), Talerze saskie (po 10 Rubl.), Filizanki (po 15 Rubl.), Dwanaście Apostołów saskie (300 Rubl.), 2 Wazony chińskie duże (1200 Rubl.), Dwie wazy japońskie (1500 Rubl.) - Filizanki, czajniki, wazy, chińskie, japońskie - Czajniki, frakony Sponde Anglais (sztuka po 30 Rubl.), Madona z dzieciątkiem Jezus porcelanowa Mongolska 150 Rubl.

V) Objets d'Argent: Nalewka z Tacą z płaskorzeźbami Benvenuto Cellini wielkie darowane przez Zygmunt Aug. hrab. Firlejowi z jego herbem (5000 Rubl.), Ścięcie S. Piotra płaskorzeźba Benvenuto Cellini oprawna w heban (1000 Rubl.), 29 Puharów cyzelowanych, emaliowanych, inkrustowanych, złoconych, z medalami (razem 6500 Rubl.) - 2 Talerze owalne z 15go wieku (800 Rubl.), Dwa duże Kandelabry rzeźbione roboty angielskiej (2250 Rubl.), Urynał Napoleona I wyrzucany z pod Berezyny (300 Rubl)

VI) Cassettes: Bahut en ecaille rouge obity bronzem złoconym podarunek Ludwika XIV dla Maryi Kazimiry Królowej pol. (1000 Rub) Kasetki; szyfonierki i. t. d.

VII) Pendules: 3 Zegary en Boulle emaliowany (jeden po 400 Rub. [illegible])

VIII) Bijoux d'or: Pierścienie, kamee, Różaniec Koralowy Austriacki (300 Rubl.), Brosza z kameą starą Jupiter Ammon (900 Rubl.), Zegarek od Maryi Leszczyńskiej wysadzany drogiemi Kamieniami (1000 Rubl), Bransoleta z 3 emaliami Petitot (Ludwik XIV, Mme Maintenon, Ctesse de Soissons) (1500 Rub) Tabakierka roboty tegoż Petitot i. t. d.

IX) Emaux: Nalewki, Kałamarz, Relikwiarze dwa bizantyńskie w szkatułce skrzyneczek (600 Rubl)

X) Verreries (Vitraże): Puhar z XV w. z galeriami z kamieniami emaliowanemi (200 Rubl), 2 Wazy niebieskie ze szkła Lapis Lazzuli roboty weneckiej z XV w. (100 Rubl.), Przedmioty szklanne z Murano (po 30 Rubl), Salaterki z hyolitu czarnego, Pająki z stalaktitami z kryształu, Puhary z Rubinglasu, Okno gotyckie malowane (1000 Rubl.)

XI) Objets incrustés en corail et bronze doré: Dwa Krucy-fiksy bronzowe rzeźbione, emaliowane ziarkami koralowemi z XV w. roboty z Liworno (300 Rubl.), kałamarz Katarzyny de Medicis (300 Rubl.)

XII) Ambres et Etrusques de la plus grande curiosité: 11 Ambres pour pipes (bursztyny oprawiane w kamienie i emalia z tych jeden Księcia Richelieu (600 Rubl.) a inne po 100 Rubl.) 40 Waz etruskich z rysunkiem czerwonym na tle czarnym de Nola (po 40 Rubl.), 2 Wazy etruskie (200 Rubl.), 18 Lacrimatoria en verre antique (po 50 Rubl.)

XIII) Livres d'heures, manuscrits, Missels et livres remarquables: Mszał pisany na pergaminie z 15 miniaturami z biblioteki hrab. Bastard ~~Elle~~ de l'Etang (600 Rub), Mszr. z XIV wieku z 17 miniaturami z bibl. hr. Mirabeau, pergam. (400 Rub) Książka do modlitwy perg. z XIV w. z 12 miniatur. tauń. (300 Rub.), mała książeczka do modlitwy z XII w. pergam. (150 Rub) - mała Książeczka do modl. po Tauń. i po franc. z XII wieku z herbami francusk. (200 Rubl.) - Wydania Jubinala, Hogarta i t. d.

XIV). Meubles - 2 ~~Kotle~~ Krzesła starożytne rzeźbione z zbiorów Stanisława Augusta (600 Rub), Biurko angielskie (900 Rubl.), Parawanu z 5 skrzydła z rzeźbami i witrażami gotyckiemi (Paravent:) (1500 Rubl.) - wielki Abat-jour czyli mały Ecran chiński (280 Rub) - Stoły de Boulle (en Ecaille rouge incrustée en bronze doré (po 600 Rub), mozaikowy florencki (900 Rubl), na i nodze d'acajou - Glace de Venise ovale stare (100 Rubl.)

XV) Travaux en pierres dures: Puhary i Czasze z Sardonixu, Jaspisu, Chalcedonu, Porfiru (po 200 Rub) - Statuetka stara marmuru białego dziecię (300 Rubl.)

XVI) Bronzes antiques et modernes: Fauny z koszyczkiem i lustrem roboty de Thomire (1275 Rubl.), Żyrandole, Statuetki; antyki małe bronzowe (po 300 Rubl.), Waza bronzowa etruska z piękną patyną (360 Rubl.) - Starożytny Krzyż bronzowy niemiecki i t. d.

XVII Vins d'Hongrie: Wina węgierskie zwane Kapka hetmańska mające 100, 150 do 200 lat, butelka po 20, 15 (było 84 butelek) 15 (było 84 i 8 butel.), 12, 11, 9, 8, 6 Rubli srebr. butelka.

XVIII) Armes: Pistolety damasquiné, para pistoletów de Lazzaro Comminaccio (300 Rubl), 3 jatagany perskie (300 Rubl.), Halabarda gwardyi Mirowskiej (100 Rubl. !!) Hełm czerkieski i koszula druciana (250 Rubl.) - Buzdygan stara 80 Rubl. - Trzcina z młotkiem (40 Rubl.) - Karabela z inkrustacyą Zygmunta III popiersia (300 Rubl) szable, szpady, kordelasy

XIX Livres remarquables: Herbarz Niesieck edyc. lipsk. Czacki - Niemcewicza Panow. Zygm III edyc. wrocł. - Długosz - (mierne)